

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΗΜΕΡΙΔΑ

«Όχι στη βία απ' όπου
κι αν προέρχεται»

Αθήνα, 21 Οκτωβρίου 2010

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
(Π.Ο.ΑΣ.Υ.)**

ΗΜΕΡΙΔΑ

**«Όχι στη βία απ' όπου
κι αν προέρχεται»**

Αθήνα, 21 Οκτωβρίου 2010

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Έναρξη εργασιών – Καλωσόρισμα από τον Αντιπρόεδρο της ΠΟΑΣΥ Αντώνη Ζαχαριουδάκη	5
---	---

1^η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

«Το κοινωνικό φαινόμενο της βίας»

Προεδρεύων: Σεραφείμ Φυντανίδης – Δημοσιογράφος	6
Χαιρετισμός Υπουργού Προστασίας του Πολίτη Χρήστου Παπουτσή	7
Εισαγωγική Ομιλία Προέδρου Ε.Γ. ΠΟΑΣΥ Χρήστου Φωτόπουλου	10
Ομιλία Αρχηγού Ελληνικής Αστυνομίας Αντιστρατήγου Ελευθέριου Οικονόμου	14
Εισήγηση Καθηγητή Εγκληματολογίας Τμήματος Επικοινωνίας ΜΜΕ Πανεπιστημίου Αθηνών Γιάννη Πανούση με θέμα «Αδιάκριτη και ασύμμετρη βία»	16
Εισήγηση αρθρογράφου «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ», μέλους Διεθνούς Αμνηστίας Διονύση Γουσέτη με θέμα «Αστυνομική βία»	21
Παρέμβαση μέλους Ε.Ε. EURO COP Mauricio Moya	25
Παρέμβαση Μέλους Ε.Ε. ΑΔΕΔΥ Ηλία Δόλγυρα	27
Παρεμβάσεις εκπροσώπων πολιτικών κομμάτων	29
Χαιρετισμός Μιχάλη Κασχιμάκη, Γραμματέα Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ	38
Τοποθέτηση Δημήτρη Κυριαζίδη, Επίτιμου Προέδρου ΠΟΑΣΥ	39
Κλείσιμο συνεδρίας	41

2^η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

«Βάζουμε τέρμα στη βία»

Προεδρεύων: Νίκος Μάλλιαρης, Αρθρογράφος	43
Χαιρετισμός Υφυπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού Γιώργου Νικητιάδη	44
Παρέμβαση του εκπροσώπου του ΠΣΑΤ Π. Γερακάρη.....	47
Εισήγηση Αστυνομικού Διευθυντή Δημητρίου Λόγου	51
Παρέμβαση εκπροσώπου φιλάθλων Ολυμπιακού Παν. Μαχαίρα.....	56
Εισήγηση Κοινωνιολόγου Υπ. Διδ. Εγκληματολογίας Παντείου Πανεπιστημίου κ. Ευάγγελου Χαϊνά με θέμα «Η βία στα ελληνικά γήπεδα»	57
Εισήγηση Υπευθύνου Ασφαλείας SUPER LEAGUE Θανάση Μαχαίρα με θέμα «Η βία στους αθλητικούς χώρους και η αντιμετώπισή της»	61
Εισήγηση του μέλους της Επιτροπής Διαιτησίας της UEFA Γιώργου Τσαχλιδή, με θέμα «Παράγοντες που επιδρούν στην βία στα γήπεδα»	66
Παρεμβάσεις Προσκεκλημένων (Περιστέρη - Βασιλάκη - Γιαννελάκη)	68
Κλείσιμο συνεδρίας	74
Παράρτημα	75
Φωτογραφίες	80

Επιμέλεια: Αντώνης Ζαχαριουδάκης, Μανώλης Σταυρακάκης

1^η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

«Το κοινωνικό φαινόμενο της βίας»

Καλωσόρισμα από τον Αντιπρόεδρο της ΠΟΑΣΥ Αντώνη Ζαχαριουδάκη

Κυρίες και Κύριοι καλημέρα σας. Σας καλωσορίζουμε στις εργασίες της ημερίδας μας με κεντρικό τίτλο «Όχι στη βία, απ' όπου κι αν προέρχεται».

Η ημερίδα αυτή είναι συνέχεια της πολυετούς προσπάθειας της Ομοσπονδίας μας, παράλληλα με την προσπάθεια και άλλων φορέων, να ενεργοποιηθούν οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις του τόπου μας, οι πολίτες, οι ένστολοι, οι οργανώσεις τους, ώστε να αναληφθούν οι αναγκαίες πρωτοβουλίες, με σκοπό τον έλεγχο και την αποτροπή των ξεσπασμάτων της βίας.

Η κοινωνική βία ειδικά, έχει πάρει ανησυχητικές διαστάσεις, καθώς βρίσκει εύκολα πρόσφορο έδαφος στον χώρο του αθλητισμού, αλλά και στο περιβάλλον των συνδικαλιστικών εργατικών εκδηλώσεων. Μία δήθεν αναρχική και μανιασμένη αντίληψη, χωρίς να έχει συγκεκριμένους σκοπούς, έρχεται κατά καιρούς να δυσφημήσει τον σεβαστό αγώνα των εργαζομένων, ενώ συχνά πυκνά εκδηλώνεται και με ύποπτες έως εγκληματικές και τρομοκρατικές ενέργειες. Μέσα σε αυτό το σκηνικό του τρόμου, η Ελληνική Αστυνομία καλείται πολλές φορές να παίξει τον αποφασιστικό της ρόλο, χωρίς πυξίδα και εφόδια. Για να μην πούμε ότι καλείται «να βγάλει το φίδι από την τρύπα» μόνη της, ενώ θα έπρεπε να έχουν προηγηθεί και παρεμβάσεις άλλων.

Ακούμε πολλές φορές από τα πλέον επίσημα χείλη, ότι έχουμε όλοι χρέος να απομονώσουμε ηθικά και πολιτικά την βία. Εκείνο ίσως που δεν έχουμε ακούσει, με την ένταση που θα έπρεπε, είναι ότι ως εργαζόμενοι, και δεν αναφέρομαι μόνο στους Αστυνομικούς, αλλά γενικά στο συνδικαλιστικό κίνημα, ότι οφείλουμε μαζί με τα συνδικάτα μας, μαζί με τους οργανωμένους φορείς της κοινωνίας, να δούμε πιο ζεστά τα θέματα της βίας και να αναζητήσουμε τρόπους συνεννόησης για την εξάλειψή της.

Κάτω από αυτό το πρίσμα, στην πρώτη θεματική συνεδρία με τίτλο «Το κοινωνικό φαινόμενο της βίας», θα επιχειρηθεί η διερεύνηση των σημείων τριβής της κοινωνίας με το «μακρύ χέρι της εξουσίας», που δεν είναι άλλο από τις αστυνομικές δυνάμεις. Καταλυτική θα είναι η βοήθεια των διακεκριμένων και καταξιωμένων εισηγητών μας, που αποδέχτηκαν χωρίς δεύτερη σκέψη την πρόσκλησή μας, να μοιραστούν μαζί μας τις σκέψεις τους.

Ευχαριστούμε θερμά τον καθηγητή Εγκληματολογίας κ. Γιάννη Πανούση, τον αρθρογράφο κ. Διονύσιο Γουσήτη, το μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της EURO COP κ. Mauricio Moya, καθώς και τον κ. Ηλία Δολγυρα, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ.

Να ευχαριστήσουμε ακόμα τον υπουργό Προστασίας του Πολίτη, τον κ. Χρήστο Παπουτσή, αλλά και τον αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας, τον κ. Ελευθέριο Οικονόμου, που πιστεύουμε ότι θα συμβάλλουν για να δρομολογηθούν πολιτικές μακράς πνοής, τέτοιες που θα τοποθετούν σε νέα βάση τη λειτουργία των κατασταλτικών μηχανισμών του κράτους, αφαιρώντας και τα τελευταία επιχειρήματα από όσους προσχηματικά τα επικαλούνται για να επιδιώκονται σε πράξεις βίας.

Θα θέλαμε ακόμα να ευχαριστήσουμε τον υπαρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας, Αντιστράτηγο κ. Ιωάννη Ραχωβίτσα, τον κ. Σπύρο Χαλβατζή βουλευτή του ΚΚΕ, τον κ. Γιάννη Κακουλίδη εκπρόσωπο της Δημοκρατικής Αριστεράς, το μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ και του Συμβουλίου της ΚΝΕ κ. Μακρή, τον πρόεδρο της ΠΟΑΕΙΑ κ. Δημήτρη Γεωργατζή, τον κ. Βασιλάκη συνεργάτη του υφυπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Νικητιάδη, τον πρόεδρο της Διεθνούς Ένωσης Αστυνομικών κ. Κατσαρόπουλο, τον γενικό γραμματέα της Πανελληνίας Ένωσης Αποστράτων Αξιωματικών κ. Δημήτρη Γιαννελάκη, τον Γενικό Αστυνομικό Διευθυντή Αττικής κ. Γρηγόριο Μπαλάκο και τον Αστυνομικό Διευθυντή κ. Δημήτρη Λόγο, ο οποίος είναι εισηγητής στο β' μέρος.

Ένα μεγάλο ακόμα ευχαριστώ και στον γνωστό δημοσιογράφο μας, τον κ. Σεραφείμ Φυντανίδη, που θα προεδρεύσει στην πρώτη συνεδρία. Θα ακολουθήσει η προβολή ενός σύντομου βίντεο, που αφορά την εκδήλωση της Ομοσπονδίας που είχε γίνει στο Σύνταγμα το 2003, και τις αντεγκλήσεις που υπήρξαν με τους συναδέλφους μας και αμέσως μετά θα ξεκινήσει η θεματική συνεδρία.

Ακολουθεί προβολή βίντεο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ

Κύριε υπουργέ, κυρίες και κύριοι, ήταν καταπληκτικό το βίντεο, το θυμάμαι και θυμάμαι, περνώντας μπροστά από το Παναθηναϊκό Στάδιο μία ομάδα αστυνομικών που τραγουδούσε Μίκη Θεοδωράκη, «Παιδιά σηκωθείτε, να βγούμε στους δρόμους». Λέω, πώς αλλάξαν οι καιροί! Ήταν καταπληκτικό αυτό που είδαμε. Οι εποχές έχουν αλλάξει. Εγώ δεν θυμάμαι ποτέ παλαιότερα να διαδήλωναν αστυνομικοί εναντίον της κυβέρνησης, ή εναντίον ακόμη και της ηγεσίας της Αστυνομίας. Ε, κάτι είναι κι αυτό.

Όταν πήρα την πρόσκληση για να συντονίσω αυτή την ημερίδα, μου έκανε εντύπωση μία φράση, έτσι όπως την τοποθετεί ο πρόεδρος και ο γενικός γραμματέας. Λέει: «Ο κύκλος της βίας είναι οδυνηρός, Κοινωνική βία, κρατική βία, ατομική βία, τρομοκρατία κλπ.». Αυτό είναι πραγματικά καινοφανές, κρατική βία. Γιατί μέχρι τώρα ποτέ δεν δέχθηκε καμία κυβέρνηση, καμία εξουσία, καμία Αστυνομία, ότι υπάρχει και κρατική βία, το αντίθετο! Το βάζει πάρα πολύ καλά εδώ. Λέει παρακάτω βέβαια, ότι αυτό οφείλεται στην οικονομική και πολιτική κρίση. Θέλω να πω ότι και πριν από την κρίση αυτή την οικονομική που περνάμε, είχαμε τέτοια συμπτώματα βίας, πολύ πιο έντονα από τις ημέρες αυτές.

Μου κάνει εντύπωση, με τόσο σκληρά μέτρα που παίρνει η κυβέρνηση, δεν βλέπω ιδιαίτερες, τέτοιου είδους κινητοποιήσεις, εκτός από τις ειρηνικές αυτές που κάνουν τα κόμματα. Και θέλω να πω ότι κόμματα όπως το ΚΚΕ, ποτέ δεν έχουν δημιουργήσει έκτροπα. Ίσως ο κόσμος έχει κατανοήσει ότι δεν γίνεται κι αλλιώς, δεν ξέρω κ. υπουργέ!

Το άλλο που θέλω να πω, είναι αυτό που λέει παρακάτω, ότι ο ένοστος γίνεται σάκος του μποξ. Επειδή έχω ζήσει παλαιότερες εποχές, τότε με το 114 πριν την Δικτατορία, δεν τολμούσαμε να τα βάλουμε με αστυνομικό. Τώρα βλέπω ότι είναι στημένοι οι αστυνομικοί, τους βρίζουν, τους πετάνε αυγά, λεμόνια, κι αυτοί κάθονται. Δεν σημαίνει αυτό ότι δεν έχουμε δει και πράξεις βίας από αστυνομικούς.

Πρόσφατα καταδικάστηκαν δύο αστυνομικοί για την γνωστή υπόθεση της δολοφονίας του Γρηγορόπουλου. Αλλά και αυτό είναι καινούργιο. Δεν θυμάμαι παλαιότερα, να έχει δικαστεί αστυνομικός για άσκηση βίας εναντίον κάποιου πολίτη. Αυτό είναι το αισιόδοξο μήνυμα της ημερίδας αυτής.

Εκείνο που έχει σημασία, είναι να διαπιστώσει κανείς τις αιτίες της βίας και να σταθεί περισσότερο στην πρόληψη και πολύ λιγότερο στη καταστολή. Η καταστολή έρχεται πολύ μετά, πρώτα είναι η πρόληψη, τι μπορεί να γίνει για να μη φτάνει κανείς εκεί.

Πριν δώσω τον λόγο στον υπουργό Προστασίας του Πολίτη, τον κ. Παπουτσή, θέλω να διατυπώσω και ένα παράπονο.

Σήμερα έπεσα θύμα αστυνομικής βίας. Με υποχρέωσαν να ξυπνήσω 7.30 το πρωί, για να είμαι εδώ 9.30, ενώ λόγω της δουλειάς μου πάντα ξυπνάω αργά, μην το ξεχνάτε αυτό. Την άλλη φορά 8 το βράδυ. Ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ

Υπουργός Προστασίας του Πολίτη

Είναι και αυτό μία εκδοχή βίας, κ. Φυντανίδη, έχετε δίκιο...

Είμαστε σε μία εποχή πραγματικά σύνθετη, πολλά πράγματα εξελίσσονται και όλα έχουν την εξήγησή τους. Η αλήθεια είναι, κυρίες και κύριοι, ότι νιώθω κάπως περίεργα. Χαίρομαι που βρίσκομαι σήμερα μαζί σας, γιατί έχω την ευκαιρία να εκφραστώ μαζί με σας. Μαζί με εκλεκτούς ομιλητές, διακεκριμένους επιστήμονες, καθηγητές του Πανεπιστημίου, για ένα θέμα που είναι εξαιρετικής σημασίας για την χώρα μας. Αλλά νιώθω περίεργα και σχετικά άβολα, αμέσως μετά το βίντεο το οποίο είδαμε. Είχε απόλυτο δίκιο ο κ. Φυντανίδης που είπε ότι οι εποχές αλλάζουνε, αλλά όταν το έβλεπα το βίντεο, σκεφτόμουν ότι αυτή η εκδήλωση γίνεται λίγα μέτρα από εκεί που σκοτώθηκε ο Πέτρουλας. Σκεφτόμουν επίσης ότι γίνεται σ' έναν δρόμο όπου όλες οι μεγάλες λαϊκές κινητοποιήσεις περνούν από δω, έναν δρόμο που εγώ και πολλοί άλλοι περπατήσαμε πολλές φορές. Και αγωνιστήκαμε ακριβώς για το δικαίωμα και το δικό σας, της διαδήλωσης, της έκφρασης. Αλλά ταυτόχρονα, τουλάχιστον στην εποχή μας, πάλι είχε δίκιο ο κ. Φυντανίδης, που επισήμανε ότι το ΚΚΕ ίσως είναι το μόνο κόμμα που επιμένει στην παλιά πρακτική της περιφρούρησης της κινητοποίησης. Είναι αυτό που πολλές φορές μας δίνει τη δυνατότητα, σ' εκείνους που θέλουμε να εκφραστούμε, να οργανώνουμε την διεκδίκησή μας με τον πιο αποτελεσματικό και κατάλληλο τρόπο.

Αν είχε γίνει, επιτρέψτε μου να κάνω μία παρατήρηση, η αντίστοιχη περιφρούρηση στην δική σας κινητοποίηση, δεν θα ακούγαμε την συνάδελφό σας την αστυνομική, να φωνάζει «μα είστε συνάδελφοι κι εσείς». Και το λέει αυτό ένας άνθρωπος, μετά από πολλά χρόνια, το ομολογώ δημοσίως, ότι κάποτε, στα πλαίσια της τακτικής των πολιτικών κομμάτων και των νεολαίων της εποχής μου, με απόφαση του Εκτελεστικού Γραφείου της εποχής τότε, του ΠΑΣΟΚ, έπρεπε να συλληφθώ. Γιατί έπρεπε να οξυνθεί η αντιπαράθεση για την εποχή εκείνη. Δεν συνελήφθην τότε, γιατί τότε ο αρχηγός της Αστυνομίας είχε δώσει εντολή «μην τυχόν και συλλάβετε τον Πρόεδρο της ΕΦΕΕ», της εποχής εκείνης. Αλλά σας το λέω όμως, ότι πολλές φορές, η βία, ιδιαίτερα σε τέτοιες περιπτώσεις, γίνεται και μέλος της τακτικής εκείνων που οργανώνουν την κινητοποίηση. Πολλές φορές δεν είναι ο στόχος η κινητοποίηση, αλλά το γεγονός, η εκδήλωση μιας κάποιας μορφής βίας. Έτσι, όχι για άλλο λόγο, κυρίως για να γίνεται γνωστή η πράξη, κυρίως για να γίνει γνωστή η αντιπαράθεση.

Ωστόσο όμως, χαίρομαι πραγματικά που είμαι σήμερα εδώ, για να μοιραστώ ορισμένες σκέψεις μαζί σας, με την σημερινή μου ιδιότητα. Όχι ως παλαιός φοιτητής, αλλά σήμερα ως υπουργός Προστασίας του Πολίτη. Γι' αυτό το μεγάλο σύγχρονο κοινωνικό πρόβλημα, τη βία. Η εποχή μας είναι παράδοξη. Από τη μια μεριά, μιλώντας ιστορικά, οι δείκτες της εγκληματικότητας είναι χαμηλότεροι από ποτέ. Ποτέ στο παρελθόν δεν βίωναν οι άνθρωποι τόσο ασφαλή αστικά περιβάλλοντα όσο σήμερα. Ποτέ στο παρελθόν δεν μπορούσαν οι άνθρωποι να μετακινηθούν με τόση ασφάλεια όσο σήμερα.

Εντούτοις, αισθάνονται ολοένα και πιο ανασφαλείς, και αναμένουν από την Αστυνομία σε πολλές περιπτώσεις, να τους προστατεύσει από πολλούς και διαφορετικούς κινδύνους.

Από την άλλη μεριά, η χαμηλή εγκληματικότητα συνυπάρχει με μια πολύμορφη βία που εκδηλώνεται τόσο στις σχέσεις μεταξύ κάποιων πολιτών, όσο και στις σχέσεις κάποιων πολιτών με τις αρχές. Δεν θα σταθώ στις οξύτατες σημερινές μορφές οικονομικής και υπαρξιακής βίας - που νιώθουν ολοένα και περισσότερα τμήματα της κοινωνίας μας - παρόλο που η βία επιτείνεται και, μέχρι ενός σημείου, υποθάλπει τις άλλες μορφές βίας που εκδηλώνονται στην κοινωνία. Ούτε θα σταθώ στους λόγους που γεννούν και υποδαυλίζουν την εκδήλωση βίαιων συμπεριφορών ιδίως στο δημόσιο χώρο - από τα γήπεδα ως την κατάληξη ορισμένων εκ των διαδηλώσεων.

Θα σταθώ μόνο ως παράδειγμα σε ένα γεγονός πολύ τραυματικό για όλη την ελληνική κοινωνία και ιδιαίτερα την Ελληνική Αστυνομία, την δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, για να αναφερθώ στην δυναμική της βίας και πού οδηγείται.

Όλοι γνωρίζουμε, ότι η εκδήλωση βίας δημιουργεί μια αυτόνομη δυναμική. Ως τέτοια η βία είναι εξελίξιμη, άρα μεταλλάσσεται. Συνεπώς ανάλογα με τις εξωτερικές συνθήκες, αλλά και τις εσωτερικές

ανάγκες και σε ορισμένες περιπτώσεις και τις εσωτερικές παρορμήσεις των ανθρώπων ή των ομάδων που συγκρούονται εκείνη τη στιγμή. Με αποτέλεσμα να καλλιεργείται εν μέρει και από τις δύο εμπλεκόμενες πλευρές.

Οφείλουμε να ομολογήσουμε, ότι στο βαθμό που οι μεν διαμορφώνονται ως προς τους δε, καταλήγουν, θέλοντας και μη, να αυτοκαθορίζονται και να καθορίζουν τις αμοιβαίες ενέργειές τους ως προς την εικόνα και την δράση του θεωρητικά αντιπάλου.

Η διαδικασία αυτή ενέχει, όμως, τον κίνδυνο της αμοιβαίας αλλοτρίωσης. Όπως ακριβώς κάποιοι έφηβοι χτίζουν την προσωπικότητά τους μέσα από την αντιπαράθεση με την Αστυνομία, λησμονώντας τελικά το αρχικό και ενδεχομένως νόμιμο αίτημά τους για τη βελτίωση των κοινωνικών σχέσεων, έτσι και κάποιοι αστυνομικοί χτίζουν το δικό τους προφίλ μέσα από την αναμέτρηση με αυτούς που αμφισβητούν την εξουσία τους, λησμονώντας τελικά την αποστολή τους, που είναι η διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης.

Σε αυτές τις περιπτώσεις η αμοιβαία αλλοτρίωση οδηγεί αναπόφευκτα σε φαύλο κύκλο: Η βία ριζοσπαστικοποιείται, γίνεται αυτοσκοπός, και όταν εκδηλώνεται μπορεί να απορροφάται από κάποια ακραία πολιτικά στοιχεία, εν προκειμένω από το χώρο της Άκρας Δεξιάς, παρασέρνοντας εν τέλει στην δίνη της όχι μόνο τους αρχικά εμπλεκόμενους δράστες, αλλά ένα ολόένα διευρυνόμενο κύκλο ατόμων, με κίνδυνο να επεκταθεί στην υπόλοιπη κοινωνία.

Θεωρώντας ότι η τήρηση της Δημόσιας Τάξης και της Ασφάλειας είναι, σε τελευταία ανάλυση, το μέσο για την επίτευξη της κοινωνικής συνοχής και της ειρήνης, η Ελληνική Αστυνομία οφείλει να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια έτσι ώστε να αποφευχθεί η περαιτέρω κλιμάκωση της βίας, απ' όπου κι αν αυτή προέρχεται. Ως φύλακας των θεσμών και εγγυητής του Νόμου και του κράτους δικαίου, η ΕΛ.ΑΣ. οφείλει να συμβάλλει ενεργώς στην ειρήνευση της κοινωνικής ζωής της χώρας μας, θέτοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τις βάσεις για ένα ουσιαδές και ασφαλές μέλλον.

Κυρίες και κύριοι, η εποχή μας χαρακτηρίζεται από πολλές παραμέτρους από σύνθετες καταστάσεις και αλληλεπιδράσεις.

Το δικαίωμα στην εργασία είναι ένα βασικό δικαίωμα για την ανάπτυξη του αυτοσεβασμού, για το αίσθημα της αξιοπρέπειας, κάθε ανθρώπου ξεχωριστά και επομένως για το σύνολο της κοινωνίας μας.

Γι' αυτό η ανεργία και η φτώχεια είναι τα ζητήματα που προκαλούν την ένταση και τη συχνότερη εμφάνιση των φαινομένων βίας στην κοινωνία μας, αλλά και παγκοσμίως.

Η ραγδαία τεχνολογική εξέλιξη πέρα από τα μεγάλα οφέλη διευρύνει το χάσμα σε μεγάλα τμήματα του πληθυσμού και παράλληλα οδηγεί και στην εξάπλωση νέων μορφών εγκληματικότητας όπως αυτή του ηλεκτρονικού εγκλήματος έχοντας αντίκτυπο στην καθημερινότητα των πολιτών και διευρύνοντας το πεδίο της ανασφάλειας.

Η διεκδίκηση επίσης, έννομων κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων, παίρνει συχνά μορφή συγκρουσιακή.

Η συνεχώς αυξανόμενη ενίσχυση των διεθνών μεταναστευτικών κινημάτων, στη χώρα μας, πυροδοτούν αμυντικές έως και ξενοφοβικές αντιδράσεις της κοινωνίας.

Και συχνά, αλόγιστες αντιδράσεις βίας, υποκινούμενες από ακραίες πολιτικές οργανώσεις, που επεμβαίνουν βίαια στη δημόσια ζωή και θέτουν με τη σειρά τους σε κίνδυνο την κοινωνική συνοχή.

Όλα αυτά τα φαινόμενα μεγεθύνονται όταν η αίσθηση δικαίου, η αίσθηση ευνομίας, κοινής προσπάθειας και συλλογικής αλληλεγγύης χάνονται. Όταν το κράτος δεν λειτουργεί με διαφάνεια, με ανοικτές διαδικασίες, με δημοκρατικούς θεσμούς. Όταν το κράτος δημιουργεί πελατειακές σχέσεις, ανισότητες, αδικίες. Όταν η αδιαφάνεια και η διαφθορά έχουν τον πρώτο λόγο.

Πρέπει, λοιπόν, να κατανοήσουμε και να αποδεχτούμε σήμερα ότι μαζί με όλα αυτά, η διαρκής αμφισβήτηση του πολιτικού συστήματος, εκτρέφει και υποδαυλίζει φαινόμενα βίας.

Με αποτέλεσμα ακόμα και το πιο υγιές κομμάτι της κοινωνίας, οι νέοι μας, να αντιδρούν με βία, απέναντι στην «απελπισία» τους, σε μια ζωή χωρίς προοπτικές εργασίας, χωρίς μέλλον, χωρίς αξιοκρατία. Απέναντι δηλαδή, σε ένα υποθηκευμένο μέλλον. Και έτσι είναι και λογικό να αντιδρούν και βίαια.

Η βία, όμως, δεν δίνει λύσεις. Δημιουργεί νέα προβλήματα, νέες πληγές. Κάθε πολίτης έχει δικαίωμα να απαιτεί ασφάλεια, έχει δικαίωμα να απαιτεί ισονομία. Κάθε πολίτης έχει δικαίωμα να απαιτεί ισοπολιτεία και σεβασμό των ατομικών ελευθεριών.

Κανένας, όμως, δεν έχει δικαίωμα στη βία. Κανείς απολύτως.

Η βία γεννά φόβο και εγκλωβίζει την κοινωνία. Δεν επιτρέπει να προχωρήσουμε μπροστά.

Η βία όποτε και με όποιο τρόπο κι αν εκδηλώνεται, λειτουργεί τελικά εις βάρος της δημοκρατίας, εις βάρος των δημοκρατικών θεσμών και σε τελευταία ανάλυση λειτουργεί εις βάρος της προοπτικής των λαϊκών διεκδικήσεων.

Το φαινόμενο της βίας αφορά την κοινωνία μας, αφορά την κυβέρνηση, αφορά τους ίδιους τους αστυνομικούς αλλά αφορά και τα παιδιά και τους δασκάλους τους. Δεν μπορούμε να επιτρέπουμε, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο την καλλιέργεια του κλίματος βίας, από πολύ μικρές ηλικίες.

Χρειαζόμαστε διαφορετικές δομές, διαφορετική νοοτροπία και διαφορετική αντίληψη για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τις αιτίες και το φαινόμενο στη σημερινή σύνθετη συγκυρία.

Η προσπάθεια για να είναι αποτελεσματική και αποφασιστική, η προσπάθεια για την αντιμετώπιση της βίας πρέπει να είναι συλλογική. Οι λύσεις δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι αποσπασματικές, πρέπει να είναι ολοκληρωμένες και συλλογικές. Από κοινού κυβέρνηση, πολιτεία, Βουλή, πολιτικά κόμματα, Σώματα Ασφαλείας, Ελληνική Αστυνομία, οργανωμένα σύνολα και ενεργοί πολίτες των τοπικών κοινωνιών, πρέπει όλοι να συμβάλουν με το δικό τους ρόλο.

Το κλειδί της καταπολέμησης της βίας, βρίσκεται στην πρόληψη. Είναι θέμα Δημοκρατίας και Πολιτισμού να καταφέρουμε να δημιουργήσουμε όλοι μαζί τις προϋποθέσεις για μια κοινωνία χωρίς βία, για μια κοινωνία με δημιουργικό μέλλον.

Η Ισονομία, Ισοπολιτεία και η Δημοκρατία, πιστεύω ειλικρινά ότι είναι τα μοναδικά ισχυρά αντίδοτα ενάντια στη βία. Σας ευχαριστώ.

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστούμε τον κ. υπουργό, ο οποίος έχει ζηήσει αυτά τα φαινόμενα και από κάτω και από πάνω, και από τον δρόμο και το πεζοδρόμιο και από κάποιο όροφο της Κατεχάκη. Τώρα θα παρακαλέσουμε τον πρόεδρο της ΠΟΑΣΥ, τον κ. Φωτόπουλο, να κάνει μία εισαγωγική ομιλία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος της Ε.Γ. της ΠΟΑΣΥ

Κυρίες και Κύριοι, Σας καλωσορίζω στη σημερινή μας ημερίδα στην οποία δώσαμε το συνθηματικό τίτλο «Όχι στη βία απ' όπου κι αν προέρχεται», κι εύχομαι με τις τοποθετήσεις των διακεκριμένων μας ομιλητών και με τις παρεμβάσεις των εκλεκτών μας προσκεκλημένων, να προσεγγίσουμε, όσο μπορούμε περισσότερο στα στενά χρονικά περιθώρια που διαθέτουμε, το πολυσύνθετο φαινόμενο της βίας. Να ακούσουμε προτάσεις για την αντιμετώπισή του και να δεσμευτούμε ότι θα επιμεινουμε στο δρόμο που έχουμε χαράξει.

Στη σημερινή μας ημερίδα θέτω ως σημείο προβληματισμού από πλευράς των Αστυνομικών, της ΠΟΑΣΥ κατά προτεραιότητα, τις πτυχές αυτού του φαινομένου που άπτονται άμεσα του λειτουργήματος του αστυνομικού και αφορούν αφενός τις υπερβάσεις και τις καταχρήσεις κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του, αφετέρου δε στα συνθήκη επεισόδια με τους διαδηλωτές, αλλά και στις συγκρούσεις με ορισμένες μειοψηφίες (κουκουλοφόροι – χούλιγκαν), δηλαδή εκείνες που ούτε λίγο ούτε πολύ, θεωρούν τρόπο ζωής την αναμέτρησή τους στο πεζοδρόμιο με τις αστυνομικές δυνάμεις.

Ως Ομοσπονδία αστυνομικών, πήραμε αυτήν την πρωτοβουλία για να δώσουμε και πάλι σήμερα, το δικό μας στίγμα, το δικό μας μήνυμα: ότι θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε, όχι απλώς καταδικάζοντας φραστικά τη βία απ' όπου κι αν αυτή προέρχεται, αλλά ενισχύοντας και αναδεικνύοντας το αθέατο, πλην όμως υπαρκτό στην κοινωνία, ανέκφραστο σε ένα βαθμό, «ανθρώπινο ποτάμι» κατά της βίας. Αναζητούμε συμμάχους στην κοινωνία για την εξάλειψη της βίας, αν και γνωρίζουμε πολύ καλά πόσο δύσκολο είναι αυτό το εγχείρημα της εξάλειψης. Γνωρίζουμε ότι δεν ζούμε σε κοινωνία αγγέλων και η οικονομική κρίση που έχει ξεσπάσει τελευταία στη χώρα μας, ωθεί ολοένα και περισσότερα στρώματα στην εξαθλίωση, λειτουργώντας ως ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της κοινωνίας. Η κοινωνική συνοχή απειλείται, το φάντασμα της τρομοκρατίας επανεμφανίστηκε και η αστυνομία για άλλη μια φορά καλείται μάλλον ως «από μηχανής Θεός», να δώσει λύσεις σε ζητήματα μείζονος πολιτικής σημασίας.

Μόλις την περασμένη Τετάρτη γίναμε «στο ίδιο έργο θεατές», και μάλιστα με την απόφαση επέμβασης των ΜΑΤ κάτω από τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης, λες και έγιναν όλα επίτηδες μπροστά στο παγκόσμιο σύμβολο του Πολιτισμού μας, με τα γεγονότα να μας εκθέτουν στα μάτια της παγκόσμιας κοινής γνώμης.

Και το ερώτημα είναι έως πότε θα γίνονται τα ίδια λάθη, οι ίδιες αστάθμητες ενέργειες άλλοτε από τη μια και άλλοτε από την άλλη πλευρά.

Εμείς, ως εκπρόσωποι των αστυνομικών, δεν δεχόμαστε αδιαμαρτύρητα να χρησιμοποιούνται οι εργαζόμενοι Έλληνες Αστυνομικοί ως το «μακρύ χέρι» της εκάστοτε εξουσίας.

Βέβαια, είδαμε νωρίτερα το βίντεο για ένα γεγονός, που αποτελεί σημείο αναφοράς για μας, της βίαιης διάλυσης της συγκέντρωσης που πραγματοποιούσαμε ειρηνικά έξω από το υπουργείο Οικονομικών το 2003. Στη θέση του θα μπορούσαμε να προβάλλουμε εκατοντάδες, αν όχι χιλιάδες άλλα στιγμιότυπα βίαιης συμπεριφοράς με πρωταγωνιστές από πολλές πλευρές και κυρίως στιγμιότυπα καταγεγραμμένα από πολλές οπτικές γωνίες. Διότι τα αίτια της βίας, όπως όλοι γνωρίζουμε, ποικίλουν. Είναι προσωπικά, κοινωνικά, οικονομικά, πρωτίστως πολιτικά, και γι' αυτό άλλωστε προκαλούν πάντοτε και έντονες συζητήσεις, ιδίως στο κεφάλαιο της διαχείρισής και της αντιμετώπισής τους.

Όσοι δεν γνωρίζουν την ιστορία της ΠΟΑΣΥ, παρεξηγούν την επιμονή μας στα γεγονότα της 9^{ης} Οκτωβρίου 2003 και ισχυρίζονται ότι ευαισθητοποιηθήκαμε γύρω από αυτά τα θέματα όταν πια και οι ίδιοι γευτήκαμε, ως διαδηλωτές, τα δακρυγόνα και βιώσαμε πόσο άδικο είναι να καταστέλλεται η διαμαρτυρία σου, ενώ διεκδικείς το δίκιο σου.

Δεν είναι, όμως, έτσι. Από γενέσεώς της η Ομοσπονδία μας έχει καταγεγραμμένες θέσεις για την ατομική βία, για την κρατική βία, για την αστυνομική αυθαιρεσία, και προπαντός για το ιερό δικαίωμα κάθε πολίτη να διεκδικεί το δίκιο του ειρηνικά και δημοκρατικά, προκρίνοντας πάντα το διάλογο με την πολιτεία, ως το μόνο ελπιδοφόρο και πολιτισμένο μέσο επίλυσης των όποιων αιτημάτων του. Στα είκοσι και πλέον χρόνια της λειτουργίας της, η Ομοσπονδία έχει στο ενεργητικό της συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, υπαγορευμένες από το Πλαίσιο Αρχών που τηρεί, ως κόριν οφθαλμού στην καθημερινή της δράση από την ίδρυσή της.

Ενδεικτικά αναφέρω ορισμένες πρωτοβουλίες μας με έντονο συμβολισμό, όπως:

- η καθιέρωση «ΗΜΕΡΑΣ ΜΝΗΜΗΣ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΣΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ», το Α΄ Ψυχοσάββατο εκάστου έτους,
- τα συλλαλητήριά μας για την αθλητική βία και την τρομοκρατία από το 1997 ακόμα,
- η αντιπολεμική μας διαδήλωση στην αμερικανική πρεσβεία με αφορμή το βομβαρδισμό της Γιουγκοσλαβίας το 1999,
- η καθιέρωση «ΗΜΕΡΑΣ ΑΓΩΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΣ» από το 2003, την 9^η Οκτωβρίου εκάστου έτους,
- η συνδιάσκεψη συνδικαλιστικών μας στελεχών το 2005, όπου μεταξύ άλλων ζητήσαμε να καθιερωθεί ο Ανтираτσιστικός Δεκάλογος του αστυνομικού (σε ημερίδα που διοργανώσαμε το Νοέμβριο 2005 μιλήσαμε για την ένταξη αλλοδαπών στο Αστυνομικό Προσωπικό – θέμα ταμπού για την Ελληνική Αστυνομία – που όμως τέσσερα χρόνια μετά ο ίδιος ο Αρχηγός της Scotland Yard, το πρότεινε στον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας για την αξιοποίησή τους σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση και διαχείριση ζητημάτων μεταναστών και όχι μόνο,
- η συμβολική μας ενέργεια στις 24 Ιουλίου 2005 να τιμήσουμε τη μνήμη του Σωτήρη Πέτρουλα, που έπεσε νεκρός σε βίαια επεισόδια με την αστυνομία, εδώ ακριβώς, έξω από το ξενοδοχείο, τον ταραγμένο Ιούλιο του 1965,
- η ημερίδα μας για τις σύγχρονες μορφές αγώνα σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης το 2007,
- η πρότασή μας για τη σύσταση Ανεξάρτητου Γραφείου για την αντιμετώπιση της αστυνομικής αυθαιρεσίας αλλά και
- οι συνεχείς παρεμβάσεις μας για μια σύγχρονη και δημοκρατική Ελληνική Αστυνομία, μια αστυνομία που θα σέβεται πραγματικά τον πολίτη και τα δικαιώματά του.

Παρά ταύτα και χωρίς να παραγνωρίζουμε το γεγονός ότι έχουν γίνει πολλά βήματα και πολλές προσπάθειες από πολλές πλευρές, πρέπει να παραδεχθούμε ότι η πολιτεία αντιμετωπίζει με αποσπασματικά μέτρα τα θέματα που μας απασχολούν σήμερα.

Τα μέχρι σήμερα ληφθέντα μέτρα, όχι μόνο δεν βοήθησαν στον περιορισμό της βίας, αλλά απεναντίας, πολλές φορές διαπιστώνουμε ότι η νόμιμη αντίβια, που εκφράζεται με τη δική μας συμμετοχή σαν μηχανισμού καταστολής, έχει τα εντελώς αντίθετα από τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα.

Ως συνδικαλιστικό κίνημα, έχουμε καταγράψει τις παθογένειες του αστυνομικού μας συστήματος που οφείλονται κυρίως στο ότι η πολιτεία δεν έχει εξασφαλίσει στον αστυνομικό τις απαιτούμενες εγγυήσεις ανταπόκρισης στη θεσμική λειτουργία του και έχουμε ζητήσει ουσιαστικά την επανίδρυση της αστυνομίας, αφού βεβαίως απαντήσει πρακτικά η πολιτεία στο ερώτημα «τι αστυνομία θέλουμε;». Έχουμε ζητήσει να συσταθεί διακομματική επιτροπή η οποία θα καθορίζει και θα ελέγχει τη λειτουργία της ΕΛ.ΑΣ., διεκδικούμε συνδικαλιστική συμμετοχή στα υπηρεσιακά συμβούλια και στα κέντρα λήψης αποφάσεων που μας αφορούν, και βεβαίως έχουμε πει ότι πρέπει να εφαρμοστούν εκσυγχρονιστικές πολιτικές που θα συνοδεύονται από τα απαραίτητα κονδύλια. Διότι είναι απάτη να λέμε ότι επιδιώκουμε την ανάκαμψη της οικονομίας και την έξοδο από το τούνελ, όταν δεν εξασφαλίζουμε συνθήκες ασφάλειας για όλους, για τις επενδύσεις, για τους πολίτες, για τους ίδιους τους αστυνομικούς που καλούνται να υπηρετήσουν το όποιο σύστημα ασφάλειας στη χώρα μας.

Οφείλουμε, ως Ελληνική Αστυνομία, ως οργανωμένη Πολιτεία, να δώσουμε καταλυτική απάντηση είτε σε όσους επιβουλεύονται τη δημόσια τάξη και ασφάλεια του τόπου, είτε σε όσους ενεργούν μεθοδευμένα για να απαξιώνουν το ρόλο των αστυνομικών και της αστυνομίας. Την ίδια ώρα, καταδικάζουμε απερίφραστα κάθε κρούσμα αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας. Λέμε ΟΧΙ στους ανεκπαίδευτους και στους ασυνείδητους υπαλλήλους, τυφλά όργανα της εκάστοτε εξουσίας και απορρίπτουμε μετά βδελυγμίας λογικές και συμπεριφορές των «ράμπο».

Εξάλλου, είναι νωπές οι μνήμες μας από τα τραγικά γεγονότα του 2008, μετά τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου, και τις δολοφονικές επιθέσεις που δέχθηκαν συνάδελφοί μας από τις σκοτεινές δυνάμεις της ανωμαλίας, όπως αυτής στο Α.Τ. Αγίας Παρασκευής πέρυσι στις 27 Οκτωβρίου.

Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι για την αποκλιμάκωση της κατάστασης του Δεκεμβρίου 2008, η Ομοσπονδία ενεχείρησε τότε στην Ήγεσία της ΕΛ.ΑΣ. συγκεκριμένες προτάσεις με στόχο την καλλιέργεια καλών σχέσεων με την ελληνική κοινωνία, αλλά δυστυχώς χωρίς να βρουν ευήκοον ους:

Ζητήσαμε π.χ. να γίνει από την ίδια την αστυνομία επιμνημόσυνη δέηση για το χαμό του νεαρού μαθητή

και να εκδοθεί Ημερήσια διαταγή από τον τότε αρχηγό με ένα βροντερό μήνυμα: «Ποτέ πια!». Να εφιστάται η προσοχή στη χρήση των όπλων και να μην αφήνεται καμία σκιά στη διερεύνηση παρόμοιων γεγονότων με στόχο την πλήρη διαλεύκανση και την απόδοση υπηρεσιακών ευθυνών.

Ζητούσαμε να γίνουν ομιλίες σε σχολεία από διοικητές Αστυνομικών Τμημάτων, σε όλη την Ελλάδα, ζητούσαμε επισκέψεις συνδικαλιστών και διακεκριμένων προσωπικοτήτων στις Σχολές της ΕΛ.ΑΣ., καθιέρωση διαλέξεων για το συνδικαλισμό και την ιστορία του εργατικού κινήματος, ζητούσαμε να διανεμηθούν εισιτήρια στους δόκιμους αστυνομικούς για να παρακολουθήσουν κινηματογραφικές ταινίες που στηλιτεύουν την αστυνομική αυθαιρεσία και την έλλειψη σεβασμού προς τους πολίτες. Χαρακτηριστική ήταν η ταινία «Ανταλλαγή», η οποία παιζόταν εκείνες τις ημέρες στους κινηματογράφους και αναφερόταν στη διαφθορά της αστυνομίας του Λος Άντζελες, προβάλλοντας τις διαδηλώσεις που έκαναν οι αμερικανοί πολίτες, ζητώντας για την πόλη τους μια άλλη, ανθρώπινη αστυνομία.

Προτεínαμε, επίσης, να τυπωθούν ειδικές αφίσες για όλες τις αστυνομικές υπηρεσίες με θέμα τη διαφθορά και το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και βέβαια ζητήσαμε να αναλάβει επιτέλους πρωτοβουλίες το υπουργείο και το αρχηγείο ώστε να αρχίσει ο διάλογος με τα πολιτικά κόμματα και την επιστημονική κοινότητα, με στόχο να καταλήξουμε σε ένα διαχρονικό πλαίσιο λειτουργίας, σεβαστό από όλους.

Εμείς, ως Ομοσπονδία ανακοινώνουμε σήμερα ότι η επόμενη ημερίδα μας θα αφιερωθεί ειδικά στο κεφάλαιο Αστυνομικές Επιχειρήσεις, όχι τόσο για να αναδείξουμε το επιχειρησιακό σκέλος, αλλά για να ασχοληθούμε με τα προβλήματα και τις επιπτώσεις που έχει αυτή η υπηρεσιακή λειτουργία στο αστυνομικό προσωπικό, ειδικότερα αυτών των Υποδιευθύνσεων Μέτρων Τάξης και Αποκατάστασης της Τάξης.

Επίσης, στο ίδιο πνεύμα κάνουμε αναφορά στην διαμαρτυρία μας, στις 23 Ιουλίου 2009, όπου συμβολικά αναρτήσαμε «Ματωμένα» αστυνομικά πουκάμισα στην πλατεία Συντάγματος, μετά την δολοφονία του συναδέλφου μας Νεκταρίου Σάββα, σε μια προσπάθεια ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης και συστράτευσης όλων για την Παλλαϊκή καταδίκη της τρομοκρατίας. Κάνοντας δε πράξη απόφαση του 2009 των υπουργών Εσωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, αφουγκραζόμενοι με ιδιαίτερη προσοχή την αναφορά των υπουργών για «τη σημασία που έχει η απόδοση της οφειλόμενης τιμής στα θύματα της τρομοκρατίας», ζητήσαμε να μετονομαστεί από το Δήμο Αθηναίων το σημείο της δολοφονίας του συναδέλφου μας ως οδός «ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΣΑΒΒΑ», πράγμα όμως που δυστυχώς έως σήμερα δεν έχει υλοποιηθεί, ίσως βαλτώνοντας στα γράναζα της γραφειοκρατίας. Ίσως ο Δήμος Αθηναίων πρέπει να παραδειγματιστεί από την άμεση απόφαση του υπουργείου προστασίας του Πολίτη να ονομάσει τον 7^ο όροφο που βρίσκεται το γραφείο του κ. υπουργού, ως όροφο «ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΑΚΗ», του συναδέλφου μας που βρήκε τραγικό θάνατο από έκρηξη παγιδευμένου δέματος την 24 Ιουνίου 2010.

Θα ήταν επίσης παράλειψή μου, αν δεν ανέφερα ότι το καλοκαίρι του 2009, καταγγείλαμε την απροθυμία των τότε κυβερνώντων να εναρμονίσουν την ελληνική νομοθεσία με σχετική ευρωπαϊκή οδηγία για την αποζημίωση των θυμάτων εγκλημάτων βίας από πρόθεση. Αναδείξαμε το θέμα με αποτέλεσμα το υπουργείο Δικαιοσύνης να προωθήσει σχετικό νομοσχέδιο και μόλις φέτος το Μάιο, με απόφαση του υπουργού Δικαιοσύνης Χάρη Καστανίδη, να συσταθεί και η αρμόδια Ελληνική Αρχή Συνδρομής.

Οι μεγάλες αλλαγές, που προτείνονται από την Ομοσπονδία μας χρόνια τώρα, μέρος των οποίων υπάρχει και στο προεκλογικό πρόγραμμα της κυβέρνησης, όπως είναι ο εκσυγχρονισμός και εκδημοκρατισμός της εκπαίδευσης των αστυνομικών, το Ινστιτούτο αντεγκληματικής πολιτικής, η αλλαγή τρόπου επιλογής Ηγεσίας, η ριζική αλλαγή της διοικητικής δομής, η αναβάθμιση της υλικοτεχνικής υποδομής, η απελευθέρωση δυνάμεων από ξένα έργα, κλπ, θα πρέπει να δρομολογηθούν άμεσα με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης και κυρίως με τη συνδρομή επιστημονικών φορέων και προσωπικοτήτων εγνωσμένου κύρους.

Διότι, η επιστημονική αποτύπωση των χρόνιων δυσλειτουργιών της ΕΛ.ΑΣ. και η επιστημονική υπόδειξη των αναγκαίων μέσων για την αντιμετώπιση της κρίσης, στην οποία έχει περιέλθει ο αστυνομικός θεσμός στη χώρα μας, είναι πιστεύω ο μόνος δρόμος για να αντιμετωπίσουμε πιο αποτελεσματικά και τα προβλήματα που πραγματεύεται η σημερινή μας ημερίδα.

Κυρίες και Κύριοι,

Πέραν των όσων ανέφερα για την λειτουργία της Αστυνομίας, αυτονόητο είναι ότι έχουμε όλοι μας ιερή υποχρέωση απέναντι στους εαυτούς μας, απέναντι στην κοινωνία μας, να οδηγήσουμε τη βία στην απομόνωση, όπου κι αν αυτή απαντάται: σε μεμονωμένα άτομα, σε περιορισμένες ομάδες, στην κοινωνία, σε κρατικές δομές και φορείς, παντού.

Επιτρέψτε μου, τελειώνοντας, να αναφερθώ και σε μια άλλη διάσταση που δεν έχει τύχει της προσοχής μας, ενώ καταδικάζουμε τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται. Όλοι γνωρίζουμε την ιστορική φυσιognωμία του Μαχάτμα Γκάντι, του μεγάλου Ινδού ηγέτη και εμπνευστή της μεθόδου της παθητικής αντίστασης, της αντίστασης, χωρίς τη χρήση βίας, που νίκησε τελικά ακόμα και τους πανίσχυρους ξένους δυνάστες του Ινδικού λαού. Αυτός ο μεγάλος στοχαστής και πολιτικός, είχε πει ότι η θεωρία του, της μη βίας, έχει τις ρίζες της περισσότερο στο χριστιανισμό, παρά στον ινδουισμό. Μάλιστα, από τα κείμενα που τον επηρέασαν περισσότερο, έχει αναφέρει την «Επί του Όρους Ομιλία» του Ιησού Χριστού, ένα κείμενο που αργότερα θα καθόριζε την έκφραση μεγάλου μέρους της δυτικής φιλοσοφικής σκέψης. Είμαστε ως Έλληνες, Χριστιανοί Ορθόδοξοι, ορκιζόμαστε στο Ιερό Ευαγγέλιο, αλλά απέχουμε πολύ από το να εφαρμόσουμε στην πράξη διακηρυγμένες αλήθειες και πιστεύω.

Καταθέτω αυτές τις σκέψεις, θέλοντας να τονίσω ότι αν πράγματι επιδιώκουμε τον εξοστρακισμό της βίας από τη ζωή μας, μπορούμε να βρούμε το δρόμο που πρέπει να ακολουθούμε ως δημοκρατικοί άνθρωποι, όταν αναμετριάμαστε με τις σύγχρονες απειλές και προκλήσεις, έτσι όπως αυτές αναφύονται στην καθημερινότητά μας, σε πείσμα της παγκοσμιοποίησης, αλλά και της εγχώριας οικονομικής κρίσης, όπως προανέφερα.

Είναι καιρός, ως αστυνομικοί, χωρίς να παραβλέπουμε το αντιφατικό της υπόθεσης, να μιλήσουμε ανοικτά για το κίνημα των οπαδών της μη βίας και σε πείσμα των καιρών, να προβληματιστούμε αν ένα τέτοιο κίνημα, μπορεί να επιφέρει συντριπτικά χτυπήματα στον αντίπαλο, όποιος κι αν είναι αυτός, όσο ισχυρός κι αν είναι αυτός. Αν, δηλαδή, το κοινωνικό φαινόμενο της βίας, αν όχι σε όλες, τουλάχιστον στις περισσότερες εκφάνσεις του, μπορεί να «θεραπευτεί» με συγκεκριμένες πρακτικές, μέσα από ένα παλλαϊκό κίνημα μη βίας.

Αν το όραμα αυτό ξεφύγει από το τραπέζι των κλειστών συζητήσεων και προσλάβει ευρύτερες διαστάσεις, θα ομιλούμε για μια θετικότητας εξέλιξη που θα προϋπέθετε βέβαια την απαγκίστρωση από τον αστερισμό της αποχαύνωσης και της υποκοιλούρας. Θα είχε ως αφετηρία την αφύπνιση των πολιτών, την ενεργητική συμμετοχή στα κοινά, τη συστράτευση τέλος στον αγώνα για ένα καλύτερο αύριο, χωρίς προκαταλήψεις για το μέλλον, με την αξιοποίηση της παγκόσμιας γνώσης και φυσικά όλων των νέων δυνατοτήτων της τεχνολογίας και των συστημάτων μαζικής επικοινωνίας και ενημέρωσης.

Μια τέτοια εξέλιξη, φυσικά, θα στερούσε το «οξυγόνο» από τους οπαδούς της βίας, θα άφηνε άνεργους τους εμπόρους του τρόμου, ενώ θα λύτρωνε τον πολίτη και τον ένστολο από τους κινδύνους που τον απειλούν καθημερινά, αλλά και συνολικά την κοινωνία από τα δεινά της βίας, είτε ομιλούμε για ατομική, οικογενειακή, κοινωνική, ρατσιστική, διοικητική, ψυχολογική, είτε για τις πιο οργανωμένες της μορφές, όπως είναι η αθλητική, η πολιτική, η τρομοκρατική, η κρατική, η αστυνομική βία κλπ.

Σας ευχαριστώ.

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστούμε τον κ. Φωτόπουλο. Οφείλω να πω ότι τόσα χρόνια στο επάγγελμα αυτό, δεν έχω ακούσει ποτέ έναν αστυνομικό να μιλάει αυτή τη γλώσσα. Και όταν 45 χρόνια πριν, εδώ μπροστά, ως συντάκτης του ΕΘΝΟΥΣ τότε, κάλυπτα το θέμα της δολοφονίας του Πέτρουλα, δεν φανταζόμουν ότι ύστερα από μερικές δεκαετίες η Ελληνική Αστυνομία θα τιμούσε αυτό το παιδί. Πραγματικά είναι συγκλονιστικό. Είναι συγκλονιστικό! Τώρα, θα παρακαλέσω τον αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας, τον κ. Οικονόμου, να μας κάνει την δική του κατάθεση.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας

Κυρίες και Κύριοι,

Η εποχή μας χαρακτηρίζεται από νέα φαινόμενα βίας που παράγονται από τις μαζικές μετακινήσεις πληθυσμών, την αποξένωση, τις νέες ανισότητες που προκαλούν η φτώχεια, η εξαθλίωση και ο φανατισμός, αλλά ακόμα και από τη ραγδαία τεχνολογική ανάπτυξη και την αποϊδεολογικοποίηση που ρευστοποιεί «αξίες» και συμπεριφορές. Τα νέα αυτά φαινόμενα απειλούν την ασφάλεια του πολίτη στην καθημερινή του ζωή ενώ ταυτόχρονα είναι σε θέση να απειλήσουν και τη διεθνή ασφάλεια.

Τα τελευταία χρόνια εξαπλώθηκε επικίνδυνα στη χώρα το φαινόμενο της ανομίας, το οποίο σε συνδυασμό με τη βία λειτουργεί ευθέως σαν «τορπίλη» στα θεμέλια της δημοκρατίας, της κοινωνικής συνοχής, της κοινωνικής ειρήνης και της ασφάλειας της χώρας. Αντιμετωπίζουμε μια μεγάλη οικονομική κρίση και ταυτόχρονα μια νέα πραγματικότητα μετά από δεκαετίες μεταπολιτευτικής περιόδου. Οι προκλήσεις είναι μεγάλες, οι ευκαιρίες πολλές, αλλά και οι κίνδυνοι ακόμα περισσότεροι. Το στοίχημα είναι να μπορέσουμε να εκμηδενίσουμε τους κινδύνους και να αξιοποιήσουμε τις ευκαιρίες. Αντιμετωπίζουμε νέες πραγματικότητες, πρωτοφανείς για την πατρίδα και την κοινωνία. Η παράνομη μετανάστευση, η εγκληματικότητα, η φτώχεια, οι διακρίσεις καθημερινά πιέζουν τη νέα κοινωνική μας πραγματικότητα και δημιουργούν προβλήματα. Πολλοί θεωρήσαν αυτή τη νέα πραγματικότητα ως μια αφορμή να μετατρέψουν τη χώρα σε ένα φονικό πεδίο βίας.

Δεν πρόκειται να συμβιβαστούμε με το έγκλημα, δεν πρόκειται να συμβιβαστούμε με το φόβο, την ανασφάλεια που φωλιάζει στις ψυχές των ανθρώπων και ενίοτε γίνεται τρόμος με αποτέλεσμα να δημιουργείται μια κοινωνία φοβική και μη δημιουργική. Στέλνουμε ένα κεντρικό μήνυμα, της μηδενικής ανοχής στην ανομία. Με μηδενική ανοχή στη βία από όπου κι αν προέρχεται, είτε είναι αστυνομική είτε προέρχεται από διάφορες ομάδες. Και μηδενική ανοχή στην ανομία η οποία πλήττει κυρίως τα φτωχά στρώματα, πλήττει το φτωχό πληθυσμό της χώρας, πλήττει την κοινωνική συνοχή της χώρας.

Θέλω να επαναλάβω, ότι η στάση μας απέναντι στην αστυνομική αυθαιρεσία είναι ξεκάθαρη: κάθε φορά που προκύπτουν επαρκή και τεκμηριωμένα στοιχεία για βιαιοπραγία και κακομεταχείριση πολίτη, υπάρχουν αυστηρές κυρώσεις.

Ασφαλώς η άνοδος της βίας έχει βαθιές κοινωνικές ρίζες. Δεν είναι αστυνομικό θέμα. Είναι θέμα κοινωνικό, οικονομικό, θέμα παιδείας, θέμα κουλτούρας, θέμα οργάνωσης του κράτους μας, θέμα προοπτικής των νέων παιδιών. Η καταστολή δεν αρκεί για να ξεριζώσει τον φανατισμό, την τυφλή βία που ωθεί νέα παιδιά να επιτίθενται με μίσος εναντίον συνανθρώπων τους. Σήμερα έχουμε τη μοναδική ευκαιρία να προτάξουμε την κουλτούρα του διαλόγου αντί για την κουλτούρα της βίας. Όχι σε βιαιότητες, σε καταστροφές, σε σπασίματα, σε βία και μίσος. Η βία φέρνει βία. Όμως οι ιδέες είναι το καλύτερο αλεξίφαιρο απέναντι στη βία. Και δεν αναφέρομαι στο φαινόμενο του ξεσηκωμού των νέων. Δεν αναφέρομαι στην αγωνία και στην απελπισία των νέων με τα κομμένα φτερά, της γενιάς των 700 ευρώ. Αναφέρομαι στους 2.500-3.000, οι οποίοι επιχειρούν με τη δράση τους και τη βία να καταστρέφουν τις πόλεις μας και τη δυνατότητά μας να κυκλοφορούμε και να νιώθουμε ελεύθεροι.

Αυτό δεν έχει καμία κινηματική δράση. Είναι απολύτως μία βίαιη εκδήλωση κάποιων συγκεκριμένων προσώπων και αυτό δεν πρέπει να το αφήσουμε να εκδηλωθεί πάλι με τον ίδιο τρόπο. Δεν έχει σημασία αν είναι αναρχικοί, φασίστες ή φανατικοί χούλιγκανς μιας ομάδας. Η συμπεριφορά τους έχει τον ίδιο κοινό παρονομαστή, τον απολίτικο τραμπουκισμό με στόχο την εκτόνωση.

Στον τομέα της τρομοκρατίας ο νέος κύκλος αίματος είναι πολύ πιο άγριος και πολύ πιο επικίνδυνος όχι μόνο για τις ανθρώπινες ζωές αλλά και για τη χώρα. Κανείς δεν πιστεύει σήμερα ότι μια βόμβα μπροστά σε ένα υπουργείο ή σε ένα Αστυνομικό Τμήμα θα μας οδηγήσει στο να λύσουμε τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματά μας. Η σημερινή τρομοκρατία δεν είναι αποκομμένη από το κοινό έγκλημα, αλλά δρα σε συνεργασία με αυτό. Αντιλαμβανόμαστε όλοι το μέγεθος της δικτύωσης, αλλά και την επικινδυνότητα του φαινομένου. Η τρομοκρατία είναι μια προσβολή στη δημοκρατία. Είναι μια ευθεία επίθεση στα ανθρώπινα δικαιώματα. Όσο πιο ισχυρή είναι η Δημοκρατία και όσο βαθύτερα εμπιστεύονται οι πολίτες

το κράτος δικαίου τόσο πιο εύκολα επιτυγχάνεται η εξάρθρωση τέτοιων φαινομένων. Δεν θα είμαστε ή βίαιοι ή αδρανείς και φοβικοί. Μια επαγγελματική και σοβαρή Αστυνομία έχει τον τρόπο να είναι και αποτελεσματική και φιλική προς τον πολίτη. Η Δημοκρατία έχει κανόνες. Χρειάζεται μια μεγάλη κοινωνική εκστρατεία απαξίωσης και καταδίκης αυτών των φαινομένων. Στο τομέα της αθλητικής βίας είναι φανερό ότι όλοι κρύβονται πίσω από το δάχτυλο τους. Οι ευθύνες για τη βία στα γήπεδα είναι διαχρονικές και μας αγγίζουν όλους. Όλοι γνωρίζουμε ότι στο σύγχρονο επαγγελματικό αθλητισμό υποθάλπονται εξωαθλητικές σκοπιμότητες. Κάποιοι βολεύονται με το να υποδαυλίζουν τα πάθη, να καταργούν στην πράξη τις δεσμεύσεις τους απέναντι στην πολιτεία και να βρίσκουν εύκολο άλλοθι στην δήθεν ανεπάρκεια της Αστυνομίας. Όσο τα γήπεδά μας θα μετατρέπονται σε αρένες βίας, η αποποίηση των ευθυνών από όλους τους αρμόδιους φορείς θα ισοδυναμεί με υποκρισία. Σε ό,τι αφορά την αθλητική βία, μπορούμε να διακρίνουμε δύο είδη: την κλασική αθλητική βία μέσα ή έξω από τα γήπεδα, περίξ των αγωνιστικών χώρων και την οργανωμένη αθλητική βία με στημένα ραντεβού για ξύλο, βανδαλισμούς, που φέρει εν τέλει όλα τα χαρακτηριστικά του οργανωμένου εγκλήματος. Διαρθρώνεται από συγκεκριμένες ηγετικές ομάδες, γιάφκες, ορμητήρια, εκτελεστικά όργανα. Είναι προφανές ότι η Αστυνομία είναι το εύκολο θύμα, ο αποδιοπομπαίος τράγος για ένα ζήτημα στο οποίο κανένας από τους εμπλεκόμενους υπεύθυνους φορείς δεν αναλαμβάνει στο μέτρο που του αναλογεί την ευθύνη του. Η αλήθεια είναι ότι η Αστυνομία είναι η τελευταία που έχει την ευθύνη. Κάθε Σαββατοκύριακο χιλιάδες αστυνομικοί απασχολούνται για τη λήψη μέτρων στα γήπεδα. Αυτό συνεπάγεται κόστος. Κόστος οικονομικό από τη μία αφού αναγκάζομαστε να μετακινούμε δυνάμεις στην επαρχία ή να φέρνουμε δυνάμεις από την επαρχία, κόστος επιχειρησιακό από την άλλη δεδομένου ότι οι αστυνομικοί που εκτελούν υπηρεσία στα γήπεδα δεν διατίθενται για την πρόληψη και την καταστολή της εγκληματικότητας. Είναι αδιανόητο ένα αθλητικό γεγονός, ένας ποδοσφαιρικός αγώνας, αντί να αποτελεί γιορτή για τους φιλάθλους, να μετατρέπεται σε πονοκέφαλο και εφιάλτη για την Αστυνομία, την κοινωνία, την πολιτεία.

Το πρόβλημα της βίας είναι άμεσα συνδεδεμένο με τις ΠΑΕ και τις ΚΑΕ. Αναλαμβάνουν οι ανωτέρω την ευθύνη των οπαδών τους; Έχουν κάμερες στους αγωνιστικούς χώρους; Προσλαμβάνουν κατάλληλο προσωπικό ασφαλείας; Διαθέτουν τις υποδομές που προβλέπει ο νόμος; Υποδαυλίζουν ορισμένους και ενθαρρύνουν με τον τρόπο τους τις παράνομες συμπεριφορές; Προχθές πραγματοποιήσαμε έρευνες σε Γραφεία τεσσάρων (4) Συνδέσμων. Και αναρωτιέμαι, τι χρειάζονται σε ένα σύνδεσμο οι Αυτοσχέδιοι Εμπρηστικοί Μηχανισμοί, οι βαριοπούλες, τα μαχαίρια, τα ρόπαλα και τα ναρκωτικά; Χώροι συνάθροισης φιλάθλων έχουν μετατραπεί σε γιάφκες εγκληματιών. Η αθλητική βία και ο χουλιγκανισμός πάντα είχαν εκλεκτικές συγγένειες με ομάδες που επίσης λατρεύουν τη βία και δραστηριοποιούνται σε άλλους χώρους. Υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για σχέσεις με ακροδεξιούς κύκλους, για σχέσεις με τον χώρο των αντιεξουσιαστών. Και αυτό δημιουργεί ένα εκρηκτικό μείγμα. Τελειώνοντας θέλω να επισημάνω ότι αν πραγματικά αγαπάμε τα παιδιά μας και ουσιαστικά μας ενδιαφέρει το μέλλον της νέας γενιάς είναι ώρα και στον τομέα καταπόλεμησης του φαινομένου της βίας να ειπωθούν αλήθειες και να ληφθούν αποφάσεις. Σας ευχαριστώ πολύ.

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστούμε τον κ. αρχηγό, πολύ ωραία τα είπε. Θέλω να επισημάνω αυτό που τόνισε, ότι η καθημερινή βία σχετίζεται με το οργανωμένο έγκλημα. Αυτό το ακούμε για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια και έχει ακουστεί νομίζω και έξω, τι είναι τρομοκρατία σε σχέση με το οργανωμένο έγκλημα. Πολύ βαριά κουβέντα αυτή. Αλλά για να το λένε, κάτι θα ξέρουνε.

Και τώρα θα παρακαλέσουμε τον γνωστό καθηγητή της Εγκληματολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, τον κ. Γιάννη Πανούση, ο οποίος έχει πέσει και ο ίδιος θύμα βίας, έτσι δεν είναι;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ

Καθηγητής Εγκληματολογίας

Ευχαριστώ που μου το θυμίσατε. Θέλω να ευχαριστήσω την ΠΟΑΣΥ για την πρόσκληση.

Κύριε υπουργέ, κύριε αρχηγέ, κύριε υπαρχηγέ, κύριοι εκπρόσωποι των κομμάτων, κάθε κοινωνία έχει την βία που της αξίζει. Δεν υπάρχει κοινωνία χωρίς βία μέσα στην ιστορία. Τι συμβαίνει σήμερα, τι κάνει την διαφορά; Την διαφορά την κάνει το γεγονός ότι έχουμε μία αδιάκριτη και ασύμμετρη βία, μία υπερβολική βία, που δεν χρειαζόταν.

Κάποιον μπορεί να τον σκοτώσεις με μία σφαίρα και τον σκοτώνεις με 15. Άρα, κάτι συμβαίνει, πέρα από την έκφραση προσωπικών, συλλογικών, εθνικών, οικονομικών και λοιπών συμφερόντων.

Έχουμε ένα πρόβλημα όμως, που το έχετε και σαν τίτλο του συνεδρίου. Είμαστε πάρα πολύ ασαφείς και αόριστοι, όταν θέλουμε να μιλήσουμε για την βία. Είναι άλλο πράγμα η θεσμική βία και άλλο πράγμα η πολιτική βία, είναι άλλο πράγμα η αθλητική βία, είναι άλλο πράγμα ο ανταγωνισμός με μορφή βίας. Στην Ελλάδα λέμε ότι όλα είναι βία, άρα τελικά τίποτα δεν είναι βία, και σκεφτόμαστε ότι αφού όλα επιτρέπονται, όλα συγχωνεύονται, όλα πιθανόν και να παραγράφονται, έχει ο καθένας το δικαίωμα να ασκεί ατομική βία, υπό την κάλυψη της αντίστασης.

Στην Ελλάδα αντί να έχουμε ένα κράτος 10 -11 εκατ. πολιτών, έχουμε 10-11 εκατ. δικαιώματα ατομικά, ο καθένας έχει το δικό του. Άρα, πριν απ' όλα, θα πρέπει να συζητήσουμε για ένα αυτόνομο, το οποίο καμιά φορά το κρύβουμε και πίσω από την λέξη πρόληψη, την οποία ακούμε πολύ συχνά, και πρέπει να σας πω ότι η πρόληψη δεν είναι μία ευχή, «να γίνετε όλοι καλοί». Η πρόληψη εμπεριέχει ένα στοιχείο, θέλετε να το πείτε καταστολής, καταπίεσης, μια γραμμή οριοθέτησης. Δεν μπορεί να συζητάμε για την βία, αν δεν συμφωνήσουμε ότι η ελευθερία, η δημοκρατία και η κοινωνία, έχουν όρια. Σ' αυτή τη χώρα, το πρόβλημά μας είναι ότι δεν μπορούμε να βάλουμε όρια. Ο καθένας νοεί ως βία την βία του άλλου και εννοεί ως δικαίωμά του την προσωπική του αυθαιρεσία. Και μάλιστα, καμιά φορά και ως αριστερό του δικαίωμα.

Άρα λοιπόν, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε λίγο τα πράγματα. Ας βάλουμε όπου θέλουμε τη γραμμή, όπου νομίζουμε στο πολιτικό, κοινωνικό και υλικό επίπεδο πολιτισμικό, ότι πρέπει να μπει η γραμμή, την οποία θα τηρήσουμε όμως. Δεν είναι δυνατόν, και χάρηκα που άκουσα την έκφραση από τον αρχηγό, σε συνθήκες ανομίας, δηλαδή όλα επιτρέπονται, όλα συγχωνεύονται, όλα συμψιφίζονται, να λέμε πώς θα περιορίσουμε την βία. Μα δεν την θεωρεί βία ο άλλος αυτήν, πώς να το κάνουμε; Τη θεωρεί άσκηση δικαιώματος.

Γιατί, ξέρετε κάτι; Ακόμα και το έγκλημα και η βία, και οτιδήποτε άλλο συζητήσουμε, δεν αντιμετωπίζεται, δεν προσεγγίζεται γενικά. Προσεγγίζεται σε σχέση με μία συγκεκριμένη κοινότητα. Άρα λοιπόν, με ένα σύστημα αξιών. Ποιο είναι ακριβώς το σύστημα αξιών σήμερα; Όταν μιλήσατε για τον Δεκέμβριο του 2008, που ήταν ένας τρισυπόστατος Δεκέμβρης, θέλουμε να μιλάμε για την μία πλευρά. Είναι άλλα δύο πράγματα που συνέβησαν. Συνέβη ένα πλιάτσικο ανθρώπων απόκληρων κλπ. που βρήκαν την ευκαιρία όχι να εγκληματήσουν ή να σκοτώσουν, αλλά να κάνουν πλιάτσικο, και συνέβη και μία υποκατάσταση του κράτους, από τον δεύτερο φορέα άσκησης εξουσίας, που είναι το οργανωμένο έγκλημα.

Ξέρετε κάτι; Αν φύγει το κράτος από τη μέση, αυτός που θα έρθει δεν θα είναι ο λαός με γαρύφαλλα, που θα τραγουδάει Θεοδωράκη. Θα είναι η δεύτερη οργανωμένη δύναμη, που με πέντε τηλεφωνήματα γεμίζει τις πλατείες, που είναι το οργανωμένο έγκλημα, συνεργαζόμενο ή μη συνεργαζόμενο με την τρομοκρατία και με οτιδήποτε άλλο.

Άρα, λοιπόν, ακόμα και την εποχή εκείνη, περίπου καθαγιάσαμε τη βία, περίπου δοξολογήσαμε τη βία. Σας θυμίζω τι λεγόταν τότε, από τους διανοούμενους αυτής της χώρας. Που ένα χρόνο μετά δεν τολμούν να πουν τίποτα, ότι κάνανε λάθος. Δεν τολμάει κανένας να σηκωθεί να πει ότι δεν ήταν κοινωνική επανάσταση. Ήταν βέβαια, και σωστά και σωστά, επαναλαμβάνω για να μην παρεξηγούμαι, μια εξέγερση της νεολαίας, ένας θυμός, μια δυσφορία, μια διαφωνία, ως εκεί πάμε καλά. Όλα τα άλλα τα ξεχάσαμε.

Είναι δυνατόν να πιστεύουμε π.χ. σ' αυτή τη χώρα – και είμαι ο τελευταίος που θα γίνω απολογητής της Αστυνομίας- ότι η Αστυνομία δεν είναι μέρος της δημοκρατίας; Ε, τι είναι μέρος της δημοκρατίας, η ιδιωτική Αστυνομία; Η αυτοδικία; Τολμάει κανείς να μιλήσει έτσι σήμερα, στην ελληνική κοινωνία; Να πει ότι ο αστυνόμενος είναι ο προστάτης του φτωχού. Βέβαια, έχουμε τον επίορκο και βέβαια έχουμε τον βίαιο

και πρέπει να το δούμε αυτό. Αλλά το βλέπουμε και στους πανεπιστημιακούς και στους γιατρούς και στους δικαστές, τα βλέπουμε τα συστήματα της διαφθοράς. Η διαφθορά κουλτούρα είναι στην Ελλάδα, δεν είναι ο κακός που διαφθείρει. Είναι η κουλτούρα της διαφθοράς. Όμως, κανείς δεν τόλμησε να πει ότι ο φτωχός χωρίς αστυνόμο, τι θα κάνει ακριβώς; Δεν μπορεί να προσλάβει Group4, δεν μπορεί να πάρει θωρακισμένη Mercedes, δεν μπορεί να τα κάνει όλα αυτά. Δεν τολμούμε να το πούμε.

Έχουμε λοιπόν βρει κάποιες ετικέτες, κάποιες ρετσέτες, γενικές. «Η οικονομική κρίση φέρνει βία», από πού βγαίνει αυτό; Σε ποια έρευνα επιστημονική έχει αποδειχθεί ότι υπάρχει ευθεία σχέση, όχι ότι υπάρχει έκρηξη, ανάμεσα στην οικονομική κρίση και στην βία. Ποια βία; Τη βία των από πάνω; Τη βία δηλαδή που μπορεί να έχει στοιχεία οικονομικής εγκληματικότητας; Τη βία από κάτω, τη βία της επιβίωσης; Ποια βία είναι ακριβώς; Και όταν είχαμε ανθρωπά οικονομικά και στη χώρα μας, δεν είχαμε βία; Η δημοκρατία δηλαδή που γεννήθηκε στην Ευρώπη, που γεννήθηκε στην Αμερική, γεννήθηκε σε συνθήκες ύφεσης;

Άρα λοιπόν, πρέπει πριν απ' όλα, να συζητήσουμε λίγο σε βάθος και σε διάρκεια και απομυθοποιητικά και αρκετά πέρα από τα ιδεολογήματα, που ξεκινάνε στην Ελλάδα από την τραυματική της ιστορία, από τον Εμφύλιο και μετά, γιατί πραγματικά μιλάμε λίγο στην ελληνική κοινωνία με όρους εμφύλιου, με εμφυλιακούς. Περίπου ερμηνεύουμε την σημερινή κατάσταση σαν να μιλάμε για τον εμφύλιο. Αν δώσουμε μεγάλο θάρρος στον αστυνόμο, θα έχουμε αστυνομοκρατία και θα έχουμε χαφιέδες, που θα δείχνουν τον πλαινό. Όπως είδατε και ακούσατε στις ειδήσεις, σήμερα ο καθένας δείχνει τον πλαινό του, τον γείτονά του δείχνει με τα της φορολογίας κλπ. Έχουμε φτιάξει ο καθένας μέσα μας έναν μικρό χαφιέ.

Άρα λοιπόν, το ζήτημα είναι να δούμε τι ακριβώς είναι το κράτος, τι ακριβώς είναι ο νόμος, τι είναι ακριβώς το κοινωνικό συμβόλαιο, ποια είναι η γραμμή που δεν ξεπερνάμε, τι είναι το έγκλημα; Εγώ ακούω διακεκριμένους επιστήμονες και πολιτικούς στην τηλεόραση, περίπου να λένε «δεν υπάρχει έγκλημα, το έγκλημα το ορίζω εγώ, εγώ ορίζω τι είναι έγκλημα». Μα ναι, αν και ο άλλος ορίζει τι είναι έγκλημα, πώς θα συνεννοηθούμε; Θα πάμε σε προ-κοινωνίες, προ οργάνωσης κράτους; Δηλαδή, ποια είναι η απάντηση; Αν η Αστυνομία δεν είναι θεσμός της δημοκρατίας, η απάντηση είναι ο νόμος του Λιντς. Αν τα δικαστήρια είναι διεφθαρμένα, η απάντηση είναι ότι δικάζουμε εμείς, μόνοι μας. Είδαμε κάποιον ότι κάτι έκανε, τον παίρνουμε και τον δικάζουμε. Τελειώσαμε. Δεν χρειαζόμαστε άλλους. Αυτό κάνουμε ακριβώς; Και θεωρούμε ότι αυτό είναι μία αντίσταση απέναντι σε ένα σύστημα, το οποίο και άδικο είναι και άνισο είναι, αυτά τα θεωρώ αυτονόητα.

Έχουμε λοιπόν ένα πρόβλημα. Έχουμε μία, κατά την γνώμη μου, σπασμένη κοινωνική συνοχή και αυτό είναι το μεγάλο ζητούμενο μετά την οικονομική κρίση, μη σπάσει και η κοινωνία, ανεξάρτητα ποιος φταίει για την οικονομική κρίση, μην αρχίσουμε να τρώμε ο ένας τον άλλον.

Γιατί; Διότι και το έγκλημα και η βία, εμπεριέχουν ένα στοιχείο που είναι η αμφισβήτηση των βασικών αξιών της συνοχής μας. Λέω συχνά το παράδειγμα για την Νότια Αφρική. Στην Νότια Αφρική, μετά το apartheid, σταματούσε ένας λευκός σε ένα φανάρι, γιατί είχε κόκκινο και άφηνε δίπλα ένα σάντουιτς. Και ο μαύρος άνοιγε την πόρτα, τον σκότωνε και του έπαιρνε το σάντουιτς. Και όταν τον ρωτούσαν, «χριστιανέ μου, ήταν σταματημένος, είχες όπλο, γιατί τον σκοτώνεις για να του πάρεις ένα σάντουιτς, αφού θα το έπαιρνες», λέει: «αυτοί, θυμόσαστε στο Σοβέτο τι μας κάνανε»; Αυτό είναι η δημιουργία των αντιαξιών. Είναι τελείως διαφορετικό πράγμα να εγκληματείς με αίσθηση αδικίας και με αίσθηση παρανομίας και είναι διαφορετικό να παρανομείς με αίσθηση δικαίου.

Σ' αυτή τη χώρα εγκληματούμε και ασκούμε βία με αίσθηση δικαίου, ότι δικαιούμαστε να το κάνουμε ως ατομική αντίσταση, κατά του καπιταλισμού, του ιμπεριαλισμού, του πλαινού μας, του οποιουδήποτε. Αυτό αν δεν το σταματήσουμε, σε ένα νέο πολιτικό και κοινωνικό συμβόλαιο, μπορεί να κάνουμε χιλιάδες συνέδρια, δεν θα γίνει τίποτα.

Άρα λοιπόν, πρέπει να συζητήσουμε σοβαρά, τι συμβαίνει ακριβώς, μέσα στην παγκοσμιοποίηση του εγκλήματος. Τι αλλάζει, τι έχει αλλάξει και τι πρόκειται να αλλάξει. Την παλιά, εσωτερική, να την πούμε, εγκληματικότητα, περίπου την ελέγχει η Αστυνομία. Ενδοοικογενειακή βία, ενδοσχολική, η βία του δρόμου, περίπου, όπως γινόταν πάντα. Το ζήτημα είναι, μπορεί η Αστυνομία να ελέγξει τις εταιρείες του εγκλήματος, τις πολυεθνικές; Που είναι εγκληματική επένδυση και που δεν μπορεί να λειτουργήσει - να είμαστε ξεκάθαροι σ' αυτό-, χωρίς πολιτική διαφθορά;

Δεν υπάρχει οργανωμένο έγκλημα χωρίς πολιτική διαφθορά. Δεν περνάει, δεν μπορεί να περάσει. Ακόμα και γι' αυτούς που θεωρούν ότι θα έπρεπε να έχουμε μία μεταναστευτική πολιτική, να τους βάλουμε σε πλοία και σε τρένα και να τους διώξουμε, το λέω σχηματικά, πρέπει να καταλάβουν ότι οι μαφίες δεν

φεύγουν με τρένα και με πλοία. Είναι εταιρείες πολυεθνικού χαρακτήρα, είναι κερδοσκοπικού χαρακτήρα, επενδύουν κατ' αρχήν στο εγκληματικό φαινόμενο και μετά επενδύουν σε νόμιμες δραστηριότητες. Άρα, εκεί έχουμε να κάνουμε με business, που εμπεριέχουν μέσα στην λειτουργία τους την παράνομη δράση. Έχουμε έναν ενδημικό χαρακτήρα δηλαδή των εγκλημάτων κέρδους, σε παγκοσμιοποιημένο επίπεδο.

Από την άλλη μεριά έχουμε τις ανθρωποκτονίες, για να μιλήσω για την σοβαρή βία. Εγώ κρατάω πολύ απ' έξω τη συζήτηση για την κοινωνική απειθαρχία. Σας είπα, δεν είναι κάτι που με ευχαριστεί η κοινωνική απειθαρχία, κυρίως των νέων, αλλά δεν θα την ενέτασσα στη βία. Είναι τελείως διαφορετικό πράγμα στο παιδί μας να πούμε ότι «αυτό που έκανες είναι κακό». Τι σημαίνει; Ότι θα σε αποβάλω από το σχολείο, ότι θα σε δείρω, αλλά είναι κακό. Αυτή είναι η οριοθέτηση. Εμείς αντιθέτως λέμε ότι αυτό που έκανες εντάξει μωρέ, και τι έγινε; Μπορεί να ήταν και καλό. Έτσι κλέβει ο μπακάλης ή ο μανάβης στο ζύγι και του λες, τι είναι αυτό που κάνεις; Εδώ κλέβει η Siemens, εμένα λες; Είναι δυνατόν να συμψηφίζουμε το καλό με το κακό, το πάνω με το κάτω, κατ' αυτόν τον τρόπο, με ατομικές συμπεριφορές;

Εν πάση περιπτώσει, θα σας πω δυο τρία στοιχεία από τις σκληρές μορφές βίας, κρατώντας λίγο την διαφθορά, να την ξανασκεφτούμε. Και ανοίγω παρένθεση, το πρόβλημα δεν είναι οι διεφθαρμένοι, αυτοί υπήρχαν πάντοτε. Το πρόβλημα στην Ελλάδα είναι ότι η διαφθορά πέρασε ως δημοκρατική κουλουρά, διατρέχει όλο το κοινωνικό σώμα, εκδημοκρατίστηκε η διαφθορά. Το δεύτερο είναι ότι ο διεφθαρμένος είναι και τιμημένος σ' αυτή τη χώρα. Εκεί δηλαδή που μπορούσες να πεις στο παιδί σου, ότι «δεν τα πιάνω, εγώ δεν είμαι λαμόγιο», ενώ ο άλλος έχει αυτά που έχει, «εντάξει, το έκανε ο πατέρας του, ξέρεις, είναι έτσι». Κι έλεγε το παιδί, «εντάξει»... Όταν δείχνουμε όμως τον πατέρα του που φιλού μου που είναι έτσι, που είναι διεφθαρμένος, να γίνεται Πρόεδρος μεγάλων οργανισμών, να μπαίνει στα κόμματα και στην Ευρωβουλή, σου λέει «κάτι έχει μπερδευτεί εδώ μέσα». Και αυτό το πρόβλημα της σύγχυσης των αξιών σ' αυτή τη χώρα, πραγματικά μπορεί να δημιουργήσει συνθήκες βίας. Όχι ευθέως βίας.

Έχουμε λοιπόν από τη μία μεριά, παράλογες ανθρωποκτονίες, παράλογες. Και θα έχουμε αύξηση των παράλογων ανθρωποκτονιών, σίγουρα της παράλογης βίας. Μου λέγανε προχθές, ότι όπου σταματάει το μετρό και πάνε να βγούνε κάποιοι και να μπουνε κάποιοι άλλοι, αυτός πήγαινε να βγει, λέει παιδιά να βγω διότι ... φορούσε γραβάτα ο άλλος, και οι τριάντα που πήγαν να μπουνε τον βρίσκανε εν χορώ, διότι για να φοράς γραβάτα πάει να πει ότι έχεις δουλειά εσύ. Δεν είναι βία, προσέξτε όμως, αρχίζει να σπάει η κοινωνική συνοχή. Δηλαδή, με τον πλαινό μας αρχίζουν να μην μας συνδέουν η αίσθηση του συνανήκειν, η κοινή μοίρα, δεν μας συνδέει. Αν δεν μας συνδέει, γιατί φτωχοί και πλούσιοι ήταν πάντοτε σ' αυτή τη χώρα, σε κάθε χώρα, όμως είχαν την αίσθηση του συνανήκειν. Θυμηθείτε τις ελληνικές ταινίες, με την γειτονιά ή με την αυλή.

Θα έχουμε λοιπόν παράλογες ανθρωποκτονίες. Με προκαταλήψεις, με εκδικητικά στοιχεία ατομικά, πιθανόν και εγκλήματα μίσους. Θα έχουμε ομαδικές, κατά συρροή δολοφονίες, πολυκτονίες. Δηλαδή ξαφνικά θα έχουμε – και ευτυχώς σ' αυτή τη χώρα έχει πολύ ήλιο και δεν θα έχουμε αντιδράσεις μέσα στην οικονομική κρίση, τύπου αιρέσεων, Μάνσον και τέτοια, ευτυχώς που δεν θα έχουμε – παρά ταύτα όμως να αναμένουμε ομαδικές, κατά συρροή, μαζικές δολοφονίες. Δεν έχουμε συμμορίες ανηλίκων, αλλά προσέξτε, τους λείπει ο αρχηγός και μπορεί να φτιαχτεί. Συμμορίες ανηλίκων, με την εγκληματολογική έννοια, πάει να πει ότι είναι συμμορίες μαφία. Με κώδικα τιμής, με δικιά τους διάλεκτο, με πίτα εγκληματική συγκεκριμένη, με διεθνείς διασυνδέσεις κλπ. Έχουμε ομαδοποιήσεις, αλλά δεν έχουμε ακόμα συμμορίες, που στο εξωτερικό είναι γύρω – γύρω από τις παραγκουπόλεις. Και εκεί, σ' αυτούς τους χώρους, γεννιούνται οι αντιαξίες που σας είπα. Οι αντιαξίες!

«Παιδί μου, θα πας κάτω στην πόλη, να κλέψεις, να ληστέψεις; Τους αξίζει να τους ληστέψεις, να τους σκοτώσεις. Και τι έγινε;». Αυτό είναι αντιαξία. Το να ληστέψω διότι θέλω να κάνω κάτι, ξέροντας ότι τιμωρείται και να την γλιτώσω, είναι άλλο πράγμα. Να ληστέψω, ως δικαίωμα είναι άλλο πράγμα. Αυτό να προσέξουμε. Τη συλλογική δηλαδή εκτροπή, μιας ομάδας που ζει σε νεκρές ζώνες αποκλήρων, που θεωρείται γι' αυτούς πολλές φορές, προπολιτική πράξη. Δεν πάμε στην επανάσταση, πάμε μέσα από προπολιτικές ενέργειες, να αλλάξουμε τα πράγματα στο πολιτικό σύστημα.

Έτσι λοιπόν, σε συνθήκες αστάθειας και ανομίας, κυοφορείται ένα εγκλημα, το οποίο επενδύεται και από ένα minimum επιβίωσης. Ξέρετε πάρα πολύ καλά, ότι όταν ο μετανάστης, στις πρώτες τουλάχιστον περιόδους, δεν εύρισκε προστασία από το ελληνικό κράτος – και από την ελληνική κοινωνία – μία άλλη δοξολόγηση είναι η περιβόητη τοπική κοινωνία, εξ ίσου ρατσιστική, με τα πρώτα βήματα του φοβικού ελληνοκράτους. Όταν λοιπόν το ελληνικό κράτος αδιαφορούσε ή τον εκμεταλλευόταν, πού πήγε να βρει

στήριξη; Στη Μαφία. Αν ήθελε λοιπόν να χρηματιστεί ο υπάλληλος για να του υπογράψει ή να του φτιάξει μία αίτηση, ή τίποτε άλλο, πήγαινε στη Μαφία και λυνόταν το πρόβλημα. Γιατί η Μαφία έχει και κοινωνικό ρόλο που παίζει, να ξέρετε, και το έχετε δει στην Ιταλία και αλλού.

Αφήνω λίγο το θέμα της τρομοκρατίας απ' έξω. Ένα άλλο φαινόμενο που θα το έχουμε και το έχουμε δηλαδή, είναι ο πόλεμος μεταξύ φτωχών. Αν πάει κανείς τις Κυριακές σε διάφορες πλατείες, θα δείτε να σκοτώνονται οι Ελληνοπόντιοι με τους τσιγγάνους, οι μεν να τους λένε κάπως οι Ελληνοπόντιοι τους τσιγγάνους, οι άλλοι τους λένε «Ρωσόσπορους», για το ποιος θα αφήσει τηνπραμάτεια του! Δηλαδή αρχίζουν οι φτωχοί να σκοτώνονται μεταξύ τους. Περίπου το έχουμε και στον Άγιο Παντελεήμονα, αφήνω τα άλλα φαινόμενα τα ακροδεξιά, ανάμεσα στους Αλβανούς που ελληνοποιήθηκαν και γίνανε νόμιμοι, και στους μαύρους, Αφγανούς κλπ., που παραμένουν για τους Αλβανούς, παράνομοι.

Η τρομοκρατία έχει πάρει μία άλλη μορφή, ακόμα την αναλύουμε στην Ελλάδα από το 1970, ακόμα! Είναι πολιτική τρομοκρατία, λέει η κοινή γνώμη, και κανείς δεν κάθεται να δει ότι είναι τελείως διαφορετικό πράγμα. Αυτό δεν είναι πολιτική εγκληματικότητα. Και στον τρόπο που εκτελεί και στην επιχειρηματολογία και σε όλα τα άλλα πράγματα, δεν είναι πολιτική εγκληματικότητα. Όσο και να διαφωνήσουμε, φαντάζομαι διαφωνούμε όλοι, για την Μπάαντερ Μάινχοφ, για τις Ερυθρές Ταξιαρχίες, για την 17 Νοέμβρη κλπ., είχαν στο μυαλό τους, με την δική τους προσέγγιση, ένα πολιτικό στόχο. Εδώ έχουμε μία εγκληματική δραστηριότητα, έχουμε δηλαδή έναν παντελή εκφυλισμό της πολιτικής διαδικασίας. Μία βία χωρίς κανόνες.

Αυτή η βία χωρίς κανόνες, όμως, στηρίζεται και με τα άλλα, που σας είπα. Δηλαδή, στηρίζεται με στρατολογημένα παιδιά, των οποίων δοξολογήσαμε την όποια βία. Δεν είναι τα περάσματα στη βία τόσο απότομα, όπως φαντάζεστε. Έχουν στάδια. Αυτός ο οποίος θεωρεί ότι ατιμωρητί μπορεί να σπάσει όλα τα παράθυρα του κόσμου, στο δεύτερο στάδιο ατιμωρητί θα σπάσει και το κοσμηματοπωλείο, στο τρίτο στάδιο θα πάει και λίγο παραπέρα. Αυτά έχουν συμβεί στην ελληνική κοινωνία, και κάνουμε λάθος αν δεν τα βλέπουμε.

Άρα, η πολιτική απάντηση στην τρομοκρατία και στα άλλα, είναι να ξαναπάρει η πολιτική στα χέρια της το ζήτημα. Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Η ελευθερία, η ασφάλεια και η δικαιοσύνη, ως αξίες και ως δημόσια και κοινωνικά αγαθά, πάνε στην ίδια πορεία, είναι ενιαίο και αδιάσπαστο τρίπτυχο. Αυτό που συνεχεία λέμε σ' αυτή τη χώρα, αν η μία πάει από δω και η άλλη από κει, είναι λάθος. Μαζί θα πηγαίνουν. Δεν μπορεί να πάς υπέρ της ελευθερίας και κατά της ασφάλειας, υπέρ της δικαιοσύνης και κατά της ελευθερίας, δεν γίνονται αυτά.

Νομίζω ότι θα πάμε σε μία κοινωνική αυταρχία, που θα καταλήξει σε δολιοφθορά. Δολιοφθορά θεσμών και ανθρώπων και λειτουργιών. Και έχω την εντύπωση ότι οι διασυνδέσεις της εθνικής, διεθνικής εγκληματικότητας και τρομοκρατίας, είναι πολύ έντονες, και γι' αυτό νομίζω ότι η «κάθαρη» πρέπει να αρχίσει στο πολιτικό επίπεδο, εκεί όπου εκκολάπτεται η διαφθορά, η διαπλοκή και οι διασυνδέσεις. Δεν θα γίνει η καθαρή απευθείας σε μία Μαφία, είναι λάθος.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι η ανασφάλεια δεν είναι κάποιο επιχείρημα για να ζούμε μέσα σε θωρακισμένες πόρτες, θωρακισμένες πόλεις, μη μιλώντας ο ένας στον άλλον, με μία σκευοφυλακία και να χαλάσει η ποιότητα της ζωής μας και της δημοκρατίας. Σε κάθε περίπτωση, στο δρόμο θα βρούμε τη λύση, δεν θα την βρούμε στα σπίτια μας, σε κάθε περίπτωση.

Άρα, πρέπει να φτιάξουμε ένα δίκτυο προστασίας κοινωνικής, τοπικής, μεταξύ μας. Και δεν λέω αυτοδικίας. Πρέπει να συζητήσουμε με τα media, δηλαδή μέχρι ποια ποσότητα θεαματοποιημένου εγκλήματος μπορούμε να αντέξουμε, για να μην αλληλοφαγωθούμε, αλληλοπληγωθούμε. Έχουμε λοιπόν μία αόρατη τρομοκρατία, έχουμε ένα οργανωμένο έγκλημα ως λειτουργία ενός καπιταλιστικού συστήματος, έχουμε μία αδυναμία να ορίσουμε ποιο είναι το κοινό αγαθό αυτής της κοινωνίας για να ασχοληθούμε όλοι μ' αυτό, και δεν ψάχνουμε την συναίνεση. Γενικώς δεν ψάχνουμε την συναίνεση.

Μια τελευταία λέξη για την Αστυνομία. Η αστυνομική εξουσία πραγματώνει μεν την δημόσια τάξη, αλλά εντός των συνταγματικών ορίων, φαντάζομαι. Το κρίσιμο ερώτημα είναι αν η Αστυνομία μπορεί να επιφορτιστεί, πέρα από τον κοινωνικό έλεγχο και με την εδραίωση της δημοκρατικής νομιμότητας, αυτονομία, αλλά και της εξασφάλισης της κοινωνικής συνοχής. Μπορεί η Αστυνομία, ως κοινωνική λειτουργία, αλλά και ως θεσμική λειτουργία, να στοχεύει στην προστασία και την ρύθμιση της κοινωνικής τάξης, στον χώρο της άσκησης των δικαιωμάτων; Μπορεί; Αυτή η δημιουργία και διατήρηση του συστήματος ασφάλειας, πολλές φορές αισθάνεται ο αστυνομικός ότι δεν είναι συμβατή με την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών. Σας είπα, είναι ενιαίο το τρίπτυχο ελευθερία, δικαιοσύνη και ασφάλεια.

Έτσι λοιπόν, η δημόσια τάξη, ως ειρήνη όλων των έννομων αγαθών, και όχι κάποιου ξεχωριστού και συγκεκριμένου, δεν ταυτίζεται με την κατάχρηση της ποινικής καταστολής, τον εκφοβισμό, τη χειραγώγηση, τον έλεγχο των αντιφρονούντων. Η Αστυνομία της μηδενικής ανοχής, του ρατσισμού και της επιλεκτικής παρέμβασης, αλλά και ο ηθικός κώδικας αξιών των αστυνομικών, αυτό που λέμε αστυνομική κουλτούρα, χρησιμοποιήθηκαν από την εξουσία στο παρελθόν, δεν έχουν καμία θέση σήμερα. Ούτε με ταύτιση πολιτικών κομμάτων, ούτε με απολυταρχικά καθεστώτα. Δεν μπορεί από φύλακας της κοινωνίας ο αστυνόμενος, να γίνει σιδηρούς βραχίον του κράτους. Και όχι του κράτους, και αυτό να το θυμόμαστε. Δεν είναι καν του κράτους, είναι παγκοσμιοποιημένων μορφωμάτων καταπίεσης και καταστολής, που αναζητούν νέους εχθρούς. Η Αστυνομία, χωρίς να το καταλάβει, αποαστυνομικοποιείται. Χάνει τα χαρακτηριστικά τα πολύ κακά του παρελθόντος, και αποκτά χαρακτηριστικά υπερεθνικής λειτουργίας, έξω και από την λειτουργία του κράτους.

Άρα λοιπόν, η αποδυνάμωση του εθνικού κράτους μοιάζει να έχει ως συνέπεια την αδυναμία μίας άσκησης αποτελεσματικής πολιτειακής εξουσίας και δημόσιας τάξης και η σύγχυση ή κατάργηση της διάκρισης εσωτερικός – εξωτερικός εχθρός, θα μας δημιουργήσει πάρα πολλά προβλήματα και στον τρόπο λειτουργίας της Αστυνομίας, διότι χωρίς ένα *minimum* πολιτικής δημοκρατίας και ένα *maximum* κοινωνικής συναίνεσης, δεν μπορεί να λειτουργήσει τίποτα. Αυτό ας είναι το μήνυμα που μπορεί να βγει από την ημερίδα. Ευχαριστώ πολύ

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Πολύ κατατοπιστικός, ως συνήθως, ο καθηγητής κ. Πανούσης. Είναι ολίγον εφιαλτικά αυτά τα οποία προβλέπει. Αλλά θέλω να σταθώ σε ένα σημείο που είπε για το σπάσιμο της κοινωνικής συνοχής, που παρατηρείται σταδιακά και στην χώρα μας. Όπως και το ότι η βία είναι πλέον δικαίωμα. Ο καθένας κλέβει και σπάει, διότι είναι δικαίωμά του. Αφού κλέβει ο γείτονας, θα κλέβω κι εγώ.

Αυτές οι πολιτικές αντιλήψεις είναι αν μη τι άλλο καταστροφικές. Πάρα πολύ ωραία αυτά που είπε. Και τώρα, θα παρακαλέσουμε τον κ. Γουσέτη, ο οποίος είναι γνωστός αρθρογράφος της Καθημερινής, αλλά είναι και μέλος της Διεθνούς Αμνηστίας.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΓΟΥΣΕΤΗΣ

Αρθρογράφος, Μέλος Διεθνούς Αμνηστίας

Θέλω κι εγώ με τη σειρά μου να ευχαριστήσω την ΠΟΑΣΥ και τον πρόεδρό της για την πρόσκληση και θέλω να πω ότι η βία γενικά, είναι ένα τεράστιο θέμα που δεν μπορεί κανείς να το εξαντλήσει σε μία ομιλία. Γι' αυτό διάλεξα να μιλήσω για την αστυνομική βία, που είναι και αυτή ένα απέραντο υποθέμα, ας το πω έτσι και γι' αυτό διάρθρωσα την ομιλία μου σε ερωτήσεις. Έχω 7 ερωτήσεις, κάτι σαν συνέντευξη από τον εαυτό μου και απαντήσεις.

Η πρώτη ερώτηση είναι: τι είναι η αστυνομική βία; Και η απάντηση είναι ότι η αστυνομική βία, αν εξαιρέσει κανείς την νόμιμη αμυντική βία, είναι η μόνη νόμιμη βία. Και την νομιμότητά της την στηρίζει στο ότι οι πολιτικοί της προϊστάμενοι είναι μία δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση. Όταν η κυβέρνηση δεν είναι δημοκρατικά εκλεγμένη, τότε η νομιμότητα της Αστυνομίας ακολουθεί τον βαθμό εμπιστοσύνης της κοινωνίας, στην αυθαίρετη, αυτή την μη δημοκρατική κυβέρνηση. Καμιά φορά είναι και μηδενική.

Η νομιμότητα όμως της βίας της Αστυνομίας, εξαρτάται και από δύο άλλους όρους. Ο πρώτος όρος είναι ο στόχος της. Ο στόχος της είναι η προστασία του πολίτη και η απόκρουση αντικοινωνικών στοιχείων. Αυτό είναι που κάνει την Αστυνομία προστάτιδα και φίλη του πολίτη. Αν εκτραπεί από αυτόν τον στόχο, τότε και πάλι η νομιμότητά της συζητείται. Και υπάρχουν δύο ειδών εκτροπές. Η μία είναι η πολιτική βία, να ασκεί η Αστυνομία πολιτική βία και η άλλη είναι να μην τηρείται η αρχή της αναλογικότητας και να προβαίνει σε πράξεις που παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και την νομοθεσία.

Θα ακολουθήσουν τρεις ερωτήσεις πάνω στην πολιτική βία και μετά θα επανέλθω στην αρχή της αναλογικότητας.

Τι είναι η αστυνομική πολιτική βία; Αστυνομική πολιτική βία είναι η μετατροπή της Αστυνομίας από προστάτη του πολίτη σε προστάτη και όργανο των εκάστοτε πολιτικών προϊσταμένων της, της κυβέρνησης. Στο παρελθόν, η Αστυνομία έχει διαταχθεί να συμμετάσχει και έχει συμμετάσχει, όχι σε νόμιμη βία, αλλά σε παράνομη πολιτική βία. Δηλαδή σε βία όχι ανθρώπων που παρανόμησαν, αλλά σε βία ανθρώπων γι' αυτό που είναι, ή γι' αυτό που πιστεύουν. Σε διώξεις δηλαδή αντιφρονούντων, μειονοτήτων, εθνικών, γλωσσικών, θρησκευτικών μειονοτήτων, σε επίθεση εναντίον διαδήλωσης νόμιμης και ειρηνικής.

Σε όλες τις καθυστερημένες κοινωνίες και η δική μας κοινωνία είναι μία τέτοια, η πολιτική αστυνομική βία είναι συχνότερη από την νόμιμη πολιτική βία, όπως εξ άλλου είναι η ποινή του θανάτου και όχι μόνο στην δική μας χώρα, αλλά και σε ανεπτυγμένες χώρες, ήταν συχνότερη σε πολιτικούς αντιπάλους, παρά σε ποινικούς. Ειδικά στη δική μας χώρα, το γνωρίζουμε και γι' αυτό καταργήθηκε από την Ε.Ε. η ποινή του θανάτου.

Υπάρχει ηθικά αποδεκτή μορφή πολιτικής βίας; Τρίτη ερώτηση. Νομίζω ότι για την πλειοψηφία της κοινωνίας μας είναι θετική η απάντηση. Ναι, υπάρχει ηθικά αποδεκτή πολιτική βία και είναι η βία που υπηρετεί το έθνος μας/μου ή που υπηρετεί τον θεό μου, ή υπηρετεί το καθεστώς μου, ή που υπηρετεί το κράτος μου ή που υπηρετεί την επανάστασή μου, ή που υπηρετεί εν πάση περιπτώσει, κάποια άλλη ηθική τάξη, σπουδαία και μοναδική.

Η απάντηση σ' αυτήν την δήθεν επιλεκτική αποδοχή της βίας, είναι ότι δεν είναι επιλεκτική, είναι καθολική αποδοχή της βίας, διότι προφανώς ο θεός, το κράτος, η επανάσταση κλπ., για μένα ισχύουν, για κάποιον άλλον ισχύουν κάποιον άλλοι θεοί, καθεστώτα και επανάσταση. Οπότε, ο καθένας μπορεί να κραδαίνει το όπλο της ηθικοποίησης της πολιτικής βίας. Συνεπώς, για να απαρνηθούμε την πολιτική βία, μόνο ένας δρόμος υπάρχει. Η καθολική άρνηση.

Η αποδοχή της πολιτικής βίας συμπληρώνεται και με ένα στερεότυπο, που μοιάζει να είναι αντίθετο. Υπάρχει το στερεότυπο ότι ο ελληνικός λαός απεχθάνεται τη βία. Ο ελληνικός λαός απεχθάνεται τη βία των νατοϊκών βομβαρδισμών στη Σερβία, όχι όμως και τη βία των Σέρβων του Μιλόσεβιτς εναντίον των Αλβανών του Κοσσυφοπεδίου. Απεχθάνεται τη βία των Τούρκων εναντίον των Κούρδων, όχι όμως και τη βία του ΡΚΚ που έχει σκοτώσει περισσότερους Κούρδους παρά Τούρκους. Απεχθάνεται τη βία των Ισραηλινών εναντίον των Παλαιστινίων, όχι όμως και τη βία της Χαμάς.

Αυτά τα στερεότυπα επιλεκτικής και ιδεολογικής βίας, νομιμοποιούν φυσικά και την αστυνομική πολιτική

βία, που σπανίως καταδικάζεται ως τέτοια. Συνήθως, άλλοτε επαινείται και άλλοτε καταδικάζεται, αναλόγως αν ο εκάστοτε πολιτικός στόχος της είναι ή όχι της αρεσκείας του κρίνοντος. Η ελληνική κοινωνία δεν είχε ποτέ και δεν έχει καλές σχέσεις με τις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μία από αυτές είναι η αμεροληψία. Τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν παλέψαμε για να τα κατακτήσουμε και αυτό είναι μία αλήθεια που συνήθως δεν λέμε. Τα κάναμε εισαγωγή από το εξωτερικό στην νομοθεσία μας, χωρίς να τα κατανοούμε και χωρίς στην πραγματικότητα να τα αποδεχόμαστε.

Τέταρτη ερώτηση: Πώς ερμηνεύονται τα φαινόμενα πολιτικής βίας που εσχάτως εμφανίζονται να εξαπλώνονται; Τα είπαν και άλλοι ομιλητές, είναι δύο οι ερμηνείες που εγώ βλέπω. Η μία είναι τα φαινόμενα της βίας από συντεχνίες, που θεωρούν ότι έχουν το δικαίωμα να ασκούν βία και αυτό οφείλεται βέβαια στην κρίση της συνοχής της κοινωνίας μας, οφείλεται στο ότι κάθε μία συντεχνία δεν μπορεί να δει τα συμφέροντά της μέσα από τα γενικά συμφέροντα της χώρας, αλλά τα βλέπει σαν παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος, σε βάρος των συμφερόντων των διπλανών της ομάδων, κατά των οποίων ασκεί βία.

Η άλλη βία είναι η λεγόμενη επαναστατική βία, η βία των ακροδεξιών που είπε πριν ο υπουργός, αλλά εγώ θα πρόσθετα και των ακροαριστερών. Αυτές οι δύο βίες θεωρούνται αντίθετες, ωστόσο έχουν πολλά κοινά σημεία και ενίοτε κοινούς στόχους. Αν κάποιος τους μιλήσει για μη βία, καταγγέλλεται και από τους ακροδεξιούς και από τους αριστερούς με τους ίδιους όρους, ως δεκανίκι του συστήματος, ή νεοταξίτης ή τέτοια πράγματα. Είναι οπαδοί, όπως και οι νεοναζί, της συλλογικής ευθύνης και από τις δύο αυτές ακραίες οργανώσεις ακούγονται τα συνθήματα «Μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι», που βάζουν σε ένα σακί όλη την Ελληνική Αστυνομία.

Σ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ : Εσείς βάζετε σε ένα σακί όλες τις πολιτικές δυνάμεις κ. Γουσέτης. Μη βάζετε σε ένα σακί όλες τις πολιτικές δυνάμεις, είμαστε μεγάλοι άνθρωποι και σοβαροί. Να μη λέμε ό,τι θέλουμε.

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Δεν μίλησα για σας.

Σ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ακούτε τι σας λέω;

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Άκουσα τι μου λέτε.

Σ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Μας βάλατε μέσα όλους. Σεμνά, και να λέτε την άποψή σας και να μην υβρίζετε. Άκου εκεί! Θα μας βάλετε με τους ναζί μαζί!

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Ίσως εσείς δεν ακούσατε τι είπα.

Σ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Εγώ δεν άκουσα;

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Εκτός αν θεωρείτε το ΚΚΕ ακροαριστερό. Εγώ μίλησα για τους ακροαριστερούς και τους ακροδεξιούς.

Σ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Δεν κατάλαβα, δεν είπατε καθόλου για ακροαριστερούς.

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Ε, δεν ακούσατε καλά λοιπόν. Τότε να ακούτε καλύτερα κύριε ...

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Παρακαλώ, ας ηρεμήσουμε.

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Μάλλον δεν ακούσατε καλά τι είπα.

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Έχω την εντύπωση ότι δεν το εννοούσε αυτό ο κ. Γουσέτης. Θα ήταν δίκιο να διαμαρτύρεστε, αλλά νομίζω δεν το εννοούσε. ...

Συζητήσεις εκτός μικροφώνου

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Αν είπα αριστερούς, να με συγχωρείτε. Οπότε, συμπλέουν σε τακτικές με τους ακροδεξιούς.

Και τώρα πάω στην ερώτηση για την αρχή της αναλογικότητας. Τι είναι η αρχή της αναλογικότητας; Η αρχή της αναλογικότητας λέει να μην ασκεί η Αστυνομία υπερβολική βία, περισσότερη απ' όση χρειάζεται για να αποκαταστήσει την τάξη. Είπε πριν ο κ. αρχηγός της Αστυνομίας, ότι οι εκτροπές θα έχουν βαριά ποινή. Ωστόσο, μέχρι σήμερα τουλάχιστον, το μητρώο καταδικών της χώρας μας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για υπερβολική αστυνομική βία, είναι ιδιαίτερα πλούσιο. Ίσως το πλουσιότερο στην Ευρώπη, αναλογικά με τον πληθυσμό μας. Έχουμε 12 καταδίκες της χώρας, για 13 υποθέσεις αστυνομικής βίας που ασκήθηκε από το 1995 έως το 2002.

Η πιο πρόσφατη απόφαση εκδόθηκε μόλις τον περασμένο Απρίλιο, και καταλαβαίνετε ότι όταν εκδίδεται το 2010 απόφαση για το 2002, δεν έχουν εξεταστεί οι προσφυγές της τελευταίας 10ετίας.

Ε. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Έχετε βάλει και τον Σάββα Ξηρό;

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Όχι.

Ε. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ποια είναι αυτή η υπόθεση, που καταγγέλλεται η χώρα μας για παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για τον Σάββα τον Ξηρό.

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Ναι, αυτή δεν την έχω βάλει μέσα. Τα στοιχεία τα έχω πάρει, κ. αρχηγέ, από τις αναφορές του Ελληνικού Παρατηρητηρίου Ελσίνκι. Και λέει ότι από τα 13 θύματα, που δικαιώθηκαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, τα 6 είναι Ρομά, τσιγγάνοι, και τα τρία μετανάστες. Εύκολα μπορεί κανείς να κατανοήσει πόσο μικρό μπορεί να είναι το ποσοστό των Ρομά και των μεταναστών, που φτάνει μέχρι το Στρασβούργο, και άρα, πόσο περισσότερες είναι αυτές οι υπερβολικές βίες, εναντίον αυτών των δύο ομάδων.

Στην πραγματικότητα είναι προσφυγές ΜΚΟ που στηρίζουν αυτές τις ομάδες, γιατί μόνοι τους δεν θα μπορούσαν να πάνε.

Συναφές με την υπερβολική αστυνομική βία είναι το φαινόμενο της ατιμωρησίας. Από τους παραπάνω 13 θύτες Αστυνομικούς, βάλτε κι εσείς μεγαλύτερες ποινές, αλλά τα στοιχεία λένε ότι καταδικάστηκαν σε καταβολή προστίμου τέσσερις σε 60, 90, 150 και 300 ευρώ πρόστιμο. Οι υπόλοιποι απηλλάγησαν.

Ε. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Μου επιτρέπεται μια διακοπή, για να το ξεκαθαρίσουμε το θέμα, διότι δεν θέλω με τίποτα να αμφισβητείται η πρόθεση σε επίπεδο Ηγεσίας...

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Δεν αμφισβητώ την πρόθεση, σας λέω γεγονότα.

Ε. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Από την άλλη πλευρά, θα πρέπει όμως να πούμε το εξής: θα παρακαλέσω πάρα πολύ, είναι όλα τα στοιχεία από πλευράς Αρχηγείου στην διάθεσή σας και της Διεθνούς Αμνηστίας και οποιασδήποτε άλλης ΜΚΟ. Να δείτε τις έρευνες που έχουν γίνει από πλευράς διοικητικής πειθαρχικής δικαιοσύνης, με όποιες αδυναμίες έχουμε και τις αναγνωρίζουμε. Και συνεχώς καταβάλλουμε μία προσπάθεια να βελτιώσουμε τις διαδικασίες. Δείτε και τις αποφάσεις, ότι πάρα πολλοί στο τέλος, ενώ έχουν επιβληθεί αυστηρές ποινές από μας, στο τέλος γίνονται προσφυγές μέσω διοικητικών δικαστηρίων, όπου αλλάζουν αποφάσεις.

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Και τι σημαίνει κ. αρχηγέ; Είναι συνταγματικό δικαίωμα, δηλαδή το Σύνταγμα δεν θα ισχύει για τους αστυνομικούς;

Ε. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Σαφώς και θα ισχύει, αυτό θέλω να πω.

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Γιατί παραπονιέστε δηλαδή που αθώωθηκαν από κάποιο δικαστήριο; Δεν θα πάνε στο δικαστήριο;

Ε. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Αυτό θέλω να πω. Πρέπει να κάνετε μία σχέση, στην έρευνά σας, για να καταλήξουμε κάποτε σ' αυτή τη χώρα σε έναν κοινό παρανομαστή, και από την στιγμή που συμφωνούμε ότι κανένας δεν αποδέχεται την βία, από πλευράς διαδικασίας, και θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ σ' αυτό, να δούμε πού πάσχουμε. Διότι, όπως σωστά επισημαίνετε, και ο αστυνομικός ως κοινός πολίτης, έχει το δικαίωμα να καταφεύγει στα δικαστήρια της χώρας. Όταν υπάρχουν αποφάσεις, είτε από τα ποινικά, είτε από τα διοικητικά δικαστήρια, σε δεύτερο βαθμό, που ανατρέπουν τις αποφάσεις που σε πειθαρχικό επίπεδο εμείς επιβάλλουμε, είμαστε υποχρεωμένοι να συμφωνήσουμε και να τηρήσουμε την εσωτερική έννομη τάξη. Υπάρχουν αδυναμίες δικές μας. Μην παραβλέπετε όμως, ότι τα τελευταία χρόνια, υπάρχει ένας σημαντικός περιορισμός και επιβολή πολύ αυστηρών ποινών.

Από την άλλη πλευρά, θα πρέπει όταν μιλάτε για τους παράνομους μετανάστες, να αναγνωρίσετε ένα πράγμα. Ότι στην ελληνική πραγματικότητα σήμερα, η Ελληνική Αστυνομία, η οποία διαχειρίζεται πάνω από 300.000 συλλήψεις σε ετήσια βάση, και είναι η μόνη που παρέχει και την κοινωνική προστασία και πολλές φορές οι Έλληνες Αστυνομικοί από το δικό τους εισόδημα προσφέρουν βοήθεια σ' αυτούς τους κακόμοιρους συνανθρώπους μας, καταδικάζουμε τις περιπτώσεις εκείνες που πραγματικά υπάρχει προσβολή των ατομικών τους ελευθεριών, αλλά επιτρέψτε μου να υπερηφανευόμαι ως Αρχηγός, ότι είναι ελάχιστες οι περιπτώσεις, σε σχέση με τον όγκο που διαχειριζόμαστε, με τις συνθήκες που μας προσφέρουν για να διαχειριζόμαστε αυτούς τους ανθρώπους, και είμαστε μόνοι σ' αυτόν τον αγώνα και από ΜΚΟ και από την πολιτεία.

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Χαίρομαι ... και λέω ότι πιθανόν αυτές οι ποινές που ανέφερα πριν να είναι αποτέλεσμα των διοικητικών δικαστηρίων, δεν το ξέρω. Αλλά είναι γεγονός αυτές οι ποινές, είναι πολύ ελαφριές, και επίσης είναι γεγονός ότι υπάρχουν δύο εκθέσεις. Η μία της Διεθνούς Αμνηστίας και η άλλη του Συνηγόρου του Πολίτη, που και οι δύο μιλούν για ατιμωρησία των αστυνομικών. Και αυτές ελπίζω να τις έχετε διαβάσει.

Ε. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Και τις έχω διαβάσει και με βάση τις παρατηρήσεις αυτές, είμαστε σε μία συνεχή προσπάθεια αναδόμησης του πειθαρχικού μας δικαίου, σε συνεργασία και με τις συνδικαλιστικές ενώσεις. Αναγνωρίζουμε τις παθογένειες, αλλά γίνονται και βήματα. Για να μην είμαστε πάντα αρνητικοί -δεν το

λέω για σας, δρώμαι της ευκαιρίας γιατί και η περιθωριοποίηση του αστυνομικού είναι επικίνδυνη στην ελληνική κοινωνία-, να αναγνωρίζουμε τις προσπάθειες που γίνονται.

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Ασφαλώς. Ασφαλώς και γίνονται, δεν θα διαφωνήσω σ' αυτό. Αλλά σας επισημαίνω αυτές τις δύο εκθέσεις και πάλι, όπως και μία παλαιότερη συνέντευξη του προέδρου της ΠΟΑΣΥ που είναι παρών, ο οποίος έχει πει ότι ο αστυνομικός εθίζεται στην παρανομία από τους πολιτικούς προϊσταμένους του, από την κυβέρνηση. Για παράδειγμα, όταν σε ένα κελί των 5 στοιβάζονται 15, αυτή είναι μία παρανομία που δεν είναι της Αστυνομίας, είναι της κυβέρνησης, αλλά ο αστυνομικός εθίζεται, σου λέει «έτσι είναι τα πράγματα». Και αυτό θα πρέπει να σταματήσει πρώτα από τους πολιτικούς προϊσταμένους, για να περάσει μετά και στα αστυνομικά όργανα.

Η επόμενη ερώτηση, που είναι η έκτη ερώτηση και λέει: Δεν υπάρχουν και αντίθετες περιπτώσεις, όπου η Αστυνομία είναι απούσα; Πράγματι υπάρχουν και το κλασικό παράδειγμα είναι αυτό που είπαν και οι άλλοι ομιλητές, οι καταστροφές, οι εμπρησμοί και το πλιάτσικο του Δεκέμβρη 2008, κατά το οποίο η Αστυνομία ήταν απούσα και η Αθήνα ήταν στο έλεος των καταστροφών. Σ' αυτό πάλι δεν φταίει η Αστυνομία. Είναι η κυβέρνηση, η οποία φοβήθηκε το πολιτικό κόστος. Σου λέει, κι αν χτυπηθεί κανένας; Κι αν σκοτωθεί κανένας; Κι αν τραυματιστεί κανένας; Πάλι θα έχουμε να τα ακούμε. Άστο λοιπόν!

Έτσι εμφανίστηκε η Αστυνομία να μην προστατεύει τον πολίτη, με ευθύνη όχι δική της, αλλά της κυβέρνησης. Και ένας άλλος παράγων, εκτός από την κυβερνητική ευθύνη της απουσίας, είναι μία άλλη κυβερνητική ευθύνη, η έλλειψη αστυνομικών. Όχι ότι λείπουν τα αστυνομικά όργανα ή ότι η Αστυνομία δεν είναι καλά στελεχωμένη, το ξέρω, έχουμε αρκετά όργανα. Αλλά έχει καταγγελθεί ότι πολλά από αυτά τα αστυνομικά όργανα εκτελούν υπηρεσίες δικαστικού κλητήρα, για να μην πω και συνοδού σε ψώνια, και έτσι εμφανίζεται μειωμένη η αστυνομική δύναμη.

Τελευταία ερώτηση για την βία εναντίον των αστυνομικών. Από την εποχή του Σωτήρη Πέτρουλα μέχρι τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο, όποιος πολίτης σκοτώνεται από προεμελέτη ή από αμέλεια των αστυνομικών, γίνεται ήρωας. Όμως, οι αστυνομικοί έχουν και αυτοί τα θύματά τους, αλλά γι' αυτούς δεν κουνιέται φύλλο. Είναι λοιπόν η Αστυνομία μισητός εχθρός; Εγώ δεν το πιστεύω. Η απάντηση η δική μου είναι ότι πρόκειται περί μύθου. Όλες οι δημοσκοπήσεις φέρουν τα αισθήματα των πολιτών προς την Αστυνομία να είναι διχασμένα περίπου στη μέση. Οι μισοί πολίτες θεωρούν την Αστυνομία φίλο, οι άλλοι μισοί εχθρό. Και τώρα γεννάται το ερώτημα, γιατί τα αισθήματα των πολιτών είναι διχασμένα; Εγώ πιστεύω ότι αυτό οφείλεται γενικά στην έλλειψη εμπιστοσύνης, απέναντι στους θεσμούς. Πιστεύω ότι οι θεσμοί και όχι μόνο η Αστυνομία, διαψεύδουν συνεχώς τις προσδοκίες της κοινωνίας, γι' αυτό υπάρχει μία απογοήτευση γενική της κοινωνίας.

Επειδή όμως η εμπιστοσύνη είναι πάντα συνυφασμένη με την ανασφάλεια του πολίτη, και επειδή η ανασφάλεια εντείνεται, οι προσδοκίες από την Αστυνομία αυξάνονται. Θέλω να παρακαλέσω την Αστυνομία, να φροντίσει να μην τις διαψεύσει. Σας ευχαριστώ.

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστούμε τον κ. Γουσέτη. Ήταν πραγματικά πολύ έντονη η αντιπαράθεση που δημιουργήθηκε, και αυτό είναι καλό. Διότι ένας παλιός δάσκαλος έλεγε, «το δόγμα, η απόλυτη πίστη διχάζει, η αμφιβολία ενώνει». Δεν υπάρχει, λοιπόν, μία αλήθεια. Να δώσουμε τώρα το λόγο στον κ. Mauricio Moya. Είναι εκπρόσωπος της EUROCOP.

MAURICIO MOYA

Μέλος της Ε.Ε. της EUROCOP

Καλημέρα σε όλους. Όπως θα ξέρετε, η EUROCOP είναι ένας διεθνής οργανισμός ευρωπαϊκός, που έχει μέλη 35 συνδικάτα από 26 χώρες. Εδώ και καιρό, η EUROCOP ανησυχεί για την αύξηση της βίας κατά των αστυνομικών, στις χώρες μέλη της EUROCOP. Γι' αυτό οργανώθηκε στην Μαδρίτη ένα σεμινάριο για την αντιμετώπιση της βίας κατά των αστυνομικών. Τα συμπεράσματα του σεμιναρίου είναι στην διάθεση της ΠΟΑΣΥ και επίσης μπορείτε να τα δείτε και στην ιστοσελίδα της EUROCOP.

Η EUROCOP έχει σκοπό να οργανώσει μία διαφημιστική καμπάνια έτσι ώστε να αφυπνίσει τις κυβερνήσεις, τα ΜΜΕ και τις κοινωνικές ομάδες, σε σχέση με την βία κατά των αστυνομικών. Επίσης, σκοπός είναι να θεσπιστεί μία ημέρα στην οποία θα δίνεται σημασία, δεν θα γιορτάζεται, αλλά θα δίνεται σημασία στο φαινόμενο της βίας κατά των αστυνομικών. Όπως γιορτάζεται π.χ. η ημέρα για το Αλτσχάιμερ, η ημέρα για την φτώχεια κλπ.

Πιστεύω ακράδαντα ότι η βία κατά της Αστυνομίας είναι μία αντανάκλαση της κοινωνικής βίας που ζούμε, της βίας κατά της κοινωνίας. Λέω ότι είναι μία αντανάκλαση της κοινωνικής βίας χωρίς όμως να θέλω να συσχετίσω αυτό με την τρομοκρατία. Είναι ένα άλλο θέμα. Και αναφέρομαι στην ευρωπαϊκή εθνικιστική τρομοκρατία, και αναφέρομαι στον IRA της Βορείου Ιρλανδίας που έχει ήδη εξαφανιστεί, αλλά και στην ETA της χώρας των Βάσκων που ανήκει στην δική μου χώρα.

Το αξιοπερίεργο είναι ότι τόσο στην Βόρεια Ιρλανδία όσο και στην χώρα των Βάσκων, παρ' όλο που υπήρχε τρομοκρατία δεν υπήρχε αυξημένη εγκληματικότητα. Παρ' όλα αυτά, η βία κατά των αστυνομικών τόσο στην χώρα των Βάσκων όσο και στην Βόρεια Ιρλανδία, ήταν ιδιαίτερα αυξημένη και πέθαναν πάρα πολλοί Αστυνομικοί από φαινόμενα τρομοκρατικά.

Υπάρχει περισσότερη βία κατά των αστυνομικών στα πλαίσια της Ε.Ε.; Ναι, υπάρχει μία αύξηση, αλλά αναλογική με την αύξηση της εγκληματικότητας. Στο σύνολο της Ε.Ε. έχει αυξηθεί η εγκληματικότητα τα 10 τελευταία χρόνια κατά 14% και οι επιθέσεις κατά αστυνομικών έχουν αυξηθεί στο ίδιο περίπου ποσοστό. Δεν αυξήθηκε όμως και ο αριθμός των νεκρών, ο αριθμός των νεκρών είναι περίπου ο ίδιος όπως και τα τελευταία χρόνια.

Είναι αναπόφευκτο να μιλήσουμε για την οικονομική κρίση και την μετανάστευση. Σίγουρα, στο ίδιο ποσοστό και αναλογικά με την χώρα, η μετανάστευση και η κρίση θα επηρεάσουν σαφώς, τόσο την αύξηση της εγκληματικότητας, όσο και της βίας κατά των αστυνομικών.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ στην χώρα μου, την Ισπανία, όπου η τρομοκρατική βία είναι ιδιαίτερα ισχυρή. Τα τελευταία 40 χρόνια είχαμε πάνω από 1000 νεκρούς από διάφορες τρομοκρατικές ομάδες, αλλά κυρίως από την ETA. Σχεδόν το 50% των θυμάτων των επιθέσεων ήταν αστυνομικοί. Επίσης, υπήρξαν πάνω από 5.000 τραυματίες, θύματα των τρομοκρατικών αυτών επιθέσεων. Το 40% αυτών των τραυματιών, ήταν πάλι αστυνομικοί.

Ευτυχώς, απ' ό,τι βλέπουμε, αυτό αλλάζει σιγά-σιγά και απ' ό,τι λέγεται και σύμφωνα με τις ειδήσεις που έχουμε, η ETA θα σταματήσει να ενεργεί. Παρ' όλα αυτά, το 2009 είχαμε 483 αστυνομικούς τραυματίες στην Ισπανία, τόσο ελαφριές περιπτώσεις όσο και βαριές και είχαμε 13 νεκρούς, 3 από τρομοκρατικές επιθέσεις και 10 από βίες επιθέσεις από κοινούς εγκληματίες.

Από τους δράστες των επιθέσεων αυτών, το 37% ήταν αλλοδαποί. Αυτό το στοιχείο συμπίπτει με τον αριθμό των εγκλημάτων που γίνονται στην Ισπανία, με τον αριθμό των αλλοδαπών μεταναστών που βρίσκονται στις ισπανικές φυλακές. Πριν συνεχίσω με το θέμα των αλλοδαπών, θα ήθελα να πω ότι η μεγάλη πλειοψηφία των αλλοδαπών που έχουμε στην Ισπανία ή έχουν έρθει για να ζήσουν, είναι συνταξιούχοι που έρχονται στην Ισπανία από την Γερμανία, την Αγγλία, την Ιρλανδία, δεν είναι εγκληματίες. Οι υπόλοιποι αλλοδαποί έρχονται από τις χώρες του Μαγκρέμπ, από το Μαρόκο, την Λατινική Αμερική, κυρίως από τον Ισημερινό, την Ρουμανία και το Μαρόκο, είναι το 70% των 5 εκατ. μεταναστών που έχουμε στην Ισπανία.

Και η πλειοψηφία αυτών των αλλοδαπών, έχουν έρθει για να μείνουν, όπως είπα είναι συνταξιούχοι, ή για να εργαστούν. Λόγω όμως της ανεργίας που έχουμε στην Ισπανία, η ανεργία στην Ισπανία έχει φτάσει στο 20%, τα άτομα τα οποία πλήττονται ιδιαίτερα, παρά την κοινωνική προστασία που παρέχουμε, αυτοί

που πλήττονται είναι μετανάστες από το Μαρόκο, την Ρουμανία και το Εκουαδόρ, οι οποίοι αρνούνται να επιστρέψουν στις χώρες τους, γιατί στην Ισπανία περνάνε πολύ καλύτερα απ' ό,τι στις χώρες τους.

Μετά τους αλλοδαπούς που ήρθαν στην Ισπανία για να εργαστούν, ήρθαν και κακοποιά στοιχεία, εγκληματίες, οι οποίοι ήταν εγκληματίες ήδη στις χώρες τους, στην Ρουμανία, στο Μαρόκο και στον Ισημερινό, και δρουν στην Ισπανία, γιατί οι νόμοι είναι λιγότερο σκληροί απ' ό,τι στις χώρες τους και έχουν και περισσότερο χώρο δράσης στην Ισπανία.

Εγώ έχω περάσει καιρό στο Μαρόκο και δεν έχω δει ούτε στο Μαρόκο, αλλά ούτε στον Ισημερινό, ούτε στην Ρουμανία, ο κόσμος να αντιστέκεται στην Αστυνομία, γιατί οι νόμοι εκεί είναι πολύ πιο σκληροί, είναι πολύ πιο σκληρή η στάση των αστυνομικών και πολύ λιγότερα τα δικαιώματα των ανθρώπων. Όταν επιχειρείται να γίνει μία σύλληψη στην Ισπανία, ποτέ δεν είναι ειρηνική, αν μπορούμε να πούμε ειρηνική μία σύλληψη, πάντα αντιστέκονται στις Ισπανικές αρχές. Και μέχρι 37% περίπου των αστυνομικών που τραυματίζονται σε διάφορες συλλήψεις, προέρχεται από αυτές τις περιπτώσεις, από αστυνομικούς που τραυματίζονται στην διάρκεια σύλληψης κακοποιών από αυτές τις χώρες.

Χωρίς να θέλω να πω ότι οι Ισπανοί είναι άγγελοι και δεν αντιστέκονται στις αρχές, απλά, στα 40 εκατ. που είμαστε στην Ισπανία, τα 5 εκατ. αλλοδαπών ευθύνονται για το 37% της εγκληματικότητας.

Υπάρχει αρκετή προστασία των αστυνομικών που είναι θύματα αυτών των επιθέσεων; Σε κάποιες περιπτώσεις ναι, σε κάποιες όχι. Στην Ισπανία, ποινικά τώρα, αν κάποιος τραυματίσει, επιτεθεί και τραυματίσει αστυνομικό, μπορεί να έχει μία ποινή από ένα έως τέσσερα χρόνια. Έχουμε δύο εγκληματικές πράξεις, η μία θα είναι η επίθεση κατά του αστυνομικού και η άλλη θα είναι ο τραυματισμός του αστυνομικού. Μπορεί να επιφέρει μια ποινή από 1- 4 χρόνια.

Αν ο αστυνομικός αποκτήσει κάποια αναπηρία, λόγω των τραυματισμών που του προκλήθηκαν, τότε αν δεν μπορεί να δουλεύει σαν αστυνομικός λόγω του τραυματισμού, υποχρεωτικά συνταξιοδοτείται, υποχρεωτικά, με διπλή σύνταξη. Το αρνητικό στοιχείο είναι ότι οι αποφάσεις αργούν να ληφθούν από τα δικαστήρια, ωστόσο τα συνδικάτα των αστυνομικών είναι αυτά τα οποία βοηθούν σ' αυτές τις περιπτώσεις τα θύματα.

Το μότο της EUROCOP είναι «Προστατέψτε αυτούς που σε προστατεύουν». Η Αστυνομία είναι αυτή η οποία εγγυάται την εφαρμογή των νόμων, την δημοκρατική αρχή και την ασφάλεια των πολιτών. Κατά συνέπεια, οι κυβερνήσεις δεν μπορούν να μας συμπεριφέρονται σαν να είμαστε απλοί πυροσβέστες, σαν άτομα που σβήνουμε τη φωτιά, αλλά ως γενναίους Αθηναίους οι οποίοι υπερασπιζόμαστε το πιο ιερό της ταυτότητάς της, την ελευθερία. Γιατί χωρίς ασφάλεια δεν υπάρχει ελευθερία. Σας ευχαριστώ πολύ.

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Μογιά. Κρατάω ιδιαίτερα αυτό που είπε για το θέμα με τους μετανάστες, εάν η Ισπανία των 46 εκατ. έχει πέντε εκατ. μετανάστες, εμείς έχουμε 1 εκατ., δηλαδή την ίδια αναλογία έχουμε. Ευχαριστούμε πολύ.

Προηγουμένως να πω ότι εκτός από τον κ. Χαλβατζή από το ΚΚΕ και προηγουμένως τον κ. Κακουλίδη από την Δημοκρατική Αριστερά, έχουμε δύο νεοεισελθόντες, τον κ. Νεράντζη Τάσο, τον Βουλευτή από την Ν.Δ. και τον κ. Κώστα Ήσυχο – τι ωραίο επίθετο, Ήσυχος – υπεύθυνος Σωμάτων Ασφαλείας του Συνασπισμού. Πάντως, ο κ. Χαλβατζής είναι ο καλύτερος ακροατής, ήρθε πρώτος και συνεχίζει να είναι. Εκείνος που λείπει είναι ο ΛΑΟΣ, και το ΠΑΣΟΚ, ήρθε ο κ. υπουργός. Το λόγο έχει ο εκπρόσωπος της ΑΔΕΔΥ.

ΗΛΙΑΣ ΔΟΛΓΥΡΑΣ

ΜΕΛΟΣ Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ

Κύριε πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κύριοι βουλευτές, θα ήθελα κατ' αρχήν να ξεκινήσω με ένα μυστικό, που αφορά εμένα και τον πρόεδρό σας. Πρέπει να σας πω ότι έχουμε γεννηθεί την ίδια ακριβώς μέρα, το ίδιο ακριβώς έτος. Και θα ήθελα να σας πω, αν αυτά τα κουβεντιάζαμε παλιότερα, δεν ξέρω, πιθανόν να είχαμε διαπράξει προδοσία κατά του κράτους. Ευτυχώς, έχουμε κάνει βήματα.

Το δεύτερο ζήτημα, για το οποίο διέκοψα τον κ. αρχηγό, και του ζητάω συγγνώμη γι' αυτό, είναι μία λέξη: Σύνταγμα. Κάθε φορά συλλογιέμαι γιατί οι άνθρωποι σκοτωθήκανε το 1843, γιατί παλέψανε τόσο πολύ, γιατί στην Γαλλική Επανάσταση κλπ., ζητώντας Σύνταγμα. Πόσο σημαντικό είναι τελικά, η χώρα αυτή να έχει Σύνταγμα, έστω και στην σημερινή μας μέρα, και αυτό επικαλούμαι.

Κύριε Αρχηγέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμα. Δεν καταδικάζουμε λοιπόν, και ξεκινώ από αυτό που είναι ιδιαίτερα σημαντικό, δεν μπορούμε να καταδικάζουμε κανέναν, ή να τον καταδικάζουν τα δελτία των 8. Τελεία! Η χώρα έχει Σύνταγμα και ισχύει και για τους αστυνομικούς και για τους δημοσίους υπαλλήλους και για τους εργάτες και για τους αγρότες και για τους πολιτικούς και για όλους. Δεν γίνεται, γιατί το ακούω τακτικά και από τον Συνήγορο του Πολίτη και από τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, περί ατιμωρησίας. Ποια ατιμωρησία στο τέλος – τέλος;

Άλλο να τιμωρούμε και άλλο να εξοντώνουμε. Κοινωνία που εξοντώνει δεν μπορεί να είναι κοινωνία τελικά, δεν μπορεί! Όλοι μας θα κάνουμε ένα σφάλμα, κάτι θα συμβεί. Θα τον εξοντώσουμε; Θα τον τελειώσουμε; Οφείλουμε να του δώσουμε τη δυνατότητα μεταμέλειας. Και δυστυχώς, είναι η λογική που λέει ότι μπορεί ο κ. Χατζηνικολάου, ο κ. Αυτιάς, δεν ξέρω ποιοι άλλοι είναι οι αστέρες των ειδήσεων των 8, να είναι Εισαγγελείς, να είναι οτιδήποτε άλλο. Δεν γίνεται αυτό παιδιά, να το συνεχίσουμε άλλο. Οφείλουμε να λάβουμε υπόψη ότι η χώρα έχει Σύνταγμα, ότι θα εφαρμόσουμε το Σύνταγμα και ότι αυτό ισχύει για όλους. Τελεία!

Το δεύτερο θέμα και θα μου το επιτρέψει ο κ. Γουσέτης. Έχω μία ιδιαίτερη, πολύ μεγάλη επιφύλαξη γι' αυτές τις ανεξάρτητες ΜΚΟ. Θα αρχίσω να ψάχνω πού πατάνε. Επιφύλαξη αν θέλετε προσωπική. Αλλά υπάρχει και πολιτική παρακάτω, γιατί κύριοι βουλευτές, και δεν είναι προσωπικό προφανώς, όταν το πολιτικό σύστημα αδυνατεί να πάρει τις ευθύνες του, τις μετακινεί, μετακινεί την λαϊκή εντολή, σε κάποιες ανεξάρτητες, αυτόνομες, τάχατες, επιτροπές, που και πάλι διορίζονται, και πάλι ελέγχονται και κατευθύνονται.

Το Σύνταγμα λοιπόν, και εδώ είναι καθαρό, λέει ότι η εξουσία πηγάζει από τον λαό και ανατίθεται σε συγκεκριμένα πρόσωπα που πρέπει να την ασκήσουν. Αν δεν μπορούν, δεν μπορούνε, αλλά δεν την εκχωρούν σε διάφορες ΜΚΟ και ανεξάρτητες και αυτόνομες αρχές. Αυτό είναι το ένα από τα αδιέξοδα που οδηγούμε την κοινωνία. Έχουμε γεμίσει ελεγκτικά σώματα, που λειτουργούν κατ' εντολήν, και όποιος θεωρεί ότι λέω ψέματα να αντιπαρατεθεί μαζί μου, και στο τέλος η πολιτική εξουσία που είναι αρμόδια και υπεύθυνη να πάρει την ευθύνη, δεν την παίρνει.

Σε ό,τι αφορά τη βία...

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Συγγνώμη, για την Διεθνή Αμνηστία και το Συνήγορο του Πολίτη τα λέτε αυτά; Ότι καθοδηγούνται;

Η. ΔΟΛΓΥΡΑΣ: Κύριε Γουσέτη, λέω ότι έχω πολύ μεγάλη επιφύλαξη για τις ΜΚΟ.

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Εγώ αυτές τις δύο ανέφερα.

Η. ΔΟΛΓΥΡΑΣ: Εγώ σας λέω ότι έχω πολύ μεγάλη επιφύλαξη για τις ΜΚΟ και για τις ανεξάρτητες και για τις αυτόνομες, τι να σας πω; Και εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί ο Συνήγορος του Πολίτη να λέει ότι φταίει ο αστυνομικός που στοιβάζονται τόσο αλλοδαποί στο συγκεκριμένο Αστυνομικό Τμήμα και χωρίς να πάει στον υπουργό και να του πει «έλα εδώ κ. υπουργέ, γιατί δεν διαμορφώσατε άλλες συνθήκες φύλαξης;» Φταίει ο αστυνομικός που είναι στο Αστυνομικό Τμήμα;

Δ. ΓΟΥΣΕΤΗΣ: Δεν είπα εγώ κάτι τέτοιο.

Η. ΔΟΛΓΥΡΑΣ: Ε μα λοιπόν; Να συνεννοηθούμε. Πέστε μου μία παρέμβαση που έγινε στον υπουργό ή στον Πρωθυπουργό, ή εκεί που πρέπει. Πέστε μου μία, όχι πολλές. Μία! Αλλά τον αστυνομικό θα τον στείλει στο δικαστήριο, θα του επιβληθεί ποινή, θα τον εξοντώσει. Λες και φταίει ο Διευθυντής του Αστυνομικού Τμήματος που έχει 300 αλλοδαπούς σε ένα 4Χ4. Φταίει ο αστυνομικός; Και δεν λέω ότι όλοι είμαστε

άγιοι στον χώρο μας, αλλά φταίει ο αστυνομικός που είναι 4Χ4; Και αν είναι 300 άτομα σε ένα 4Χ4 δεν θα δημιουργηθούν προβλήματα; Δεν θα δημιουργηθούν αντιδράσεις; Ένα θέμα είναι αυτό, αλλά γι' αυτά δεν μιλάει κανένας. Θα καταγγείλετε τον αστυνομικό του Αστυνομικού Τμήματος Ζωγράφου, που προσπάθησε να επιβάλει την τάξη μέσα σε 300 άτομα, που τους έχετε σε έναν χώρο 4Χ4, έτσι δεν θα γίνει;

Πάμε λοιπόν λίγο παρακάτω, για δυο κουβέντες, γιατί νομίζω ότι δεν μπορώ να φάω όλο τον χρόνο σας.

Μιλήσαμε για βία. Η βία δεν είναι κάτι θεωρητικό και κάτι γενικό, πηγάζει από κάπου. Άκουσα προηγούμενα και για την υπόθεση των αλλοδαπών, άκουσα και τον συνάδελφο από την Ισπανία. Η Ισπανία έχει θάλασσα άκρη – άκρη, η Γερμανία όμως δεν έχει θάλασσα, έχει την βόρεια από πάνω, που δεν μπαίνουν από εκεί αλλοδαποί, ή αν μπαίνουν, παγώνουν. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, για να μιλάμε και σοβαρά, και πράγματι πρέπει να το υπερασπιστούμε, και μάλιστα τα ελληνικά Σύντάγματα, απ' ό,τι θυμάμαι από το πρώτο Σύνταγμα, μιλούσαν για δικαιώματα κάθε ανθρώπου που είναι στην Ελληνική επικράτεια, και δεν μιλούσαν μόνο για Έλληνα στην ελληνική επικράτεια, είναι προφανές ότι πρέπει να υπερασπίσουμε τα δικαιώματα των μεταναστών.

Είναι όμως και προφανές ότι πρέπει να ελέγχουμε επί τέλους και τα σύνορα. Είναι προφανές ότι δεν είναι δικό μας μόνο το πρόβλημα, είναι και κάποιων άλλων. Επιτέλους, πρέπει να γίνει κατανοητό, ότι είναι και εκεί άνθρωποι, και τα προβλήματα τα δημιούργησαν αυτοί που τα παράγουν κι εδώ, και είμαι σαφής. Γι' αυτό τόνισα για την Γερμανία προηγούμενα. Όταν μιλάμε για μία Γερμανία που τείνει να γίνει περικλειστη χώρα, όταν στην Γερμανία δεν μπορείς να πας να αναζητήσεις εργασία, με τις προϋποθέσεις που μπορείς να τις αναζητήσεις στην Ελλάδα, όταν ήδη δημιουργείς τέτοιες συνθήκες που δημιουργείς, εκατομμύρια ανέργους στην λογική μιας και μόνο κίνησης. Το 1992, χειροκροτήσαμε διάφοροι, κάποιοι δεν το χειροκροτήσαμε, την περίφημη οικονομική και νομισματική ένωση. Όταν αυτή παρέμεινε μόνο νομισματική, μόνο να δίνει την δυνατότητα στην Γερμανία να καταληστεύει τον Νότο και να τον οδηγεί στον αφανισμό και στη φτώχεια, να δημιουργεί χιλιάδες ανέργους, δεν θα υπάρξει απάντηση; Είναι κάτι που το λέω εγώ ή το έχω ανακαλύψει εγώ;

Δεν θα υπάρξει βία όταν θα υπάρξουν εκατομμύρια άνεργοι; Ήδη στην Ελλάδα τείνει να γίνει, να πάμε στο 1,5 εκατ. ανέργους και να φτάσουμε στα 2 εκατ. ανέργους. Πιστεύει κανένας ότι αυτή η κατάσταση μπορεί να ελεγχθεί φυσιολογικά, αν δεν παρέμβουμε εκεί που πρέπει; Τι την παράγει την βία; Τι την δημιουργεί την βία;

Εγώ θα είμαι διαδηλωτής, δεν ξέρω πώς θα με χαρακτηρίσετε, και εσείς από απέναντι θα επιχειρείτε να με ελέγξετε. Αυτό θα είναι το αποτέλεσμα, εκεί οδηγούμε την κοινωνία. Άρα λοιπόν, τα ζητήματα είναι βαθύτερα, είναι πιο πίσω. Δεν ξέρω ποιες πολιτικές ηγεσίες άκουσαν και θα ακούσουν, θα πρέπει όμως να επιλύσουμε την παραγωγή της βίας. Και η παραγωγή της βίας είναι εκεί που παράγεται η φτώχεια, η ανεργία, η εξαθλίωση.

Κατά τα λοιπά, επανέρχομαι και κλείνω, Σύνταγμα! Από το Σύνταγμα και τους νόμους μπορεί να προκύψουν και κανόνες εμπλοκής, τους οποίους πρέπει να τους σέβονται όλοι.

Ασφάλεια αγαπητοί συνάδελφοι, και κύριοι του πολιτικού συστήματος, επιζητεί ο αδύναμος, ο ισχυρός θα την βρει, θα την αγοράσει. Και εμείς όλοι πρέπει να υπερασπιστούμε σοβαρά την δυνατότητα, την λογική να παρέχουμε ασφάλεια στον αδύναμο.

Εμείς θα είμαστε εδώ. Είναι γνωστό ότι οι ημέρες που έρχονται θα είναι ιδιαίτερα άσχημες, θα απαντήσουμε προφανώς. Και προφανώς, αν δεν κατανοήσουν ότι η οικονομική κυριαρχία δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, η βία είναι αναπόφευκτη. Σας ευχαριστώ.

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστούμε τον κ. Δόλγυρα, είπε μερικά πολύ ενδιαφέροντα πράγματα. Όσον αφορά το τελευταίο, μοιάζει μ' αυτό που είπε χθες ένας φίλος στην ομιλία που έκανε, ότι αν η λύση δεν έρθει από ψηλά, θα έρθει από το πεζοδρόμιο.

Επίσης, θέλω να σταθώ σε ένα άλλο σημείο που αφορά τον κλάδο μου, οι τηλεδικαστές. Δεν είναι μόνο τα δελτία των 8, είναι και τα πιο αργά, μέχρι τις 2 η ώρα. Και άκουσα κάποτε έναν γνωστό δικηγόρο να λέει σε ένα τέτοιο πάνελ: «θα περιμένουμε την δικαιοσύνη να αποφασίσει σε 10 χρόνια; Εδώ θα αποφασίσουμε, εμείς». Εν μέρει έχει δίκιο, γιατί η ελληνική δικαιοσύνη καθυστερεί υπερβολικά. Όταν δολοφονήθηκε στην Κύπρο αυτός ο Χατζηκωστής σε 4 μήνες είχε γίνει η δίκη. Η υπόθεση του Κορκονέα, δύο χρόνια κράτησε σε πρώτο βαθμό. Είπε και ο άλλος, την δικαιοσύνη θα περιμένουμε; Δεν μπορούν να δικάσουν; Είναι πολύ σημαντικό αυτό που είπατε, και δυστυχώς, σ' αυτά τα πάνελ συμμετέχουν και πολιτικοί.

Νομίζω ότι φτάσαμε στο τέλος, αλλά αν θέλει κάποιος μπορεί να κάνει παρέμβαση ή ερώτηση. Θα δώσω τον λόγο στον κ. Χαλβατζή, γιατί ήρθε πρώτος και θα φύγει τελευταίος.

ΣΠΥΡΟΣ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

Βουλευτής του ΚΚΕ

Ευχαριστώ κ. πρόεδρε. Ξέρετε, κάθε Πέμπτη στις 1 η ώρα, έχουμε συνεδρίαση στην Βουλή, ειδική συνεδρίαση, ο κ. Νεράντζης συμμετείχε παλιότερα και το ξέρει, και η παρουσία μας εκεί είναι απαραίτητη, γιατί δεν μπορεί να παίρνονται αποφάσεις ερήμην μας. Και πρέπει να φύγω, όπως θα πρέπει να φύγει και ο κ. Νεράντζης, γιατί είναι σε μία άλλη επιτροπή.

Νομίζουμε ότι είναι πολύ επίκαιρο το θέμα, και ως ΚΚΕ ευχαριστούμε για την πρόσκληση. Με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, η αντιπροσωπεία μας παρακολουθεί τις εργασίες και τους προβληματισμούς που αναπτύσσονται. Κατά την άποψη μας δύο είναι οι λόγοι που στην επικαιρότητα έρχεται η συζήτηση, μάλλον δεν είναι λίγοι οι λόγοι που έρχεται η συζήτηση στην επικαιρότητα, για την βία. Δεν χρειάζεται πολύς κόπος, για να καταγράψει κανείς σοβαρά φαινόμενα βίας που διαποτίζουν την σύγχρονη πολιτική ζωή.

Η συζήτηση έχει αντικειμενική βάση, βία υπάρχει. Σ' αυτή τη συζήτηση υπάρχει διαπάλη όμως, γιατί σαν βασικό στοιχείο της, έχει την προσπάθεια των ιδεολογικών μηχανισμών της κυρίαρχης τάξης, να χειραγωγήσουν, να υποτάξουν την λαϊκή συνείδηση, να μην αντιδρά στην εκμετάλλευση και τη βία που δέχεται.

Σήμερα λ.χ. στην Ε.Ε. και σε όλο τον κόσμο, ο αυταρχισμός και η βία και η καταστολή ενισχύεται και αυξάνεται. Και αυτό γιατί φοβούνται αυτές οι ηγεσίες τις διεργασίες που αναπτύσσονται, τις αγωνιστικές διαθέσεις και κυρίως την ανάπτυξη του συνειδητού εργατικού κινήματος.

Πάντως, ο τίτλος της ημερίδας «Όχι στη βία απ' όπου και αν προέρχεται», στις σημερινές συνθήκες, εξισώνει τον θύτη με το θύμα, είναι αποσπασματική και δημιουργεί σύγχυση, θα εξηγήσω παρακάτω. Η τοποθέτηση αυτή δίνει την εντύπωση ότι απορρίπτει τις παρακαταθήκες του Καραϊσκάκη, του Κολοκοτρώνη, το «φωτιά και τσεκούρι στους προσκυνημένους», το '21, την Εθνική Αντίσταση. Και να πούμε και μερικά παραδείγματα και από την μυθολογία και από την ιστορία: ο Προμηθέας δεν άσκησε βία, όταν έκλεψε την φωτιά από τους θεούς και την έδωσε στους ανθρώπους; Γιατί έπρεπε οι άνθρωποι πραγματικά να βελτιώσουν τη ζωή τους και να τους ανακουφίσει; Τον καταδικάζει κανένας για βία;

Όλες οι κοινωνικές επαναστάσεις, οι εθνικοαπελευθερωτικοί αγώνες, περικλείουν μέσα τους βία. Απέναντι στην βία του καπιταλισμού, οι εθνικοαπελευθερωτικοί αγώνες περικλείουν βία. Οι υποδουλωμένοι λαοί δεν πρέπει να αντιπαλέψουν και με βία να αντισταθούν; Η συζήτηση για την βία γίνεται σε μία χρονική στιγμή που ξεθεμελιώνονται στην χώρα μας, ό,τι κατάκτησαν με αγώνες, με θυσίες, με αίμα, οι προηγούμενες γενιές, οι πατεράδες μας και οι παππούδες μας. Μειώθηκαν μισθοί, συντάξεις, μεροκάματα, και όλα αυτά έγιναν με έναν βίαιο τρόπο.

Χθες για παράδειγμα, ο Πρωθυπουργός βγήκε και δήλωσε: Δεν πρόκειται να γίνει καμία μα καμία αύξηση και είπε ότι δεν πρόκειται να μειωθούν ούτε οι μισθοί, ούτε οι συντάξεις. Ουδέν ψευδέστερον από αυτό. Διότι εκτός των άλλων, έχουμε 1) η ΔΕΗ προετοιμάζεται μέσα στον Δεκέμβριο να αυξήσει κατά 40% την τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος που παρέχεται στα λαϊκά νοικοκυριά, 2) αναπροσαρμόζονται οι μισθοί, οι αμοιβές στις πρώην ΔΕΚΟ, όλα προς τα κάτω, 3) ετοιμάζεται νέο μισθολόγιο για τους δημοσίου υπαλλήλους, σε μία προσπάθεια να οδηγήσουν τα αποτελέσματα προς τα κάτω, στα πλαίσια των περικοπών, 4) με βίαιο τρόπο, στον ιδιωτικό τομέα, πολλοί επιχειρηματίες, δεν πληρώνουν υπερωρίες, άλλοι μειώνουν τα μεροκάματα και τους μισθούς και υποχρεώνουν, εκβιάζοντας τους εργάτες, να υπογράψουν ότι οικειοθελώς αποδέχονται αυτήν την κατάσταση.

Λοιπόν; Όταν αντιδρά, οργανώνεται, παλεύει και συγκρούεται ο εργάτης, ο εργαζόμενος, με την αντιλαϊκή αντεργατική πολιτική, ποιος μπορεί να μιλήσει για βία; Ποιος βιάζει ποιον;

Σήμερα, για άλλη μία φορά, οι ανάγκες, τα δικαιώματά μας, θυσιάζονται κάτω από την μπότα των Γερμανών τραπεζιτών, που έχουν κι αυτοί μία σκληρή μπότα, κάτω από την Ε.Ε., το ΔΝΤ των πολυεθνικών, ντόπιων και ξένων. Ταυτόχρονα, τα κυριαρχικά μας δικαιώματα στο Αιγαίο, όπως και χθες, παραδίδονται στο ΝΑΤΟ που καιρό τώρα δεν αναγνωρίζει τα σύνορά μας, παρά μόνο τις γκρίζες ζώνες.

Λοιπόν; Δεν είναι γνωστά πράγματα αυτά στη χώρα μας; Και δεν είναι βιασμός της εθνικής ανεξαρτησίας, όταν δεν αναγνωρίζει εθνικά σύνορα; Είναι φυσικό μέσα σε τέτοιες συνθήκες ο λαός μας και οι εργαζόμενοι και η νεολαία, να αντιδρούν, να διεκδικούν, να παλεύουν για τα δικαιώματα και τις ανάγκες τους. Και όλοι νομίζω, είμαστε υπερήφανοι, γιατί μέσα στις πατριωτικές παραδόσεις του λαού μας, ποτέ δεν ήταν να σκύβει το κεφάλι απέναντι στον ισχυρό δυνάστη.

Συνοψίζοντας, η ουσία κατά την άποψή μας είναι ότι όσο η φτώχεια και η εξαθλίωση θα επεκτείνονται, τόσο η οργή, η αγανάκτηση και οι λαϊκοί αγώνες θα δυναμώνουν, για να καρπώνονται οι ίδιοι οι εργαζόμενοι τον πλούτο που παράγουν. Τότε η υποκριτική συμπίονια της εξουσίας, για τα θύματα της πολιτικής ή της κρατικής καταστολής, θα υποχωρεί και βεβαίως, θα δυναμώνει ο αυταρχισμός. Έχουμε και προβοκάτσιας, προβοκάτσιας και από μηχανισμούς και υπηρεσίες ντόπιες και ξένες, για να τρομοκρατηθεί ο λαός, για να χτυπηθούν αυτοί οι αγώνες και η πρωτοπορία τους. Είναι γνωστά αυτά τα πράγματα, από την ιστορία του λαϊκού κινήματος στη χώρα μας, και όχι μόνο. Και το κλίμα αυτό προετοιμάζεται μεθοδικά, αυτό το δήθεν «αντάρτικο των πόλεων», η βία των γνωστών αγνώστων, οι μπαχαλάκηδες, η προβοκάτσια, οι δολοφονίες, που καμία σχέση δεν έχουν με το οργανωμένο εργατικό κίνημα. Αξιοποιούνται από την εξουσία, όχι μόνο για την κατατρομοκράτηση των εργαζομένων και του λαού, αλλά ταυτόχρονα και για την συναισθηματική φόρτιση των εργαζομένων στα Σώματα Ασφαλείας, και όσα γίνονται ενεργητική στήριξη της καταστολής, σε βάρος του λαού.

Ήδη διαμορφώνεται το κλίμα και συστηματικά, καιρό τώρα, καλλιεργείται η άποψη ότι η Αστυνομία πρέπει να απελευθερωθεί από ενδοιασμούς και ευαισθησίες γύρω από αντιλήψεις περί συνταγματικής ελευθερίας και δικαιωμάτων. Άλλοι το λένε πολύ πιο απλά, ότι για την ευημερία μας πρέπει να περιορίσουμε τις ελευθερίες μας. Εσείς, τα του οίκου σας τα ξέρετε καλύτερα από τον καθέναν. Δική μας όμως πεποίθηση είναι ότι η προβοκάτσια, οι γνωστοί άγνωστοι, το έγκλημα, επιστρατεύονται και γίνονται το άλλοθι για το πολύμορφο χτύπημα του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Για να μην αγωνίζονται οι εργάτες όταν τους παίρνουν το ψωμί από το τραπέζι. Η μηδενική ανοχή δεν αφορά αυτούς τους μηχανισμούς, ούτε όσους κερδοσκοπούν, θησαυρίζουν σε βάρος των εργαζομένων. Τον λαό σημαδεύει όταν σηκώνει κεφάλι, όταν αντιστέκεται απέναντι στη βία της ανεργίας, απέναντι στην βία της πείνας, στη βία του ασφαλιστικού. Όταν διεκδικεί να πάρει πίσω τον πλούτο που παράγει και του τον κλέβουν.

Τρομοκρατία και βία χειρίστου είδους είναι να βλέπεις να έρχονται τα γεράματα και να μη μπορείς να πας στο γιατρό, να μην μπορείς να πληρώσεις το νοίκι. Να είναι συνταξιούχος ο άλλος και να μην έχει ένα διφραγκό το πρωί, να δώσει στο εγγόνι του που πάει σχολείο. Ναι, αυτό είναι βία, γιατί αυτός ο άνθρωπος δούλεψε μία ολόκληρη ζωή.

Και εμείς, απέναντι σ' αυτά τα ζητήματα, παίρνουμε καθαρή θέση. Πιστεύουμε και διεκδικούμε την λαϊκή κυριαρχία, ουσιαστικά. Υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα του λαού να καθορίζει την τύχη του. Κανένας δεν είναι πάνω από τον κυρίαρχο λαό, στην ουσία του. Και αυτός έχει κάθε δικαίωμα να αλλάξει κάθε τι που μπαίνει εμπόδιο στην ευημερία του, με την επιλογή της δύναμής του, της πλειοψηφίας που διαθέτει, και με την δύναμη του αγώνα του.

Οι κυρίαρχοι βεβαίως, έχουν και το πεπόνι και το μαχαίρι. Είναι γεγονός ότι οι αγώνες των εργαζομένων για το μεροκάματο, για τη ζωή τους, πολύ συχνά από τα δικαστήρια κηρύσσονται παράνομοι και καταχρηστικοί. Με κάθε μέσον καταστέλλονται. Επιχειρήματα εναντίον τους επιστρατεύονται άπειρα και βεβαίως, η πρακτική αυτή είναι βία εναντίον του εργατικού κινήματος. Όταν το δικαίωμα της απεργίας καταστρατηγείται από δικαστές. Σκεφτείτε πόσο θα κρίνονται παράνομοι και θα δικαιολογούν κάθε βία σε βάρος του λαού, όταν οι εργαζόμενοι βάλουν στην ημερήσια διάταξη το ζήτημα της εξουσίας.

Η πάλη του λαού για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, θεωρείται από την κυρίαρχη τάξη, ως το πιο φορικό έγκλημα που δικαιολογεί κάθε καταστολή. Αυτή τη μαζική δυναμική δράση του λαού, για να κερδίσει την ζωή του, κανένας δεν έχει το δικαίωμα να την συκοφαντεί και να την καταδικάζει στο όνομα της καταδίκης της βίας, από όπου και αν προέρχεται.

Η βία, σαν σύνθετο κοινωνικό φαινόμενο, έχει την ρίζα της στο κοινωνικό σύστημα, που σαν σημαία του έχει την επιδίωξη του ατομικού κέρδους με κάθε μέσο, την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Δεν εξαφανίζεται με την ένταση της καταστολής, ούτε εξορκίζεται με καταδίκες και με ηθικολογικά κηρύγματα. Η έντιμη στάση του καθενός, κρίνεται από την συμβολή του στην ενίσχυση του αγώνα για την εξάλειψη της βίαιης κυριαρχίας και εκμετάλλευσης του ενός μέρους της κοινωνίας πάνω στο άλλο.

Να μου επιτρέψετε κ. πρόεδρε, λίγα δευτερόλεπτα ακόμα, για μερικά σχόλια απ' αυτά που ειπώθηκαν.

Αναφέρθηκαν ορισμένοι ομιλητές σε παλιότερες εποχές. Νομίζω ότι ελάχιστοι είμαστε, απ' αυτούς που ζήσαμε αυτές τις παλιότερες εποχές, που έχουμε προσωπική εμπειρία και αντίληψη. Αναφέρομαι λ.χ. στα πρώτα χρόνια της 10ετίας του 1960, 62, 63, 64, στην Κοζάνη και στην Καστοριά. Δύσκολοι καιροί για τους κομμουνιστές, για τους αγωνιστές. Πολύ σκληρά και πικρά χρόνια. Όμως, οι αγώνες, η πάλη, η αντίσταση, οδήγησε στο σήμερα, στην πολιτικοποίηση των αγώνων και βεβαίως, στην παρέμβαση του εργατικού κινήματος.

Δεύτερον, στο βίντεο που είδαμε προηγουμένως, σε μία άλλη εκδοχή, είχαμε δει να είναι εκεί ο κομμουνιστής βουλευτής, ο Αντώνης ο Σκυλάκος, ο οποίος ήταν ανάμεσα στα δύο τμήματα, σ' αυτούς που αγωνίζονταν και σ' αυτούς οι οποίοι τους ρίχνανε τα χημικά. Και σκεφτόμουν όταν έβλεπα, πριν από 7 χρόνια, όλες τις σκηνές εκείνες, σκεφτόμουν τους αστυνομικούς της 10ετίας του 1950 και του 1960, συνταξιούχοι πλέον το 2003, να βλέπανε ότι ένας βουλευτής κομμουνιστής, υπερασπίζεται τους συναδέλφους τους από την κρατική βία και καταστολή. Τι συναισθήματα θα ένιωθαν... Έχει την αξία του αυτό, γιατί εμείς που κάναμε φυλακή, που ήμασταν εξορία στα χρόνια της δικτατορίας, γνωρίζουμε πολύ καλά μαζί με ορισμένους που είναι εδώ, τι ήταν τότε.

Τρίτον, το παράδειγμα για την Νότιο Αφρική που αναφέρθηκε, ήταν τουλάχιστον ατυχές. Εάν υπάρχουν 1-2 περιστατικά τέτοια, που σε ένα φανάρι ένας μαύρος σκότωσε έναν λευκό και του πήρε το σάντουιτς, μη ξεχνάτε, 250 χρόνια βίας, αυθαιρεσίας, βιασμών, εγκλημάτων, μην τα κάνουμε όλα ίσωμα κ. καθηγητά! Διότι εκεί 250 χρόνια σκοτώνανε και βιάζανε, ε και δεν είναι γενικό το φαινόμενο! Ίσα-ίσα, στη Νότιο Αφρική επιδείχθηκε μία πολύ μεγάλη ωριμότητα στο πέρασμα της εξουσίας από εδώ και από εκεί.

Υπήρξαν ορισμένες ισοπεδωτικές απόψεις, γι' αυτό παρενέβην προηγουμένως. Δεν μπορούμε για κανέναν λόγο να εξισώνουμε την ιμπεριαλιστική επιβολή Αμερικάνων, NATO, Ε.Ε., εναντίον του Γιουγκοσλαβικού λαού, στο όνομα δήθεν, δήθεν, της γενοκτονίας διαφόρων. Υπάρχει μία αντίφαση. Από τη μία μεριά, η Ε.Ε. θέλει δήθεν να ενώσει όλη την Ευρώπη και από την άλλη μεριά διασπά, χωρίζει λαούς, έθνη, κράτη, για να τα έχει υποχείρια, για να τα εκμεταλλεύεται καλύτερα. Ούτε βεβαίως μπορεί η βία των Ισραηλινών να εξισωθεί με τις σφεντόνες των Παλαιστινίων, αυτά τα πράγματα δεν μπαίνουν στην ίδια ζυγαριά.

Ένα σχόλιο. Ανεξάρτητες αρχές, τι ανεξάρτητες αρχές; Δεν τις διορίζει η εκάστοτε πλειοψηφία; Τι κοροϊδεύομαστε! Ανεξάρτητος ο κ. Καμίνης, υποψήφιος Δήμαρχος του ΠΑΣΟΚ! Μεγάλοι άνθρωποι είμαστε, νοήμονες. Καταλαβαίνουμε ορισμένα πράγματα. Εμείς δεν θα πούμε ποτέ ότι είμαστε ανεξάρτητοι. Εμείς θα πούμε ότι είμαστε ανεξάρτητοι από τα μονοπώλια, από τις πολυεθνικές, από τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες, είμαστε εξαρτημένοι από αυτά που διεκδικούν οι εργαζόμενοι και ο λαός.

ΜΚΟ, η συντριπτικά μεγάλη πλειοψηφία τρώει χρήμα του ελληνικού λαού και προωθεί τις εκάστοτε κυβερνητικές πολιτικές. Καθαρά και παστρικά. Υπάρχουν άνθρωποι υγιείς, υπάρχουν άνθρωποι τίμιοι, οι οποίοι εθελοντικά δουλεύουν στις ΜΚΟ. Αλλά αυτοί είναι προσωπικές περιπτώσεις. Αυτοί που κάνουν κουμάντο στις ΜΚΟ είναι αυτοί οι οποίοι προωθούν συγκεκριμένες πολιτικές. Και πάρα πολλοί από αυτούς που πάνε σε όλο τον κόσμο, είναι πράκτορες μαστικών υπηρεσιών. Μήπως έχετε αντίρρηση κ. Δόλγυρα;

Για τους μετανάστες, μερικοί ανακάλυψαν το μεταναστευτικό θέμα σήμερα. Από το 1875 καταγράφονται οι πρώτες αποχωρήσεις Ελλήνων από την Αρκαδία και από την Μεσσηνία και την Λακωνία, με σκοπό να πάνε στην Αμερική για να ζήσουν, να χορτάσουν ψωμί. Άμα οι Αμερικάνοι κάνουν μία νέα ιμπεριαλιστική επέμβαση στο Ιράν, να αναμένουμε εκατομμύρια πρόσφυγες, εκατομμύρια μετανάστες. Και εσείς κύριοι αρχηγοί και υπαρχηγοί της Αστυνομίας, γνωρίζετε καλύτερα από τον καθέναν, ότι η πείνα δεν έχει μάτια. Συνεπώς, χρειάζεται προβληματισμός, σκέψη και αντιμετώπιση όλων των προβλημάτων, με την μεγαλύτερη δυνατή νηφαλιότητα. Ευχόμαστε καλή επιτυχία στις εργασίες σας.

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Θέλει κάποιος άλλος να παρέμβει; Ο εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΣΤΑΣ ΗΣΥΧΟΣ

Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ

Καλημέρα σας και ευχαριστούμε για την πρόσκληση την ΠΟΑΣΥ. Δεν ξέρω αν επιλέξατε την σημερινή ημέρα και ήταν προσχεδιασμός, αλλά νομίζω ότι είχατε μία εξαιρετική επιτυχία στην σύμπωψη. Ο μεγάλος φορέας της παγκόσμιας βίας σήμερα, βρίσκεται προσκεκλημένος στην Ελλάδα, ο κ. Ρασμούσεν, ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ. Άρα, νομίζω ότι πετύχατε κατά κάποιον τρόπο να δώσετε χρώμα, όνομα και επώνυμο στη βία.

Και αυτή τη βία βέβαια, κανείς δεν θα την δει στα πρωτοσέλιδα ή στα νυχτερινά δελτία, αλλά όπως ανέφερε και πριν ο Σπύρος, νομίζω ότι έχει σημασία κανείς να αναδεικνύει, -το είπε και ο εκπρόσωπος της ΑΔΕΔΥ-, αυτούς τους μηχανισμούς στον 21° αιώνα, που παράγουν βία. Διότι η βία, εάν έχει προέλευση και χρώμα και ονοματεπώνυμο, μπορεί κανείς να συζητάει για τα αποτελέσματά της. Και βέβαια, η καταστολή, ο τρόπος αντιμετώπισης της παραβατικότητας, ο τρόπος αντιμετώπισης των αγώνων των εργαζομένων, όλα αυτά έχουν βία και περιέχουν βία.

Αλλά νομίζω, έχει πολύ μεγάλη σημασία να δει κανένας σήμερα το νέο δόγμα του ΝΑΤΟ για τον 21° αιώνα, και γιατί μας αφορά σήμερα, στην Ελλάδα και γιατί αφορά και την Ελληνική Αστυνομία και γιατί αφορά και την Ελληνική κοινωνία και γιατί αφορά τους ανέργους, τους εργαζόμενους, τους νέους, την επισφάλεια, τους μετανάστες στη χώρα μας. Διότι γνωρίζουμε πολύ καλά το νέο δόγμα του ΝΑΤΟ πλέον. Το ΝΑΤΟ μετατρέπεται από έναν αμυντικό μηχανισμό σε έναν επιθετικό παγκόσμιο χωροφύλακα, ο οποίος θα στρέψει όλη την προσοχή του στην κεντρική Ασία και στην Ευρασία. Πακιστάν, Αφγανιστάν, Ιράν, είναι οι νέοι εχθροί στον 21° αιώνα.

Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ ήδη έχει αναφέρει σε πρόσφατες μελέτες, ότι πάνω από 22 εκατ. άνθρωποι, σε περίπτωση που ζήσουμε γενικευμένο πόλεμο ή εμφυλίου πολέμους στις περιοχές αυτές, θα περάσουν τα σύνορα προς την Ευρώπη. Και η χώρα μας αποτελεί όχι παράθυρο, αλλά κεντρική είσοδο σε αυτόν τον κόσμο της εξαθλίωσης, της πείνας και του πολέμου.

Επομένως, πόσες ημερίδες θα χρειαστούν για να αναλύσουμε την βία σε έναν τέτοιο κόσμο, που δεν είναι τόσο μακριά; Και ούτε μετριέται σε χρόνια επιστημονικής φαντασίας, αλλά είναι μπροστά μας.

Αγαπητές φίλες και φίλοι, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει θέσει στη Βουλή και ακόμα περιμένει απάντηση από την κυβέρνηση, στο αίτημά μας να υπάρξει μία διακομματική επιτροπή για την Ελληνική Αστυνομία, που θα δει όλα τα μεγάλα και σύγχρονα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο χώρος αυτός, που είναι χώρος της εργασίας, διότι εμείς θεωρούμε ότι ο Αστυνομικός, ακόμα και όταν είναι στην αντίπερα όχθη, στην διαδήλωση, νομίζουμε ότι η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων, η συνείδησή τους βρίσκεται με τους εργαζόμενους. Γιατί κι αυτοί κομμάτι της εργασίας είναι και κομμάτι των θυμάτων του μνημονιακού πολέμου, που αντιμετωπίζει ο λαός μας σήμερα.

Κάνω μία παρένθεση. Πιο φιλήσυχη χώρα που τα τελευταία χρόνια αναφερόταν ο δημοσιογραφικός κόσμος, το ξέρει και ο Σεραφείμ, ήταν η Ισλανδία, ο λεγόμενος παράδεισος του Βορρά, χωρίς βία, χωρίς εγκληματικότητα, χωρίς παραβατικότητα σχεδόν. Η πρώτη χώρα στον ΟΗΕ, στατιστικά, τις τελευταίες εβδομάδες συγκλονίζεται από κινητοποιήσεις, ακόμα και από αστυνομικούς, οι οποίοι είναι απλήρωτοι, από τον κόσμο που χάνει τις καταθέσεις του, που χάνει τα σπίτια του, που χάνει την εργασία του. Απέναντι στους φορείς της βίας, που και εδώ έχουν ονοματεπώνυμο, είναι το άγριο χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο στην Ευρώπη και στον κόσμο, που έχει εξαπολύσει έναν πόλεμο άνευ προηγουμένου, απέναντι στον κόσμο της εργασίας.

Κλείνω την παρένθεση λέγοντας, ότι εμείς θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για αποτελεσματική, δημοκρατική Αστυνομία, στις σχολές της οποίας θα πρέπει να διδάσκονται οι αξίες της ανθρωπιάς, της δημοκρατίας και των αγώνων του ελληνικού λαού. Μία Αστυνομία όμως, που θα διασφαλίζει και τις συνθήκες εργασίας, και που θα γνωρίζει ότι μπορεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της παραβατικότητας αποτελεσματικά.

Και το τελευταίο: έχει πολύ μεγάλη σημασία αγαπητοί φίλοι, να δούμε τα επόμενα χρόνια, σε μία χώρα που η φτώχεια, ο κοινωνικός αποκλεισμός και η ανεργία θα ξεπεράσει κάθε ιστορικό προηγούμενο, να μην λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Διότι οι οργανωμένες συμμορίες και οι μαφίες, που βιώνουν και

τρέφονται από τη φτώχεια, δεν θα βρίσκονται στην Εκάλη. Στον Άγιο Παντελεήμονα, στην Κυψέλη και στα Πατήσια θα είναι. Και εκεί γεννιέται η φτώχεια, εκεί γεννιέται αυτή η βία που πολλές φορές πρέπει να της δώσουμε όνομα και χρώμα, αλλά και αιτία, τι είναι αυτό που τη γεννάει.

Άρα, να κηρύξουμε έναν πόλεμο ενάντια στην φτώχεια, ενάντια στις πολιτικές του μνημονίου, ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές, που εάν θέλετε και όσο εντείνονται, θα παράγουν βία, θα μεγεθύνουν τη βία, θα μεγαλώνουν τη βία στις μέρες μας. Σας ευχαριστώ.

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Ο κ. Νεράντζης. Εσείς τα έχετε δει και από μέσα, ως πρώην υφυπουργός.

ΤΑΣΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ

Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας

Και από μέσα και απ' έξω και από τα πλάγια. Κύριε προεδρεύοντα της Ημερίδας, κύριε πρόεδρε της Ομοσπονδίας, κύριε αρχηγέ της Αστυνομίας, κυρίες και κύριοι,

Ένας ποιητής από τα χώματα του κ. Φυντανίδη και τα δικά μου, λέει «Θέλω να μιλήσω απλά, να μου δοθεί τούτη η χάρη». Πρόκειται για τον Σεφέρη. Νομίζω πολύ το απλώσαμε το θέμα, αν ήταν τραχανάς δεν θα μπορούσαμε να το μαζέψουμε με τίποτα.

Να διευκρινίσουμε μερικά πράγματα, που έγιναν παρανοήσεις που μπορεί να δημιουργήσουν άλλες σκέψεις και παράπλευρες απώλειες, για να χρησιμοποιήσω και την αστυνομική διάλεκτο.

Σ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Και την νατοϊκή.

Τ. ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Και την νατοϊκή διάλεκτο. Εμένα δεν είναι νατοϊκή και δεν με αφορά, εσύ που έχεις ιδιαίτερη εξοικείωση απ' ό,τι βλέπω με τις διαλέκτους και με την χρήση των λέξεων, μπορείς να την χρησιμοποιείς.

Παρατήρηση πρώτη: Ο εκπρόσωπος της ΑΔΕΔΥ, συμπαθέστατος, είπε είμαστε υπέρ του Συντάγματος! Σαφώς ναι! Τα έβαλε όμως με τις ανεξάρτητες αρχές. Μα τις ανεξάρτητες αρχές τις προβλέπει το Σύνταγμα, δεν είναι κάτι που το εφηύρε η ελληνική πραγματικότητα, είναι διεθνής θεσμός τον οποίο υιοθέτησε και η ελληνική πραγματικότητα.

Είπε ο φίλος μου ο Σπύρος ο Χαλβατζής, και είναι πραγματικά φίλος μου, ποιος τους διορίζει; Η κυβέρνηση δεν τους διορίζει; Μα δεν είναι έτσι! Αν ανοίξουμε ...

Σ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ : Κύριε βουλευτά, οι υπόλοιπες είναι ανεξάρτητες; Για τη μία μιλάμε, για τον Συνήγορο του Πολίτη...

Τ. ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Θέλετε να έρθετε εδώ, ή να κατέβω; Σας ρωτώ, θέλετε να έρθετε εδώ ή να κατέβω εγώ; Ε, δεν επιτρέπω διακοπή. Πρώτα ζητάτε από τον ομιλητή αν επιτρέπει διακοπή. Εγώ σας διέκοψα καθόλου; Διαφωνούσα στα μισά, αλλά δεν είπα τίποτα.

Το Σύνταγμα προβλέπει 4 ανεξάρτητες επιτροπές και όχι μία. Και όχι μόνο, εκτός από αυτές που προβλέπει ρητά, έχει ανάλογη εφαρμογή, μία από τις σπάνιες περιπτώσεις που το Σύνταγμα έχει ανάλογη εφαρμογή και επί κάθε άλλης ανεξάρτητης αρχής. Τις 4 λοιπόν βασικές ανεξάρτητες αρχές, τις 4, τις αποφασίζει και τις διορίζει με πλειοψηφία των 4/5 ειδική επιτροπή της Βουλής. Διακομματική! Εκπρόσωπος κάθε κόμματος, άρα, δεν είναι αυτός ο λόγος. Ούτε είναι ο λόγος αυτός που είπατε, ότι ξέρετε, συνιστά η κυβέρνηση τις ανεξάρτητες αρχές γιατί δεν μπορεί να το κάνει η ίδια. Δεν είναι έτσι!

Ο λόγος για τον οποίο διεθνώς συνιστώνται οι ανεξάρτητες αρχές, είναι για να μπορούν να είναι χωρίς εμπόδια και κωλύματα και παρεμβολές, εκείνες που θα λύσουν και θα χειριστούν σημαντικούς τομείς του κράτους. Άλλο πράγμα οι ΜΚΟ, δεν έχει καμία σχέση η ΜΚΟ, νομική και θεσμική εννοώ, με τις ανεξάρτητες αρχές. Πρώτη παρατήρηση λοιπόν.

Δεύτερη παρατήρηση: ο Προμηθέας δεν άσκησε βία. Για όνομα του Θεού! Ο Σπύρος είπε: ο Προμηθέας δεν άσκησε βία; Η βία δεν είναι η διάπραξη οποιουδήποτε ποινικού αδικήματος. Όταν κλέψω δεν ασκώ βία. Βία σημαίνει ενεργώ δύναμη ψυχολογική, σωματική, για να κάμψω μία αντίσταση. Επομένως, ο Προμηθέας δεν λέει πουθενά η μυθολογία ότι έδειρε, σκότωσε, χτύπησε, ανασκολόπισε, τον φρουρό της φωτιάς. Λέει ότι έκλεψε, αυτό όμως δεν είναι βία, τη φωτιά.

Για τον ίδιο λόγο, πάλι στον Σπύρο απαντώ που δεν με ακούει, θα του τα πω στη Βουλή, για τον ίδιο λόγο δεν μπορεί να είναι βία η στέρηση από οποιαδήποτε κυβέρνηση ή η καθήλωση, των αποδοχών ή της συντάξεως. Είναι βία τι; Ψυχολογική. Το δέχομαι! Για να κάμψει τι; Την αντίσταση του λαού; Μα έτσι την μεγεθύνει. Η καθήλωση των αποδοχών μεγεθύνει την αντίσταση του λαού, δεν συνιστά αυτή καθαυτή αντίσταση.

Και τρίτη ουσιαστική: αυτό που κάνω εγώ τώρα, είναι χαιρετισμός, από δω και πέρα. Ούτε φιλοδοξίες έχει να προσεγγίσει την ουσία του θέματος, γιατί ο χρόνος δεν παρέχει τέτοια πολυτέλεια. Πολλές φορές δεν παρέχει και η ειδικότητα των ομιλούντων, αλλά αυτό το αφήνουμε στην άκρη.

Το θέμα της βίας είναι διαχρονικό. Βία υπήρχε στην αρχαιότητα, όχι με τον Προμηθέα, βία υπήρχε στον

Μεσαίωνα, βία υπάρχει και τώρα. Εκείνο που εναλλάσσεται, είναι η έκταση της βίας, η ένταση της βίας, και κυρίως, οι μορφές υπό τις οποίες εκδηλούνται η βία. Βλέπετε τώρα, εκσυγχρονιζόμαστε σαν κοινωνίες, και από πλευράς των μέσων που χρησιμοποιούμε για να ασκήσουμε αυτή τη βία. Έχουν διατυπωθεί πάρα πολλές απόψεις σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης της βίας.

Η Ομοσπονδία που διοργανώνει αυτή την ημερίδα -και εδώ θέλω να κάνω μία μικρή παρέκβαση- χαίρομαι γιατί μ' αυτή τη διοργάνωση τέτοιες ημερίδας, αποστομώνετε τους όποιους κακόβουλους λένε ότι οι αστυνομικοί είναι μόνο για να βαράνε. Υπάρχουν και τέτοιοι που τα λένε αυτά. Κακώς! Μόνο για να βαράνε και μόνο για να διεκδικούν αυξήσεις, του πενιχρού, ούτως ή άλλως, -και αυτό βαρύνει όλες τις κυβερνήσεις-, μισθολογίου τους. Εμένα με ικανοποιεί ότι με πρωτοβουλία σας ξεκινήσατε μία συζήτηση -και αυτό είναι προς τιμήν και του αρχηγού- που παρίσταται εδώ, και του υπαρχηγού. Θα μπορούσε να στείλει κάποιον να πει, έχετε τους χαιρετισμούς και να φύγει.

Η Ηγεσία κάθεται εδώ, τα ακούει όλα, δίκαια ή άδικα, σωστά ή λάθος, παραμένει. Εμένα λοιπόν, σαν Έλληνα πολίτη, όχι σαν βουλευτή, υπουργό κλπ., σαν Έλληνα πολίτη, με ικανοποιεί ότι η ίδια η Αστυνομία αγγίζει ένα καυτό θέμα, ένα κάστανο, μια πατάτα καυτή, η οποία καίει και την κοινωνία, αλλά καίει και την ίδια την Αστυνομία και τα ίδια τα μέλη της, πολλές φορές και εντονότατα. Πρόκειται περί εγκαυμάτων γ' βαθμού, που επιφέρουν καμιά φορά και θάνατο.

Άρα λοιπόν, λέτε μέσα, να συσταθεί - διάβασα την εισήγησή σας - να συσταθεί ένα γραφείο, να καθιερωθεί μία ημέρα καταπολέμησης της κρατικής αυθαιρεσίας, μία άλλη μέρα που θα θρηνούμε τα θύματα, τους Αστυνομικούς. Όλα αυτά είναι καλά. Για μένα - προσωπικές απόψεις καταθέτω - το θέμα της βίας είναι θέμα προεχόντων παιδείας και εκπαίδευσης. Εκπαίδευσης στο δημοτικό, να μαθαίνει το παιδί να τηρεί τους νόμους. Εκπαίδευση στις σχολές της Αστυνομίας, να μαθαίνουν οι άνδρες, οι οποίοι θα φιλοδοξήσουν να είναι οι φρουροί του νόμου, ότι πρέπει απαρεγκλίτως, με ευλάβεια υπερθρησκευτική, να κινούνται εντός των ορίων του νόμου. Ούτε καν στην «παραμεθόριο», εντός των ορίων του νόμου.

Θα μπορούσε να προσθέσει κανείς πάρα πολλά. Θέλω να κλείσω, με μία παρατήρηση λίγο σκληρή. Εκείνο που πάσχει επίσης το όλο θέμα, είναι ότι ο αστυνομικός είναι ξεκρέμαστος. Το στάτους που λένε οι νεοέλληνες, του αστυνομικού, είναι ακαθόριστο, είναι νεφελώδες. 40 χρόνια φούνταρης είμαι, ως δικηγόρος είχα υπερασπιστεί -δωρεάν βέβαια πάντα- αστυνομικούς, συναδέλφους σας, από την επιτήρηση των οποίων διέφυγε ένας κρατούμενος. Ένας περιβόητος Ρουμάνος κακοποιός, δολοφόνος, το έσκασε. Ξέροντας ο ατυχής αστυνομικός, ότι αυτός είναι ο περιβόητος Χ, φωνάζοντας τον καταδίωξε, ο άλλος πιο γρήγορος, αναγκάστηκε να κάνει χρήση του όπλου του. Όχι εναντίον του κινούμενου στόχου, που ήταν ο δραπετής, αλλά ψηλά στον αέρα, προς εκφοβισμό. Η σφαίρα εξοστρακίζεται σε μία λαμαρίνα, προσέξετε, και στην συνέχεια παροχετεύεται και κόβει τον ουρητήρα, κυριολεκτώ, του δράστη.

Ξέρετε για τι παραπέμφθηκε ο αστυνομικός; Απόπειρα ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως, δηλαδή φάνηκε ότι βάραγε στον αέρα, αφού η σφαίρα εξοστρακίστηκε. Δηλαδή είχε προηγούμενα ο αστυνομικός, που δεν τον ήξερε, ένας αστυφυλακάκος πέντε χρόνια αν είχε υπηρεσία, είχε προηγούμενα και είχε και πρόθεση να τον σκοτώσει. Είδате τι είπε στην Ισπανία; Στην Ισπανία λέει, όποιος χτυπήσει αστυνομικό, έχει δύο αδικήματα, το ένα είναι ο τραυματισμός και το άλλο είναι ότι χτυπήθηκε ένας αστυνομικός. Αυτό είναι ένα τεράστιο θέμα, που εμπίπτει εν μέρει και στην αρμοδιότητα του κ. Πανούση. Αν δηλαδή χρειάζεται να καθιερωθεί και ιδιώνυμο αδικήμα για τους αστυνομικούς ή και εναντίον των αστυνομικών. Αυτό είναι μία άλλη ιστορία, ξεφεύγει, είναι περισσότερο θέμα ποινικού προβληματισμού.

Εγώ μ' αυτό κλείνω. Εκείνο που θα σας πω είναι: δεν φεύγω πλουσιότερος σε λύσεις, αλλά είναι βέβαιο ότι φεύγω πλουσιότερος σε προβληματισμούς. Και θεωρώ ότι όλοι όσοι μίλησαν, αλλά κυρίως όλοι εσείς, που δεν θα μιλήσετε, οι μαθητές των Σχολών πίσω, που μας ακούνε, δια της παρουσίας τους, της παρουσίας όλων ημών, προσθέτουμε τον προβληματισμό της ελληνικής κοινωνίας, στην αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου που λέγεται βία. Βία υπάρχει και στα πολιτισμένα κράτη, βία υπάρχει και στην Αφρική. Αλλά ας προσπαθήσουμε μαζί, με καλοπιστία. Η Αστυνομία είναι ένα κομμάτι από εμάς, αλλά δεν σημαίνει ότι αυτό το κομμάτι από εμάς μπορεί να αυθαιρετεί. Υπάρχουν όρια, οι δράσεις άνευ ορίων και άνευ όρων, άλλος ποιητής - δεν σας αφορά εσάς κ. Φυντανίδη- είναι σουρεαλιστής, άνευ ορίων και άνευ όρων, η δράση άνευ ορίων και άνευ όρων δεν είναι απλώς έκνομη. Είναι σαφώς αντικοινωνική και είναι σαφώς απάνθρωπη.

Με βάση αυτές τις σκέψεις, θέλω να εκφράσω τη χαρά μου που είμαι εδώ, θέλω να εκφράσω τις ευχαριστίες του προέδρου του κόμματός μου και όλων των μελών για το ότι μας απευθύνετε την πρόσκληση.

Και θέλω να συγχαρώ την Ομοσπονδία, γιατί με αυτό το βήμα του προβληματισμού, προσθέτει ένα μικρό λιθαράκι στην όλη υπόθεση.

Ευχαριστώ και πάλι και να μου επιτρέψετε να φύγω.

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Πλησιάζουμε προς το τέλος. Μια μικρή παρέμβαση θα ήθελε να κάνει ο κ. Πανούσης.

Ι. ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Αυτό που δεν αντέχει η βία, είναι απλουστεύσεις και ιδεολογήματα. Μπερδέψαμε τα πάντα, θα μου επιτρέψετε να πω. Την εγκληματική βία, την πολιτική ανυπακοή, τους κοινωνικούς αγώνες και την ένοπλη βία της τρομοκρατίας, τα κάναμε ένα κουβάρι και δεν θα βγάλουμε νόημα. Μιλώ επιστημονικά.. Ούτε νόημα θα βγάλουμε με 1821, ή 1940 ή τον Εμφύλιο, δεν θα βγάλουμε νόημα σ' αυτή την ιστορία, με τέτοιες αναφορές. Ούτε νόημα θα βγάλουμε, μιλώντας για έναν άλλο κόσμο που θα έρθει, διότι το ερώτημα είναι τι γίνεται στο μεσοδιάστημα. Το ερώτημα είναι, όταν οι κοινωνικοί αγώνες, που όλοι συμφωνούμε ότι γίνονται για να αλλάξει η κοινωνία, να γίνει πιο ίση κλπ. στο μεσοδιάστημα, μέχρι να γίνει αυτό, τι κάνεις; Λειτουργεί αναρχία, κάνει ο καθένας ό,τι του έρθει; Δηλώνει ο καθένας ότι επί καπιταλισμού δεν δέχομαι κανέναν περιορισμό; Αφού υπάρχει καπιταλισμός και μέχρι να γίνει σοσιαλισμός, εγώ ενδιαμέσως κάνω ό,τι θέλω; Σε τελική και ακραία ανάλυση, ο βιαστής αθωνώνεται, γιατί επί καπιταλισμού κανένα έγκλημα δεν τιμωρείται, διότι τι να κάνεις, ο καπιταλισμός προσφέρει σεξ, αλλά εσύ δεν το έχεις, άρα αυτό που κάνεις είναι δικαιολογημένο; Πού έχουμε φτάσει σ' αυτή την σύγχυση των πραγμάτων; Κάποια στιγμή πρέπει να τα ξεκαθαρίσουμε.

Αν δεν τα ξεκαθαρίσουμε, φοβάμαι ότι θα χειροτερέψουμε τα πράγματα, και το είπα στην αρχή, πρέπει να είμαστε σαφείς, ορισμένοι, και όχι με συγχύσεις πολλών πραγμάτων. Άλλα είπα, άλλα κατάλαβε ο κ. Χαλβατζής, δεν είναι θέμα προσωπικό, ούτε τίποτε άλλο, ότι σπάμε τις αξίες. Είναι δυνατόν τώρα; Είπε κανένας ότι πρέπει να ποινικοποιούμε τη φτώχεια, να ποινικοποιούμε τον κοινωνικό αγώνα, να συλλαμβάνουμε; Αυτό συζητάει η Αστυνομία; Συζητάει την εγκληματική βία.

Μπορεί κανείς να πει, όταν έχουμε 1 εκατ. άνεργους, έχουμε 1 εκατ. δυνάμει κλέφτες, ληστές και εγκληματίες; Έρευνα το έχει πει αυτό, από πού έχει προκύψει αυτό το πράγμα, ότι όταν αυξάνει η φτώχεια αυξάνουν και οι εγκληματίες; Οι εγκληματίες. Άρα δηλαδή, εντάξει. Ο ληστής που πάει και αρπάζει τα κοσμήματα αλλοιού, είναι νομιμοποιημένος επί καπιταλισμού. Δικαιοσύνη και Αστυνομία επί καπιταλισμού δεν την δεχόμαστε! Τι δεχόμαστε ακριβώς, στο μεσοδιάστημα; Αυτό ας μας το πει κάποιος. Τι δεχόμαστε στο μεσοδιάστημα; Όλοι είμαστε υπέρ του να αλλάξει η κοινωνία, να γίνει ό,τι θέλετε, κομμουνιστική, σοσιαλιστική, ό,τι θέλετε. Στο μεσοδιάστημα τι κάνουμε; Κοινωνικούς αγώνες; Ναι. Πολιτικούς αγώνες; Ναι! Στο θεσμικό πεδίο τι κάνουμε; Πάμε στον δικαστή και τον μουντζώνουμε, πιάνουμε τον αστυνόμο και τον βρίζουμε; Πιάνουμε τον καθηγητή του Πανεπιστημίου και του λέμε αυτά που λες είναι ... Τι κάνουμε; Κανείς δεν μιλάει γι' αυτό. Και ο καθένας έχει τον δικό του λαό σ' αυτή τη χώρα. Ο λαός, λέει. Κάθε κόμμα έχει ένα δικό του λαό. Ένας είναι ο λαός, ο ελληνικός και ψηφίζει δημοκρατικά, δεν υπάρχει κανένας άλλος τρόπος να εκφράζεται ο λαός. Δεν μπορεί ο καθένας να έχει έναν λαό δικό του. Αυτό που πρέπει να κάνουμε, είναι δημοκρατικό έλεγχο σε όλους τους θεσμούς και στην Αστυνομία, δημοκρατικό έλεγχο. Και του ΣΥΡΙΖΑ η πρόταση είναι καλή, και οι άλλες προτάσεις για Εθνικό Συμβούλιο Αστυνομίας και Αστυνόμευσης. Δημοκρατικό έλεγχο σε όλους τους θεσμούς, ναι! Αλλά όχι απαξίωση όλων των θεσμών. Διότι τότε πραγματικά ο πιτσιρικάς θα πει, ότι εδώ δεν υπάρχει τίποτα, και θα σπάσει τα πάντα και θα λέμε ότι καθαγιάζουμε την βία αυτή. Όχι!

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Άλλος; Παρακαλώ, λίγο σύντομοι να είστε μόνο.

ΧΑΡΗΣ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ

Νομικός Σύμβουλος της ΠΟΑΣΥ

Μία παρέμβαση για να διορθώσουμε μία ανακρίβεια. Ειπώθηκε για τον πειθαρχικό έλεγχο των Αστυνομικών. Όχι, θέλω να σας το διαψεύσω. Δεν υπάρχει τομέας, δεν υπάρχει υπάλληλος στον δημόσιο τομέα, πιο σκληρά και αυστηρά ελεγχόμενος σε πειθαρχικό επίπεδο, απ' ό,τι οι αστυνομικοί. Υπάρχουν 4 Πειθαρχικά Συμβούλια, 2 στην Αθήνα και 2 στην Θεσσαλονίκη, α' και β' βαθμού. Συνεδριάζουν 3 φορές την εβδομάδα, με 3-4 πινάκια κάθε φορά. Επιβάλλονται ποινές, και όταν λέμε ποινές, κ. Φυντανίδη, μην υποτιμάμε καθόλου την ποινή του προστίμου, το άκουσα με μία απαξίωση που αναφέρθηκε.

Ξέρετε τι θα πει γι' αυτόν τον δόκιμο αστυφύλακα, που παίρνει 600 ευρώ το μήνα, να του πουν στέρηση ενός βασικού μηνιαίου μισθού; Για ένα πειθαρχικό αδίκημα, το οποίο όταν μεθαύριο πάει στο ποινικό δικαστήριο, θα αθωωθεί, το 85% των περιπτώσεων. Άρα λοιπόν, δεν είναι έτσι! Ελέγχονται και ελέγχονται αυστηρά. Μην τα ισοπεδώνουμε όλα. Ευχαριστώ.

Θ. ΑΣΑΡΒΕΛΗΣ: Είμαι ο αναπληρωτής γενικός γραμματέας της ΠΟΑΣΥ. Έχω μια ερώτηση.

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Λίγο σύντομα παρακαλώ, υπάρχει και το β' ημίχρονο, είναι για τα γήπεδα.

Θ. ΑΣΑΡΒΕΛΗΣ: Για τον κ. Πανούση, η ερώτηση είναι πώς μπορούμε απέναντι σε μία ομάδα ανθρώπων διαθέσιμη να καταφύγει στη βία, μέσω της πρόκλησης των αστυνομικών δυνάμεων, οι οποίοι έχουν ως λογική τους την αντιπαράθεση με το κράτος της ασφάλειας και του δικαίου, πώς μπορούμε να αντιδράσουμε.

Ι. ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Επιχειρησιακά δεν θα σας απαντήσω. Πολιτικά, έπρεπε να έχει λυθεί το πρόβλημα, πριν βρεθείτε ο ένας απέναντι στον άλλον.

Θ. ΑΣΑΡΒΕΛΗΣ: Την επιχειρησιακή απάντηση εμείς την βλέπουμε κάθε μέρα.

Ι. ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Πολιτικά και κοινωνικά, έπρεπε το πρόβλημα να έχει λυθεί πριν βρεθείτε ο ένας απέναντι στον άλλον, αυτό είναι. Όταν βρεθείτε ο ένας απέναντι στον άλλον, είναι πόλεμος.

Γ. ΧΑΤΖΗΩΑΝΝΟΥ: Λέγομαι Χατζηωάννου και είμαι αστυνομικός εν ενεργεία. Σε 50.000 Αστυνομικούς υπάρχει ένα γιατί και ένα ερώτημα καθημερινά στα χείλη. Όταν ένας διαδηλωτής τραυματίζεται από έναν αστυνομικό κατά την διάρκεια μιας διαδήλωσης ή μιας άλλης διαμαρτυρίας, αυτό είναι αστυνομική βία. Όταν ένας αστυνομικός τραυματίζεται από έναν διαμαρτυρόμενο διαδηλωτή, αυτό είναι ατύχημα. Γιατί;

Ι. ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Δεν ξέρω αν απευθύνεται σε μένα η ερώτηση. Αλλά εγώ το είπα στην ομιλία μου και το τόνισα αυτό.

Γ. ΧΑΤΖΗΩΑΝΝΟΥ: Το απαντήσατε αυτό;

Ι. ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ναι, το απάντησα. Είπα ότι απέναντι στην Αστυνομία, όπως και απέναντι και στους άλλους θεσμούς του κράτους, όχι μόνο στην Αστυνομία, υπάρχει μία απογοήτευση των πολιτών για την μη επάρκειά τους. Και δεν αναφέρεται στην Αστυνομία ειδικά, είναι γενικό αυτό. Δεν πιστεύω, είπα, ότι η Αστυνομία είναι ειδικά μισητή στους πολίτες. Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι είναι 50-50.

Δ. ΡΟΥΣΗΣ: Ρούσης λέγομαι, είμαι Πρόεδρος των Αστυνομικών στον νομό Αιτωλοακαρνανίας. Κατ' αρχήν, αυτή η όμορφη δραστηριότητα, η ημερίδα, θα μας βγάλει όλους πιο πλούσιους. Ανταλλάσσουμε απόψεις, με σκοπό να αποκομίσουμε κι εμείς μια κάποια σκέψη. Ο έγκριτος δημοσιογράφος, είπε κάτι για το οποίο καθημερινά διαβάζουμε, για τους αστυνομικούς, ερωτώντας τον κ. Αρχηγό γιατί δεν τιμωρούνται οι αστυνομικοί. Εγώ θα ζητήσω και με έγγραφο -η Ένωση θα ζητήσει-, πόσοι αστυνομικοί ελέγχονται καθημερινά.

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Το καλύψαμε το θέμα.

Δ. ΡΟΥΣΗΣ: Αν μου επιτρέπετε, όλοι οι Έλληνες πολίτες έχουν το τεκμήριο της αθωότητας. Έτσι και οι αστυνομικοί.

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Άλλο να είσαι απλός πολίτης και άλλο όργανο της τάξεως, έχει μία διαφορά.

Δ. ΡΟΥΣΗΣ: Αν μου επιτρέπετε να ολοκληρώσω το ερώτημά μου. Θα πρέπει να δούμε υπό ποιο καθεστώς κάθε φορά οι αστυνομικοί ενεργούν, γιατί τελείως διαφορετικά ο αστυνομικός κρίνεται από το αποτέλεσμα. Απλά μη φτάνουμε στο σημείο, όταν γίνεται μία ενέργεια υπό καθεστώς πίεσης, να κρίνουμε εμείς εκ των υστέρων τον αστυνομικό που ενήργησε υπό το καθεστώς που ενήργησε.

Χαιρετισμός
ΜΙΧΑΛΗ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗ
Γραμματέα Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ
(Κατατέθηκε στο προεδρείο)

Η πρόσκλησή σας στην ημερίδα που πραγματοποιείτε με θέμα «ΟΧΙ ΣΤΗ ΒΙΑ ΑΠ' ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ», με τιμά ιδιαίτερα.

Οι πολλαπλές μορφές της βίας που αντιμετωπίζουμε στις μέρες μας εξελίσσεται σε μάλιστα της ελληνικής κοινωνίας. Γ' αυτό και έχει ζωτική σημασία για το μέλλον μας και το μέλλον των παιδιών μας να συστρατευτούμε όλοι για την αντιμετώπιση του φαινομένου της βίας απ' όπου και αν προέρχεται.

Τα μέτωπα δυστυχώς είναι πολλά:

Το οργανωμένο έγκλημα, η τρομοκρατία, η βία στα γήπεδα, η βία εξτρεμιστικών κοινωνικών ομάδων που καταστρέφουν με βανδαλισμούς διαδηλώσεις κοινωνικής διαμαρτυρίας, η αστυνομική βία και αυθαιρεσία, η βία που προέρχεται από εξαθλιωμένους μετανάστες ή εξαρτημένους στο κέντρο της Αθήνας ή και αντίστροφα, η ρατσιστική βία που εκδηλώνεται εναντίον τους, και που έχει γκετοποιήσει ολόκληρες παραδοσιακές γειτονιές του κέντρου. Επίσης, η ενδο-οικογενειακή βία, η βία κατά των γυναικών και παιδιών από κυκλώματα εμπορίας, ακόμη και η τηλεοπτική βία που εθίζει τα παιδιά σε επιθετικές συμπεριφορές.

Ένας φαύλος κύκλος βίας μας κατακλύζει από παντού και τα θύματα πολλαπλασιάζονται.

Το Κόμμα μας καταδικάζει τη βία απ' όπου και αν προέρχεται και αγωνίζεται μαζί με την Κυβέρνηση, για να εμπεδωθεί το ύψιστο αγαθό της ασφάλειας στην ελληνική κοινωνία.

Σε αυτό τον κρίσιμο αγώνα, κεντρικό ρόλο έχουν καθημερινά οι γυναίκες και οι άντρες της Ελληνικής Αστυνομίας και οφείλουμε να αναγνωρίσουμε όλοι το δύσκολο έργο τους και συχνά τις οδυνηρές θυσίες τους σε ανθρόπινο δυναμικό, αφού αποτελούν τα κατεξοχήν θύματα της τυφλής τρομοκρατικής βίας.

Η Κυβέρνησή μας και η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, έχουν αποδείξει με συγκεκριμένους σχεδιασμούς ότι ενδιαφέρονται να σπάσουν τον φαύλο κύκλο της βίας και να οργανώσουν μια αστυνομία σύγχρονη και δημοκρατική, μια αστυνομία σωστά εκπαιδευμένη, μάχιμη, επιχειρησιακά αποτελεσματική και φιλική προς τον Πολίτη.

Σε αυτό το πλαίσιο, θα ήθελα να ευχαριστήσω την ΠΟΑΣΥ για τη διοργάνωση της σημερινής ημερίδας, με στόχο την καταδίκη και τη διαμόρφωση προτάσεων για την εξάλειψη του φαινομένου της βίας.

Γιατί η Δημοκρατία μας δεν πρέπει να φοβάται τίποτα και κανέναν.

Με εκτίμηση

Μιχάλης Καρχιμάκης

Τοποθέτηση

Δημήτρη ΚΥΡΙΑΖΙΔΗ

Επίτιμου Προέδρου Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων

(Κατατέθηκε στο προεδρείο)

*Κυρίες και κύριοι
Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,*

Αποτελεί για μένα ιδιαίτερη ευχαρίστηση που η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων συνεχίζει την παράδοση των ανοιχτών θυρών που είχαμε εγκαινιάσει πολλά χρόνια πριν. Δηλαδή ανοίγεται στα προβλήματα του καιρού, διοργανώνοντας ημερίδες, όπου εκφράζονται όλες οι απόψεις και αναζητούνται λύσεις που μετά γίνονται το πρόγραμμα της Ομοσπονδίας.

Αν, η πολιτεία εφαρμόζε μερικές απ' αυτές που προτείναμε σε προηγούμενα συνέδριά μας και ημερίδες, Αν υιοθετούσε ορισμένες από τις απόψεις εναλλακτικής αντιμετώπισης της κρίσης που ακόμη πριν ξεσπάσει είχαν προτείνει εξαιρετικοί Έλληνες και ξένοι διανοούμενοι αναλυτές που ήσαν προσκεκλημένοι της Ομοσπονδίας μας, τότε η χώρα δεν θα είχε οδηγηθεί στην πολύπλευρη κρίση και ασφαλώς θα την αντιμετώπιζε από καλύτερες θέσεις,

Συναδέλφισσες - Συνάδελφοι,

Το θέμα της ημερίδας έτσι όπως διατυπώνεται δηλώνει την ανυποχώρητη θέση των αστυνομικών της χώρας, ότι αποκρούουν με κάθε τρόπο και μέσο τη βία ανεξαρτήτως του φορέα που την ασκεί.

Ο τίτλος βέβαια μπορεί να αποβεί παραπλανητικός, εάν δεν προσέξουμε το ισοζύγιο της δύναμης, αφού όπως είναι ευνόητο, οι αδύνατοι δεν μπορούν να ασκήσουν αξιολογή βία. Επομένως αυτό "το όπου κι αν προέρχεται" πρέπει να προσδιορίζεται με σαφήνεια και βεβαίως με αξιολόγηση του φορέα εκπόρευσης της βίας. Από την κλασική εποχή και ακόμη πιο πέρα από τη μυθολογία το κρατικό μόρφωμα ήταν αυτό και ο ηγεμόνας που ασκούσαν την κυρίαρχη βία. Είχε όπως έλεγαν οι πολιτικολόγοι του 19ου και 20ου αιώνα το κράτος το μονοπώλιο της βίας. Όποια άλλη ασθενέστερης ισχύος βία που ασκούσαν εντός της επικράτειάς του, λειτουργούσε, είτε γιατί αυτό την επέφερε, είτε γιατί δεν μπορούσε να την ελέγξει.

Παρατηρώντας όμως την παγκόσμια διανόηση, όσο μπορούμε, βλέπουμε από τον HABERMAS μέχρι τον CHOMSKY και τον KRUGMAN μέχρι τον STIGKLITS και τον μεγάλο ιστορικό TOIMPI να αναφέρουν την βία που ασκεί η χρηματοοικονομική βιομηχανία που είναι τόσο μεγάλη, ώστε πειθαναγκάστηκαν ακόμη και μεγάλα κυρίαρχα κράτη να ακολουθήσουν τις επιλογές τους παρά την θέλησή τους. Είναι αυτό το μεγάλο πεδίο στο οποίο συναντώνται κυρίαρχες δυνάμεις του συστήματος. Ο πειθαναγκασμός σε οικονομική ασφυξία. Η ανάγκη επιβίωσης του κοινωνικού συνόλου. Η ενοχοποίηση των λαών, ώστε να μην αντιδράσουν σε αντιδημοφιλείς, επικίνδυνες και μεσαιωνικές μεταρρυθμίσεις.

Σ' αυτό το σημείο ήθελα να σας αναφέρω, πως με συγκλόνισε κυριολεκτικά το νέο βιβλίο της διάσημης συγγραφέως και δημοσιογράφου NAOMI KLEIN "το δόγμα του σοκ", όπου αναλύει την μεταφορά των ανακριτικών μεθόδων στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στο Γκουαντάναμο κλπ., στην επιβολή του νεοφιλελεύθερου προτάγματος, όπως έγινε στις αρχές της δεκαετίας του '90 στη Ρωσία και σ' άλλες χώρες της Ν/Α Ευρώπης και της Λατινικής Αμερικής. **Στο βιβλίο αποκαλύπτεται η στρατηγική για το πως τραυματίζεται το κοινωνικό σύνολο στο συλλογικό φαντασιακό του για το πως χαρακτηρίζονται συλλήβδην ένας λαός, ως νοσηρός πληθυσμός και η χώρα του, ως διεφθαρμένη χώρα.** Το αποτέλεσμα είναι ότι χάνουν οι πολίτες την πίστη τους, ότι μπορούν να επηρεάσουν τις επιλογές και γίνονται μάρτυρες μιας τεράστιας οφθαλμοφανούς και χωρίς κανένα προκάλυμμα ληστείας, να παίρνεις δηλαδή από τους εργαζόμενους, προκειμένου να προσφέρεις πόρους στους πολύ πλούσιους που δημιούργησαν την κρίση.

Και για να μη σοκαρίζεσθε αυτά είναι απ' ευθείας αποσπάσματα από το βιβλίο και την συνέντευξη που έδωσε η διάσημη συγγραφέας ερευνήτρια στο περιοδικό ΕΠΙΚΑΙΡΑ στο 51ο τεύχος 7/13-10-2010. Στη συνέντευξη μάλιστα αναφέρει ότι η περίπτωση της Αργεντινής και της Ελλάδας, όσον αφορά το ΔΝΤ είναι παρόμοιες. **Κι εκεί όλα τα διεθνή μέσα, οι συστημικοί πολιτικοί παράγοντες "χτυπούσαν" τους Αργεντινούς, ως άπληστους, τεμπέληδες, αντιπαραγωγικούς και διεφθαρμένους.**

Σας θυμίζει τίποτε αυτή η ψυχολογία; Αλλά εκεί, ο πληθυσμός κινητοποιήθηκε το 2001 και το 2002 και απέρριψε τους πολιτικούς που δεν αντιστάθηκαν στο ΔΝΤ. Και όταν ήλθαν στη κυβέρνηση οι πολιτικοί που απλώς αρνήθηκαν να πληρώσουν το εξωτερικό χρέος, τότε τα πράγματα άρχισαν να αλλάζουν προς το καλύτερο.

Έτσι και εγώ με τη σειρά μου με τις πολύ λίγες γνώσεις και την επαρχιώτικη "όρασή" μου δεν μπορώ ν' αμφισβητήσω τους μεγάλους αυτούς φιλόσοφους και αναλυτές που μιλάνε για την κυρίαρχη βία των χρηματοοικονομικών συμφερόντων. Αλλά κυριολεκτικά ξεπλάγην, όταν στην Ελευθεροτυπία της 3-10-2010 διάβασα την συνέντευξη του JEFF FRIEDEN καθηγητή στη πιο φημισμένη Σχολή διακυβέρνησης του Χάρβαρντ στην οποία αναφέρει μεταξύ των άλλων ότι **«τα συμφέροντα της χρηματοοικονομικής βιομηχανίας είναι τόσο ισχυρά που το σύγχρονο πολιτικό σύστημα εξαρτάται πλέον σε μεγάλο βαθμό για τη λειτουργία του απ' το χρηματοοικονομικό κεφάλαιο».** Επομένως,

Κυρίες και κύριοι Συνάδελφοι,

Πρέπει να προβληματισθούμε, γιατί εμείς η σιδερένια γροθιά του καθεστώτος, όπως μας αποκαλούν, εξαντλημένοι, αποκαμωμένοι και αποκαρδιωμένοι από τις μεγάλες περικοπές των γλίσχρων αποδοχών μας, καλούμεθα να εκδιώξουμε με τη βία τους απλήρωτους φύλακες των αρχαιοτήτων από την Ακρόπολη, τους απολυμένους και απλήρωτους συμβασιούχους που καταλαμβάνουν τις Υπηρεσίες ή τους πεινασμένους συνταξιούχους που διαδηλώνουν, με την ασθετική τους φωνή. Είναι ένα σημείο μείζονος προβληματισμού σε μια εποχή όπου τα ανθρώπινα και κοινωνικά δικαιώματα συρρικνώνονται και οι κοινωνικές κατακτήσεις κατεδαφίζονται.

Με αυτές τις λίγες σκέψεις κυρίες και κύριοι θέλησα να συμβάλω στον προβληματισμό σας όχι απαξιώνοντας τα άλλα θέματα και εισηγήσεις για την επί μέρους βία που παρατηρείται στους διάφορους κοινωνικούς χώρους, αλλά να υπομνήσω ότι στις διάφορες αιτίες του πολυπαραγοντικού φαινομένου της βίας υποκρύπτεται η ανορθολογική θέση του κόσμου και η ανισοκατανομή πλούτου και δυνατοτήτων. **Στο τέλος, μήτρα της βίας ο ασίγαστος ανταγωνισμός για την επικράτηση επί του άλλου που διαρρηγγύνει κανόνες της κοινωνικής συμβίωσης.**

Κλείσιμο συνεδρίας από τον κ. Σεραφείμ ΦΥΝΤΑΝΙΔΗ

Λοιπόν, οφείλω να πω ότι αυτή η ημερίδα σήμερα, είναι κάτι το μάλλον πρωτοφανές. Επειδή έχω ζήσει και άλλες εποχές, ποτέ δεν φαντάστηκα, ότι οι ίδιοι οι Αστυνομικοί θα οργάνωναν τέτοιο συνέδριο, με τέτοια θέματα, ελεύθερα και με ένα βίντεο πολύ αποκαλυπτικό.

Οφείλω να σας συγχαρώ γι' αυτό το πράγμα και ελπίζω, το λέω και στον κ. αρχηγό, να μην είναι η τελευταία φορά. Εκείνο που θέλω να πω, είναι ότι όντως η βία δεν είναι ελληνικό φαινόμενο, είναι διεθνές φαινόμενο. Και μία εξήγηση είναι το ότι ο άνθρωπος είναι επιθετικό ον, το λέει και ο Νίτσε, επειδή ξέρει ότι θα πεθάνει, το ζώο δεν τον ξέρει και είναι μια χαρά το ζώο, εκείνο επιτίθεται μόνο αν πεινάει ή αν απειλείται. Ο άνθρωπος σκοτώνει και από ευχαρίστηση.

Επειδή λοιπόν δεν έχουμε τέτοιου είδους – ευτυχώς θα έλεγα – εκτονώσεις, έναν πόλεμο, πολεμάμε μεταξύ μας στα γήπεδα, στους δρόμους, και βλέπουμε πάντοτε έναν εχθρό. Μην το ξεχνάμε αυτό. Και μολοντί περνάμε μία φάση πάρα πολύ δύσκολη, εγώ δεν βλέπω ιδιαίτερη έξαρση της βίας. Θα έλεγα ότι ο κόσμος έχει μουδιάσει, ή έχει καταλάβει ότι δεν μπορούσε να γίνει και αλλιώς, δεν ξέρω, δεν βλέπω εγώ τέτοια φαινόμενα βίας. Ακόμα και οι καημένοι οι μετανάστες, τους βλέπω που ζητιανεύουν στους δρόμους, δεν έχουν μάτι άγριο. Όχι ότι δεν υπάρχουν και τέτοιοι ανάμεσά τους, ιδίως οι από βορρά προερχόμενοι, όχι τόσο από τις ασιατικές και αφρικανικές χώρες. Και στο μέσον όλων αυτών είναι η Αστυνομία.

Ένα πράγμα έχω να πω. Τέτοια εκδήλωση η Αστυνομία δεν είχε ποτέ στο παρελθόν, ό,τι και να λέμε. Δεν είχαμε. Όχι ότι δεν υπάρχουν περιπτώσεις καταδικαστές και εσείς τις λέτε, και μπράβο σας. Και να πω και κάτι άλλο: αν απαξιωθεί ο Αστυνομικός, ο αστυφύλακας, ... εάν ο αστυνομικός φοβάται να κυκλοφορήσει, κυκλοφορεί πιο ελεύθερα ο άλλος. Όχι τόσο πολύ για να σου σπάσει ένα τζάμι. Το οργανωμένο έγκλημα, είναι ευθύνη όλων μας. Και μην τα ισοπεδώνουμε όλα.

Το είπε και ο κ. Πανούσης, έχουμε φτάσει στο σημείο «το συμφέρον μου είναι το δικό μου». Ε, δεν είναι έτσι κύριε! Δημοκρατία έχουμε και η δημοκρατία δεν έχει μόνο δικαιώματα, έχει και υποχρεώσεις. Και μη ξεχνάτε κάτι. Όλα τα ολοκληρωτικά καθεστώτα που είχαν φοβερή ειδικευση στην αστυνομική βία, κατέρρευσαν όλα! Αυτό το ατελές σύστημα που έχουμε όμως, που λέει και ο Ουίνστον Τσώρτσιλ, το κοινοβουλευτικό, μπορεί να είναι ατελές, καλύτερο δεν έχουμε βρει. Ας, το προστατεύσουμε.

Σας ευχαριστώ

Χ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να σας ευχαριστήσουμε για την παρουσία σας, και εσάς και τους εισηγητές. Εμείς θα συνεχίσουμε στο β' μέρος με την αθλητική βία. Τουλάχιστον από την πλευρά μας, σαν Ομοσπονδία, να σας υποσχεθούμε ότι εμείς θα συνεχίσουμε αυτή τη διαδικασία και σε περιφερειακό επίπεδο. Θα ήταν ευχής έργο οι εισηγητές να είναι οι ίδιοι, αλλά και εσείς αν μπορούσατε, να διευθύνате και σε περιφερειακό επίπεδο τη συζήτηση, σε κάποιες μεγάλες πόλεις που θα επιλέξουμε στο επόμενο χρονικό διάστημα.

Σ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ: Μετά χαράς. Στην Κρήτη να πάμε, γιατί εκεί τα πράγματα είναι λίγο ζόρικα.

2^η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

«Βάζουμε τέρμα στη βία»

A. ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗΣ: Συνεχίζουμε τις εργασίες της Ημερίδας με την δεύτερη θεματική συνεδρία με θέμα «Βάζουμε τέρμα στην βία», που όπως καταλάβατε, αναφέρεται στην βία πριν, κατά και μετά τις αθλητικές συναντήσεις. Λόγω έκτακτης συνεδρίασης της ΕΠΟ τον υπεύθυνο Ανάπτυξης Διαιτησίας της ΟΥΕΦΑ κ. Βασσάρα, θα αντικαταστήσει ως εισηγητής ο κ. Τσαχλίδης. Για τον ίδιο λόγο δεν θα παραστεί τελικά και ο κ. Πιλάβιος, πρόεδρος της ΕΠΟ.

Θα πρέπει να επισημάνουμε ότι επιστολή για την Ημερίδα μας απέστειλε ο γραμματέας του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ κ. Μιχάλης ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ, καθώς και ο επίτιμος πρόεδρος της Ομοσπονδίας κ. Δημήτρης ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ. Να καλωσορίσουμε τον υφυπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Νικητιάδη Γιώργιο στις εργασίες της Ημερίδας.

Τον δεύτερο κύκλο θα συντονίσει ο κ. Μάλλιαρης, παλαίμαχος ποδοσφαιριστής και αρθρογράφος. Κύριε Μάλλιαρη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ N. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ

Καλώς ήρθατε αγαπητοί φίλοι. Το θέμα το γνωρίζετε, ήδη έχουμε κάνει ζέσταμα, να μπορούμε κατευθείαν στο θέμα μας, η βία στα γήπεδα και πώς την αντιμετωπίζουν οι συναρμόδιοι φορείς. Να ξεκινήσουμε με τον χαιρετισμό του κ. Νικητιάδη, του νέου υφυπουργού Αθλητισμού. Σας παρακαλούμε στο βήμα κ. υφυπουργέ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ

Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού

Ευχαριστώ πολύ προεδρεύοντα. Αγαπητή φίλη και αγαπητοί φίλοι, ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση να τοποθετηθώ για ένα θέμα που φοβάμαι ότι θα μας απασχολήσει, ελπίζω να μην μας απασχολήσει, προσεύχομαι να μην μας απασχολήσει. Αλλά απ' ό,τι βλέπουμε, κάθε Σαββατοκύριακο είναι ένα φαινόμενο που εξελίσσεται.

Κατ' αρχήν, καταθέτοντας την θέση και του υπουργείου και της κυβέρνησης και την δική μου, πρέπει να δηλώσουμε ότι θεωρούμε την βία στα γήπεδα, ένα κοινωνικό φαινόμενο, ένα φαινόμενο που εντάσσεται στο πλαίσιο της γενικότερης εκδήλωσης παραβατικών ή εγκληματικών ενεργειών, και όπως κάθε έγκλημα αποτελεί φαινόμενο που γεννάει η κοινωνία, άρα είναι κοινωνικό φαινόμενο, έτσι και η βία στα γήπεδα, αντιστοίχως, είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο.

Αν θα επεδίωκε κάποιος να προχωρήσει σε μία βαθύτερη ανάλυση του φαινομένου, είναι βέβαιον ότι θα αντιλαμβάνονταν ότι υπάρχουν και άλλες πτυχές εκδήλωσης του φαινομένου της βίας στα γήπεδα, πτυχές που σχετίζονται με την ψυχολογία, πτυχές που σχετίζονται με τις κοινωνικές εντάσεις, πτυχές που σχετίζονται με την κοινωνικοοικονομική κατάσταση, κάθε φορά που επικρατεί σε μία χώρα, και πολλές άλλες.

Η πολιτεία έχει υποχρέωση, μπροστά σ' αυτό το φαινόμενο, να χαράξει την δική της πολιτική, πολιτική που θα καταφέρει να επιτρέψει να σταματήσουν 2, 3, 4, 5 χιλιάδες άνθρωποι να εμποδίζουν εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους σε ολόκληρη την Ελλάδα να απολαμβάνουν σπορ που λατρεύουν, όπως το ποδόσφαιρο, σπορ και αθλήματα όπως η καλαθοσφαίριση και πολλά άλλα. Εμείς λοιπόν, έχουμε υποχρέωση και δι' ημών και εσείς, να κοιτάξουμε κατάματα το φαινόμενο της βίας, να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτό είναι ένα φαινόμενο που προκαλεί μία οικτρή μειοψηφία, να συνειδητοποιήσουμε ίσως ότι φθάσαμε στο σημείο, ο ανώτατος άρχοντας της χώρας -και είναι προς τιμήν του και το χαιρετίζουμε και επαινούμε την προσπάθειά του- ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, να συγκαλέσει τους φορείς στο Προεδρικό Μέγαρο, για να κάνει τις δικές του παρααινέσεις για το φαινόμενο της βίας.

Να τα κάνουμε λοιπόν όλα αυτά, ένα μέρος του βασικού μας προβληματισμού και να δούμε πώς θα προχωρήσουμε, έτσι ώστε το φαινόμενο αυτό, που όχι μόνο προκαλεί θλίψη, όχι μόνο εμποδίζει, όπως είπα πριν, εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους να απολαύσουν υπέροχα σπορ, αλλά παραλλήλως είναι και αντιπαραγωγικό και αντιαναπτυξιακό, διότι ο αθλητισμός μπορεί να είναι ένας ιστός της παραγωγικότητας της οικονομίας της χώρας μας, διότι ο αθλητισμός μπορεί να είναι τομέας που βοηθάει στην ανάπτυξη της χώρας μας, και αντιθέτως, χωρίς να συνδέεται άμεσα με την παραγωγικότητα, μία τραγική εικόνα να γυρίζει ολόκληρο τον πλανήτη, και να έχει παρενέργειες και σε άλλους τομείς.

Και για να το πω με σαφήνεια και να γίνει αντιληπτό, όταν τις προάλλες είχαμε κάποια τραγικά γεγονότα στα γήπεδα, είτε τα ποδοσφαιρικά, είτε της καλαθοσφαίρισης, η εικόνα που γύρναγε σ' ολόκληρο τον πλανήτη, έλεγε η Ελλάδα δεν είναι ασφαλής. Και όταν η Ελλάδα δεν είναι ασφαλής, δεν έρχονται τουρίστες. Και όταν δεν έρχονται τουρίστες, δεν ανεβάζουμε το ΑΕΠ. Και όταν δεν ανεβάζουμε το ΑΕΠ μας, ο καθένας έχει επιπτώσεις στην δική του τσέπη. Και εμείς και εσείς και πάνω απ' όλα ο λαός μας, η μεγάλη πλειοψηφία του λαού μας.

Για να μην πω οτιδήποτε άλλο στο εισαγωγικό μου σημείωμα, θα πω αμέσως τι διαθέτει η πολιτεία, τι χρησιμοποιεί η πολιτεία σήμερα, προκειμένου να αντιμετωπίζεται το φαινόμενο της βίας. Πρώτον, καθιερώσαμε τις γνωστές ρήτρες βίας, που περιλαμβάνονται στα συμβόλαια του ΟΠΑΠ, όπου εκ των πραγμάτων πια δεσμεύονται νομικώς και γνωρίζουμε και οι ποδοσφαιρικές Α.Ε. αλλά και όλες οι άλλες, ότι αν οι ίδιες είναι φορείς πρόκλησης επεισοδίων, θα στερηθούν ενός μεγάλου κομμάτιου της χρηματικής αμοιβής, της χρηματικής αποζημίωσης που λαμβάνουν από τον ΟΠΑΠ. Και αυτό, σας βεβαιώνω ότι πονάει. Και το εφαρμόζουμε.

Δεύτερον, η πολιτεία χρησιμοποιεί ως μέσο την απαγόρευση των μετακινήσεων. Ξέρετε πολύ καλά ότι έχουμε το δικαίωμα, σε συνεργασία με την Αστυνομία, όταν η Αστυνομία μας προειδοποιήσει, συμβουλευόμαστε πάντα την Αστυνομία, σε όσες περιπτώσεις κρίνουμε σκόπιμο, να απαγορεύσουμε σε

ομάδες να μετακινήσουν τους φιλάθλους τους. Και αυτό όχι μόνο λειτουργεί κατασταλτικά, διότι με την μη εμφάνιση φιλάθλων της ομάδας που μπορεί να προκαλεί κάποια επεισόδια, διασφαλίζεται ότι δεν γίνονται επεισόδια, αλλά παράλληλως λειτουργεί και προληπτικά, διότι η Α.Ε., η ποδοσφαιρική ομάδα, η ομάδα καλαθοσφαίρισης, ξέροντας ότι δεν θα μετακινήσει φιλάθλους, ξέρει ότι δεν θα πουλήσει εισιτήρια, ξέρει ότι ξανά θα έχει άμεση οικονομική επίπτωση και συνεπώς αυτό είναι επίσης ένα εξαιρετικό μέτρο.

Τρίτον, όπως πιθανότατα γνωρίζετε, και αν δεν το γνωρίζετε πρέπει να το πληροφορηθείτε, η Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία σε εξαιρετική συνεργασία με την πολιτεία, αυτόν όμως, καθιέρωσε πλέον και από φέτος είναι σε ισχύ, ένα νέο πειθαρχικό δίκαιο, δίκαιο αυστηρότερο, δίκαιο τέτοιο που θα επιβάλει σοβαρές πειθαρχικές ποινές, σε ομάδες που αποδεικνύονται φορείς πρόκλησης επεισοδίων. Και αυτό επίσης εφαρμοζόμενο, να είστε βέβαιοι ότι είναι ένα σημαντικό μέτρο. Διότι εάν επιτέλους η Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία αποφασίσει και πει «προκαλέσατε αυτά τα επεισόδια, δημιουργήσατε αυτά τα ζητήματα, μείον έξι βαθμούς, μείον εννιά βαθμούς, μείον μία αγωνιστική, μείον δύο κλπ», αυτό θα είναι ένα σημαντικό μέτρο. Και είμαστε βέβαιοι, διότι έχουμε την απόλυτη και σαφή διαβεβαίωση από τον πρόεδρο της ΕΠΟ, ότι πλέον θα εφαρμόζεται το πειθαρχικό δίκαιο και κάθε κατεργάρης θα πηγαίνει στον πάγκο του. Είμαστε σίγουροι ότι θα έχουμε και από εδώ, άλλο ένα μέτρο που θα προλαμβάνει την βία στα γήπεδα.

Τέταρτον, και είναι κάτι που προφανώς θα βοηθήσει και το δικό σας έργο. Το ηλεκτρονικό εισιτήριο. Το καθιέρωσαμε, το προχωρούμε, στα περισσότερα γήπεδα θα έχουμε ηλεκτρονικό εισιτήριο. Η πολιτεία χρηματοδοτεί την δημιουργία του θεσμού αυτού, και ξέρετε πολύ καλά ότι με το ηλεκτρονικό εισιτήριο σε συνδυασμό όμως και με άλλα μέτρα θα περιοριστεί το φαινόμενο της βίας. Γιατί δεν είναι μόνο το να εκδίδεται ένα εισιτήριο ηλεκτρονικό και να λέει Αντώνιος Αντωνίου και να ξέρουμε ότι ο Αντώνιος Αντωνίου κάθεται στη θέση 93 της θύρας τάδε, και άρα, άμα φεύγει ένα μπουκάλι..., πρέπει να υπάρχει και η κάμερα, να φωτογραφίζει ότι φεύγει ένα μπουκάλι από την θέση 93 την ίδια ώρα, έτσι ώστε να ταυτοποιείται ότι από την θέση 93 που είναι του Αντώνη Αντωνίου, έφυγε ένα μπουκάλι.

Θέλουμε λοιπόν την κάμερα, θέλουμε όμως και τον ταξιθέτη, να διασφαλίζεται ότι αυτός που θα κάτσει στην θέση 93 δεν θα είναι κάποιος άλλος, αλλά θα είναι ο Αντώνης Αντωνίου, που έχει το εισιτήριο. Επίσης, ένα άλλο μέτρο σε αυτή την κατεύθυνση, είναι ο τρόπος που εισέρχονται οι φιλάθλοι στα γήπεδα με την περιστρεφόμενη είσοδο. Είναι μέτρα που πιστεύουμε ότι θα καταφέρουν να κάνουν πιο αποτελεσματική την Αστυνομία, γιατί αντιλαμβανόμαστε απολύτως και τις δικές σας δυσκολίες. Αντιλαμβανόμαστε απολύτως, πόσο τραγικό είναι για μία πολιτεία, και ευτυχώς δεν είμαστε πρωταθλητές σ' αυτό, ευτυχώς, αντιλαμβανόμαστε όμως πόσο τραγικό είναι μία πολιτεία, τις δυνάμεις που χρειάζονται για να προλάβει το έγκλημα, για να καταστείλει το έγκλημα, για να καταστείλει την αταξία, για να διασφαλίσει την εύρυθμη λειτουργία της πολιτείας, πρέπει να τις αποστέλλει στα γήπεδα, για να φυλάττουν τον χώρο, που έπρεπε να είναι χώρος πανηγυριού. Που έπρεπε να είναι χώρος διασκέδασης και ψυχαγωγίας και όχι χώρος όπου η Αστυνομία απαιτείται να είναι παρούσα για να προλάβει εγκλήματα.

Άρα, προσπαθούμε και προς αυτή την κατεύθυνση, αντιλαμβανόμαστε την δυσκολία του έργου σας. Και θέλω να προσθέσω εδώ, ότι στη σύσκεψη που είχαμε προσφάτως, συναποφασίσαμε και θα το ενεργοποιήσουμε, θέλω να πιστεύω με πιο σύγχρονους τρόπους, το επιχειρησιακό κέντρο που θα υπάρχει στον χώρο της Αστυνομίας, στον χώρο του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, το οποίο επιχειρησιακό κέντρο θα είναι ένα παρατηρητήριο που θα μπορεί να παρακολουθεί από το Σάββατο 3, 4, 5 ώρες πριν και μετά από την λήξη του αγώνα, τι γίνεται, τι πορείες προς τα γήπεδα υπάρχουν, τι είδους άνθρωποι πάνε και πώς πάνε, τι προετοιμάζεται και πού προετοιμάζεται αυτό, έτσι ώστε να υπάρχει μία πλήρης εικόνα επιχειρησιακά, του χώρου των γηπέδων, και να μπορεί και η Αστυνομία, σε συνεργασία με άλλους φορείς εκεί, να αποφασίζει για το πού πρέπει να πάει, πού δεν πρέπει να πάει, ποιον αγώνα να διακόψει ή να μη διακόψει, ποιον αγώνα πρέπει να στείλει ή να μη στείλει σε άλλο γήπεδο, κ.ο.κ.

Τέλος, πρέπει να πω ότι εκτιμώ πως το νομοθετικό πλαίσιο χρειάζεται κάποιες παρεμβάσεις. Αυτή είναι η προσωπική μου θέση. Δεν μπορεί, αν κάποιος παρανομεί και δεν τιμωρηθεί εμφανώς και σαφώς, να περιμένουμε ότι τα οποιαδήποτε μέτρα μας, εύκολα θα έχουν απήχηση. Απαιτείται προφανώς, κάποιοι κατεργαρέοι να καταδικάζονται για ένα μεγάλο διάστημα, να απαγορεύεται η είσοδός τους στα γήπεδα, απαιτείται κάποιοι κατεργαρέοι, υποχρεωτικώς το Σαββατοκύριακο που παίζει η ομάδα τους, να είναι ή την Κυριακή 4 ώρες, κατά την διάρκεια, μία ώρα πριν, μία ώρα μετά τον αγώνα, να είναι παρόντες στο Αστυνομικό Τμήμα, έτσι ώστε να ξεκαθαριστεί ότι ο προκαλών επεισόδια έχει μία τιμωρία και δεν θα μπορεί να τα επαναλάβει, ή θα σκεφτεί πάρα πολύ να τα επαναλάβει. Επιμένω όμως, και σε άλλα μέτρα, δεν θέλω

να εξαγγείλω οτιδήποτε, δεν θέλω να προλάβω οτιδήποτε, θα πρέπει να προβληματίσουν όλους εμάς που είμαστε υπεύθυνοι.

Εγώ θέλω να χαιρετίσω δραστηριότητες, όπως η χθεσινή, με την επέμβαση στους συνδέσμους. Θέλω να σας συγχαρώ, γιατί τέτοιες ενέργειες πραγματικά δείχνουν ότι και έχουμε σηκωμένες τις κεραίες και είμαστε σε επιφυλακή, και δεν είμαστε ένα κράτος ξέφραγο αμπέλι. Ξέρουμε πού είναι οι πηγές της πρόκλησης του εγκλήματος, και επεμβαίνουμε εκεί που πρέπει, και φάνηκε από τα αποτελέσματα εκεί που έπρεπε, σωστά παρενέβητε και θέλω να σας συγχαρώ ξανά γι' αυτή την πρωτοβουλία.

Κλείνω, λέγοντας ότι η βία στα γήπεδα σίγουρα δεν είναι μία εύκολη υπόθεση. Στην Μ. Βρετανία απαιτήθηκε ένα μεγάλο διάστημα σε βάθος πενταετίας, απαιτήθηκε μία συνολική εμπειρισταωμένη πολιτική, απαιτήθηκε η διάθεση χιλιάδων ανδρών της Αστυνομίας, απαιτήθηκε, δυστυχώς, μακράν ημών, πολλές φορές και η παραβίαση των ατομικών δικαιωμάτων. Επαναλαμβάνω, μακράν ημών, αλλά όλα αυτά σε συνδυασμό με εκατοντάδες ή χιλιάδες κρατήσεις ή φυλακίσεις, προκειμένου ν' αποτραπεί το φαινόμενο. Το οποίο όμως, ξανά δειλά- δειλά στην Μεγάλη Βρετανία εμφανίζεται. Αυτό πρέπει να μας προβληματίσει και εμάς.

Σας ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε, χαίρομαι που είναι εδώ ο Αρχηγός, με τον οποίο είμαστε σε μία συνεχή συνεργασία για τα ζητήματα αυτά, χαιρετίζω όλους εσάς, σας εύχομαι να έχετε δύναμη, να έχετε διάθεση, γνωρίζουμε το δύσκολο έργο που επιτελείτε, να έχετε υγεία, να έχετε πάντα ενθουσιασμό και διάθεση, μέσα σ' αυτή τη δύσκολη περίοδο που περνάει η χώρα μας. Δεν είμαστε στα καλύτερά μας, δεν έχουμε τα μέσα τα τεχνικά, θα μπορούσαμε να έχουμε πολύ περισσότερα πράγματα. Αλλά τώρα που είναι η κρίση, ίσως είναι και η ευκαιρία, με κάποιες ανατροπές, να πετύχουμε καλύτερα αποτελέσματα. Σας ευχαριστώ πολύ.

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Ευχαριστούμε τον κ. υφυπουργό. Και να σταθούμε στην διαπίστωσή του, ότι όντως, είναι πολύ δύσκολη η υπόθεση της βίας στα γήπεδα. Ιδιαίτερα αυτή την εποχή, που όλοι βιώνουμε και την οικονομική κρίση, οι κοινωνιολόγοι εκτιμούν και σιγά-σιγά το διαπιστώνουμε, ότι θα υπάρχει και μία οξύτητα στις αντικοινωνικές συμπεριφορές. Όμως, πέρα από την λογική της καταστολής της βίας στα γήπεδα, αξίζει να αναφερόμαστε και στην λογική της πρόληψης. Και είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος που βλέπω τον κ. Γερακάρη, τον πρόεδρο του ΠΣΑΤ, που πριν 30 χρόνια, ως ποδοσφαιριστής και στέλεχος του ΠΣΑΤ και ως δημοσιογράφος ο κ. Γερακάρης, μπροστά στα ήπιας μορφής κρούσματα βιαιοτήτων στα γήπεδα, αντί να αποδεχούμε τότε, το 1979, την πρόταση την κατασταλτική, να μπουν σκυλιά στα γήπεδα, να αστυνομεύσουμε τις εξέδρες ή και τους αγωνιστικούς χώρους, αντιπροτείνουμε και συγκροτήσαμε, όλοι οι φορείς του ποδοσφαίρου, την Επιτροπή Καλλιέργειας Αθλητικού Πνεύματος.

Και κάνω αυτή την ιστορική αναδρομή, για να δώσω λίγο και το κλίμα, μέσα στο οποίο ξεκίνησαν οι τρόποι αντιμετώπισης των βιαιοτήτων στην χώρα μας και πώς εξελίχθηκαν. Και ο κ. Γερακάρης, ήταν εκπρόσωπος του ΠΣΑΤ τότε, παράλληλα με άλλους εκπροσώπους φορέων του ποδοσφαίρου, που συμμετείχε στην Επιτροπή, η οποία μετά από 1,5 χρόνο μελέτης του φαινομένου, ανά κατηγορία, -πόσο ευθύνονται οι δημοσιογράφοι και τι μπορούν να κάνουν γι' αυτό, πόσο ευθύνονται οι ποδοσφαιριστές, πόσο οι παράγοντες-, καταλήξαμε και φτιάξαμε ένα υπόμνημα, αλλά είναι λυπηρό που το λέω, η τότε πολιτική εξουσία και το υπουργείο Δημόσιας Τάξης, δεν θέλησαν να συνεργαστούν μ' αυτόν τον φορέα, την ΕΚΑΠ. Θα μπορούσε στην συνέχεια, ο κ. Γερακάρης, που θα έρθει στο βήμα, να αναφερθεί και σε αυτό νομίζω.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ

Πρόεδρος ΠΣΑΤ

Καλημέρα σας. Είναι σημαντικό ότι δέχθηκα μία πολύ ωραία πάσα από τον Νίκο Μάλλιαρη, για να θέσω κι εγώ ένα ερώτημα, που είναι μάλλον ρητορικό. Αναρωτηθήκατε ποτέ, όσοι μετέχουν συχνά και μάλιστα με ασύμμετρη αγριότητα σε βιαιότητες, και μέχρι σκηνών πραγματικού πολέμου μέσα στις πόλεις, αν όλοι αυτοί έχουν διαβάσει ή διαβάζουν εφημερίδες; Παρακολουθούν ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές παραγωγές; Μπαίνουν στα σύγχρονα ηλεκτρονικά μέσα, στα sites, και στα άλλα μέσα, για να παρακολουθούν, και κυρίως να επηρεάζονται από τα ΜΜΕ;

Έχουν ήδη ακουστεί πολλά, φαντάζομαι, από το πρωί, σ' αυτή την πολύ ωραία πρωτοβουλία της Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων, και οφείλω και ως εκπρόσωπος 1.350 αθλητικών συντακτών να εκφράσω την χαρά και την ικανοποίηση, αλλά και τα συγχαρητήριά μου στη Διοίκησή της, γι' αυτή την πολύ σημαντική πρωτοβουλία, η οποία είναι συνέχεια άλλων συνεργασιών που έχουμε με την Ελληνική Αστυνομία. Είναι εδώ ο κ. αρχηγός, έχουμε συχνή – πυκνή επικοινωνία για τα θέματα κοινού ενδιαφέροντος και σε ό,τι αφορά και τις δικές μας ευθύνες.

Θεωρητικά πάντα, ίσως κάποιοι να πουν ότι δεν έχουν ευθύνες τα ΜΜΕ και οι δημοσιογράφοι, γι' αυτό το σκηνικό που παρακολουθούμε πολύ συχνά στα γήπεδα. Είναι όμως έτσι; Ας κάνουμε κάποιους συλλογισμούς. Αποδεχόμαστε πρώτα, ότι σημαντικό μέρος των θεατών αθλητικών αγώνων, ενημερώνεται ή ψυχαγωγείται από εφημερίδες και ραδιοτηλεοπτικά μέσα, διαμορφώνει άποψη και αναπτύσσει συναισθήματα, ενίοτε και συνθήματα. Ταυτόχρονα, μεγάλο μέρος του ίδιου κοινού, καταλογίζει πρόσδεση, διασύνδεση, φανατισμό ή οπαδισμό, σε κάποια media, σε κάποιους δημοσιογράφους, αθλητικούς δημοσιογράφους κυρίως εν προκειμένω, δείχνοντας ότι ίσως κατά βάθος τα θέλει διαφορετικά, ρεαλιστικά και νηφάλια. Συχνά τους καταλογίζει πλημμελή, μη αντικειμενική και αρρωστημένη προσέγγιση των δρώμενων στα γήπεδα, έστω και αν διαβαίνει τις πύλες του ανεξήγητου, η έννοια του αντικειμενικού, στο μυαλό ενός παράγοντα ή οπαδού, και πώς γίνεται πρακτικά αποδεκτή αυτή η λογική. Έτσι, έχουμε κατά καιρούς και φαινόμενα βίας και κατά των ΜΜΕ, ή ανθρώπων τους, με περισσότερο ή λιγότερο, κατά περίπτωση, προφανείς σκοπούς.

Υπάρχουν πολλά και σημαντικά παραδείγματα, με δολοφονικές επιθέσεις δημοσιογράφων στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη, από ανθρώπους της νύχτας, από ανθρώπους κύκλων, που όλοι λίγο-πολύ, μπορείτε να κατανοήσετε τι εννοούμε.

Μήπως όμως έχουμε και βία στα ΜΜΕ προς το κοινό; Να δούμε και την αντίστροφη πλευρά, οφείλουμε εδώ να καταθέσουμε τις δικές μας σκέψεις και αγωνίες, και να κάνουμε την αυτοκριτική μας. Ακούγεται παράδοξο, πιθανώς και να συμβαίνει κάτι τέτοιο, αν παραδεχτούμε ότι μερικές φορές τα ΜΜΕ ή οι ρεπόρτερ, οι δημοσιογράφοι, προσπαθούν να επιβάλλουν μία εικόνα προφανώς μη πειστική ή αληθινή, μία πραγματικότητα που δείχνει εικονική.

Παράγουν όμως οι αδυναμίες, τα κενά ή οι αστοχίες των ΜΜΕ, τόση βία στα σπορ; Ότι τροφοδοτούν δηλαδή ή υποδαυλίζουν, την υποδόσκουσα ατομική ή ομαδική βία; Ένας τίτλος, κείμενο ή εικόνα, μπορεί να δυναμιτίζει τόσες ομάδες ατόμων νεαρών και όχι μόνο, και όχι υποχρεωτικά χαμηλού μορφωτικού ή βιοτικού επιπέδου. Έχω και κάποια στοιχεία, τα οποία θα παραθέσω αμέσως μετά. Το πώς προκύπτει από τη διαπιστωμένη αντίδραση των ΜΜΕ στα άτομα – δέκτες, με αυξητική τάση εδώ και χρόνια, λόγω της διείσδυσης και δύναμης της τηλεόρασης, και των νέων μέσων όπως ονομάζονται, που χρησιμοποιούν κείμενα και εικόνες, στην μετάδοση των πληροφοριών. Είναι ένα κοκτέιλ εντυπωσιακό, σύγχρονο και πολύ επικίνδυνο αυτό το κοκτέιλ, όταν χρησιμοποιείται για άλλους σκοπούς.

Άνθρωποι κάθε ηλικίας, κοινωνικού, επαγγελματικού ή μορφωτικού επιπέδου, γίνονται θεατές και αποδέκτες της δράσης και των μηνυμάτων των αθλητικών αγώνων. Τα ΜΜΕ εστιάζουν στην φυσική σύγκρουση, που συνυπάρχει σε πολλά σπορ. Κατονόμασε κάποια ο κ. υπουργός, πριν από λίγο. Υπάρχει αυτή η συγκρουσιακή εικόνα, όμως έχει αθλητικό περιεχόμενο, όχι συγκρουσιακό, όπως με την στενή έννοια θα μπορούσαμε να ερμηνεύσουμε.

Μάλιστα, πολλές φορές, προβάλλουν καθ' υπερβολή, χρησιμοποιώντας και μία υπερβολική γλώσσα,

σεξιστική γλώσσα, γλώσσα που πυροδοτεί, αν δεν υποδαυλίζει και δεν προωθεί ενέργειες έκνομες και πράξεις βίας και αυτοδικίας μέσα και έξω από τους αγωνιστικούς χώρους. Άλλο η βία του αγώνα όμως, και άλλο η βία με αφορμή τον αγώνα. Έχουμε πολλά παραδείγματα και θανατηφόρα παραδείγματα, ακόμα και τα ραντεβού του θανάτου, 22 άκουσα χθες στις ειδήσεις είχαν κλειστεί και τα κατάφερε η Ελληνική Αστυνομία να τα αποτρέψει. Έτσι δεν είναι κ. αρχηγέ;

Είχαμε και τις γιάφκες αυτές στον Αγ. Δημήτριο και σε άλλα σημεία της Αττικής. Άκρως επικίνδυνα φαινόμενα, γιατί συνδέονται πλέον και με άλλες μορφές βίας και άλλες διασυνδέσεις με άλλους χώρους πλέον, τα κρούσματα βίας και δεν υπάρχει αυτή η αγνή, η αποπνέουσα άλλο άρωμα ζωής εποχή του 1980, στην οποία αναφέρθηκε ο Νίκος Μάλλιαρης και εγώ, ως νεαρός ρεπόρτερ και νεαρός εκπρόσωπος τότε στο Δ.Σ., είχαμε δημιουργήσει αυτή την Επιτροπή Καλλιέργειας Αθλητικού Πνεύματος. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι με την ιδέα να ονομαστεί έτσι και όχι Διαρκής Επιτροπή Αντιμετώπισης της Βίας, όπως την λέμε σήμερα, πήγαμε στην άλλη πλευρά. Το αποτέλεσμα βέβαια δεν μας ικανοποιεί, βλέπουμε τι γίνεται 30 χρόνια μετά, ξαναγυρίζουμε εδώ και μάλιστα μιλάμε για τα ίδια θέματα, που είναι πιο περίπλοκα τώρα και πιο επικίνδυνα.

Γνωρίζουμε από χρόνια, ότι μεγάλες ομάδες νέων είναι εγκλωβισμένες σε σπίτια, σχολεία, φροντιστήρια, εγκλωβισμένες από τους ίδιους τους γονείς που θέλουν ντε και καλά τα παιδιά τους να είναι εγκλωβισμένα σε κάποιους συγκεκριμένους χώρους. Ενίοτε όμως, τα παιδιά έχουν αδιέξοδα, έχουν μοναξιά, είναι και η ανεργία από πάνω, που ήδη χτυπάει την πόρτα σε μεγάλα κομμάτια της ελληνικής νεολαίας. Χωρίς σωστούς προσανατολισμούς ή ουσιαστικά ενδιαφέροντα, τα παιδιά και οι νέοι κυρίως, ηλικιών από 18-28, βρίσκονται σε μία κατάσταση αδιεξόδου και αναζητούν τρόπους διεξόδου και έκφρασης αν θέλετε.

Έχουν μειωμένες όμως κοινωνικές αναστολές και αποζητούν δράση και σύγκρουση, για να αποκτήσουν ύπαρξη και να δείξουν σε κάποιους, στο περιβάλλον τους, στο κοινωνικό περιβάλλον, ότι κάτι αξίζουν ή κάτι μπορούν να κάνουν. Δυστυχώς κυρίες και κύριοι, ένας πολύ μεγάλος αριθμός νέων σήμερα, έχει εθιστεί στην βία, με την στενή και την ευρύτερη έννοια του όρου, στη μίμηση ή την αποδοχή της. Έχει μειωμένη αντίσταση και φόβο για τις συνέπειές της, δεν νιώθει τύψεις γι' αυτές τις συμπεριφορές.

Τα κοινωνικά, όπως είπαμε, εργασιακά, μορφωτικά ή και οικογενειακά προβλήματα, τα οποία γίνονται όλο και πιο έντονα και ορατά στην Ελληνική κοινωνία προστίθενται σταδιακά με αυξανόμενη πίεση, βαραίνοντας το μυαλό και την ψυχή των ανθρώπων, κυρίως των νέων ανθρώπων της μέσης και νεαρής ηλικίας.

Και ο αθλητισμός είναι ένα συχνά εύκολο, ευρύ πεδίο δράσης και εκδήλωσης μαζικών φαινομένων σε καθεστώς ανωνυμίας. Γιατί εκτός των άλλων, τυγχάνει ο χώρος του αθλητισμού κ. υπουργέ, κυρίες και κύριοι, να αποτελεί έναν χώρο ασυλίας, έναν ιδιότυπο χώρο ασυλίας από την νομιμότητα. Θυμίζει λίγο το πανεπιστημιακό άσυλο, που δεν έχουν δικαίωμα οι αστυνομικοί να εισέλθουν αν δεν πάρουν άδεια. Κάτι τέτοιο θυμίζουν και τα γήπεδα. Πολλές φορές παρεμβαίνει και η Αστυνομία, ενίοτε και με λάθος τρόπο. Δεν ξέρω αν ετέθη το θέμα αυτό, πρέπει να έχουν και μία ειδική εκπαίδευση και παιδεία οι αστυνομικές δυνάμεις, οι οποίες επιχειρούν σε χώρους μαζικούς, τέτοιους χώρους, υπό ειδικές συνθήκες.

Το θέτω εγώ το θέμα, ο αρχηγός είναι εδώ, μπορεί ο ίδιος να το θέσει, τα λέμε και ιδιαίτερος βεβαίως, σε συσκέψεις, αλλά πρέπει να κατανοήσουμε όλοι, ότι πολλές φορές οι εφημερίδες στρέφονται και κατά της Αστυνομίας, άδικα τις πιο πολλές φορές, όμως και κάποιες φορές έχουν δίκιο. Έχω εγώ προσωπικά, πολλά παραδείγματα για ενέργειες με προχειρότητα και με έλλειψη σχεδιασμού και προγραμματισμού, που δημιούργησαν ευρύτερες εμπλοκές στον χώρο της κοινωνίας και δη του αθλητισμού.

Θα κλείσω, αναφερόμενος σε κάποια στοιχεία, που προέκυψαν μετά από μία πρόσφατη έρευνα του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, -αναφέρθηκαν και στην ημερίδα την οποία κάναμε, με πολύ μεγάλη επιτυχία στην Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης και είχαμε εντυπωσιακή συμμετοχή και εντυπωσιακά αποτελέσματα. Έχουν αναρτηθεί στο site, έχουμε μοιράσει στις αθλητικές αρχές τα συμπεράσματα αυτού του πολύ σημαντικού συνεδρίου που κάναμε, που βγαίνουν πολύ σημαντικές πληροφορίες, τις οποίες θα θέσουμε υπόψη και της Ελληνικής Αστυνομίας, ό,τι μπορέσουμε όλοι θα συνεισφέρουμε, για την αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου.

Να πω δυο λόγια λοιπόν, για το σε τι κατέληξαν οι επιστήμονες, που μέτρησαν στην Θεσσαλονίκη τέτοιες ανάρμοστες συμπεριφορές, σε σχέση πάντοτε με τα έντυπα και τα ΜΜΕ, τα οποία εγώ εκπροσωπώ κατά κάποιον τρόπο σήμερα εδώ.

Το 49,9% επηρεάζεται από έντυπα και εφημερίδες και ωθείται σε ανάρμοστη συμπεριφορά στα γήπεδα. Κατά 49,9%. Έξω από τα γήπεδα και έξω από τους χώρους, μόλις το 3,8% επηρεάζεται από τα μέσα. Μέσα

στο γήπεδο δηλαδή βράζουν τα πάθη, όταν τα τροφοδοτεί ο τύπος, ηλεκτρονικός ή γραπτός. Το 93,2% παρακολουθεί αθλητικές ειδήσεις και εκπομπές σε ραδιοτηλεοπτικά μέσα, και επηρεάζεται από αυτά σε ποσοστό 54,6%, είναι πολύ μεγάλο ποσοστό.

Σε ηλικιακό προφίλ παραβατών, 13 έως 58 ετών, οι ανήλικοι ήταν σε ποσοστό 35,5% παραβάτες, οι ηλικίας 19-28 55,6%, οι ηλικίας 19- 28 ετών είναι οι περισσότεροι, οι οποίοι δημιουργούν αυτά τα στοιχεία. Τα έχει νομίζω και η Ελληνική Αστυνομία από μία εξαιρετική δουλειά που έχει γίνει όλα αυτά τα χρόνια, έχει όλα αυτά τα στοιχεία, τα οποία νομίζω ότι σε κάποια άλλη ημερίδα θα πρέπει να τα δούμε, έτσι κ. Αρχηγέ; Γιατί εμείς έχουμε λάβει γνώση και έχουμε εντυπωσιαστεί, και μάλιστα ρώτησα την τελευταία φορά, στην συνάντηση που είχαμε, γιατί αυτά δεν τα δίνετε στην δημοσιότητα.

Η ΕΛ.ΑΣ. έκανε μία επιστημονική δουλειά, εξαιρετική, τα τελευταία 2-3 χρόνια, και πρέπει αυτό να αξιοποιηθεί το στοιχείο, αυτό το καταπληκτικό υλικό.

Πρέπει να τελειώσω, λέγοντας ότι οι άνδρες συμμετέχουν σε κρούσματα βίας και επηρεάζονται από τα ΜΜΕ σε ποσοστό 98,4%, οι γυναίκες είναι μόλις το 1,6%, επηρεάζονται από τα μηνύματα, τα συνθήματα και τις υπερβολές του οπαδικού κυρίως τύπου. Γιατί δεν υπάρχει μόνο ο τύπος ο γραπτός, υπάρχει και ο ηλεκτρονικός. Και πρέπει να πούμε ότι ιδιαίτερα στην Θεσσαλονίκη, γιατί θα έχουμε στις 3:30 μία αναμέτρηση φιλικού χαρακτήρα με τους εκπροσώπους της ποδοσφαιρικής ομάδας του Πολιτιστικού Συλλόγου των Αστυνομικών Θεσσαλονίκης, με την αντιπροσωπευτική ομάδα του συνδέσμου μας, στο γήπεδο της Λ. Αλεξάνδρας, πρέπει να πούμε ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι δημοσιογράφοι της Θεσσαλονίκης, είναι από ραδιοφωνικούς σταθμούς, οι οποίοι είναι καθαρά οπαδικοί, εκτέμπουν μηνύματα μισαλλοδοξίας και μίσους - πάθους και οπαδισμού τρομερού. Έχουμε κάνει πάρα πολλές προσπάθειες. Τώρα, πώς παίρνουν άδειες και πώς αυτοί βαφτίζονται δημοσιογράφοι, κάποιοι οπαδοί ή κάποιοι πρώην ποδοσφαιριστές κλπ., είναι ένα πρόβλημα που μας απασχολεί διαρκώς, και θα πρέπει εδώ να καταθέσουμε όλοι τις απόψεις μας, πώς μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αυτά τα φαινόμενα, που οδηγούν σε τυφλή βία και μάλιστα σε παρεμβάσεις, ενίοτε προσωπικών δεδομένων.

Τέλος, ένα πολύ σημαντικό και ενδιαφέρον στοιχείο, που εξηγεί την έκρηξη της βίας. Το 33,4% των αναμεμιγμένων σε επεισόδια, είναι χρήστες ναρκωτικών και άλλων ουσιών. Βρήκατε φαντάζομαι και ναρκωτικά, κ. Αρχηγέ, εκτός από τις μολότοφ και τα άλλα πράγματα, υπάρχουν και πολλά ναρκωτικά πλέον. Υπάρχουν οπαδοί που φεύγουν από τον αγώνα και δεν ξέρουν το αποτέλεσμα. Γιατί έχουν μπει για άλλο λόγο στο γήπεδο, δεν πήγαν για να παρακολουθήσουν το παιχνίδι. Πέρα από τις άλλες ομάδες των παρακρατικών και των ακροδεξιών και των άλλων οργανώσεων, που καμιά φορά λειτουργούν προβοκατόρικα σε χώρους τέτοιους, μαζικούς.

Στο ποδόσφαιρο, ας δούμε μία διαστρωμάτωση, για να κλείσω με αυτό, στο ποδόσφαιρο υπάρχει βία, η οποία τροφοδοτείται και από τα ΜΜΕ, ως ένα σημείο, σε ποσοστό περίπου 80%, 79,3% στο ποδόσφαιρο, εκεί είναι το μεγάλο πρόβλημα. Στο μπάσκετ είναι 18,6%, είναι πολύ πιο περιορισμένο. Στα διεθνή ματς ποδοσφαίρου είναι μόνο 1,6%. Δεν μας κάνει εντύπωση αυτό; Χθες δεν κουνήθηκε φύλλο στο ΟΑΚΑ, όπως και σε άλλα γήπεδα. Γιατί; Και στα εντός Ελλάδος λέω, δεν μιλάω για τα εκτός. Καλά, εκτός δεν κουνιέται τίποτα. Είναι ένα ερώτημα αυτό, που πρέπει να μεταφέρουμε στην ζώσα πραγματικότητα.

Και για το μπάσκετ, σκληρές βίας έχουμε μόνο 0,5%, αν εξαιρέσουμε βέβαια το τελευταίο παράδειγμα στο ΟΑΚΑ, με την συμπλοκή που έγινε στο τουρνουά ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, το οποίο ήταν μία κακή, άτυχη στιγμή, η οποία έκανε τον γύρο του κόσμου, όπως είπε και ο κ. Νικητιάδης, έκανε αυτές τις σκληρές των συγκρούσεων της Ελληνικής Εθνικής Ομάδας με τους φίλους μας τους Σέρβους, έκανε τον γύρο του πλανήτη.

Τα μέτρα: ακούσαμε τον κ. Νικητιάδη, να μιλάει και για νέο θεσμικό πλαίσιο. Οι πληροφορίες οι δημοσιογραφικές, κ. Νικητιάδη, λένε ότι πάμε για ένα νέο ιδιώνυμο. Δεν ξέρω αν μπορείτε να το επιβεβαιώσετε ή να το διαψεύσετε, ένα νέο ιδιώνυμο που θα μας επαναφέρει στο καθεστώς των φυλακίσεων και των προφυλακίσεων νεαρών ατόμων, δεν ξέρω μέχρι πού έχετε προχωρήσει στο νομοθετικό αυτό έργο, αλλά καλό είναι και εδώ να υπάρξει ένα μέτρο στο μέτρο, διότι έχουμε περιπτώσεις ενός καπνογόνου και μίας φωτοβολίδας, και φυλακίζονται νεαρά άτομα τα οποία βγαίνουν μετά σαν αγρίμια, και δημιουργούν μεγαλύτερα προβλήματα. Αυτή είναι μία φιλική προσέγγιση, καθώς, καλώς ή κακώς, από το 1980 ασχολούμαι με την βία, κοντεύω να βγω στη σύνταξη και ακόμα ασχολούμαι μ' αυτό το πράγμα. Κάποτε πρέπει να πάρουμε ουσιαστικά μέτρα, ρεαλιστικά, και να προσεγγίσουμε το θέμα με τις πραγματικές του διαστάσεις, και την εποχή που βρίσκεται. Άλλη η δεκαετία του 1980, άλλη του 2010. Σας ευχαριστώ πολύ.

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Ευχαριστούμε τον κ. Γερακάρη. Και να ευχαριστήσουμε και τον Αστυνομικό Διευθυντή κ. Λόγο, ο οποίος παρακολούθησε και το πρωί τις εργασίες της ημερίδας, μαζί με τον κ. Μαχαίρα, πρώην αστυνομικό και υπεύθυνο ασφαλείας της Super League.

Χ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Συγγνώμη, μία επισήμανση, κύριε υπουργέ και κύριε αρχηγέ. Είναι γεγονός, εγώ τουλάχιστον έχω 34 χρόνια υπηρεσίας και 22 περίπου συνδικαλιστικής δράσης, η αυστηροποίηση των μέτρων πολλές φορές δεν πετυχαίνει τον στόχο. Είναι γεγονός, αυτό έχει δείξει η εμπειρία η δική μου. Από και πέρα, συσσωρεύεται πάλι μία σειρά άλλων προβλημάτων, που τα επιφορτίζεται πάλι η ΕΛ.ΑΣ. Δηλαδή, για φυλακίσεις είπατε. Οι φυλακές σήμερα, δεν χωράνε τον κόσμο, με αποτέλεσμα τα κρατητήρια τα αστυνομικά, να μετατρέπονται αυτά σε φυλακές. Και λέω γι' αυτά που είπε ο κ. Γερακάρης, με αποτέλεσμα πάλι αυτό να πέφτει στην πλάτη του Αστυνομικού και να εκτιθέμεθα εμείς ως εργαζόμενοι, αλλά και ο χώρος μας ως θεσμός, η Αστυνομία.

Βλέπετε δηλαδή πόσο δύσκολα είναι τα πράγματα, από μία νομοθετική ρύθμιση. Δηλαδή, προσπαθώντας να λύσουμε ένα πρόβλημα, να δημιουργούμε άλλα δέκα.

Ε. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Επειδή θα πρέπει να φύγω, δεν μου επιτρέπει ο χρόνος να παραμείνω άλλο, είναι σε εξέλιξη ορισμένες επιχειρησιακές απαιτήσεις, εγώ θα ήθελα να συγχαρώ την Ομοσπονδία για την πρωτοβουλία αυτή, σε ό,τι έχει σχέση με το θέμα της αθλητικής βίας, τοποθετήθηκα το πρωί κ. υπουργέ, και εκλεκτοί προσκεκλημένοι.

Εκείνο όμως που θα ήθελα να επισημάνω, είναι ότι πραγματικά, υπάρχει ένας ουσιαστικός προβληματισμός πάνω σ' αυτό το θέμα, οι επαφές με τα αρμόδια υπουργεία σε πολιτικό επίπεδο και με τους άλλους φορείς και σε ό,τι αφορά και εμάς ως Αρχηγείο, είναι πλέον ουσιαστικές, σε βάθος. Υπάρχει θα έλεγα, και είναι μία επιτυχία αυτή, κοινή προσέγγιση σε πάρα πολλά θέματα και με όλους τους φορείς. Και μάλιστα, θα πρέπει να επισημάνω και κάτι: το θέμα των οργανωμένων οπαδών, να μην το γενικεύσουμε. Διότι υπάρχουν οργανωμένοι οπαδοί, που πραγματικά συνεισφέρουν και αγωνιούν οι ίδιοι, για να εξαλειφθεί η βία στα γήπεδα, προκειμένου να μπορέσουν οι ίδιοι να απολαύσουν τις ομάδες τους, να στηρίζουν τις ομάδες τους, σε έναν υγιή πρωταθλητισμό.

Και θέλω να σας ενημερώσω, ότι για πρώτη φορά στα πλαίσια των πρωτοβουλιών που παίρνουμε για το θέμα της αθλητικής βίας, έχουμε ανοίξει έναν ουσιαστικό διάλογο και με τους εκπροσώπους των οργανωμένων οπαδών, ουσιαστικό διάλογο. Έχουμε γίνει κοινωνοί πολύ σημαντικών προβληματισμών, αλλά και επισημάνσεων, επιχειρησιακών ελλείψεων δικών μας. Που πολλές φορές, οι επιχειρησιακές ελλείψεις ή ο λάθος σχεδιασμός, οδηγούν στην μη έγκαιρη παρέμβασή μας, με αποτέλεσμα πολλές φορές μετά, να έχουμε αυτές τις παρεκτροπές.

Είναι ένα λεπτό θέμα, χρειάζεται όμως να το αντιμετωπίσουμε, διότι πλέον η χώρα μας δεν μπορεί και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, να διασύρεται διεθνώς με το θέμα της αθλητικής βίας, όταν οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχουν κάνει σημαντικά βήματα γι' αυτό και το έχουν αντιμετωπίσει οριστικά.

Σας ευχαριστώ πολύ και καλή συνέχεια.

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Ευχαριστούμε τον κ. αρχηγό, και για το πνεύμα συνεργασίας και κυρίως αποτελεσματικότητας που θέλει να περάσει στις ενέργειες πλέον των αρμόδιων φορέων. Και είναι ελπιδοφόρο ότι θα υπάρχει συνέχεια, όπως δήλωσε, σε ουσιαστικότερο επίπεδο.

Τον λόγο έχει ο κ. Λόγος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΟΓΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σας ευχαριστώ πολύ. Είμαι ο Αστυνομικός Δ/ντής Δημήτρης Λόγος, για όσους από σας δεν έχουμε μιλήσει, γιατί με τους περισσότερους συναδέλφους, κυρίως της περιφέρειας, είχαμε κάποια επικοινωνία.

Να συγχαρώ κι εγώ από την πλευρά μου την ΠΟΑΣΥ για την πολύ σημαντική πρωτοβουλία της. Εύχομαι να συνεχιστεί αυτή η πρωτοβουλία και με άλλες παρόμοιες εκδηλώσεις. Δίνει μία άλλη διάσταση στο αστυνομικό έργο. Ξεφεύγει από την στενή έννοια της Αστυνομίας που έχει ο μέσος Έλληνας στο μυαλό του, δείχνει πραγματικά κάτι το διαφορετικό, είναι ένα βήμα μπροστά.

Ξεκινώντας θα ήθελα να ξεκαθαρίσουμε ότι στη δική μου παρουσίαση θα δούμε ορισμένα πιο τεχνοκρατικά στοιχεία, αναφορικά με την συγκεκριμένη βία, που παρουσιάζεται στις αθλητικές εκδηλώσεις, πιο τεχνοκρατικά στοιχεία προσαρμοσμένα και σε στατιστικά δεδομένα, αλλά και σε επιχειρησιακή δράση της Αστυνομίας.

Ξεκινώντας, θα ήθελα να επισημάνουμε, ότι το πρόβλημα δεν είναι κατ' εξοχήν αστυνομικό, το πρόβλημα είναι πολυπαραγοντικό, είναι πολυσύνθετο και η Ελληνική Αστυνομία συμβάλλει, σε μεγάλο βαθμό, στην επίλυση του προβλήματος.

Ο αθλητισμός είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο, στο οποίο εμπλέκονται πολλές ομάδες ανθρώπων με διάφορες ιδιότητες. Όπως πχ. είναι οι αθλούμενοι, οι προπονητές, οι διαιτητές, οι παράγοντες, οι μάντζερ, οι κριτές, δημοσιογράφοι, φιλάθλοι. Συνεπώς λοιπόν, μιλάμε για ένα πολυδιάστατο φαινόμενο, με πολλές πτυχές και άρα, πολλές δυσκολίες στον τρόπο αντιμετώπισης και προσέγγισής του. Το φαινόμενο της βίας στα γήπεδα, δεν είναι κάτι καινούργιο, ούτε στην Ελλάδα, ούτε στον υπόλοιπο κόσμο. Παράλληλα, εμφανίζονται ορισμένες νέες μορφές συμπεριφοράς στον χώρο των γηπέδων, ιδίως στο πλαίσιο των οργανωμένων οπαδών, όπως είναι οι οργανωμένες πορείες φιλάθλων, οι μαζικές εκδρομές σε εκτός έδρας παιχνίδια, η χρήση αλκοόλ και εξαρτησιογόνων ουσιών, οι ιδιαίτερα σκληρής βίας συμπεριφορές, όπως είναι η καταστροφή αυτοκινήτων, βιτρινών καταστημάτων, η ανταλλαγή σεξιστικών ή ρατσιστικών και αντεθνικών κάποιες φορές συνθημάτων, και ιδιαίτερα η εκτεταμένη χρήση σωματικής βίας.

Παρ' όλα αυτά, βέβαια, ο χουλιγκανισμός, όπως αποκαλείται το φαινόμενο αυτό, μπορεί να αντιμετωπιστεί, ή τουλάχιστον να περιοριστεί δραστικά. Γεγονός είναι ότι η πολιτεία αυτή τη στιγμή, έχει στην διάθεσή της ένα επαρκές στο νομοθετικό οπλοστάσιο, το οποίο μάλιστα προβλέπει βαρύτερες ποινές, αυστηρότερες ποινές, παρ' όλα αυτά όμως, τα φαινόμενα βίας εξακολουθούν να υπάρχουν και σε κάποιες περιπτώσεις να βαίνουν και αυξανόμενα, ιδιαίτερα ως προς την ένταση και την σκληρότητά τους, δηλαδή, τα ποιοτικά χαρακτηριστικά τους. Αυτό μας ενδιαφέρει περισσότερο.

Επί της ουσίας βλέπουμε λοιπόν, ότι παρά τις θετικές προσπάθειες και προϋποθέσεις που δημιουργεί ο αθλητικός νόμος και οι τροποποιήσεις που έγιναν πάνω σ' αυτόν, για μία σφαιρική αντιμετώπιση της αθλητικής βίας, στην πράξη έμφαση εξακολουθεί να δίνεται στην αστυνόμευση και στην αυστηρότητα των μέτρων καταστολής. Η πρόληψη παραμένει ένα μεγάλο κενό στη χώρα μας, όπως μεγάλες ελλείψεις εμφανίζει και η επιστημονική έρευνα, στον τομέα της φιλάθλης συμπεριφοράς.

Μετά από αυτόν τον πρόλογο, θα περάσουμε να δούμε ορισμένα στοιχεία, αναφορικά με την προηγούμενη αθλητική περίοδο 2009 – 2010, και συγκριτικά με την αμέσως προηγούμενη, 2008 – 2009. Όπως βλέπουμε και στο γράφημα, παρατηρείται μία μείωση των επεισοδίων, της τάξεως του 54%. Είναι πάρα πολύ σημαντική η διαφορά αυτή που έχουμε, θα πρέπει όμως να επισημάνουμε και να λάβουμε υπόψη, ότι κατά την προηγούμενη αγωνιστική περίοδο, στην β' φάση, ίσχυσε απαγόρευση οργανωμένης μετακίνησης για τα εκτός έδρας παιχνίδια. Αυτό από μόνο του, δίνει την εξήγηση για το πολύ μειωμένο ποσοστό επεισοδίων.

Εδώ, θα δούμε μία επιγραμματική ανάλυση των χαρακτηριστικών των αδικημάτων, τα οποία αφορούν κυρίως κατοχή και χρήση βεγγαλικών ή κροτίδων, φθορές καθισμάτων μέσα στα γήπεδα, αντεγκλήσεις μεταξύ των φιλάθλων, εντός και εκτός γηπέδου, ρίψεις μολότοφ εκατέρωθεν από τους οπαδούς, παραβιάσεις του νόμου περί όπλων. Είχαμε 13 περιπτώσεις, καθώς και είσοδο των φιλάθλων εντός του αγωνιστικού χώρου, για πανηγυρισμούς.

Αποτέλεσμα όλων αυτών που βλέπουμε, ήταν να έχουμε συνολικά 146 άτομα τραυματισθέντες. Αντίστοιχα,

είχαμε και αύξηση των συλλήψεων, σε ποσοστό περίπου 20%, σε σχέση με την αμέσως προηγούμενη αγωνιστική περίοδο. Αυτό είναι ένα ενδιαφέρον στατιστικό. Εδώ βλέπουμε τα επεισόδια σε αγώνες, μετά την απαγόρευση της διάθεσης εισιτηρίων σε οπαδούς της φιλοξενούμενης ομάδας, κατά την β' φάση της προηγούμενης αγωνιστικής περιόδου. Δηλαδή, από τον Ιανουάριο του 2010 μέχρι τον Απρίλιο του 2010, είχαμε συνολικά 22 περιπτώσεις. Αντίστοιχα, την προηγούμενη αγωνιστική περίοδο, δηλαδή Ιανουάριο 2009 με Απρίλιο 2009, είχαμε 68. Βλέπουμε λοιπόν ότι είναι συντριπτικά περιορισμένα τα επεισόδια, όταν είχαμε την απαγόρευση μετακινήσεων, σε ποσοστό που φτάνει το 67%. Αυτό βέβαια δεν είναι πανάκεια, εννοώ η απαγόρευση πώλησης εισιτηρίων σε οπαδούς της φιλοξενούμενης. Αφ' ενός δεν είναι ιδιαίτερα θετικό, αφ' ετέρου δεν λύνει και όλα μας τα προβλήματα.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι παρ' ό,τι είχαμε την απαγόρευση διάθεσης εισιτηρίων σε οπαδούς της φιλοξενούμενης, προκλήθηκαν τα εξής φαινόμενα: φίλαθλοι των φιλοξενούμενων ομάδων, οι οποίοι δεν είχαν εισιτήρια στην διάθεσή τους, μεταβαίνουν μεμονωμένα στο γήπεδο διεξαγωγής του αγώνα, όπου εκεί ομαδοποιούνται με τις γνωστές συνέπειες. Παράλληλα, έχουμε και την παροχή δωρεάν ανωνύμων προσκλήσεων ορισμένων ομάδων στους οπαδούς της φιλοξενούμενης ομάδας. Για παράδειγμα, σε κάποιον αγώνα για το κύπελλο Ελλάδος της προηγούμενης σεζόν, από την γηπεδούχο ομάδα διατέθηκαν περίπου 150 δωρεάν προσκλήσεις ανώνυμες, σε οπαδούς της φιλοξενούμενης ομάδας, οι οποίοι στη συνέχεια, εντός του γηπέδου, ομαδοποιήθηκαν με χαρακτηριστικά της ομάδας, κασκόλ, σημαϊάκια κλπ., δημιουργώντας περισσότερα προβλήματα.

Ενδιαφέρον στατιστικό στοιχείο, βλέπουμε και τα τραυματισθέντα άτομα, τα οποία συνολικά αυξήθηκαν σε σχέση με την αμέσως προηγούμενη αγωνιστική περίοδο, σε ποσοστό 18,70%. Είχαμε 146 τραυματισθέντα άτομα, σε σύνολο 123 αντίστοιχα τραυματισθέντων ατόμων, την αμέσως προηγούμενη αγωνιστική περίοδο. Εξ' αυτών, τα 85 άτομα είναι αστυνομικοί. Αντίστοιχα, στην προηγούμενη αγωνιστική σεζόν είχαμε 68 αστυνομικούς τραυματισθέντες, μιλάμε λοιπόν για μία αύξηση ποσοστού 25%, στους αστυνομικούς που τραυματίστηκαν σε αθλητικές εκδηλώσεις.

Εδώ θα δούμε τώρα, κάποιες χαρακτηριστικές περιπτώσεις επεισοδίων που είχαμε σε αγώνες, οι οποίοι, όπως θα δείτε κι εσείς, να μην είναι κάποιοι υψηλής επικινδυνότητας, αλλά είναι και κάποιοι αγώνες οι οποίοι ξεφεύγουν από τα ντέρμπι ή από τους αγώνες υψηλής επικινδυνότητας, όπως είναι το χαρακτηριστικό παράδειγμα που έχουμε πρώτο στην κάρτα μας. Είναι ένας αγώνας τοπικός, νέων, μικρών δηλαδή, νεαρών, εφήβων, στο δημοτικό γήπεδο Σουρωτής στην Θεσσαλονίκη, στις 7/10, πριν έναν χρόνο. Παίζανε τα παιδιά τοπικό πρωτάθλημα, ενώ είχε ξεκινήσει ο αγώνας, στο ημίχρονο περίπου, μία ομάδα 30 ατόμων, φορούσαν κράνη, κρατούσαν ξύλα, διάφορα άλλα αντικείμενα, επιτέθηκαν στις κερκίδες. Οι άνθρωποι έτρεχαν έντρομοι να κρυφτούν, μπήκαν στον αγωνιστικό χώρο και ζήτησαν προστασία μέσα στον χώρο των αποδυτηρίων τελικά. Επενέβησαν οι αστυνομικές δυνάμεις, είχαμε συλλήψεις, αυτό βέβαια δεν ακυρώνει το συμβάν, ως γεγονός καταγράφεται.

Εξακολουθούμε βέβαια να έχουμε το αιώνιο ντέρμπι μεταξύ Ολυμπιακού – Παναθηναϊκού, εκεί είχαμε αρκετά σοβαρά επεισόδια. Πέρυσι τον Νοέμβριο στο γήπεδο Καραϊσκάκη, θυμόμαστε τι είχε γίνει έξω από το γήπεδο, στην προσπάθεια να ανακόψουν την πορεία της ομάδας προς το γήπεδο, ορισμένοι οργανωμένοι. Στη συνέχεια πέταξαν αντικείμενα και μολότοφ στις αστυνομικές δυνάμεις, και εκεί στην προσπάθειά τους να διαφύγουν την σύλληψη, ορισμένοι εξ αυτών άφησαν στη μέση του οδοστρώματος τις μηχανές τους. Μηχανές με τις οποίες κινούνταν, με αποτέλεσμα να δυσχεραίνεται και η κίνηση και η κυκλοφορία. Στην συνέχεια διαπιστώθηκε ότι από τις 6 μοτοσικλέτες, οι 4 ήταν κλεμμένες, για τις 4 είχε δηλωθεί κλοπή.

Μία άλλη χαρακτηριστική περίπτωση ήταν ο αγώνας στο ΟΑΚΑ μεταξύ των ομάδων του Παναθηναϊκού και του Ατρομήτου, είχαμε και εκεί ρίψεις μολότοφ, επιθέσεις κατά των Αστυνομικών μονάδων, με ξύλα, με πέτρες, περίπου 150- 200 άτομα στο ημίχρονο, προσπάθησαν να εισέλθουν μέσα χωρίς εισιτήρια. Είχαμε τις γνωστές αντιπαραθέσεις και ακολούθησαν τα επεισόδια.

Ένας άλλος αγώνας, αυτή τη φορά αφορά πρωτάθλημα μπάσκετ Α1 κατηγορίας, έγινε πέρυσι τον Δεκέμβρη, στα Τρίκαλα, μεταξύ της τοπικής ομάδας και του ΠΑΟΚ. Εκεί λοιπόν δεν είχαν διατεθεί εισιτήρια στους φιλοξενούμενους, κατέφθασε μία ομάδα γύρω στα 150-160 άτομα χωρίς εισιτήρια και προσπάθησαν να προσεγγίσουν και να μπουν στο γήπεδο. Οι αστυνομικές δυνάμεις προσπάθησαν να τους σταματήσουν πριν φθάσουν στο γήπεδο, με αποτέλεσμα να έχουμε πολύ σκληρές συμπλοκές και τραυματισμούς. Έφτασαν στο σημείο να σηκώσουν ακόμα και τις σχάρες που έχουν στο δρόμο, για το αποχετευτικό δίκτυο. Η σκληρότητα είναι πρωτοφανής μερικές φορές.

Και εδώ έχουμε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, πραγματικά, πολύ καλής διαχείρισης και συμπεριφοράς φιλάθλων ομάδων στον τελικό του κυπέλου, που έγινε πέρυσι, στις 24 Απριλίου στο ΟΑΚΑ. Είχαμε τον αγώνα Παναθηναϊκού – Άρη. Στον αγώνα αυτόν πραγματοποιήθηκε η μεγαλύτερη οργανωμένη μετακίνηση οπαδών που έχει γίνει στη χώρα μας. Μετακινήθηκαν συνολικά, οργανωμένα, έχουμε καταγραφή γύρω στους 15.000, ήταν παραπάνω πάντως από αυτό το νούμερο.

Στους ελέγχους που έγιναν, βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 650 κροτίδες, βεγγαλικά, καπνογόνα, καθώς και μία συσκευή ακτίνων λέιζερ. Οι ακτίνες λέιζερ είναι κάτι που βασανίζει από καιρό τώρα, τις αθλητικές εκδηλώσεις. Εντοπίζονται βέβαια τα άτομα αυτά με το σύστημα καταγραφής καμερών και απομονώνονται, το θέμα είναι όμως ότι πολλές φορές υπάρχουν και δυσχεραίνουν την διεξαγωγή του αγώνα. Συνελήφθησαν 18 άτομα στον συγκεκριμένο αγώνα, καθώς και ο υπεύθυνος μιας ιδιωτικής εταιρείας security, η οποία απασχολούσε προσωπικό χωρίς την προβλεπόμενη άδεια. Για τον σκοπό αυτό είχαμε και την προσαγωγή σύλληψης 15 ατόμων που εργάζονταν στην συγκεκριμένη εταιρεία. Αστυνομικές δυνάμεις δέχθηκαν επίθεση από κάποιους συγκεκριμένους φιλάθλους, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 18 εξ αυτών. Για τον αγώνα αυτόν λοιπόν και για την προαναφερόμενη τεράστια μετακίνηση όλων αυτών των φιλάθλων, χρειάστηκε να ενεργοποιηθεί το σύνολο σχεδόν των παρόδων υπηρεσιών, το σύνολο των δυνάμεων στις παρόδιες υπηρεσίες.

Ένα άλλο φαινόμενο είναι η βία που παρατηρείται έξω από τα γήπεδα. Μιλήσανε και οι προηγούμενοι ομιλητές για τις εντάσεις που έχουμε, τα ραντεβού θανάτου, τις αντιπαλότητες μεταξύ των συνδέσμων. Είναι γνωστό ότι η αθλητική βία σχετίζεται και με άλλες μορφές βίας. Στο πλαίσιο λοιπόν της οπαδικής αντιπαλότητας μεταξύ των ομάδων, η βία αυτή μεταφέρεται συχνά και έξω από τα γήπεδα, με αντεγκλήσεις, επιθέσεις και πολλές φορές και ραντεβού θανάτου για την επίλυση των όποιων, υποτιθέμενων διαφορών τους.

Στο πλαίσιο αυτό λοιπόν, παρατηρούνται καταδρομικές επιθέσεις σε βάρος εγκαταστάσεων πρώην Συνδέσμων φιλάθλων, με αποτέλεσμα να προκύπτουν φθορές και σοβαρός κίνδυνος για τους ανυποψίαστους πολίτες. Το πρόβλημα είναι εντονότερο στις περιοχές του Αγ. Δημητρίου, της Αργυρούπολης, όπου βρίσκονται οι πρώην Σύνδεσμοι του Παναθηναϊκού, στην Ηλιούπολη που είναι ο Σύνδεσμος του Ολυμπιακού και σε άλλες περιοχές των Αθηνών. Χαρακτηριστικές περιπτώσεις έχουμε, όπως βλέπετε και στις ημερομηνίες, 18/6/2009 έχουμε επίθεση στα γραφεία Συνδέσμου Ολυμπιακού στην Καβάλα, τον Οκτώβριο του 2009 είχαμε την επίθεση από οργανωμένους, στα γραφεία του Ολυμπιακού στο Παγκράτι. Τον Οκτώβριο του 2009 είχαμε πάλι στον ίδιο Σύνδεσμο επίθεση. Τον Νοέμβριο του 2009 είχαμε επίθεση στα γραφεία του Παναθηναϊκού στο Γκάζι, πάλι τον ίδιο μήνα είχαμε επίθεση στα γραφεία του Παναθηναϊκού στο Μπραχάμι. Βλέπουμε ότι υπάρχει μία αλληλουχία, εν είδει αντιποίνων. Αντίστοιχα, στην Επανομή της Θεσσαλονίκης, επίθεση στον Σύνδεσμο Φιλάθλων του Άρη.

Σημαντικό ρόλο στην πρόληψη και στην αντιμετώπιση, παίζουν τα ηλεκτρονικά μέσα εποπτείας. Δηλαδή, οι κάμερες και πρόσφατα και το ηλεκτρονικό εισιτήριο. Βέβαια, για να λειτουργήσουν αυτά, όπως προείπαν και οι ομιλητές εδώ, απαιτείται να υπάρχει μία συνδρομή και άλλων προϋποθέσεων και όρων, από μόνο του δεν μπορεί να μας δώσει την λύση, ούτε να αξιοποιήσει στο έπακρο τις δυνατότητές του το σύστημα αυτό. Δηλαδή, για παράδειγμα, θα πρέπει ο κάτοχος του εισιτηρίου του ηλεκτρονικού, να κάτσει στη θέση του. Ο ταξιδέτης – security, όπως τον λέμε στην χώρα μας, να τον οδηγήσει και να μείνει στη θέση αυτή.

Και παράλληλα, πρέπει να γίνει συνείδηση, το οποίο απαιτεί βάθος χρόνου για να υλοποιηθεί αυτό, ότι σε περίπτωση που αφήσω την θέση που κάθομαι και σπάσει ή γίνει κάτι, αμέσως εγώ που έχω το εισιτήριο, είμαι υπεύθυνος, ανεξάρτητα αν κάθομαι εκεί ή αν έφυγα. Αυτό είναι λοιπόν ένα παράδειγμα, του πώς θα λειτουργήσει το ηλεκτρονικό σύστημα, σε συνδυασμό με τις κάμερες που παρακολουθούν και βλέπουν ότι εγώ κάθομαι στη θέση αυτή και βιαιοπραγώ. Καταγράφεται το συμβάν.

Λέγαμε ότι το ηλεκτρονικό εισιτήριο λειτουργεί ήδη σε πιλοτικό στάδιο σε 10 γήπεδα στη χώρα μας και ένα ακόμα ενδιαφέρον στατιστικό στοιχείο είναι αυτό που μας δείχνει την αξιοποίηση των καμερών, με την οποία εντοπίστηκαν 54 δράστες αξιόποινων πράξεων, κατά την προηγούμενη αγωνιστική περίοδο.

Χαρακτηριστική περίπτωση είναι ο εντοπισμός των δύο δραστών στον αγώνα ΑΕΚ – ΑΣΤΕΡΑΣ Τρίπολης, με την αξιοποίηση του βιντεοληπτικού αυτού υλικού, οι οποίοι κατηγορούνταν, διώκονταν για ληστεία κατά συναυτουργία και ένας εξ αυτών ήταν ελεύθερος με περιοριστικούς όρους. Βλέπουμε λοιπόν το μέγεθος που μπορεί να συμβάλλει η σωστή αξιοποίηση των ηλεκτρονικών μέσων, στην αντιμετώπιση του φαινομένου.

Ένα άλλο, μείζον πρόβλημα στην αθλητική πραγματικότητα της χώρας μας, είναι η λειτουργία αθλητικών εγκαταστάσεων χωρίς άδειες. Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη ανάλυση, ούτε φιλοσοφία, για να καταλάβουμε το τι κινδύνους εγκυμονεί το γεγονός αυτό από μόνο του.

Βρίσκεται σε εξέλιξη ήδη, νομοθετική πρωτοβουλία από πλευράς της Γ.Γ. Αθλητισμού, τουλάχιστον για την προσωρινή κάλυψη του θέματος αυτού. Αισιοδοξούμε ότι θα αντιμετωπιστεί ριζικά το θέμα. Σε πολλές περιπτώσεις βέβαια, για να διεξαχθούν οι αγώνες, οι διοργανώτριες αρχές εκδίδουν άδειες τέλεσης αγώνων, ακόμα και σε περίπτωση που δεν έχει άδεια λειτουργίας το γήπεδο.

Ένα άλλο σημαντικό θέμα, είναι τα ζητήματα που προβληματίζουν από αστυνομικής πλευράς, κατά την εφαρμογή του νόμου.

Ν. ΜΑΜΜΙΑΡΗΣ: Κύριε Λόγο, είναι καταπληκτικός ο λόγος σας, εμπειρισταμένη η ομιλία, και λυπάμαι που δεν είχαμε γνωριστεί πριν 30 χρόνια, θα ήταν αλλιώς το πρόβλημα της βίας στην Ελλάδα. Αλλά θα σας ζητούσα μία μικρή κατανόηση, να ολοκληρώσουμε γιατί θα ακολουθήσουν και άλλοι ομιλητές και γιατί ήδη έχει κουραστεί το κοινό μας. Θα έχουμε χρόνο να μιλήσουμε.

Δ. ΛΟΓΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, ζητώ συγνώμη αν σας κούρασα, και θα είμαι όσο πιο σύντομος γίνεται. Θα προχωρήσουμε λοιπόν σε ρυθμούς fast forward. Επιγραμματικά λοιπόν, μια και ο πανδαμάτωρ χρόνος, όπως έλεγε και κάποιος καθηγητής μας στις σχολές και στο πανεπιστήμιο, θα θυμάστε, θα πούμε επιγραμματικά τα θέματα που προβληματίζουν κατά την εφαρμογή, που έχουν να κάνουν με τους συνδέσμους φιλάθλων και την δημιουργία λεσχών φίλων, που σημαίνει ότι ναι μεν έχει αποφασιστεί η διάλυση των Συνδέσμων Φιλάθλων, δεν έχει υλοποιηθεί ποτέ όμως η δημιουργία Λεσχών Φίλων Ομάδων και παράλληλα ανάληψη ευθύνης. Αυτό σημαίνει η δημιουργία Λέσχης Ομάδων από τις ΠΑΕ για τους φιλάθλους που είναι στις λέσχες αυτές.

Ένα άλλο θέμα είναι η απαγόρευση μετακίνησης των οργανωμένων, με φροντίδα των ομάδων. Που σημαίνει ότι οι άνθρωποι αυτοί αφήνονται στη μοίρα τους και κανείς δεν τους συντονίζει, ούτως ώστε να είναι υπεύθυνος για την μετακίνησή τους, κάτι που θα έπρεπε από πλευράς μας, κατά τη γνώμη μας, να ισχύει για τις ομάδες.

Ένα άλλο μείζον ζήτημα είναι ο καθορισμός ζωνών κενών κερκίδων για λόγους ασφάλειας και δημόσιας τάξης μέσα στα γήπεδα, όπου θα έπρεπε να είχε αποφασιστική πρωτοβουλία η Αστυνομία στο θέμα αυτό, μια και είναι κατ' εξοχήν υπεύθυνος φορέας για την ασφάλεια, καθώς επίσης και ο ρόλος και η απασχόληση του ιδιωτικού προσωπικού ασφαλείας μέσα στα γήπεδα. Εδώ πρέπει να αναφερθούμε και στην πρωτοβουλία που έχει αυτόν τον καιρό η ΕΠΟ, για την εκπαίδευση – πιστοποίηση των ατόμων, που απασχολούνται σαν προσωπικό ιδιωτικής ασφαλείας στα γήπεδα.

Η αξιοποίηση του θεσμικού πλαισίου, όσον αφορά την αντικειμενική ευθύνη και την διασύνδεση των ομάδων των ΠΑΕ, όσον αφορά το ποδόσφαιρο, των ΚΑΕ για το μπάσκετ κλπ., σε ό,τι αφορά τις παραβατικές συμπεριφορές των φιλάθλων τους. Είναι κάτι που θα δώσει πραγματικά μία ώθηση στην σωστή λειτουργία του αθλητικού γίγνεσθαι στη χώρα μας. Θα αποδώσει κατά κάποιον τρόπο τα του Καίσαρος τω Καίσαρι. Και βελτίωση της αποτελεσματικότητας, με επανασχεδιασμό συνεργασίας όπου χρειάζεται, εξειδίκευση και αξιοποίηση του ευρωπαϊκού μοντέλου, καθώς και αποτίμηση μετά από κάθε αγώνα.

Να πω επιγραμματικά μόνο, ότι για την αξιοποίηση του ευρωπαϊκού μοντέλου έχει πολυειπωθεί, ότι μπορούμε να εφαρμόσουμε στη χώρα μας αντίστοιχα, ό,τι έχει γίνει σε άλλες χώρες, για παράδειγμα στην Αγγλία. Αυτό όμως δεν πρέπει να το βλέπουμε αποσπασματικά. Στην Αγγλία έχουν παρθεί κάποια μέτρα, συνολικά, αντιμετώπισης του φαινομένου. Που σημαίνει ότι έχουν οι άνθρωποι ιδιωτικό προσωπικό ασφαλείας στους αγώνες τους, το οποίο έχει και κάποιες αρμοδιότητες, έχει κάποια εξουσία. Για παράδειγμα, στη χώρα μας δεν έχουμε φτάσει ακόμα στο σημείο αυτό.

Όσον αφορά τις κάμερες, ο άλλος, όταν έχει το ηλεκτρονικό εισιτήριο, θα κάτσει εκεί που του επιβάλλει το ηλεκτρονικό εισιτήριο να κάτσει, όπως είναι αριθμημένο. Στη χώρα μας πρέπει να αποκτήσουμε αυτή την συνείδηση.

Όπως είπαμε στην αρχή λοιπόν, η αθλητική βία είναι ένα πολυπαραγοντικό φαινόμενο και είναι περιττό να τονίσουμε ότι χρειάζεται την συμβολή όλων μας στην αντιμετώπισή του. Ειδικότερα των διοικησεων και παραγόντων των ομάδων, οι οποίες θα πρέπει να προβάλλουν το φιλαθλο πνεύμα, αποτρέποντας τους οπαδούς τους από τις πράξεις βίας. Των Λεσχών και των πρώην Συνδέσμων, οι οποίοι οφείλουν να κατευνάζουν τις αντιδράσεις των μελών τους και να τους προτρέπουν να εκφράζουν τον ενθουσιασμό τους όχι με βία, αλλά μέσα στο πνεύμα της γιορτής, που πρέπει να επικρατεί κατά τις αθλητικές συναντήσεις. Των ΜΜΕ και των δημοσιογράφων, που με τα μηνύματά τους και με την δύναμη της δημοσιότητας, θα πρέπει να προβάλλουν το αγωνιστικό και όχι το αντεγκδικητικό πνεύμα των αθλητικών εκδηλώσεων, των διαιτητών, οι οποίοι με τις αποφάσεις τους που θα πρέπει να είναι επιβεβλημένες και απολύτως δίκαιες,

ώστε να μην επιδέχονται καμία αμφισβήτηση και να μην πυροδοτούν έτσι, αντιπαλότητες. Των παρατηρητών διαιτησίας, που θα πρέπει να ασκούν ουσιαστική εποπτεία στην διαιτησία, ώστε να γίνει αντιληπτό από όλους, ότι και η διαιτησία υπόκειται σε έλεγχο. Των σχολείων, τα οποία θα πρέπει να σχεδιάζουν και να πραγματοποιούν εκπαιδευτικά προγράμματα για την ευαισθητοποίηση αναφορικά με τα συγκινησιακά μηνύματα των αθλητικών και ολυμπιακών ιδεωδών, καθώς και της κοινωνίας γενικότερα, για την καλλιέργεια των διαχρονικών αξιών του αθλητισμού και του ευ αγωνίζεσθαι.

Σας ευχαριστώ πολύ και συγνώμη για την κατάχρηση του χρόνου σας.

Ν. ΜΑΜΛΙΑΡΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ για την εμπειριστατωμένη όντως ομιλία σας, που θα είναι πάρα πολύ χρήσιμη και στο μέλλον.

Δ. ΛΟΓΟΣ: Και μία παρατήρηση, είναι ήδη αναρτημένα στο site της Αστυνομίας και μπορείτε να τα δείτε, τα στατιστικά στοιχεία.

Ν. ΜΑΜΛΙΑΡΗΣ: Καλό είναι, τώρα που υπάρχει συσσωρευμένη εμπειρία, 30 χρόνια περίπου, και ιδιαίτερα πολύ πιο εξειδικευμένη τα τελευταία χρόνια, τις τελευταίες 10ετίες να συνεχίσουμε, όμως εντοπίζεται ένα κενό.

Δεν υπάρχει συντονισμός από την πολιτεία και χάνεται η εμπειρία που έχει αποκρυσταλλωθεί. Και η κοινωνία πλέον έχει κουραστεί απ' όλα αυτά τα φαινόμενα. Χρειάζεται νομίζω -και είναι η κατάλληλη στιγμή- η Ομοσπονδία, όπως ξεκίνησε με αυτή την ημερίδα, να συνεχίσει και αλλού σε μεγάλες πόλεις που βρίσκονται οι άνδρες των Αστυνομικών Διευθύνσεων, και που βρίσκονται και τα μέλη μεγάλων ομάδων που προκαλούν τη βία, να γίνουν τέτοιες συζητήσεις, αλλά παράλληλα να καλεστεί και η πολιτική ηγεσία πλέον, να δείξει αποφασιστικότητα. Διότι βρισκόμαστε κατά καιρούς, εξαγγέλλονται μέτρα, αποφάσεις, πρωτοβουλίες και μετά μένουν κενά γράμματα.

Επιτρέψτε μου σ' αυτό το σημείο μόνο, επιγραμματικά, να αναφέρω ότι το 1982 τότε που πήρε ο ΠΣΑΠ την πρωτοβουλία για 10 λεπτά καθυστέρηση στην έναρξη των αγώνων, για να ευαισθητοποιήσει την νέα πολιτική εξουσία εκείνης της εποχής, μετά από ένα μήνα έγινε σύσκεψη στο υπουργείο Αθλητισμού με υπουργό τον κ. Κατσιφάρα, και Γραμματέα τον Κίμωνα Κουλούρη. Με όλους τους φορείς του ποδοσφαίρου. Για πρώτη φορά συμμετείχε και η πολιτική εξουσία. Και πάρθηκε απόφαση να συσταθεί Εθνικό Συμβούλιο Ποδοσφαίρου για την οργανωμένη αντιμετώπιση των βιαιοτήτων. Δεν λειτούργησε όμως ποτέ αυτό το όργανο.

Στη συνέχεια, έχουμε τον πρώτο νεκρό μέσα σε γήπεδο, το 1986 στην Λάρισα, τον Μπλιόνα. Συνεχίζει το φαινόμενο να οξύνεται, σε συνδυασμό με την αύξηση χρήσης ναρκωτικών και την εγκληματικότητα των συμμοριών που αναπτύσσονται. Ένα εξάμηνο μετά, 15/12/1986 δολοφονείται στην πλατεία Βάθης ο Γιώργος Ζόντος, σε συμπλοκή οπαδών ομάδων. Τον Σεπτέμβριο του 1989 συγκροτείται το περίφημο Εθνικό Συμβούλιο Καλλιέργειας Αθλητικού Πνεύματος, το οποίο δεν λειτούργησε ποτέ και αυτό ήταν με ευθύνη των υπουργών Αθλητισμού – Πολιτισμού.

Και αργότερα, φτάνουμε στην ίδρυση της ΔΕΑΠ, κάτι στο οποίο θα μπορούσε ο κ. Βασιλάκης να μας πει, δεν ξέρω αν αποχώρησε οριστικά. Και φθάνουμε μέχρι και το 2007, όπου δολοφονείται στην συμπλοκή των οπαδών στην Παιανία, ο Φιλόπουλος. Και όμως, καθόμαστε να συζητάμε μονίμως, κυρίως με τους πολιτικούς, οι οποίοι έρχονται και παρέρχονται σε σύντομο χρονικό διάστημα από την θέση τους, ενώ θα έπρεπε να υπάρχει μία επιτροπή που θα είναι διαχρονική, από πλευράς φορέων, που να γνωρίζει το πρόβλημα, να γνωρίζει τις καταστάσεις και τη συσσωρευμένη εμπειρία να την αξιοποιούν οι άνθρωποι που γνωρίζουν. Και όχι μέσα από συχνές μεταθέσεις, να αλλάζουμε αυτά τα στελέχη και να βρίσκουν έδαφος όλοι αυτοί οι οπαδοί και οι εγκληματικές συμμορίες, να λυμαίνονται τον χώρο.

Επομένως, χρειάζεται πίεση και εσείς σαν αστυνομικοί, αλλά και ο ΠΣΑΠ που υφίσταται τα προβλήματα των βιαιοτήτων στα γήπεδα, όπως έχει κατ' επανάληψη λεχθεί, και οι δημοσιογράφοι, όλοι να γίνουμε πολύ πιο αποφασιστικοί επιτέλους, στην οργανωμένη αντιμετώπιση των βιαιοτήτων, και όχι μόνο στην καταστολή, που θέλει κι εκεί μία εξειδίκευση, αλλά να ανοίξουμε επιτέλους και τον δρόμο στην πρόληψη, κυρίως από το υπουργείο Εθνικής Παιδείας. Αλλά θα έχουμε χρόνο να τα πούμε.

Θα προχωρήσουμε με τον χαιρετισμό του κ. Παναγιώτη Μαχαίρα, εκπροσώπου του Συλλόγου Φιλάθλων του Ολυμπιακού που ονομάζονται και «Θρησκευόμενοι Φιλάθλοι» και έχουν μία ιδιαίτερη ευαισθησία για το φαινόμενο των βιαιοτήτων. Και μάλιστα, πριν από λίγο καιρό, είχαν διοργανώσει μία αντίστοιχη εκδήλωση στο Πανεπιστήμιο και επίσης τα μέλη αυτού του Συλλόγου συγγράψανε και ένα βιβλίο, με θέμα «Οπαδισμός και Φανατισμός».

Παναγιώτης Μαχαίρας

Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών

Ευχαριστώ πολύ για την εισαγωγή. Το αντικείμενό μου δεν έχει να κάνει τίποτα με κοινωνιολογικά θέματα, ασχολούμαι με βιομαθηματικά, σχετικά με την διακίνηση των φαρμάκων στο σώμα και ερμηνεύω τα φαινόμενα αυτά. Είμαι εδώ διότι ανήκω σ' αυτή την ομάδα, που ανέφερε ο συντονιστής, στην ομάδα που στην ουσία είναι οι Θρησκευόμενοι Κόκκινοι Επιστήμονες, δεν έχουμε καμία, στην κυριολεξία, οργανωτική δομή. Έχουμε ένα κοινό παρανομαστή. Καλώς ή κακώς, λατρεύουμε με άδολο τρόπο την ομάδα που λέγεται Ολυμπιακός.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, εδώ και τουλάχιστον πέντε χρόνια, επιχειρούμε με κάθε τρόπο να αναδεικνύουμε αυτή την αγάπη, και κυρίως να καταδικάζουμε με κάθε λογική την έννοια της βίας. Για εκείνους που ενδιαφέρονται, μπορούν να μάθουν για την συγκεκριμένη ομάδα αυτών των ανθρώπων, από την πρώτη μας έκδοση που αναφέρεται στον τίτλο «Θρησκευόμενοι Κόκκινοι Επιστήμονες», όπου ταυτοποιούνται οι άνθρωποι που συμμετέχουν. Σας λέω εκ των προτέρων, εκείνο που θα διαβάσετε είναι ένα κείμενο αγάπης κυριολεκτικά, διότι οι περισσότεροι από μας αναφερόμαστε στα παιδικά μας χρόνια.

Το πρόβλημα της βίας αντιλαμβανόμαστε ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό και σαν αποτέλεσμα αυτής της ιδιαίτερης σημασίας που έχει, οδηγηθήκαμε σε συγγραφή του βιβλίου που έχει την τίτλο «Οπαδική Βία», που παρουσιάστηκε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, σε ανοιχτή εκδήλωση. Είναι εκείνο το βιβλίο, που ευαισθητοποίησε τον νυν πρόεδρο της Ομάδας, τον κ. Μαρινάκη και πιθανότατα να το διαβάσετε στις εφημερίδες, ότι πρόκειται να τυπωθεί σε 15.000 αντίτυπα και να μοιραστεί σε ανθρώπους που έχουν, αν δεν απατώμαι, εισιτήρια διαρκείας.

Είμαστε πολύ ευτυχείς γι' αυτό το γεγονός, διότι το πνεύμα της αγάπης που έχει κανείς για την ομάδα, πρέπει με κάθε τρόπο να κυριαρχεί σε όλες τις εκδηλώσεις. Στα πλαίσια αυτά, θεωρούμε ότι οποιαδήποτε επαφή της ομάδας μας, με οπαδούς άλλων ομάδων, συμβάλλει θετικότερα προς την λογική της καταστολής της βίας. Έτσι, η συγκεκριμένη ομάδα στην οποία ανήκουμε, έχει την δυνατότητα να έχει επαφές με όλες εκείνες τις ενδιαφερόμενες ομάδες, που θα ήθελαν να συζητήσουν τα θέματα της βίας και ίσως το ωραιότερο θα ήταν να συνεντευθούμε μέσα σε ένα γήπεδο, όπου πραγματικά να γίνει ένα ντέρμπι, γιατί εκείνο που μας χωρίζει δεν είναι τίποτα άλλο, παρά η αγάπη σε ένα διαφορετικό είδωλο και δεν μας χωρίζει τίποτα άλλο.

Θεωρώ, αναδίδοντας το πνεύμα των ανθρώπων με τους οποίους συνεργάζομαι, ότι το κυρίαρχο στην ιστορία είναι η αίσθηση της άδολης αγάπης, καθώς η αγάπη εκτείνεται στην λατρεία και γίνεται πάθος και καταστροφή. Αν μπορούμε να αναδείξουμε όλα τα στοιχεία που έχουν να κάνουν αποκλειστικά και μόνο, αυτό που αγαπήσαμε σαν παιδιά, νομίζω ότι πολλά πράγματα μπορούν να γίνουν.

Ήθελα να ευχαριστήσω πάρα πολύ την Οργανωτική επιτροπή, ειδικά για τον τίτλο που επέλεξε για την συγκεκριμένη συνάντηση που έχετε, δεδομένου ότι είναι αυτός ο τίτλος που πρέπει να ακολουθεί τη ζωή μας. Από όπου και αν προέρχεται η βία, δεν έχει έννοια στην ζωή μας.

Στέλνω τον χαιρετισμό των φίλων, που ανήκουμε σ' αυτή την ομάδα, είναι εντελώς ανοργάνωτη, είναι μία ομάδα ανθρώπων η οποία δεν έχει δομή, δεν έχει πρόεδρο, δεν έχει γραμματέα, δεν έχει τίποτα, έχει όμως έναν κοινό παρονομαστή, όπως σας είπα. Κάνουμε πάρα πολλές εκδηλώσεις και ζούμε σε ένα κλίμα αμοιβαίας αγάπης και έτσι θέλουμε να αισθανόμαστε και τους αντιπάλους, με αυτή τη λογική.

Εκείνο που θέλει κανείς, είναι να κερδίζει τον αντίπαλο όταν είναι ισχυρός, όχι να τον κερδίζει με άλλες λογικές. Αυτής της αρχής είμαστε σαν άνθρωποι, και αυτήν θα ακολουθήσουμε. Κατά συνέπεια, σας ευχαριστώ πάρα πολύ και σας εύχομαι να πάνε όλα καλά στην ημερίδα. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ. Πάντα σε επικοινωνία για οτιδήποτε στο μέλλον χρειαστούμε. Θα δώσουμε τον λόγο στον κ. Χαϊνά, τον κοινωνιολόγο. Το θέμα του θα είναι «Η βία στα ελληνικά γήπεδα». Να αναφέρω ότι παρίσταται και ο Αστυνομικός Διευθυντής και Υποφρούραχος της Βουλής, ο κ. Περιστέρης και ο εκπρόσωπος του ΠΣΑΠ, ο κ. Σίμος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΪΝΑΣ

Υπ. διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου

Σας ευχαριστώ. Κύριε πρόεδρε της ΠΟΑΣΥ, κυρίες και κύριοι, καλησπέρα και από εμένα. Να ευχαριστήσω πάρα πολύ τον κ. Φωτόπουλο και τον κ. Ζαχαριουδάκη, για την τιμή που μου κάνανε να είμαι μαζί σας. Η δική μου εισήγηση έχει τίτλο «Η βία στα ελληνικά γήπεδα» και εκ των προτέρων σας λέω ότι θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος. Επομένως, κ. πρόεδρε, σας παρακαλώ πολύ να με επαναφέρετε στην τάξη, αν δείτε ότι θα παραβώ κάποιο χρονικό όριο που έχετε θέσει.

Ν. ΜΑΜΙΑΡΗΣ: Δέκα λεπτά έχουμε πει.

Ε. ΧΑΪΝΑΣ: Ο στόχος της παρουσιάσής μου, είναι η μελέτη ουσιαστικά του φαινομένου της βίας στα ελληνικά γήπεδα, από την άποψη της φαινομενολογίας, πώς εμφανίζεται δηλαδή αυτό το φαινόμενο, της αιτιολογίας, πώς ερμηνεύεται, και της αντιμετώπισής του, πώς περιορίζεται, με την έννοια της πρόληψης και της καταστολής. Θα καταθέσω προτάσεις αντιμετώπισης και θα προσπαθήσω να δημιουργήσω γόνιμους προβληματισμούς και ερεθίσματα, για μία ουσιαστική συζήτηση.

Έχω χρησιμοποιήσει μεθοδολογία που δεν είναι της παρούσης να αναφέρω, πρέπει να δώσω όμως κάποιον ορισμό της βίας. Μιλήσαμε και προηγουμένως, γενικά, για την βία εν γένει στην κοινωνία. Η βία έχει προσδιοριστεί ως η χρήση φυσικών ή ψυχολογικών μέσων, που αποσκοπούν να κάμψουν την αντίσταση του προσώπου που δέχεται μία εντολή και αρνείται να υπακούσει, σύμφωνα με τον Τσαούση.

Άλλη μία προσέγγιση είναι η εξής: συμπεριφορά με την οποία επιδιώκεται η βλάβη της σωματικής ακεραιότητας των ατόμων, ή η καταστροφή πραγμάτων. Και μία τελευταία. Η βία είναι μία συμπεριφορά, η οποία σκοπεύει στο να προκαλέσει πόνο ή σωματική βλάβη σε κάποιο πρόσωπο ή στο να καταστρέψει κάποια πράγματα.

Μπορούμε να κάνουμε μία κατηγοριοποίηση της βίας, να τη δούμε εντός γηπέδου και εκτός γηπέδου. Και σε πρώτο επίπεδο να τη δούμε προς την εξέδρα των αντίπαλων οπαδών, όπου εκεί έχουμε λεκτική βία, που αυτή περιλαμβάνει συνθήματα, απειλές, ύβρεις, μη λεκτική – περιλαμβάνει χειρονομίες, βομβαρδισμό με αντικείμενα – έφοδο προς την κερκίδα των αντίπαλων οπαδών, συμπλοκές κλπ. Κατά δεύτερη έννοια προς τον αγωνιστικό χώρο, με στόχο τους αντίπαλους παίκτες, και όχι μόνο όμως, την διαιτητική τριάδα, το προπονητικό team και τους παράγοντες. Εκεί έχουμε και λεκτική, συνθήματα, απειλές, ύβρεις, και μη λεκτική, χειρονομίες, ρίψεις αντικειμένων, εισβολή στον αγωνιστικό χώρο. Προς την Αστυνομία σε τρίτο επίπεδο, λεκτική -συνθήματα, απειλές, ύβρεις, μη λεκτική - χειρονομίες, ρίψεις αντικειμένων, συμπλοκές.

Εκτός γηπέδου, που πλέον πια είναι πολύ διαδεδομένη και συχνή, προς τους αντιπάλους οπαδούς έχουμε κυνηγητό, πετροπόλεμο, επίθεση σε σπίτια, επιχειρήσεις, αυτοκίνητα και μέσα μαζικής μεταφοράς, συμπλοκές, τραυματισμούς, κλπ. Προς την Αστυνομία, πετροπόλεμο, οδοφράγματα, συμπλοκές και προς τους πολίτες, μας ενδιαφέρει αυτό το κομμάτι πάρα πολύ, που έχουμε τραυματισμούς και βανδαλισμούς της περιουσίας τους.

Όμως, η βία δεν εντοπίζεται μόνο σε αυτό το επίπεδο. Έχουμε βία μεταξύ αθλητών, με αποκορύφωμα το γεγονός που ανέφερε ο πρόεδρος του ΠΣΑΤ στον αγώνα καλαθοσφαίρισης. Βία μεταξύ αθλητών και διαιτητή και βοηθών σε έναν αγώνα, βία μεταξύ παραγόντων, και αυτή την αποσιωπούμε και είναι πολύ σημαντικό κομμάτι. Βία μεταξύ οπαδών και δημοσιογράφων, έχουν προκληθεί αιματηρά επεισόδια κατά των δημοσιογράφων από οπαδούς, για διάφορα γεγονότα.

Τα πεδία εμφάνισης της αθλητικής βίας, κυρίως αφορούν το ποδόσφαιρο, κατόπιν το μπάσκετ και σε ελάχιστες περιπτώσεις το βόλεϊ και κάποια άλλα αθλήματα. Εδώ υπάρχουν κάποιες επιστημονικές ερμηνείες του φαινομένου. Δεν θέλω να υπεισέλθω αναλυτικότερα, υπάρχει και ειδική μελέτη που μπορείτε να την κατεβάσετε από το διαδίκτυο, είναι 90 σελίδες, θα σας δείξω μετά πώς. Θα πω όμως, σε ό,τι αφορά την εμφάνιση, ότι το φαινόμενο της βίας στα γήπεδα και του χουλιγκανισμού στη χώρα μας, είναι σχετικά πρόσφατο. Η εμφάνισή του χρονολογείται από τα τέλη της δεκαετίας του 1970 και ουσιαστικά συνδέεται με την επαγγελματική οργάνωση του αθλητισμού και ιδιαίτερα του ποδοσφαίρου.

Οι μορφές συμπεριφοράς είναι ίδιες με εκείνες που ανέφερε ο κ. Λόγος, σημαίνει ότι έχουμε κοιτάξει την

ίδια βιβλιογραφία και είναι σωστές. Επομένως, δεν θα τις αναφέρω. Σε ό,τι αφορά τους παράγοντες της ανάπτυξης, είναι η διάδοση σχετικών προτύπων από το εξωτερικό, η εμπορευματοποίηση του αθλήματος και η ενίσχυση του ανταγωνισμού, ανάμεσα στις ΠΑΕ, η ανάπτυξη συλλόγων και συνδέσμων οργανωμένων οπαδών των μεγάλων συλλόγων, που γίνεται βασικό στοιχείο της πολιτικής των ΠΑΕ, οικονομικής και πολιτικής κατά την γνώμη μου.

Εδώ έχω βάλει κάποιες έρευνες που έχουν γίνει, ο κ. Πανούσης που μίλησε πρωτύτερα, ήταν ο πρώτος που είχε κάνει μία έρευνα σχετικά με τις αντιλήψεις φοιτητών και διδασκόντων των τμημάτων Φυσικής αγωγής και αθλητισμού και στις σχολές. Μετά ακολούθησε μία μεγάλη έρευνα από τον κ. Κουράκη και την Νομική Αθηνών, με την χρηματοδότηση της Γ.Γ.Α. Υπάρχουν και άλλες, αρκετές. Παρ' όλα αυτά, την τελευταία δεκαετία παρουσιάζεται ένα μεγάλο επιστημονικό κενό σε ό,τι αφορά τα πορίσματα και την ποιοτική προσέγγιση του φαινομένου, μένουμε μόνο στα ποσοτικά στοιχεία. Και άλλες έρευνες βλέπετε.

Θα πρέπει όμως να μείνουμε λίγο στις αντικειμενικές διαπιστώσεις, που πάνω- κάτω συγκλίνουν σ' αυτά που είπε ο κύριος από τον ΠΣΑΤ. Τα γήπεδα είναι θεσμοποιημένοι χώροι εκτόνωσης και ανοχής της παρέκκλισης, ενώ αποτελούν πόλους έλξης παραβατικών ατόμων. Δηλαδή, ατόμων που συνδέονται και με άλλες παραβατικές συμπεριφορές. Χρήση ναρκωτικών, αντικοινωνική συμπεριφορά κλπ.

Τα γήπεδα δεν είναι ένα πεδίο στο οποίο απλώς και μόνο αντανακλώνται βίαιες συμπεριφορές που προϋπάρχουν σε κοινωνικές ομάδες και άτομα. Αλλά είναι ένας χώρος, που κάτω από ορισμένες περιστάσεις, συμβάλλει στην παραγωγή πρότυπων βίας, επιθετικής συμπεριφοράς και μίας ανδροκεντρικής κοულτούρας. Δεν είναι λίγες οι φορές, που οι γονείς θεωρούν ότι αν πάνε τα παιδιά τους, τους γιους τους κυρίως, σε μικρή ηλικία, θα ανδρωθούν μέσα στο γήπεδο, με το να ακούσουν κάποια σεξιστικά υβριστικά συνθήματα, ή με το να καταφερθούν στον αντίπαλο.

Η επιθετική συμπεριφορά στο γήπεδο εντάσσεται σε ένα συλλογικό πλαίσιο δράσης. Το φαινόμενο του χουλιγκανισμού, με την οργανωμένη μορφή των μαχητικών συμμοριών, fighting clues, όπως συνηθίζεται να λέγονται στην Αγγλία, δεν φαίνεται να έχει εξαπλωθεί στον ίδιο βαθμό, όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες.

Κάποιες επισημάνσεις τώρα: όπως σας είπα πριν, υπάρχει ένα ερευνητικό κενό κατά τη γνώμη μου, πιο πολύ σε ό,τι αφορά την ποιοτική προσέγγιση. Νούμερα έχουμε, να δούμε όμως πραγματικά τις παραμέτρους και τους λόγους εξήγησης του φαινομένου, δεν έχουμε καθίσει κάτω να ασχοληθούμε σοβαρά. Επιπρόσθετα, βλέπουμε και νέες συγκρουσιακές πρακτικές των συνδέσμων οργανωμένων οπαδών, έχουμε πλέον δημιουργία ιδιωτικών στρατών. Ο αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας μας είπε ότι έγιναν τέσσερις επιχειρήσεις και βρήκαν μέσα πάρα πολλά πράγματα. Υπάρχει οργανωμένος χαρακτήρας των συμπλοκών και των πολεμικών αναμετρήσεων, στο εσωτερικό των πόλεων, μεταφέρεται αυτό το φαινόμενο από το εσωτερικό του γηπέδου στο εσωτερικό των πόλεων και πλήττει βέβαια το ευρύ κοινό και αυτό είναι το σημαντικότερο πράγμα. Γιατί κατ' αυτόν τον τρόπο πλήττεται το αίσθημα ασφάλειας του πολίτη. Φοβάται να πάει στο γήπεδο, αλλά φοβάται να κυκλοφορήσει και πέριξ του γηπέδου.

Στα προκαθορισμένα ραντεβού των συμπλοκών, αναφερθήκαμε επισταμένως. Η χρησιμοποίηση της σύγχρονης τεχνολογίας και η διαθεσιμότητα εξοπλισμού πολεμικού, όπλα, μαχαίρια, καπνογόνα, λείζερ κλπ. Ένα άλλο κομμάτι που δεν αναφέρθηκε, και θέλω να σταθώ λίγο, η εισαγωγή ξένων χουλιγκανς για την υποστήριξη των οργανωμένων συμπλοκών. Πριν 2-3 χρόνια, στο Χαλάνδρι και στου Παπάγου, είχαν έρθει κάποιοι Βούλγαροι να υποστηρίξουν τις οργανωμένες συμπλοκές μεταξύ των δύο μεγάλων ομάδων, δεν είμαι κατά της ΑΕΚ, εννών του Παναθηναϊκού και του Ολυμπιακού.

Όμως, θέλω να θέσω κάποιους προβληματισμούς, που νομίζω όλοι τους συμμερίζεστε. Σε ποιον βαθμό επηρεάζεται η προσέλευση του κόσμου στα γήπεδα, από το γεγονός εκδήλωσης βίας στις αθλητικές εκδηλώσεις; Ποιος είναι ο ρόλος των ΜΜΕ στην κατασκευή στερεοτυπικών αντιλήψεων για τους φανατικούς οπαδούς, με αποτέλεσμα την καλλιέργεια ενός κλίματος, όπως λέμε στην Εγκληματολογία, ηθικού πανικού (moral panic) με αισθήματα φόβου και ανασφάλειας, που έχουν αντίκτυπο στους πολίτες; Γι' αυτό και έχουν πέσει κατακόρυφα τα εισιτήρια στη Super League και σε τοπικά πρωταθλήματα, βέβαια.

Γιατί υπάρχουν τόσες αθλητικές εφημερίδες στην Ελλάδα; Τι εξυπηρετεί αυτό το γεγονός; Είναι ένα κομμάτι που μπορούμε να το συζητήσουμε. Νομίζω ο πρόεδρος του ΠΣΑΤ μπορεί να μας πει ότι είμαστε από τις χώρες που έχουμε ίσως τις περισσότερες εφημερίδες, και διαδικτυακές. Παγκόσμια πρωτιά! Κάτι έχει να πει αυτό. Ακόμα και μία ομάδα που είναι γ' ή δ' Εθνική, έχει μία δική της εφημερίδα, που ανήκει σε κάποια κωμόπολη, εξυπηρετεί κάποια συγκεκριμένα συμφέροντα.

Ποιος είναι ο ρόλος των συνδέσμων οργανωμένων οπαδών, στην εμφάνιση και συντήρηση της βίας;

Οι σύνδεσμοι των οργανωμένων οπαδών, χρησιμοποιούνται από τις ΠΑΕ, για την εξυπηρέτηση των πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων τους; Ένα ερώτημα το οποίο κατά την γνώμη μου είναι ρητορικό. Και βέβαια χρησιμοποιούνται.

Γιατί υπάρχει διάσταση της συμπεριφοράς των οπαδών, στις περιπτώσεις των αγώνων ανάμεσα στο Ελληνικό πρωτάθλημα και στο Champions League ή και στις άλλες ευρωπαϊκές ποδοσφαιρικές εκδηλώσεις; Ειπώθηκε πρωτύτερα, 1,6%, 98,6% σε εγχώριες διοργανώσεις και στις διεθνείς μηδαμινό το ποσοστό.

Νομοθεσία: Βλέπετε, εδώ υπάρχουν πολλοί νόμοι. Νομίζω ότι το νομοθετικό οπλοστάσιο είναι επαρκές, αυτό που χρειάζεται είναι να μπορέσουμε να το εφαρμόσουμε. Αυτή είναι η ουσία κατά τη γνώμη μου. Η αυστηροποίηση των ποινών δεν έχει να πει κάτι, το είπε και ο πρόεδρος της ΠΟΑΣΥ, ο κ. Φωτόπουλος. Το μόνο που θα κάνουμε είναι τους ανήλικους παραβάτες να τους βάλουμε στη φυλακή και να βγουν μετά πιο καλοί εγκληματίες, μαθητεύομενοι εγκληματίες, κατά την γνώμη μου πάνω απ' όλα.

Θα ήθελα να μιλήσουμε για την αστυνόμευση των αθλητικών εκδηλώσεων, αν και είναι κομμάτι του κ. Μαχαίρα και ο κ. Λόγος αναφέρθηκε αναλυτικά. Έχουμε ραγδαία αύξηση του φαινομένου της βίας στους αθλητικούς χώρους, ιδιαίτερα στα γήπεδα.

Ποιες είναι οι πολιτικές αστυνόμευσης σε διεθνές επίπεδο: παρακολούθηση των θεατών (κάμερες), έλεγχος των θεατών, ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ όλων των αρμόδιων φορέων, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, διευρυμένο χωροχρονικό πλαίσιο εφαρμογής της αστυνόμευσης και ιδιωτικοποίηση της αστυνόμευσης. Μιλάμε για τις ιδιωτικές υπηρεσίες παροχής ασφάλειας.

Εδώ τι κάνουμε; Μία σταδιακή υιοθέτηση και εφαρμογή του διεθνούς μοντέλου αστυνόμευσης. Όχι κακώς, καλώς το κάνουμε αυτό.

Είπαμε προηγουμένως για τα συστήματα ηλεκτρονικής επιτήρησης, για το ονομαστικό εισιτήριο, που καλείται να εφαρμοστεί, συμφωνώ κι εγώ, υπό προϋποθέσεις, όπως αναφέρθηκε, πολύ σωστά.

Μία άλλη δέσμη μέτρων, αφορά την αναβάθμιση του Εθνικού Γραφείου Πληροφοριών Ποδοσφαίρου. Ίδρυση γραφείων πρόληψης οργανωμένης αθλητικής βίας στις Διευθύνσεις Ασφαλείας Αττικής και Θεσσαλονίκης. Συστηματοποίηση της συνεργασίας της Αστυνομίας με τις διοικήσεις των ποδοσφαιρικών ομάδων πριν από τους αγώνες για να περιοριστεί ο κίνδυνος επεισοδίων, και ο ορισμός υπευθύνων ασφαλείας αγώνων.

Έκδοση ΚΥΑ για το ιδιωτικό προσωπικό ασφάλειας, νομίζω ότι ο 2008 ο νόμος το προβλέπει αυτό, το άρθρο 4, θα μας μιλήσει ο κ. Μαχαίρας γι' αυτό. Θεσμοθέτηση του Αθλητικού Αστυνομικού Συνδέσμου, ο οποίος θα αποτελεί τον κρίκο μεταξύ των αθλητικών σωματείων και της ΕΛ.ΑΣ. Βελτίωση των όρων λειτουργίας των αθλητικών εγκαταστάσεων, είναι ένα ζητούμενο αυτό. Απαγόρευση διάθεσης αλκοολούχων ποτών στις αθλητικές εγκαταστάσεις. Προληπτική παρακολούθηση και έλεγχος των φιλάθλων που μετακινούνται από πόλη σε πόλη. Απαγόρευση διάθεσης εισιτηρίων στους οπαδούς που μετακινούνται οργανωμένα.

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Κύριε Χαϊνά, σας παρακαλώ, όχι τόσες λεπτομέρειες.

Ε. ΧΑΪΝΑΣ: Νομίζω δεν έχω υπερβεί το όριο των 10 λεπτών.

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Έχουμε πάει προς το τέταρτο.

Ε. ΧΑΪΝΑΣ: Δώστε μου δύο λεπτά να ολοκληρώσω, για να έχει και μία ουσία, γιατί θα είναι μετά και οι προτάσεις.

Εδώ βλέπετε τα μεγάλα αθλητικά γεγονότα, και αυτό για ποιον λόγο σας το δείχνω; Γιατί προηγουμένως αναφέρατε το γεγονός της ασφάλειας. Ειπώθηκε από τον κ. υφυπουργό ότι όσο πιο ασφαλής είναι μία χώρα σε ό,τι αφορά τα βίαια επεισόδια, αυτό προσελκύει περισσότερους τουρίστες για να έρθουν για αθλητικό τουρισμό. Εδώ βλέπετε το κόστος για τους Ολυμπιακούς αγώνες, 1,5 δισ. ευρώ, όταν στις προηγούμενες Ολυμπιάδες ήταν πολύ μικρά τα ποσά. Εδώ βλέπετε την επιχείρηση του τελικού του Champions League στις 23/5, ένα πολυσύνθετο πλαίσιο αντιμετώπισης της βίας, και πήγε καλά νομίζω.

Μία διαπίστωση: Μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο της οργάνωσης και διοίκησης κάθε τύπου αθλητικής εκδήλωσης, και ιδίως των μεγάλων αθλητικών γεγονότων, η ασφάλεια – αστυνόμευση είναι ο κυριότερος παράγοντας της επιτυχούς διεξαγωγής τους. Εδώ είναι κάποιες γενικές παραδοχές, που λένε με λίγα λόγια -κι εκεί θέλω λίγο να σταθώ - ότι η βία στους αθλητικούς χώρους δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται αποσπασματικά, αλλά ενταγμένη μέσα στο κοινωνικό πλαίσιο, γιατί ο χουλιγκανισμός γεννιέται και μεγαλώνει μέσα στην κοινωνία.

Μιλώ γενικά για μέτρα που πρέπει να αποκεντρωθούν προς την ανθρωποκεντρική κατεύθυνση του φαινομένου. Κρίνεται η ανάγκη διεξαγωγής μιας επιστημονικής έρευνας για την μελέτη της φιλαθλης και συμπεριφοράς, το ανέφερε ο κ. Λόγος. Είμαι κι εγώ υπέρ αυτής της πρότασης. Πρέπει να ιδρυθεί Ελληνικό Ινστιτούτο Μελέτης της φιλαθλης συμπεριφοράς. Να αναβαθμιστεί η Διαρκής Επιτροπή Αντιμετώπισης της Βίας, να δημιουργηθεί ένας κώδικας δεοντολογίας εντελώς μη δεσμευτικός από κάποιους φορείς. Είχε κάνει ο κ. Πανούσης έναν, είναι από το 2004, δεν έχει εφαρμοστεί ποτέ.

Θα πάω σ' αυτό που έλεγε ο Δημόκριτος, αυτός που θα μεταχειριστεί την αρετή, την προτροπή και την δύναμη να πείθει, είναι πιο καλός από αυτόν που θα μεταχειριστεί τον τρόπο και την βία. Νομίζω ότι αυτό είναι αντιπροσωπευτικό.

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Αυτό είναι το πιο ευχάριστο και ας κλείσουμε μ' αυτό στο μυαλό μας.

Ε. ΧΑΪΝΑΣ: Μία τελευταία φράση, Σας ευχαριστώ. Θα κλείσω μ' αυτό που πιστεύει και ο κ. Πανούσης, ότι αυτή τη χρονική περίοδο η ανάγκη να επιτύχουμε μεγαλύτερη ισότητα στην κοινωνία μας, κρίνεται επιβεβλημένη. Σε αντίθετη περίπτωση, θα πρέπει ίσως να συμβιβαστούμε με την ιδέα μιας συνεχούς ζωής με χουλιγκανισμό, βία στα γήπεδα και όχι μόνο.

Σας ευχαριστώ για τον χρόνο και συγγνώμη αν λίγο τον πέρασα.

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Εμένα με συγχωρείτε, αλλά καταλαβαίνετε ότι και ο κ. Μαχαίρας περιμένει με τις μαχαίρες. Ο κ. Μαχαίρας είναι, όπως προαναφέραμε, υπεύθυνος ασφαλείας της Super League και πρώην συνδικαλιστής αστυνομικός.

Χ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Πριν πάρει το λόγο ο Θανάσης, θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω ότι η συγκεκριμένη ημερίδα και το δεύτερο σκέλος θα έχει συνέχεια στις περιφερειακές πόλεις, ιδίως όπου υπάρχουν μεγάλες ομάδες, με ίδιους ομιλητές ή και κάποιους άλλους που θα προστεθούν, μαζί με τους συναδέλφους των Πρωτοβαθμίων Ενώσεων, για να έχουν επαφές τα τοπικά σωματεία, οι αθλητικοί παράγοντες των νομών, ούτως ώστε αυτή η συζήτηση να μας βοηθήσει όλους, για να μπορέσουμε κάπως να αντιμετωπίσουμε τα πράγματα καλύτερα. Αλλά θα γίνει σε δύο φάσεις, δηλαδή τη μία μέρα το πρώτο μέρος, και την άλλη το δεύτερο, γιατί βλέπω σήμερα σας κουράσαμε. Αλλά θέλαμε να δώσουμε το στίγμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΧΑΙΡΑΣ

Υπεύθυνος ασφαλείας της Super League

Κύριε πρόεδρε της Ομοσπονδίας, αγαπητοί φίλοι, συνάδελφοι, εγώ πραγματικά σήμερα νιώθω λίγο αμήχανα, γιατί είχα μάθει να μιλάω στην Πανελλήνια Ομοσπονδία σαν μέλος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αστυνομικών και σήμερα είμαι λιγάκι, επιτρέψτε μου, ιδιαίτερα συγκινημένος, που βρίσκομαι σ' αυτόν τον χώρο. Και θέλω να χαιρετίσω τα παιδιά, τους δόκιμους που είναι σήμερα κοντά μας, γιατί μέσα απ' αυτούς βλέπω και την ελπίδα και τον αγώνα που κάναμε, για να φέρουμε τα νέα ήθη στον χώρο της ασφάλειας στη χώρα μας. Και νομίζω ότι οι αγώνες που δώσαμε, Πρόεδρε, μαζί με όλα τα άλλα παιδιά, δεν πήγαν χαμένοι, διότι έχουμε προχωρήσει.

Ας μπούμε κατευθείαν στην παρουσίασή μου, στον χώρο που δουλεύω και θα έλεγα, βλέπουμε τη μπάλα, βλέπουμε το ποδόσφαιρο, δεν χρειάζεται να πούμε τι συγκινεί, τι δυνατότητες έχει με τα εκατομμύρια των εκατομμυρίων των ανθρώπων που παρακολουθούν. Η μεγαλύτερη βιομηχανία θεάματος στον κόσμο, δεν χρειάζεται να το συζητήσουμε. Η μεγαλύτερη βιομηχανία θεάματος όμως, μέσα στον κόσμο, πρέπει και είναι υποχρεωμένη να κινείται σε ένα γενικότερο κλίμα της αντίληψης, ότι πρέπει κανείς να κερδίζει με κάθε θυσία.

Πολλοί θεατές λοιπόν, αντιλαμβάνονται τον αθλητικό αγώνα σαν μία πολεμική διένεξη και κατά συνέπεια λειτουργούν ανάλογα. Ο Δημήτρης ο Λόγος προηγουμένως, σας είπε για την Σουρωτή. Ένα παιχνίδι νέων, παιδιά 17 χρονών και λιγότερο. Αυτά ήταν τα όπλα που χρησιμοποίησαν οι κύριοι, για να επιτεθούν στα παιδιά, στους γονείς τους, και σε ένα παιχνίδι ποδοσφαίρου της ΕΠΣ Μακεδονίας, για ένα τοπικό κύπελλο, ούτε καν το πανελλήνιο πρωτάθλημα που διοργανώνει η League. Ορίστε τα όπλα.

Εδώ βλέπουμε κάποια άλλα όπλα, σε ένα παιχνίδι διεθνές, μεταξύ του Άρη και του Ερυθρού Αστέρα, αυτών των καλών παιδιών που ήδη συναντήσαμε και προχθές, στο παιχνίδι της Ιταλίας με την Σερβία. Εδώ σε ένα παιχνίδι με τους Πολωνούς, για να μην κατηγορούμε μόνο τους δικούς μας, αυτά είναι τα όπλα τα οποία βρέθηκαν πάνω στους κυρίους του Ερυθρού Αστέρα και στους Πολωνούς. Μαχαίρια, εκτοξευόμενες φωτοβολίδες κλπ. Όπλα τα οποία, όπως ξέρετε, η φωτοβολίδα όταν πέσει στον αγωνιστικό χώρο, καίει ακόμα και το ταρτάν, το οποίο είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο υλικό, και καταλαβαίνετε, αν πέσει πάνω σε ανθρώπινο σώμα τι μπορεί να δημιουργήσει.

Βλέπετε καπνογόνα, ένα γήπεδο το οποίο είναι μέσα στη φωτιά, ιδιαίτερα επικίνδυνο, που μπορεί να προκαλέσει τεράστια προβλήματα, να κάψει και όχι μόνο. Είναι ένας κίνδυνος τεράστιος, που όταν προέρχεται από ανθρώπους οι οποίοι είναι μεθυσμένοι, μαστουρωμένοι, ή οτιδήποτε άλλο, καταλαβαίνετε τι τεράστια προβλήματα μπορεί να δημιουργήσει στην ασφάλειά τους.

Σπάσιμο αυτοκινήτων, σπάσιμο γηπέδων, τραυματισμός ανθρώπων, την θυμάστε την εικόνα αυτή στο Ολυμπιακό Στάδιο, με την Security ανεκπαίδευτη, πήγε να πάρει στα χέρια την κροτίδα και της έκοψε η κροτίδα και τα δάχτυλα. Αυτά τα γεγονότα τα βλέπουμε και στα ερασιτεχνικά, δεν χρειάζεται να τα πούμε.

Από την άλλη μεριά τώρα, στην Αγγλία και στην Σκωτία, απαγόρευσαν λέει τους καφέδες. Γιατί αν πέσει ο καφές πάνω στα χέρια του παιδιού ή οτιδήποτε, θα τραυματιστεί. Για να φτάσουν όμως στην Αγγλία, στη Σκωτία και οπουδήποτε αλλού, να πάρουν αυτά τα μέτρα, είχαμε το Μπράντφορντ με 56 νεκρούς, είχαμε το Χέτζελ με 96 νεκρούς, είχαμε μία πολιτική αυστηρότητας, πριν καταλήξουμε στο μοντέλο το οποίο έχουμε σήμερα στην Αγγλία, με τις συλλήψεις χιλιάδων – χιλιάδων Εγγλέζων χουλιγκάνων, με παρεμβάσεις της Μυστικής Υπηρεσίας, που ακόμα και σήμερα υπάρχει μέσα στα σπλάχνα της Scotland Yard για το πώς θα χτυπηθεί ο χουλιγκανισμός, και φτάσαμε να έχουμε αυτήν την εικόνα, την καλή, στα γήπεδα της Αγγλίας. Πλην όμως, όπως είπε και ο υφυπουργός προηγουμένως, έχουμε ξανά ένα ζέσταμα της υπόθεσης του χουλιγκανισμού και στην Αγγλία.

Ένας Αμερικάνος του αμερικάνικου football είχε πει ότι το ποδόσφαιρο είναι ένας αντικατοπτρισμός της ζωής στην αμερικάνικη κοινωνία, και αυτό το μεταφέρουμε και στην ελληνική κοινωνία. Ο καθένας θέλει να φτάσει ψηλά, αλλά οι αντίπαλοι προσπαθούν να τον αναχαιτίσουν, όμως ο καθένας θέλει να πετύχει. Κατά συνέπεια στον αγώνα λειτουργούμε όπως στον πόλεμο. Καθαρίζουμε κάθε αντίπαλο που είναι για μας επικίνδυνος. Αυτή είναι η λογική που έχουμε στον αθλητισμό, και πηγαίνω στο τέλος, που λέει «ο αθλητισμός μπο-

ρεί να είναι καλός ή κακός, ανάλογα με την κοινωνία στην οποία λειτουργεί, αφού αποτελεί μέρος αυτής».

Θα σας πω μόνο το εξής: στην Αυστραλία, που είναι μία χώρα ιδιαίτερα ειρηνική, στον χώρο του ποδοσφαίρου που έχουμε βία, την παρουσιάζουν οι Σέρβοι, οι Κροάτες και οι Έλληνες. Αν αυτό σας λέει κάτι προς παραδειγματισμό, και είναι συνυφασμένο με την κουλτούρα που κουβαλάει ο κάθε λαός, αυτό πρέπει να το επισημάνουμε. Γιατί άλλη είναι η κοινωνία η Ελβετική, άλλη είναι η κοινωνία η Δανέζικη, άλλη είναι η κοινωνία η Ιταλική, η Ισπανική, η Ελληνική, και ανάλογα με την κοινωνία την οποία έχουμε, πρέπει να έχουμε και την ανάλογη αποτελεσματικότητα και παρεμβατικότητα.

Ο μέσος όρος εντάσεων: εδώ έχω μία διαφωνία με τον Δημήτρη, - και να πω ότι οι στατιστικές που κρατάμε και εμείς, όπως γνωρίζεις Δημήτρη, και νομίζω ότι τα τελευταία 4 χρόνια είναι μία δουλειά στην οποία έχουμε συνεργασία, και θέλω να ευχαριστήσω και τον Δημήτρη και την υπηρεσία του γενικότερα, για την πολύ καλή δουλειά που γίνεται-, έχουμε συνεχώς αυξητική τάση. Και η αυξητική τάση που παρουσιάζεται, δεν είναι μόνο σε ποσότητα, αλλά είναι και ποιοτική, που είναι ένα ιδιαίτερα επικίνδυνο φαινόμενο. Και με την ευκαιρία, ήθελα να είναι ο Αρχηγός και οι υπηρεσιακοί παράγοντες εδώ, να τους πω ότι στατιστικά πλησιάζουμε στον Νοέμβρη. Και τι σημαίνει Νοέμβρης; Για μας είναι ο πρώτος βαθμός επικινδυνότητας, η 10^η και η 11^η αγωνιστική. Γι' αυτό, κρατήστε το, σημειώστε το, και θα δείτε ότι τα φαινόμενα βίας ήδη έχουν ξεσταθεί, χαρακτηριστικό παιχνίδι προχθές, Ατρομήτου με Ολυμπιακό Βόλου, και σιγά - σιγά αρχίζουν και ξεσταίνονται.

Είναι πολλές οι αιτίες, δεν θα καθίσω να κάνω την κοινωνιολογική ανάλυση της αιτίας, γιατί τους συγκεκριμένους μήνες και συγκεκριμένα, τέλη Νοεμβρίου - αρχές Δεκεμβρίου, πάντα παρουσιάζεται έξαρση του φαινομένου της βίας.

Δ. ΛΟΓΟΣ: Θανάση, με συγχωρείς, εδώ μία διακοπή για να μην παρεξηγηθούμε και πέσουμε στα Greek Statistics. Κοιτάμε διαφορετικά πράγματα, ναι, από πλευράς εντάσεως... μιλάμε για καθαρά αστυνομικής υφής εμείς.

Α. ΜΑΧΑΙΡΑΣ: Εντάξει Δημήτρη μου. Από πλευράς Super League το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, γίνονται διάφορες πρωτοβουλίες και όχι μόνο, όπως πρόσφατα, το Σαββατοκύριακο που είδατε σε όλα τα γήπεδα, όχι μόνο της Super League, σηκώθηκε η «κόκκινη κάρτα εναντίον της βίας και του ρατσισμού». Γιατί πάντα εμείς θέλουμε, και όλοι μας θέλουμε, παιδιά, γυναίκες, καλό κόσμο στο γήπεδο.

Θα δούμε όμως, ποιοι είναι εκείνοι που δεν μας δίνουν την δυνατότητα να απολαμβάνουμε το παιχνίδι σαν γιορτή. Έχουμε κάνει έρευνες, έχουμε κάνει μελέτες εδώ στην Ελλάδα, για να δούμε τι ποσοστό είναι τελικά αυτοί οι οποίοι μας δημιουργούν αυτά τα προβλήματα; Τι ποσοστό είναι αυτοί οι οποίοι μας αναγκάζουν να ξεδοούμε τα εκατομμύρια των εκατομμυρίων. Αστυνομικοί να τρέχουν κατά χιλιάδες σε κάθε αγωνιστική. Τι είναι αυτό που τελικά κάνει και την League την ίδια, να ξεδοεί τα εκατομμύρια των εκατομμυρίων για κάθε αγωνιστική;

Η μελέτη που έχουμε εμείς, η οποία είναι ανεπίσημη, ανεβάζει το ποσοστό, σε σχέση με αυτούς που παρακολουθούν στο 0,80. Η Γερμανική εκτίμηση δεν υπερβαίνει το 1%, του συνόλου που παρακολουθούν, για να το ξεκαθαρίσουμε. Σε πρόσφατο συνέδριο, η υπουργός για τα Θέματα Εσωτερικών του Βελγίου, ανέφερε ότι δεν είναι πάνω από 2%.

Καταλαβαίνουμε λοιπόν, ότι εδώ έχουμε να κάνουμε με μία μειοψηφία της μειοψηφίας, η οποία μας αναγκάζει να παίρνουμε αυτά τα μέτρα τα οποία σήμερα έχουμε και μας ταλανίζουν, σε ένα διαχρονικό πρόβλημα που αναφέρεται στην αθλητική βία.

Από την άλλη μεριά, τι πρέπει να κάνουμε; Έλεγχο θεατών στο στάδιο, πολύ σοβαρό πρόβλημα. Βλέπουμε αυτά τα οποία είπαμε προηγουμένως, καπνογόνα κλπ. Δεν γίνεται ουσιαστικός έλεγχος στα γήπεδα. Προσπαθήσαμε μέσα από διάφορες νομοθετικές ρυθμίσεις, να πάει στο security, να βοηθιέται από την Αστυνομία. Υπάρχει μία γκριζα ζώνη στην διαδικασία αυτή, που τελικά είναι ιδιαίτερα αποτελεσματική. Πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε επιτέλους αυτό το κομμάτι. Και ιδιαίτερα, εμένα η άποψή μου είναι ότι πρέπει να δοθεί ξεκάθαρο βήμα προς την ιδιωτική Αστυνομία, που είναι και τελικά υπεύθυνη με τις ΠΑΕ. Εκεί πρέπει.

Όπως βλέπετε, εδώ έχω ένα σχέδιο με βάση την Manchester United, εκεί κάνουν τον έλεγχο οι security. Αν χρειαστεί, επειδή νομοθετικά υπάρχει συνταγματικό κώλυμα, ότι σωματικό έλεγχος σε τελική ανάλυση μπορεί να κάνει μόνο ο αστυνομικός, είναι το δικαίωμά του και η υποχρέωσή του, ο ιδιωτικός αστυνομικός μετά από την συγκατάθεση του ελεγχομένου μπορεί να το κάνει, να το ξεκαθαρίσουμε να μην μπερδεύομαστε. Άλλωστε, στον Νόμο 3708 στο άρθρο 4 υπάρχει σχετική διάταξη, αλλά παραμένει γκριζα.

Και δεν θέλουμε βέβαια security, όπως είδαμε στον τελικό του κυπέλλου, μεταξύ Άρη και Παναθηναϊκού, βλέπουμε έναν security εδώ, ο οποίος ρίχνει μπουνιά. Δεν είναι security αυτός, απλά πήρε ένα γιλέκακι, το φόρεσε και ονομάστηκε security. Είναι και χουλιγκάνος αναγνωρισμένος, ο οποίος επιτίθεται σε άλλο χουλιγκάνο, αναγνωρισμένο, του Άρη.

Όπως είπα προηγουμένως, ξεκαθάρισμα λοιπόν του νομικού πλαισίου όσον αφορά το θέμα της συνεργασίας της Ελληνικής Αστυνομίας και των Security. Υπάρχουν δύο κομμάτια, Νόμος 3707/2008 που αναφέρεται στο ιδιωτικό προσωπικό ασφαλείας και υπάρχει και ο Νόμος 3708/2008, που έχουμε κι εκεί ειδικές αναφορές, όσον αφορά τα νέα καθήκοντα που βάλαμε. Και εδώ, βάλαμε και τα καθήκοντα του σωματικού ελέγχου, αλλά βάλαμε και ξεκαθάρισαμε το ήδη υπάρχον θέμα της σύλληψης και παράδοσης αμέσως προς τις αστυνομικές αρχές, των παραβατών στον χώρο του γηπέδου.

Ηλεκτρονικό σύστημα εποπτείας αθλητικών εγκαταστάσεων. Να πούμε τα πράγματα ξεκάθαρα, δεν λειτουργεί όπως θέλουμε να λειτουργεί. Η χρησιμότητα της ηλεκτρονικής εποπτείας των καμερών είναι τεράστια, αλλά ακόμα το αποτέλεσμα το οποίο θέλουμε δεν είναι το επιθυμητό, έτσι όπως πραγματικά υπάρχει η δυνατότητα να αξιοποιήσουμε τα στοιχεία. Γιατί κάπου όταν τα χρειαστήκαμε - θα αναφερθώ σε γεγονότα σε ένα παιχνίδι της ΑΕΚ - βγάλαμε αμέσως τους δράστες, όταν είχαμε επίθεση σε Αστυνομικούς, που τραυματίστηκαν αν θυμάστε. Τους πιάσαμε και τους πέντε. Και σε άλλα παιχνίδια αντίστοιχα, δεν έχουμε την παραμικρή παραβατικότητα.

Ο Δημήτρης είπε για 56 συλλήψεις, εντάξει! Βλέπετε κάποια στοιχεία που είναι και θέμα λειτουργίας του κάθε συστήματος. Βλέπετε εδώ το κέντρο των καμερών στην Τότνεαμ. Είναι καρφωμένες στην οροφή, ανεξάρτητο από τις κερκίδες, ελεύθερο, ασφαλισμένο, εδώ της Manchester United το ίδιο. Πάμε στην Λειβαδιά να το δούμε. Μέσα στους θεατές. Επικίνδυνο. Πώς θα κάτσει ο αστυνομικός να κάνει τη δουλειά του, που ανά πάσα στιγμή, ή εδώ στον Άρη, να κάνει τη δουλειά του. Δεν μπορεί να κάνει τη δουλειά του, γιατί θα εγκλωβιστεί και θα τον κάψουν. Ή εδώ, στο Ολυμπιακό Στάδιο, που λέμε ότι είναι το πιο ασφαλές, υποτίθεται, γήπεδο στην Ελλάδα. Ε, από πού θα φύγουν, όταν τους λιντσάρουν και δεχτούν επίθεση;

Σύγχρονα γήπεδα: είτε το θέλουμε, είτε δεν το θέλουμε, το πρόβλημα της ασφαλείας, είναι το Α και το Ω. Ή θα φτιάξουμε καινούργια γήπεδα, ή θα αναβαθμίσουμε τα ήδη υπάρχοντα. Δεν γίνεται να πάμε να αναβαθμίσουμε το επίπεδο ασφαλείας, αν δεν διορθώσουμε αυτό το κομμάτι. Σύγχρονα γήπεδα. Όπου αναβαθμίστηκε το επίπεδο της ασφαλείας π.χ. Αγγλία, εκεί τους ανάγκασαν να φτιάξουν τα γήπεδά τους, δίνοντας μία σχετική χρηματοδότηση της τάξεως του 5% κατ' αρχήν, για τη κατασκευή των γηπέδων. Έτσι πρέπει να γίνει, δεν γίνεται διαφορετικά. Βλέπουμε το γήπεδο της Manchester United, της Arsenal, βλέπουμε στην Βέρνη στην Ελβετία και βλέπουμε βέβαια εδώ γήπεδα τα οποία δεν έχουν κάγκελα, δεν έχουν τίποτα, το παραμικρό. Έχει την δυνατότητα ο θεατής να ακούει ακόμα και την ανάσα του ποδοσφαιριστή.

Ένα άλλο βασικό κομμάτι, το οποίο ακόμα εδώ στην πατρίδα μας το παλεύουμε, το προσπαθούμε, αλλά δεν είναι στο επιθυμητό αποτέλεσμα: συνεργασία με δημόσιες αρχές. Αφού ξεκαθαρίσουμε πλέον, ποιοι είναι οι ρόλοι των αρχών, της κυβέρνησης, της Αστυνομίας και των άλλων φορέων, ποιος είναι ο ρόλος των ΠΑΕ, με σαφείς όμως ευθύνες.

Εκείνο που θέλω να πω, είναι ότι εκείνο που θέλουμε και αυτό που εφαρμόζεται στην Ευρώπη, δεν το έχουμε πετύχει. Πρέπει αυτό το σχεδιάγραμμα, το οποίο μας δίνει η UEFA, να το κάνουμε πράξη. Ότι, είτε το θέλουν κάποιοι κύριοι, είτε δεν το θέλουν, στο κέντρο της εξουσίας των Σωματίων Ασφαλείας, θα είναι πάντα η ΕΛ.ΑΣ. Αυτό είναι ξεκάθαρο, δεν το διαχειριζόμαστε, δεν το συζητάμε, είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα, δεν περπατάμε διαφορετικά. Αλλά με βάση αυτό το παζλ που έχουμε εδώ, με κέντρο την Αστυνομία, πρέπει να έχουμε άμεση συνεργασία με τις ΠΑΕ, τα club, όπως λέμε. Η συνεργασία αυτή δεν είναι στον βαθμό τον επιθυμητό αυτή τη στιγμή. Πρέπει να γίνει πιο σωστή, πιο οργανωμένη και σε βάθος δουλειά. Ασφαλώς, όλες οι άλλες δημόσιες υπηρεσίες, Πυροσβεστική, Α' Βοήθειες κλπ.

Και κάτι βασικό: δεν έχουμε βάλει εδώ στην Ελλάδα, αυτό που λέμε ο Δήμος. Ο Δήμος έχει τεράστιες δυνατότητες, και έχει και πάρα πολλές υπηρεσίες. Αυτό το κομμάτι το έχουμε αφήσει απέξω. Πρέπει να το δουλέψουμε για να καταφέρουμε όλο αυτό το παζλ να ξέρει να δουλεύει και να ξέρει να δουλεύει με βάση την ισότητα, και όχι να λείει είμαι εγώ, εσύ, οτιδήποτε. Δουλεύοντας λοιπόν όλοι μαζί σ' αυτή τη διαδικασία, τι πετυχαίνουμε; Κάτι που σήμερα δεν έχουμε. Δηλαδή, έχουμε την αστυνομική δύναμη που σήμερα δουλεύει μόνη της, έχουμε τους υπευθύνους ασφαλείας και το ιδιωτικό προσωπικό, που υφίστανται σήμερα, πληρώνονται, υπάρχει νομικό πλαίσιο κλπ., δική του δουλειά. Έχουμε τις κυβερνητικές

αρχές, άλλο κομμάτι. Δεν έχουμε ενιαίο κομμάτι το οποίο να δουλεύει το ένα ταυτόχρονα με το άλλο, με αποτέλεσμα να δημιουργείται η γκρίζα ζώνη, που η γκρίζα ζώνη είναι η βασική και ουσιαστική αιτία των φαινομένων βίας που βλέπουμε.

Βέβαια, υπάρχουν πρωτοβουλίες που έχουν γίνει και από εμάς, και από την ΕΠΟ, υπάρχει πλέον ο Κανονισμός Γηπέδων Ασφαλείας και Προστασίας των Αγώνων, σε μία λογική όπως ακριβώς έχει η UEFA και όπως ακριβώς προβλέπει το Πράσινο Βιβλίο στην Αγγλία, που αναλύει λεπτομερώς τι πρέπει να γίνεται από το σκαλάκι μέχρι το οτιδήποτε. Και καταλαβαίνουμε ότι αυτά όλα περπατάνε.

Προτάσεις: Πριν πω οτιδήποτε, ακούστε με, αλλά μη με χτυπάτε. Άμεση υλοποίηση του Ενιαίου Κανονισμού Ασφαλείας. Κάναμε μία μεγάλη προσπάθεια, η Super League, η ΕΠΟ, η ΕΛ.ΑΣ. και η Γ.Γ.Α. και έχουμε έναν Ενιαίο Κανονισμό Ασφαλείας, ο οποίος στόχο τι έχει; Ουσιαστικά να κάνουμε διακριτούς ρόλους μέσα στο παιχνίδι, ποιος είναι ο ρόλος του καθενός. Και κυρίως το άρθρο 10. Επιχειρησιακή ανταπόκριση εμπλεκόμενων φορέων - αρχών ασφαλείας, ανάλυση πρώτης επιχειρησιακής φάσης, να μην το αναλύσουμε.

Ένα πρόβλημα βασικό στον Νόμο 3708, οι Λέσχες φιλάθλων: Τι έγινε με τον Νόμο 3708; Λέει ο νόμος, ότι μπορεί κάθε ΠΑΕ, αφού κατάργησε τους Συνδέσμους Φιλάθλων, κάθε ΠΑΕ μπορεί λέει να κάνει Λέσχες. Ποια ΠΑΕ θα αναλάβει την ευθύνη όλης αυτής της ιστορίας, όταν είναι δυνητική η ιστορία από κάτω; Καμία! Με ό,τι αυτό συνεπάγεται, νομικά προβλήματα, οικονομικά προβλήματα, κλπ. Δεν έκανε καμία. Οπότε, αυτή τη στιγμή δεν έχουμε ούτε Συνδέσμους Φιλάθλων, ούτε Λέσχες. Δεν έχουμε τίποτα. Δηλαδή, με τον νόμο που πήγαμε να φτιάξουμε, τα καταργήσαμε όλα. Άρα, εδώ χρειάζεται νομοθετική παρέμβαση. Και η νομοθετική παρέμβαση πρέπει να είναι, εκεί καταλήγουμε, να ξαναγυρίσουμε στο παλιό καθεστώς το οποίο υπήρχε, με τους Συνδέσμους Φιλάθλων, με την εποπτεία της Γ.Γ.Α., με τις ευθύνες οι οποίες θα μπορούν από τις ΠΑΕ, στις μετακινήσεις τους, στην διάθεση εισιτηρίων κλπ. και ασφαλώς από κάτω και το θέμα της μετακίνησης φιλάθλων, που ναι μεν επίσημα δεν αναγνωρίζεται η μετακίνηση φιλάθλων, αλλά από την άλλη μεριά, ποιος είναι εδώ μέσα που θα μου πει ότι δεν γίνονται μετακινήσεις και μάλιστα οργανωμένες; Και δεν παίρνει η Αστυνομία μέτρα για μετακινήσεις φιλάθλων κλπ., που όλες αυτές οι μετακινήσεις, με βάση τον Ν. 3708, είναι παράνομες...

Προσδιορισμός μεγέθους του αριθμού εισιτηρίων. Είναι ένα μέτρο το οποίο νομίζω έχει περπατήσει στην Ευρώπη, στην UEFA υπάρχει τουλάχιστον το 5% σαν ποσόστωση μετακίνησης φιλάθλων, στην Γερμανία υπάρχει ένα 10% και εκεί είναι που εμείς προσαρμόζουμε περισσότερο την λογική μας, ότι ένα minimum μετακίνησης σε οργανωμένο γήπεδο, που οργανωμένα θα υποδέχεται τους φιλάθλους.

Αναβάθμιση της εκπαίδευσης – πιστοποίησης, όπως έχει ξεκινήσει η ΕΠΟ και με ακόμα μεγαλύτερο ρυθμό, των υπευθύνων ασφαλείας και του ιδιωτικού προσωπικού.

Για τα επιχειρησιακά θέματα, είναι αυτό που είπα, ουσιαστική αξιοποίηση των καμερών, εξειδικευμένη γνώση και απασχόληση στην ΕΛ.ΑΣ., αναβάθμιση του 3ου Τμήματος του Γραφείου Ποδοσφαίρου, το οποίο πρέπει να ασχολείται μόνο με το ποδόσφαιρο και όχι με 45 αντικείμενα που ασχολείται σήμερα, αναβάθμιση του προγράμματος εκπαίδευσης επιτελικών αξιωματικών. Και τι εννοούμε; Εμείς θέλουμε το κάθε γήπεδο να έχει έναν αξιωματικό όλη τη χρονιά, ο οποίος θα είναι επικεφαλής στα μέτρα, να ξέρει δηλαδή από την αρχή της χρονιάς, με βάση τα σχέδια τα οποία έχουμε λάβει, μέχρι πού θα καταλήξουμε, ότι θα είναι αυτοί 1-2. Δεν θα παίζουμε μπάλα με 45, γιατί καταλαβαίνετε ότι το κενό εξουσίας που δημιουργείται, αυτόματα δημιουργεί τεράστια κενά επιχειρησιακά.

Και σίγουρα, αναβάθμιση των Τμημάτων Πρόληψης Οργανωμένης Αθλητικής Βίας. Υπάρχουν δύο τμήματα αυτή τη στιγμή, ένα στην Αθήνα, ένα στη Θεσσαλονίκη. Κάνουν καλή δουλειά, πολύ καλή δουλειά, αλλά χρειάζονται αναβάθμιση. Χρειάζεται αυτά τα παιδιά να τα βοηθήσουμε. Να τους δώσουμε και προσωπικό περισσότερο και μέσα περισσότερα και οικονομική ενίσχυση όπου χρειαστεί, για μέσα και μετακινήσεις κλπ., για να μπορούμε να πάρουμε αυτό το οποίο θέλουμε και αυτό το οποίο έχουν κάνει πάρα πολύ έξυπνα, Ολλανδοί, Ισπανοί, Εγγλέζοι κλπ., προς αυτή την κατεύθυνση.

Νομοθετικά θέματα: Ανάλυση ευθύνης της ΠΑΕ, παρουσία των δυνάμεων της ΕΛ.ΑΣ., βάσει σχετικής ορθολογικοποίησης πραγματικών αναγκών για αξιοποίηση βαθμού επικινδυνότητας κάθε αγώνα. Από την αρχή της χρονιάς κύριοι, πρέπει να καθόμαστε να κάνουμε ένα σχέδιο για όλους τους αγώνες. Για όλους. Στο 90% των αγώνων πέφτουμε μέσα, δεν έχουμε διαφοροποιήσεις. Ένα 10% μπορεί να διαφοροποιείται, λόγω κάποιων ειδικών συνθηκών που δημιουργηθούν, ή αλλαγή σε σχέση με τα βασικά μέτρα που παίρνουμε.

Σημαίνει λοιπόν, ότι μπορούμε από την αρχή της χρονιάς να οριοθετήσουμε, Ολυμπιακός – Παναθηναϊκός, είναι ντέρμπι Α' κατηγορίας, ΠΑΟΚ – ΑΡΗΣ Α', Ολυμπιακός Βόλου – Λάρισα Α', Κέρκυρα – Ξάνθη τι είναι;

Δεν το ξέρουμε ότι είναι γ' κατηγορίας επικινδυνότητας; Το ξέρουμε. Άρα, το 90%, για να μην πω το 95%, ξέρουμε από την αρχή της χρονιάς να το σχεδιάσουμε και να πάρουμε τα μέτρα που θέλουμε. Και να σας πω και κάτι; Αυτή η υπερπαρουσία αστυνομικών στο γήπεδο, τελικά τι προσφέρει; Τίποτα! Τίποτα! Και θα σας πω κάτι πολύ απλό. Προχθές, στο παιχνίδι του Ατρομήτου με τον Ολυμπιακό Βόλου, οι απλοί ένστολοι την ώρα που εκδηλώθηκε το επεισόδιο στη πόρτα, στην θύρα 7^α κάνανε πίσω. Και είναι λογικό, όταν ο άλλος έρχεται και τους πετάει αντικείμενα, τους πετάει σκάλες, θα κάνουν πίσω, αφού δεν έχουν τη δυνατότητα να αντιδράσουν.

Επομένως, μόνο ο αστυνομικός με την ειδική εκπαίδευση και εξοπλισμό, μπορεί να ανταποκριθεί. Αυτούς θέλουμε, δεν τους θέλουμε όλους.

Μέσα σ' αυτή λοιπόν τη σωστή διανομή του προσωπικού, και μέσα στην λογική, όπως είπαμε, να εφαρμόσουμε το σύστημα της Αγγλίας, της υποχρέωσης δηλαδή των ΠΑΕ, να πληρώνουν αυτούς οι οποίοι απασχολούνται. Και τι, όχι να πηγαίνουν τα χρήματα στα Ταμεία, τα οποία δεν τα βλέπετε εσείς άμεσα. Βέβαια, θα μου πει κάποιος, αυτό το 10% πηγαίνει στα ταμεία, τα οποία εξασφαλίζουν την βιωσιμότητα των ταμείων κλπ. Η λογική που χρησιμοποιούν στην Αγγλία και αλλού, είναι άλλη. Τα χρήματα πηγαίνουν απ' ευθείας σ' αυτούς που εργάζονται.

Αυτός είναι ο ορθολογικός τρόπος διαχείρισης του προσωπικού, για να πετύχουμε τη μείωση του προσωπικού που θέλουμε. Γιατί, σε τελική ανάλυση, αυτό που θέλουμε όλοι είναι ουσιαστικά μέτρα με λιγότερο προσωπικό. Αν θέλουμε να παραμείνουμε στην σημερινή κατάσταση, αφήστε το όπως είναι.

Αυτή είναι η άποψή μου. Ο καθένας έχει την δική του άποψη, αλλά για να είναι ορθολογικό και αποτελεσματικό το μέτρο, πρέπει να περάσουμε σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Δουλεύοντας όλοι μαζί, πετυχαίνουμε το γκολ το οποίο θέλουμε. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ν. ΜΑΜΙΑΡΗΣ: Πριν δώσω το λόγο στον επόμενο ομιλητή, να πω ότι βρίσκεται κοντά μας ο κ. Κυριάκος Χήνας από την Ένωση των Φιλάθλων της ΑΕΚ ο οποίος έχει κάτι να μας πει.

Κ. ΧΗΝΑΣ: Σας ευχαριστούμε κ. πρόεδρε. Απλώς να πούμε ότι βλέπετε ότι το ενδιαφέρον θα μείνει τελικά μόνο μεταξύ μας. Σ' αυτούς που θα πρέπει να πάρουν απόφαση κάποια στιγμή, θα πρέπει να τους πούμε πώς καταλήγουμε εμείς, τα συμπεράσματά μας δηλαδή, να τους τα δώσουμε και να απαιτήσουμε να τύχουν υλοποίησης. Αντιλαμβανόμαστε ότι έχουν προγράμματα κι αυτοί φορτωμένα, αλλά κάποιος υψηλόβαθμος θα έπρεπε να ήταν εδώ, όπως είναι και ο κ. Βασιλάκης εδώ, αυτό είναι θετικό, ώστε να τα μεταφέρουν στους υπουργούς. Ο κ. Βασιλάκης ήταν ένας από τους καλούς Διαιτητές, από τους πανάξιους, που έχαιρε εκτίμησης από όλον τον φιλάθλο κόσμο. Και σαν άνθρωπος και ως Διαιτητής.

Ν. ΜΑΜΙΑΡΗΣ: Κύριε Βασιλάκη, θα είμαστε ευγνώμονες αν δώσετε μετά το στίγμα των προτάσεών σας. Σας ευχαριστούμε πολύ. Το λόγο έχει ο κ. Τσαχλίδης.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΧΙΛΙΔΗΣ

Διεθνής Παρατηρητής Διαιτησίας της UEFA

Κατ' αρχήν ευχαριστούμε για την πρόσκληση, είναι τιμή μου και χαρά μου που βρίσκομαι εδώ, σαν πρώην Διεθνής Διαιτητής και αυτή τη στιγμή είμαι διεθνής παρατηρητής διαιτησίας στην UEFA και παρατηρητής διαιτησίας στην Super League. Είμαι ιδιαίτερα ευαισθητοποιημένος στο κομμάτι της βίας και μάλιστα έχω μία ιδιαίτερη σχέση τώρα με τους Αστυνομικούς, γιατί στο τελευταίο Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα που έγινε, της Αστυνομίας, είχα οριστεί από την UEFA σαν υπεύθυνος ορισμού και διεθνής παρατηρητής διαιτησίας, για τα παιχνίδια που έγιναν στην Αθήνα.

Έχετε τους χαιρετισμούς από τον κ. Βασσάρα, δυστυχώς ο κ. Βασσάρας είναι Διευθυντής Ανάπτυξης στο πρόγραμμα διαιτησίας της ΕΠΟ και είναι και διεθνής παρατηρητής και μέλος της Επιτροπής Διαιτησίας της UEFA, αυτή τη στιγμή βρίσκεται στο Δ.Σ. της ΕΠΟ, προφανώς και ο κ. Πιλάβιος, γι' αυτό δεν παρίσταται και αυτός εδώ.

Μη μας ρωτήσετε εμάς τους διαιτητές, αν αγαπάμε το ποδόσφαιρο. Είναι η πρώτη ερώτηση που κάνουμε στα νέα παιδιά, που έρχονται στις σχολές της διαιτησίας, και είναι το πιο σημαντικό κομμάτι για μας. Η πρώτη ερώτηση που τους κάνουμε είναι αν αγαπάνε το ποδόσφαιρο, αν δεν το αγαπάνε καλύτερα να μην ασχοληθούν.

Τον υποφαινόμενο μην τον ρωτήσετε αν αγαπάει το ποδόσφαιρο, γιατί προέρχομαι από μία οικογένεια άκρως αθλητική, ο πατέρας μου ήταν χρόνια παράγοντας στο ποδόσφαιρο και δεν θα μπορούσα να μην το αγαπήσω το ποδόσφαιρο. Ο πατέρας μου ήταν ρομαντικός άνθρωπος όμως, σαν παράγοντας στο ποδόσφαιρο, που σημαίνει ότι το αγάπησα το ποδόσφαιρο, όπως το αγαπούσε αυτός. Δεν ήταν με την μορφή ίσως κάποιων παραγόντων που είναι επαγγελματίες και μπορεί να μην το αγαπάνε.

Αυτό είναι το κομμάτι που πιστεύω ότι έχει μεγάλη σημασία και πρέπει να σταθούμε, κατά πόσο αγαπάμε το ποδόσφαιρο και αυτοί που ασχολούνται με το ποδόσφαιρο, πραγματικά αν το αγαπάνε.

Κόκκινη κάρτα στη βία, στην προετοιμασία που έχει κάνει ο κ. Βασσάρας, στην παρουσίασή του, κόκκινη κάρτα στη βία και μία αναφορά στο ποδόσφαιρο, μας λέει ότι το ποδόσφαιρο είναι ο βασιλιάς των σπορ. Και είναι ο βασιλιάς των σπορ, γιατί σαν διαιτητής μπορώ να σας πω ότι είναι πάρα πολύ εύκολο στους κανονισμούς, με αποτέλεσμα όλοι μα όλοι να γίνονται εύκολα προπονητές, να γίνονται εύκολα ποδοσφαιριστές, να γίνονται εύκολα διαιτητές. Και να μη σας ξεφεύγει το γεγονός, ότι όλος ο κόσμος που πηγαίνει στα γήπεδα, είτε είναι κάποιος επώνυμος -όλοι είμαστε επώνυμοι, αλλά να έχει ένα ξεχωριστό όνομα σε ένα επίπεδο που να τον αναγνωρίζουμε, να έχει μία αναγνωρισιμότητα, λοιπόν- μόλις πηγαίνει στο γήπεδο χάνει την ιδιότητα που έχει και γίνεται αυτομάτως και αυτός προπονητής, διαιτητής, γίνεται μέρος του κόσμου που παρακολουθεί έναν αγώνα. Που σημαίνει ότι όσοι βρίσκονται σε έναν χώρο όπως είναι το γήπεδο, αισθάνονται λίγο ξεχωριστά, απ' ό,τι μπορεί να είναι στην ιδιωτική του ζωή ο καθένας.

Το ποδόσφαιρο λοιπόν έχει μία τεράστια δυναμική, έχει μία ιστορία και ένα μέλλον. Είναι ιδιαίτερος γοητευτικό, είναι συναρπαστικό, είναι ριψοκίνδυνο, και παίζεται παντού και από όλους, είτε αυτά είναι παιδιά, που βλέπουμε στην φωτογραφία αυτή είτε είναι μεγάλοι. Επίσης, έχει την ιδιότητα να φυτρώνει παντού, και το βλέπουμε ότι μπορεί να υπάρχει μία τσιμεντούπολη και να υπάρχει ένας χώρος όασης αθλητισμού, που είναι το γήπεδο.

Εμείς οι Έλληνες έχουμε την υποχρέωση να ακολουθήσουμε τους ρυθμούς της ανεπτυγμένης ποδοσφαιρικά Ευρώπης, και να μη μένουμε πίσω. Η Super League είναι αυτή τη στιγμή η ανώτατη κατηγορία ποδοσφαίρου στην Ελλάδα. Είναι η βιτρίνα του ποδοσφαίρου μας και χρειάζεται μία κοινή προσπάθεια όλων. Αυτή σίγουρα στηρίζεται σε μία συνεχή, ουσιαστική βελτίωση που πρέπει να έχουμε σε όλους τους τομείς της ενασχόλησης με το ποδόσφαιρο ώστε να υπάρχει μία καλύτερη προβολή του αθλήματος.

Ποιοι θα πρέπει να συμμετέχουν σ' αυτό; Φυσικά οι καλύτεροι, που μπορεί να είναι είτε οι παράγοντες, είτε οι προπονητές, είτε οι ποδοσφαιριστές, ακόμα - ακόμα οι φίλαθλοι. Και φυσικά φτάνουμε στο κομμάτι το δικό μας, τους διαιτητές.

Καλύτερη ελληνική διαιτησία. Να πιστέψετε πραγματικά ότι και εμείς, οι ίδιοι οι διαιτητές, το θέλουμε

και πιστεύω ότι όταν η ελληνική διαιτησία θα μπορεί να είναι με ένα πνεύμα ανεξαρτησίας, ένα σωστό πρόγραμμα, με μία ικανότητα αυτών των ανθρώπων, που μπορεί να βρίσκονται σε κάποιες θέσεις που να κρίνουν κάποιους διαιτητές, επίσης όταν θα μένει ανεπηρέαστη η ελληνική διαιτησία, από κάποια μικρά ή μεγάλα συμφέροντα κάποιων ανθρώπων, κακών παραγόντων που έχουν στο μυαλό τους μόνο μία ποδοσφαιρική αναρχία να υπάρχει στον χώρο, τότε πραγματικά και η ελληνική διαιτησία θα μπορεί να συμβάλλει στην πρόληψη της βίας στα γήπεδα.

Εδώ αυτή η ζυγαριά είναι ο σκοπός που έχουμε, είναι η απονομή της δικαιοσύνης και η μείωση των λαθών. Δεν είναι εύκολο. Είναι πραγματικά δύσκολο, πραγματικά το 50-50 που λέμε να υπάρχει στην διαιτησία, δεν είναι εύκολο, όσον αφορά τα λάθη που μπορούν να γίνουν.

Η διαιτησία στηρίζεται στους εξής τομείς. Στην επιμόρφωση των διαιτητών, στην εκγύμναση των διαιτητών, στην στήριξη που πρέπει να έχουν οι διαιτητές από όλους τους φορείς, στην υψηλή αμοιβή που πρέπει να έχει ένας διαιτητής στις ανώτερες κατηγορίες, έτσι ώστε να διασφαλίσουμε οποιεσδήποτε άλλες οδούς, που μπορεί να σκεφτεί ο οποιοσδήποτε διαιτητής, για να είναι επιλήσιμων.

Τα αυστηρά κριτήρια που πρέπει να υπάρχουν για την αξιολόγηση των διαιτητών. Θα σταθούμε στα τρία κομμάτια της επιμόρφωσης, της στήριξης και τα κριτήρια αξιολόγησης των διαιτητών, που είναι τα σημαντικότερα.

Η επιμόρφωση γίνεται με τα σεμινάρια και τις ημερίδες που διοργανώνονται και είναι συνεχείς, και έχουν να κάνουν με τους εκπαιδευτές, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι και θα εκπαιδεύσουν τους διαιτητές που βλέπετε στα γήπεδα. Τους παρατηρητές που είναι αυτοί που θα βαθμολογήσουν τους διαιτητές και που με την τελευταία ένταση της ΕΠΟ στο πρόγραμμα διαιτησίας που υπάρχει, αυτή τη στιγμή υπάρχει μία ενιαία γραμμή, είναι το referee assistant program που η Ελλάδα πλέον έχει έναν ενιαίο τρόπο που εκπαιδεύει τους διαιτητές, έναν ενιαίο τρόπο που οι παρατηρητές παρατηρούν και βαθμολογούν τους διαιτητές, δεν κάνει πλέον ο καθένας ό,τι του έρθει, υπάρχει ένας πυρήνας από την Διεύθυνση Ανάπτυξης, που ξεκινάει από την UEFA και πλέον όλοι αυτοί εκπαιδεύουν με έναν ενιαίο τρόπο. Οι παρατηρητές παρατηρούν με έναν ενιαίο τρόπο, και βαθμολογούν με τον ίδιο τρόπο για τους διαιτητές, για να έχουμε μία ενιαία εφαρμογή του κανονισμού στο γήπεδο και από κει και πέρα, όλες οι υπόλοιπες ημερίδες και τα σεμινάρια που γίνονται, απευθύνονται σε ακαδημίες ΤΕΦΑΑ και Σχολεία, που από εκεί αντλούμε τους καινούργιους διαιτητές, να είναι πλέον τα παιδιά μορφωμένα και να έχουν μία σημαντική καλλιέργεια, γνωρίζοντας ξένες γλώσσες, και να έχουν ένα υψηλό επίπεδο μόρφωσης. Και μετά, οι ποδοσφαιριστές, οι προπονητές και οι δημοσιογράφοι, -έχουν γίνει ημερίδες και για τους δημοσιογράφους-, αλλά και πολλές συγκεντρώσεις για τους ποδοσφαιριστές και τους προπονητές, σε ομάδες.

Τα κριτήρια αξιολόγησης: Ξεκινάμε από την Διεύθυνση Ανάπτυξης Διαιτησίας, που εκπαιδεύονται οι νέοι διαιτητές, και προχωρούμε στο πρόγραμμα ανάδειξης, καταγραφής των νέων ταλάντων. Συνεχίζουμε με το δελτίο ποιότητας και τα αρχεία δεδομένων, τώρα πλέον υπάρχουν σε όλες τις ποδοσφαιρικές ενώσεις, για να έχουμε πραγματικά όλοι οι διαιτητές ένα αρχείο και να ξέρουμε ο κάθε διαιτητής τι έχει κάνει σε κάθε παιχνίδι και στα τοπικά. Η προσέλκυση νέων διαιτητών, όπως σας είπα, από τα ΤΕΦΑΑ, να έχουν ένα στάνταρ μόρφωσης, και μια αξιολόγηση της πορείας αυτών των νέων. Γιατί για να προχωρήσουν πιο πάνω, στις ανώτερες κατηγορίες, πρέπει να έχουν τα σωστά κριτήρια για να αξιολογηθούν έτσι όπως πρέπει να αξιολογηθούν.

Ένα άλλο κομμάτι είναι η στήριξη που πρέπει να υπάρχει στους διαιτητές, από όλους τους φορείς και από τους δημοσιογράφους.

Εδώ βλέπουμε διάφορες μορφές έκφρασης της βίας, που μπορεί να ξεκινήσει στον αθλητικό χώρο από τους ποδοσφαιριστές, οι οποίοι πρέπει να γνωρίζουν ότι είναι επαγγελματίες και παίζουν σε σωματεία με υψηλά στάνταρ της εκπαίδευσης και αμοιβής. Όπως εδώ, μπορείτε να δείτε τους διαιτητές, να μπαίνουν στη μέση, να προσπαθούν να χωρίσουν ποδοσφαιριστές δυο ομάδων, αγώντας σε επίπεδο Champions League και βλέπετε αυτοί οι ακριβοπληρωμένοι ποδοσφαιριστές, γνωστοί σε όλους, τι αντιδράσεις έχουν και πώς ξεσπούν μεταξύ τους. Μπορείτε να δείτε σ' αυτό το βίντεο, προπονητή μεγάλης ομάδας της Ευρώπης, η αντίδρασή του απέναντι στον διαιτητή, και πείτε μου εσείς αν αυτή εδώ η μορφή ενός ανθρώπου που πρέπει να παράγει κάτι άλλο στο ποδόσφαιρο, να τον βλέπουμε σ' αυτή την εικόνα. Βεβαίως είχε κύρωση. Αυτό είναι θέμα της UEFA, ο διαιτητής έγραψε στο φύλλο αγώνος το περιστατικό.

N. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Με ένα συμπέρασμα να κλείσουμε, πώς συμβάλλει η διαιτησία στον περιορισμό των βίαιων αντιδράσεων.

Γ. ΤΣΑΧΙΛΙΔΗΣ: Θα αναφερθώ στο Ψήφισμα που υπάρχει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την βία στα γήπεδα. Τα αθλητικά γεγονότα είναι πολιτιστικά γεγονότα και πρέπει να διευκολυνθεί η πρόσβαση σ' αυτά όλων των στρωμάτων της κοινωνίας. Να μπορεί ο γονιός να πάρει το παιδί του και να πηγαίνει στο γήπεδο. Με μία προληπτική αλλά και μία κατασταλτική πολιτική απέναντι στον χουλιγκανισμό, το φαινόμενο θα περιοριστεί και να έρθει σε ελεγχόμενα επίπεδα.

Η πρόληψη λοιπόν, αναφέρθηκε εκτενέστερα και προηγουμένως, είναι ό,τι το σημαντικότερο. Όλα τα σωματεία, άρθρο 14, καλούνται να επιδεικνύουν πλήρη διαφάνεια στις οικονομικές πράξεις τους και να αφιερώσουν ένα τμήμα των πόρων τους, στην ενσωμάτωση των οπαδών. Οι παίκτες οφείλουν να επιδεικνύουν υπεύθυνη συμπεριφορά, όπως εδώ, και η χρήση ανθρώπων των οπαδών σαν μέρος security, αλλά με υγιή τρόπο και όχι άρρωστο. Τα ΜΜΕ δεν πρέπει να έχουν σαν πρώτο στόχο τον εντυπωσιασμό, αλλά την προώθηση του ευ αγωνίζεσθαι, κλπ.

Δεν θέλω να σας κουράσω. Οι διαιτητές είναι ένα κομμάτι, μέρος του ποδοσφαίρου και μέρος του αθλητισμού. Θεωρούμε σαν διαιτητές, ότι πολλές φορές μπορεί να είμαστε η αφορμή της βίας που μπορεί να ξεκινά, αλλά όχι η αιτία. Καλό είναι να γίνονται ημερίδες, όπως αυτή που γίνεται, για την πρόληψη και για την καταστολή. Είναι μέρος του ποδοσφαίρου και η διαιτησία, και πάντοτε θα είμαστε παρόντες σε ό,τι εκδήλωση μας ζητηθεί, για να μπορέσουμε από την πλευρά μας να δώσουμε τα φώτα μας όσο μπορούμε.

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ κι εμείς, να είμαστε αχρείαστοι αρκεί οι αγώνες να λήγουν ομαλά.

Είναι ευκαιρία, με όλα αυτά που ακούστηκαν γενικά, να κλείσουμε και με κάτι ευχάριστο, που έστω σε μικρογραφία δίνει μία ακτίνα φωτός, για το πώς όντως θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί με κάποια συνεργασία το πρόβλημα των βιαιοτήτων, όχι μόνο μέσα αλλά και έξω από τα γήπεδα, όπως το έκανε ο συνάδελφός σας, ο Αστυνομικός Διευθυντής, ο κ. Περιστερής, στην Καισαριανή, όπου κάποτε υπήρχε ένα έντονο κλίμα βίαιης αντιπαράθεσης μεταξύ της νεολαίας του Βύρωνα και της Καισαριανής και η οποία εκφραζόταν μέσα στα γήπεδα. Πώς με δική του πρωτοβουλία και με συντονισμό όλων των τοπικών δυνάμεων, λύθηκε, εξέλειψε αυτό το φαινόμενο για δύο αγωνιστικές περιόδους, που διαχειριζόταν αυτός το θέμα. Και αξίζει νομίζω να αξιοποιηθεί ο άνθρωπος αυτός, επιχειρησιακά, με αυτή την εμπειρία που έχει. Κύριε Περιστερή, αν θέλετε.

Δ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗΣ: Χαιρετώ όλους τους συναδέλφους και τον πρόεδρο και τον προεδρεύοντα. Κύριε πρόεδρε της ΠΟΑΣΥ, εύχομαι να έχει συνέχεια αυτή η ημερίδα, διότι απ' όλα αυτά που ακούστηκαν, πήραμε πολλά μηνύματα.

Δεν θα σας κουράσω, συνάδελφοι, απλώς δύο πράγματα θα σας πω από την εμπειρία μου, που ήμουν στο Α.Τ. Καισαριανής, και γεύθηκα πραγματικά γεγονότα μέσα στα γήπεδα. Το περιστατικό το οποίο αναφέρει ο κ. Μάλλιαρης, ισχύει, πράγματι όταν πήγα στο Α.Τ. έγινα δέκτης των μηνυμάτων αυτών που ανέφερε, ότι υπήρχε μία αντιπαλότητα ετών, μεταξύ Βύρωνα και Καισαριανής.

Θα επακολουθούσε ένας αγώνας ο οποίος μου έδωσε την εντύπωση ότι εκεί θα έχουμε κάποια επεισόδια. Θέλω να κάνω μία παρένθεση, κάτι που είπε και ο συνάδελφος ο κ. Μαχαίρας, που έβαλε στο επίκεντρο την Αστυνομία σε όλους τους αγώνες. Θα πρέπει ο τοπικός διοικητής, σε κάθε περιοχή, να έρθει σε επαφή με όλους τους παράγοντες. Ποιοι είναι οι παράγοντες; Ο Δήμος, βασικός παράγων, μπορώ να τον χαρακτηρίσω βασικό παράγοντα, οι αθλητικοί παράγοντες και τα σωματεία, που πιστεύω ότι μπορούν να συμβάλλουν.

Αυτό που έκανα εγώ ήταν να συνεργαστώ. Από τη μεριά της Καισαριανής είχα τον κ. Μάλλιαρη και από τον Βύρωνα τον κ. Ραφτογιάννη, προκειμένου να έχουμε μία σύγκλιση απόψεων, ως προς το πώς θα γίνει ο αγώνας αυτός. Είχαμε πραγματικά, ένα αποτέλεσμα θετικό. Πιστεύω ότι μπορούμε να συμβάλλουμε όλοι, αρκεί οι πρωτοβουλίες αυτές να μη σταματήσουν σε κάποιο μόνο επίπεδο, αλλά να έχουμε συνέχεια.

Όμως ο κ. Μαχαίρας ανέφερε και κάτι άλλο. Ότι οι αξιωματικοί οι οποίοι βρίσκονται στα γήπεδα, θα πρέπει να είναι μία συνεχής χρονιά. Γιατί αυτό; Γιατί ξέρουν τι θα ακολουθήσει. Πρέπει να παίρνουν τα μηνύματα από τους άλλους αγώνες. Δηλαδή, όταν θα έρθει μία άλλη τοπική ομάδα και έχουν δημιουργηθεί επεισόδια, θα πρέπει σ' αυτή την περίπτωση ο Διοικητής να καλέσει, και να καλέσει όλους τους παράγοντες, αν κρίνει, ότι δεν πρέπει να έρθουν φιλαθλοι στο σημείο αυτό, προκειμένου να αποτρέψουμε ένα σοβαρό γεγονός.

Πιστεύω ότι αυτό θα μπορέσει να συμβάλει και όλοι, αν εργαστούμε με ζήλο, με αγάπη και μεράκι, μπορούμε να δώσουμε ένα καλό αποτέλεσμα.

Ευχαριστώ

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Ευχαριστούμε κι εμείς. Ο κ. Περικλής Βασιλάκης, σύμβουλος του υφυπουργού, διεθνής παλαίμαχος διαιτητής και πρόεδρος της ΔΕΑΠ.

Π. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ: Εγώ να συγχαρώ εν πρώτοις το διοικητικό συμβούλιο και τον πρόεδρο γι' αυτή την ημερίδα, τουλάχιστον την επόμενη φορά – ειπώθηκε βέβαια – να είναι διημερίδα. Επίσης να συγχαρώ κι εσάς, που έχετε την αντοχή, αυτή την διημερίδα την κάναμε ημερίδα.

Εγώ αυτό το οποίο θέλω να καταθέσω, είναι ότι πλούτισα τις γνώσεις μου με όλα αυτά που ειπώθηκαν, και μπορώ να πω επειδή ήμουν πρόεδρος στην ΔΕΑΠ για ένα χρονικό διάστημα, ότι αυτά τα οποία λέγαμε τότε και προσπαθούσαμε τότε να κάνουμε, μπήκαν πλέον σε μια σειρά. Αυτό είναι σημαντικό.

Επίσης, αυτό που έλεγα πάντοτε, και το λέω και στις εκπομπές που συχνά - πυκνά εμφανίζομαι, όταν υπάρχουν επεισόδια, είναι ότι αυτός ο οποίος πληρώνει τη νύφη, είναι ο αστυνομικός, και αυτό με ενοχλεί. Γιατί από το 1974 που είμαι στα γήπεδα επίσημα, σαν διαιτητής, έχω ζήσει πάρα πολλά. Οι ομάδες λοιπόν, είτε ΠΑΕ, είτε ΚΑΕ, είτε στιδήποτε, αυτό που τους ενδιαφέρει είναι πώς να μην πληρώσουν τα σπασμένα. Και ποιος θα πληρώσει τα σπασμένα; Ο αστυνομικός.

Πρέπει λοιπόν με την νομοθεσία και με όλα αυτά τα οποία ειπώθηκαν, να μπει σε μία σειρά η υπόθεση βία, να μπει σε μια σειρά ποιος φταίει, και να πληρώνει αυτός που φταίει. Τίποτε άλλο, σας ευχαριστώ πολύ.

Χ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να πούμε εδώ, ότι μήνυμα συμπαράστασης, συγχαρητήρια έστειλε και ο γραμματέας του ΠΑΣΟΚ ο κ. Καρχιμάκης, αλλά και τις αγωνίες του μαζί με τα συγχαρητήριά του μάς έστειλε και ο επίτιμος Πρόεδρος της Ομοσπονδίας, ο κ. Κυριαζίδης, που θα ήθελε να ήταν σήμερα εδώ, αλλά δυστυχώς, είχε κάποιο άλλο σοβαρό περιστατικό να αντιμετωπίσει στην περιφέρειά του, και δεν μπόρεσε να είναι εδώ. Και καταλήγει στο κείμενό του λέγοντας ότι «μεταξύ των διαφόρων αιτιών του πολυπαραγοντικού φαινομένου της βίας, υποκρύπτονται η ανορθολογική θέση του κόσμου, η ανισοκατανομή του πλούτου και των δυνατοτήτων. Στο τέλος, μήτρα της βίας είναι ο ασίγηστος ανταγωνισμός για την επικράτηση επί του άλλου, που διαρρηγνύει τους κανόνες της κοινωνικής συμβίωσης». Δηλαδή, ποιος θα επικρατήσει, ένας αγώνας να επικρατήσουμε επί του άλλου.

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Μικρής διάρκειας τοποθετήσεις και να ακολουθήσουν οι ερωτήσεις.

Δ. ΓΙΑΝΝΕΛΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, να απευθύνω κι εγώ έναν χαιρετισμό, να ευχαριστήσω τον πρόεδρο της ΠΟΑΣΥ που μου έδωσε την ευκαιρία, μόνο για ένα δευτερόλεπτο να σας απασχολήσω και τον προεδρεύοντα ο οποίος το ανέχθηκε.

Είμαι ο υποστράτηγος ε.α. Γιαννελάκης Δημήτρης, είμαι γενικός γραμματέας της Πανελλήνιας Ένωσης Αποστράτων Αξιωματικών της πρώην Αστυνομίας Πόλεων. Είναι τιμή μου που προσκλήθηκα. Παρακολούθησα όσο μπόρεσα την διαδικασία της ημερίδας, και σίγουρα αποκόμισα πάρα πολλά ενδιαφέροντα.

Δεν θα πω για την ιστορία μου, δεν θα πω για την διαιτησία, συναντηθήκαμε σε πολλούς αγώνες, στον Ιωνικό στη Νίκαια, στον Πειραιά στο Καραϊσκάκη, παλιό και νέο, γιατί έχω κάποια χρονάκια, και έζησα κι εγώ, όπως και ο συνάδελφος, ο Διοικητής της Καισαριανής, όταν πήγα στον αγώνα Βύρωνα – Καισαριανής κι εγώ, σε ντέρμπι, όχι βέβαια από το Α.Τ. σαν Διοικητής, αλλά σαν υποδιοιευθυντής εκεί της Υποδιοιευθύνσεως να ηγηθώ στα μέτρα. Δεν είχα βέβαια την επαφή με τους παράγοντες, αλλά καταφέραμε και τα βγάλαμε πέρα με τις δυνάμεις μας. Και συμφωνώ με όσα είπε.

Ήθελα μόνο να πω δυο πράγματα: ότι οι απόστρατοι, γιατί τώρα πλέον απ' αυτή τη θέση μπορώ να μιλώ, οι απόστρατοι είναι κοντά στους εν ενεργεία, παρακολουθούμε με αγωνία όλα τα διαδραματιζόμενα και προσπαθούμε να ενισχύουμε ηθικά τους εν ενεργεία συναδέλφους, γιατί δεν είναι και μακριά ο καιρός που αφήσαμε την ενεργό δράση.

Όμως, ένα δεύτερο κ. πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε, η παρατήρησή σας για τον συγχωρεμένο τον συνάδελφό μας τον Νεκτάριο τον Σάββα, ο οποίος ήταν και φίλος, αν θα μπορούσα να το πω, ήταν Ναξιώτης, και εγώ σαν την Αγροφυλακής περιφερειάρχης έχω και εξάδελφό του πρώτο φύλακα, κάτω στη Νάξο, πρέπει να γίνει αυτό που ζητάτε, το αίτημα, από τον Δήμο Αθηναίων, και θα πρέπει να δοθεί η ονομασία του συναδέλφου σε κάποιο δρόμο. Δεν ξέρω αν θα μπορέσω, σαν υποψήφιος Δημοτικός Σύμβουλος, εφέτος να πιέσω την κατάσταση, αλλά είναι σίγουρο ότι θα καταβάλω κάθε προσπάθεια, ούτως ώστε αυτό το αίτημα να γίνει πραγματικότητα. Αυτά μόνο ήθελα να σας πω και ευχαριστώ που με ανεχτήκατε γι' αυτά τα λίγα λεπτά. Ευχαριστώ.

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Το ερώτημα σε ποιον είναι;

Μ. ΤΟΛΙΚΑΣ: Θα απευθύνω τα ερωτήματα και θα απαντήσουν. Και προς την πολιτεία και προς την Super League. Είμαι ο πρόεδρος των Αστυνομικών Λάρισας, σε ένα πολύπαθο, όσον αφορά τον αθλητικό χώρο.

Την Κυριακή έχουμε το ματς Ολυμπιακός Βόλου – Λάρισα. Ήδη άρχισε ο πόλεμος, ο ηλεκτρονικός πόλεμος. Σήμερα, η εφημερίδα της Λάρισας έγραφε ότι πήγανε φιλάθλοι της Λάρισας στον Εισαγγελέα, για κάποιο site που γράφανε διάφορα. Ήδη, άρχισε ο πόλεμος. Ο πόλεμος ισχύει από καιρό και συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Τι μέτρα θα πάρει η πολιτεία, θα το δούμε στην πράξη. Αυτό που θα γίνει όμως, πιστεύω, θα μπει η Αστυνομία στη μέση και θα είναι πάλι ο αποδιοπομπαίος τράγος. Κι' αυτό είναι το ερώτημα, είπατε προηγούμενως φίλε Θανάση, για ποιο λόγο είναι η Αστυνομία; Γι' αυτό τον λόγο είναι η Αστυνομία, για να ρχόνονται οι ευθύνες.

Έχω κάποια ερωτήματα. Μεγάλος αριθμός γηπέδων χωρίς άδεια λειτουργίας. Γιατί γίνονται οι αγώνες; Είμαστε στην Ευρώπη ή στην Ζιμπάμπουε; Δεν ξέρω.

Πρόστιμα των ομάδων: Πέφτουν πρόστιμα και έχω την πληροφορία, και να μας το απαντήσετε αυτό, απ' ό,τι γνωρίζω πηγαίνουν σε έναν κοινό κορβανά και στο τέλος μοιράζονται ξανά στις ΠΑΕ. Αν ισχύει, αν δεν ισχύει είναι λάθος, να μας το πείτε.

Έλεγχος φιλάθλων, είπατε προηγούμενως. Να πάμε και στη λογική, αλίμονο, να το πάμε και στην πράξη. 70.000 άνθρωποι, πώς πρέπει να ελεγχθούν; Με τα χέρια, όπως μπαίνουν μέσα; Πόσες ώρες νομίζετε ότι χρειάζονται για να ελεγχτούν και να μπου;

Αλλά πάμε και στο ευκολότερο, το νομικό. Έλεγχος φιλάθλου γίνεται όταν θεωρείται ο άλλος ύποπτος. Άρα, 70.000 κόσμος θεωρούμε ότι είναι ύποπτοι και τους κάνουμε ελέγχους; Έχουμε τα νομικά ζητήματα, τα οποία πρέπει και αυτά να τα δούμε. Ο νόμος Ορφανού ήταν ένας νόμος ο οποίος ήταν πραγματικά νόμος αθλητικός, δυστυχώς όμως, μετά από 6 μήνες ήρθε η 38404/2009, ΚΥΑ Ιωαννίδη, που ήρθε να ανατρέψει τον νόμο αυτόν, για τους λόγους που ήθελαν. Να πάρουν ψήφους, ήθελαν να βγουν, δεν ξέρω τι ήθελε να κάνει, πάντως ανακάτεψε το ζήτημα και αυτή τη στιγμή έχουμε και εκπροσώπους της πολιτείας εδώ, έχουμε και της Super League και απ' ό,τι φαίνεται, βολεύει και την πολιτεία και την Super League, να ισχύει αυτός ο νόμος. Γιατί αν δεν βόλευε, θα έπρεπε να είχε καταργηθεί με μία νέα ΚΥΑ. Να μας απαντήσετε.

Και ένα τελευταίο, το οποίο πάει προς την Δικαιοσύνη, γιατί όλοι φτάνει πλέον σ' αυτό που γίνεται. Σύμφωνα με τον νόμο, όταν τραυματίζεται υπάλληλος εν ώρα υπηρεσίας, υπάλληλος, όχι αστυνομικός, οποιοσδήποτε υπάλληλος εν ώρα εργασίας του, κινείται αυτεπάγγελτη διαδικασία, αυτόφωρη αυτεπάγγελτη διαδικασία «τις πταίει;». Σε μας δεν κινήθηκε ποτέ και παρά τα τόσα επεισόδια, ΠΑΟ, αν θυμάστε, πριν 2 χρόνια, που είχαν γίνει τα μεγάλα επεισόδια και μέσα στην πόλη που τραυματίστηκαν 8 Αστυνομικοί, παρ' ό,τι είχα πάει στον Εισαγγελέα με μηνυτήρια αναφορά, δυστυχώς, δεν προχώρησε τίποτα.

Εάν αυτή την πολιτεία θέλουμε και αυτές τις Super League θέλουμε για να κάνουμε αγώνες, ε, έτσι θα είναι η Αστυνομία δυστυχώς, στη μέση, ο σάκος του μποξ και αποδιοπομπαίος τράγος.

Π. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ: Εγώ θα έλεγα, πάνω στο θέμα του νόμου του Ορφανού, ήμουν Πρόεδρος στην ΔΕΑΠ και είδα εκ μέρους του Συμβουλίου τι έγινε. Είχαμε προτείνει αυτόν τον νόμο κι εμείς σαν ΔΕΑΠ, να είναι όσο πιο αυστηρός γίνεται. Δυστυχώς, εγώ έφυγα μετά και μετά έγιναν αυτά που έγιναν. Τίποτε άλλο.

Θ. ΜΑΧΑΙΡΑΣ: Όσον αφορά το πρώτο θέμα, τις άδειες λειτουργίας, πρέπει να σου πω, γιατί είμαστε συνάδελφοι και φίλοι, κάθε χρόνο δίνεται παράταση, παράταση στην παράταση, όσον αφορά το θέμα δηλαδή των οικοδομικών αδειών, το θέμα της πυρασφάλειας, αυτό που είπα προηγούμενως. Αν θέλουμε να έχουμε ποδόσφαιρο, πρέπει να αναβαθμίσουμε τα γήπεδά μας. Αν δεν αναβαθμίσουμε τα γήπεδά μας ... Εσείς της Λάρισας σε λίγο θα μπειτε στο καινούργιο γήπεδο, και είναι ένα γήπεδο πραγματικά που έχει χτιστεί με στάνταρ ασφαλείας υψηλά, και είναι αυτό το ζητούμενο σε τελική ανάλυση.

Δυστυχώς, κάθε χρόνο πάμε σε παρατάσεις, το οποίο κι εμείς δεν το θέλουμε. Από πλευράς Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας γίνεται πάρα πολύ μεγάλη δουλειά για να κρατάμε καινούργια κριτήρια αναβάθμισης αυτών των γηπέδων, και όπως ξέρεις πάρα πολύ καλά, η Λάρισα με το που συμμετείχε στα διεθνή παιχνίδια, υποχρεώθηκε να τα κάνει. Ε, πήγε στο Βόλο να τα κάνει.

Μ. ΤΟΛΙΚΑΣ: Άρα, ήταν άχρηστο για τα διεθνή παιχνίδια.

Θ. ΜΑΧΑΙΡΑΣ: Τα διεθνή παιχνίδια σου δίνουν την δυνατότητα, όπως ο ΠΑΟ επάνω, έκανε πέντε πράγματα. Όσον αφορά το θέμα του ελέγχου των φιλάθλων, να το δούμε. Είδες τι είπα προηγούμενως, ότι το επικίνδυνο κομμάτι σε ένα σύνολο γηπέδων είναι το 1%, δηλαδή αν πάμε στο Ολυμπιακό Στάδιο, των 60-70 χιλιάδων, οι θύρες οι οποίες ουσιαστικά πρέπει ουσιαστικά να ελεγχθούν είναι η 35 και η 1. Θέλω να σου πω ότι το μεγάλο κομμάτι το επικίνδυνο, μπορείς να το προσδιορίσεις, είναι 4-5 χιλιάδες, δεν είναι παραπάνω. Εκεί είναι το κομμάτι στο οποίο θα πρέπει να δώσεις βαρύτητα.

Από κει και μετά, παγκόσμια, δεν γίνεται έλεγχος και στους 70.000. Επιλεκτικά εφαρμόζεις τακτικές και λες στους 5.000 που θα περάσουν στα VIP, θα ελέγξεις τα 50 ή 100, γιατί εκεί δεν κινδυνεύεις. Αυτό είναι το κομμάτι το ένα.

Όσον αφορά τώρα το θέμα του νόμου του Ορφανού, όπως είπε και ο κ. Βασιλάκης προηγουμένως, η πάγια θέση της Super League ήταν να μην αλλάξει ο νόμος. Και ήμασταν κάθετοι στην αλλαγή του νομικού πλαισίου αυτού, γιατί είχαμε δει αποτελέσματα. Ήδη με τα αποτελέσματα βλέπαμε ότι είχαμε μείωση της παραβατικότητας μέσα στα γήπεδα, με την αυστηροποίηση του νόμου.

Βέβαια, ο πρόεδρος διαφωνεί όσον αφορά τα αυστηρά μέτρα. Εμείς λέμε ότι στο συγκεκριμένο, επειδή μάλλον πάμε σε αλλαγή του νομικού πλαισίου πάλι, αναμόρφωση του Νόμου 2725/99, μικρές ποινές και αποτελεσματικές. Γιατί με το να ρίχνουμε μεγάλες ποινές, δεν βγάζουμε αποτέλεσμα. Θέλω να ξέρετε ότι περισσότερο πονάει έναν φίλαθλο να μην παρακολουθήσει την ομάδα του, παρά να πάει φυλακή. Έτσι για την ιστορία.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Και γρήγορα η εκδίκαση των αποφάσεων, αυτό είναι το χειρότερο.

Α. ΜΑΧΑΙΡΑΣ: Το μεγαλύτερο ποσοστό των προστίμων πηγαίνει στην ΕΠΟ, στο κράτος, ένα 55% πηγαίνει στην League, το οποίο πρέπει να βγει για συγκεκριμένες δράσεις.

Χ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μισό λεπτό να πω κάτι, γιατί τίθεται και ως ερώτημα και έχουν πει και συνάδελφοι άλλοι ότι κάτι πάω να καλύψω.

Λοιπόν, τέθηκε από πλευράς δεν ξέρω ποιου αρμόδιου φορέα, σας είπα, για το 10% στα ραδιοτηλεοπτικά. Αυτό για μας είναι απαράδεκτο να το θέτετε και να το ξαναθέτετε, να τίθεται και να ξανατίθεται, διότι η Αστυνομία δεν παίρνει από κανέναν λεφτά. Παίρνει από τα ραδιοτηλεοπτικά ένα ποσοστό, και δεν τα παίρνει η Αστυνομία, πηγαίνουν στα Ταμεία για να ισχυροποιούνται κάποια ταμεία.

Από κει και ύστερα, δεν είναι μόνο για την συγκεκριμένη στιγμή, πόσο απασχολείται ο αστυνομικός στο γήπεδο, εκείνες τις ημέρες όλη η κοινωνία συνταράσσεται από αυτά τα γεγονότα, δεν είναι δηλαδή μόνο η Αστυνομία, που είναι στο συγκεκριμένο γήπεδο ή στην συγκεκριμένη εκδήλωση. Όλοι οι παρόδοι μέχρι την πόλη που θα γίνει ο αγώνας, όλοι οι χώροι, συνταράσσονται από αυτό το γεγονός και οι αστυνομικοί συνδράμουν, απαλύνουν κάπως τις καταστάσεις. Άρα, δεν είναι μόνο το ζήτημα που συμβαίνει εκείνη τη στιγμή στο γήπεδο. Αυτό ξεκαθαρισμένο.

Α. ΡΙΖΟΥ (Αντιπρόεδρος της ΠΟΑΣΥ): Μισό λεπτό, γιατί αυτό δημιούργησε σύγχυση. Είναι σοφία να ακούμε ο ένας τον άλλον. Το πρόβλημα για μας δεν είναι μόνο ο συγκεκριμένος κοινωνικός πόρος. Αν ήταν σ' αυτή τη βάση, θα μπορούσαμε να το συζητήσουμε. Η αμοιβή των αστυνομικών ή τα παραδείγματα της Αγγλίας, όταν έγινε τότε ο διάλογος που κάναμε, το αποκλείσαμε με την εξής λογική: διότι έχουμε μία Αστυνομία, βάλλεται, εξ αιτίας αυτού του αγαθού του αθλητισμού, παραβιάζεται η πενήνήμερη εργασία. Θα πρέπει να πούμε ότι οποιοσδήποτε Έλληνας εργάζεται πέραν του πενήνήμερου, είτε αλλοδαπός, είτε ημεδαπός, είτε στον δημόσιο τομέα, υπάρχει αμοιβή, έχει ωρομίσθιο. Δυστυχώς, σε μας η πολιτεία παρανομεί, και μάλιστα με ένα τρόπο, που η απασχόληση σχεδόν όλης της Αστυνομίας είναι για τα αθλητικά γεγονότα κατά κύριο λόγο.

Έχουμε λοιπόν ένα κράτος, το οποίο δεν αμείβει όπως πρέπει τους αστυνομικούς για υπερεργασία, για υπερωρία, για αμοιβή τη νύχτα, παρά με ένα σταθερό ποσόν και εκείνο υπό αμφισβήτηση. Από την άλλη πλευρά, -και τότε έπεσε το αίτημα από τις ΠΑΕ, από τους εκπροσώπους, να υπάρχει αμοιβή στυλ Αγγλίας. Δηλαδή, θέλω 100, αρχίζουμε πλέον και εκχωρούμε το δημόσιο αγαθό της ασφάλειας σε ιδιώτες, σε εταιρείες, που θα μπορεί αύριο καλόπιστα να το πει και ένα πολυκατάστημα ή ένα Carrefour ή οτιδήποτε άλλο, θέλω κι εγώ 20, ή μία τραγουδίστρια ή οτιδήποτε άλλο.

Δεν πρόκειται να δεχτούμε αυτή τη λογική.

Χ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είναι το θέμα μας όμως αυτό σήμερα. Στείλαμε το μήνυμα.

Ν. ΜΑΜΛΙΑΡΗΣ: Άλλος που θέλει να ρωτήσει κάτι;

Δ. ΡΟΥΣΗΣ: Μιλήσατε για εκσυγχρονισμό των γηπέδων. Μιλήσατε για διάφορα συστήματα. Ένα μέρος των χρημάτων αυτών, που διατίθεται για τόσο πολυδάπανα έργα, δεν θα μπορούσε να δοθεί στην Αστυνομία, για υλικοτεχνική υποδομή; Δεν θα μπορούσε να δοθεί στην Αστυνομία για τους χώρους; Δικαστικές αποφάσεις ορίζουν ότι πρέπει να φιλοξενηθούν σε αστυνομικά καταστήματα πολίτες. Σε ποια καταστήματα; Ποιοι αστυνομικοί; Η ελλειμματική δύναμη έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο. Ποιοι αστυνομικοί θα έχουν την ευθύνη για όλα αυτά τα μέτρα; Μήπως θα έπρεπε από τη Super League, ένα μέρος των χρημάτων να δοθούν γι' αυτές τις υποδομές; Για την εκπαίδευση;

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Να μην το συνεχίσουμε. Θέλει κάποιος να απαντήσει; Ο εκπρόσωπος της Αστυνομίας;

Δ. ΛΟΓΟΣ: Επιγραμματικά, για τα γήπεδα θα αναφερθώ στον θανάσιμο τραυματισμό του Ιταλού αστυνομικού το 2007, στον αγώνα Παλέρμο – Κατάνια, στην Σικελία. Είχε τότε σκοτωθεί ένας αξιωματικός της Αστυνομίας, έκαναν ελέγχους στα γήπεδά τους οι Ιταλοί, και βρήκανε ότι το μεγάλο ποσοστό δεν πληροί τους κανόνες ασφαλείας. Τι κάνανε; Πήραν απόφαση και σταμάτησαν το πρωτάθλημα, μέχρι να αποκατασταθούν οι όροι ασφαλείας στα γήπεδα. Απάντηση.

Επόμενη απάντηση: στους ελέγχους που γίνονται στις θύρες, έχω μπροστά μου μία πρόταση της FIFA για τα security areas gates, δηλαδή τις πύλες εισόδου σε σημεία υψίστης ασφαλείας, που προβλέπει, δεν υποχρεώνει, αλλά κάνει μία πρόβλεψη, σαν συμβουλή, ανά πύλη, ανά μία πύλη εισόδου δηλαδή, 750 θεατές ανά ώρα. Ρυθμός εισόδου. Αυτό απαντάει στο δεύτερο ερώτημα. Πάντα με ιδιωτικό προσωπικό, δουλεύει όμως το ιδιωτικό προσωπικό με τις προϋποθέσεις που είπαμε ότι μπορεί να εργαστεί, πιστοποίηση, εκπαίδευση και όλα τα σχετικά. Και κυρίως, όχι οπλισμό, αλλά να μπορεί να έχει κάποια κύρωση η απόφαση που θα πάρει το προσωπικό, δηλαδή να μην τον αφήσει να μπει μέσα, με δυο λόγια.

Στην συνέχεια, όσον αφορά το ζήτημα της αμοιβής που τέθηκε, ή των Ταμείων μας, εγώ θα συγκλίνω με την δική σας άποψη και αυτό είναι και η επίσημη θέση, αν θυμάμαι καλά, του Αρχηγείου, ότι στις περιπτώσεις αγώνων δεν απασχολείται μόνο το προσωπικό που είναι στα γήπεδα, απασχολείται για παράδειγμα προσωπικό σε συνοδείες οργανωμένων φιλάθλων, για την ασφάλεια των ομάδων. Εμείς κάθε εβδομάδα δεχόμαστε αιτήματα των ομάδων, να εξασφαλίσουμε την ασφάλεια των αποστολών.

Χ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να είστε καλά. Θα ήθελα να κλείσει κάποιος από τους δοκίμους, να κάνει μία παρέμβαση ή να πει κάποια άποψη από τα όσα αποκόμισε σήμερα εδώ, εκ μέρους όλων των συναδέλφων του. Αν κάποιος θέλει να τοποθετηθεί και να μας πει κάτι.

ΔΟΚΙΜΟΣ: Νομίζω ότι κατ' αρχάς τέτοιες εκδηλώσεις έπρεπε να έχουν γίνει και παλαιότερα, και να βοηθήσουν κατά κάποιο τρόπο μία πιο επιθετική πολιτική ως Αστυνομία, σε θέματα τέτοια. Απλά θίχτηκαν πολλά θέματα, για τα οποία θα έπρεπε να υπάρχουν ξεχωριστές συζητήσεις. Και μία παράκληση στους συναδέλφους, ότι τα δικά μας, τα εσωτερικά, νομίζω ότι μπορούμε να τα λύσουμε μεταξύ μας. Ευχαριστώ.

Ν. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Είμαι ο γραμματέας του σωματείου της Αχαΐας, από μια περιοχή που ευτυχώς για μας, ο κύριος Κούγιας καλώς ή κακώς, έχει λήξει το θέμα της βίας φέτος.

Θα σταθώ στο εξής: είπε ο κ. Τσαχλίδης, ο Διαιτητής, ότι είδαμε μία σκηνή με έναν διαιτητή, ο οποίος έφαγε τις κατραπακίες του και λέει, θα τιμωρηθεί. Και θέλω να τον ρωτήσω,

Ταυτόχρονης συγκεχυμένες συζητήσεις εκτός μικροφώνου

Γ. ΤΣΑΧΙΛΙΔΗΣ: Η συμπεριφορά του προπονητή ήταν απρεπέστατη.

Ν. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Και είπατε θα τιμωρηθεί ο προπονητής από την UEFA.

Γ. ΤΣΑΧΙΛΙΔΗΣ: Δεν είμαι εγώ υπεύθυνος... σας είπα ότι ο διαιτητής ... στο φύλλο αγώνος, όφειλε να αναγράψει το γεγονός, το ανέγραψε γιατί ήταν στο τέλος του παιχνιδιού και δεν μπορούσε εκείνη τη στιγμή να τον απομακρύνει από τον πάγκο ή οτιδήποτε άλλο, και τα έγραψε στο φύλλο αγώνα.

Ν. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Αυτό τουλάχιστον, κάποια αρχή θα επιληφθεί του θέματος;

Ο κ. Μαχαίρας μας είπε για κάποιο μεγάλο παράγοντα στην Ελλάδα, ότι ζήτησε να πάρει 15.000 αντίτυπα, λέει. Μήπως είναι αυτός που είπε ότι είναι έγκλημα κατά της Ελλάδος, για κάποιον διαιτητή ο οποίος έτυχε να κάνει ένα ανθρώπινο λάθος; Δεν μπαίνω εγώ οπαδίστικα, γιατί δεν είμαι οπαδός καμίας ομάδας, αλλά μιλάμε για παράγοντες στην Ελλάδα και ψάχνουμε να βρούμε από πού ξεκινάει η βία; Προχτές γιατί έγιναν έφοδοι, σε 4 μόνο ομάδες; Πανιώνιο, Παναθηναϊκό, Ολυμπιακό και ΑΕΚ; Άρα λοιπόν, τι σημαίνει αυτό; Δεν άκουσα κανέναν από τους ομιλητές να το πει.

Βγαίνει παράγοντας, πρόεδρος της Super League και λέει «έγκλημα κατά της Ελλάδος» διότι ένας διαιτητής, σαν άνθρωπος, έκανε ένα λάθος; Γιατί εγώ δεν θέλω να μπω σε καμία άλλη σκέψη, πέρυσσι ήταν κάποιος άλλος παράγοντας που είπε κάτι χειρότερο. Μπροστά μας φαίνεται καθαρά, από πού ξεκινάει η βία τελικά. Όταν ο ίδιος ο παράγοντας, που διαχειρίζεται εκατομμύρια εκατομμυρίων, και βγαίνει και κάνει αυτή τη δήλωση, και δεν στέκεται κανένας εδώ ...

Α. ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗΣ: Έχουν κληθεί και ο Πρόεδρος της ΛΙΓΚΑ και οι Πρόεδροι των ομάδων που συμμετέχουν στο πρωτάθλημα.

Ν. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Όταν βγει κάποιος στην Ελλάδα και πει «έγινε έγκλημα κατά της Ελλάδος»...

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Κύριε Παπανδρέου, το θέμα των δηλώσεων των παραγόντων και των δημοσιευμάτων

των εφημερίδων, είναι ένα χρόνιο πρόβλημα, που ζητάει λύση. Όμως, υπάρχει το μεγαλύτερο ακόμα, ότι δεν υπάρχουν ισχυρές προσωπικότητες, στους εποπτεύοντες μηχανισμούς και στις αρχές.

Ν. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Θα συμφωνήσω μαζί σας. Ακριβώς! Αυτό είναι.

Γ. ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ: Κατά την άποψή μου, πρέπει να υπάρξει ένας διαχωρισμός της βίας, σε δύο κατηγορίες βίας. Είναι η απρόκλητη βία, η οποία εκφράζεται μέσα στον αγωνιστικό χώρο, μέσα στις κερκίδες, κατά την διάρκεια του παιχνιδιού, και η οποία, κατά την άποψή μου είναι σε ένταση και σε χρονική διάρκεια, και η οποία με την επόμενη φάση σχεδόν ξεχνιέται.

Και η προσχεδιασμένη βία, που ξεκινάει δύο ώρες πριν από το παιχνίδι. Θεωρώ ότι η δεύτερη κατηγορία που ανέφερα, είναι το σημαντικότερο κομμάτι της βίας η οποία υπάρχει, γιατί αυτή προφανώς προωθείται και εκπορεύεται από διάφορους ανθρώπους, οι οποίοι θέλουν τα βίαια αυτά επεισόδια να προκαταλάβουν και την φιλοξενούμενη ομάδα και τους διαιτητές και τους παίκτες, για το αποτέλεσμα. Αυτοί είναι από τους παράγοντες που θέλουν να καθορίσουν το αποτέλεσμα του παιχνιδιού.

Ν. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Σας ευχαριστούμε πολύ. Ο κ. Απόστολος Σπυράκος από την Ένωση Αστυνομικών Κορίνθου.

Α. ΣΠΥΡΑΚΟΣ: Συγχαρητήρια πρώτα απ' όλα, στην Ομοσπονδία για την εκδήλωση αυτή. Εγώ πιστεύω, αφού από τους ομιλητές έτσι αναπτύχθηκαν τα θέματα, ότι και ο κ. Μαχαίρας και οι άλλοι ομιλητές είπαν ότι όταν έχουμε μία διοργάνωση ευρωπαϊκού χαρακτήρα, Super League, πρωτάθλημα, δεν γίνεται το παραμικρό. Στις άλλες εκδηλώσεις του εσωτερικού, έχουμε αυτά που όλοι βλέπουμε.

Τι πιστεύω: Αν δεν λειτουργήσουν οι θεσμοί, γιατί ξέρουμε ότι στην Ευρώπη, όταν γίνεται το παραμικρό, θα υπάρξει και η τιμωρία η ανάλογη, θα υπάρχει αφαίρεση και ό,τι άλλο προβλέπεται. Στις άλλες περιπτώσεις δεν γίνεται.

Αν δεν λειτουργήσουν οι θεσμοί, δυστυχώς, τα φαινόμενα βίας θα επαναλαμβάνονται και δεν θα έχουμε κανένα αποτέλεσμα. Ευχαριστώ πολύ.

Χ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Από την πλευρά μου, σαν Ομοσπονδία, σας διαβεβαιώνουμε ότι αυτό το έργο θα το συνεχίσουμε. Σήμερα δώσαμε το στίγμα, στείλαμε το μήνυμα. Η αγωνία του κ. Μάλλιαρη από την αρχή που συναντηθήκαμε, από την πρώτη μέρα, ήταν: «πρόεδρε, θα κάνουμε κάτι, αλλά να μην είναι μόνο ευκαιριακό, της ημέρας, και να τελειώσουμε, να χαθούμε μετά. Θα πρέπει να έχουμε συνέχεια». Αυτή την αγωνία εμείς την αφογκραστήκαμε και σας λέμε ότι θα συνεχίσουμε αυτό το έργο, και στους παρόντες το λέμε, αλλά και στους απόντες, ότι θα καθορίσουμε πλαίσιο συνέχισης αυτών των Ημερίδων, ανά την χώρα. Καλούμε τα πρωτοβάθμια, και με επίσημο τρόπο σήμερα, αλλά και με έγγραφο που θα στείλουμε αυτές τις ημέρες, με πλαίσιο και χρονοδιάγραμμα, τότε και πού θα γίνει η εκδήλωση ανά θεματολογία. Σας ευχαριστώ. Έχει το λόγο ο κ. Μάλλιαρης, να κλείσει την Ημερίδα μας.

Κλείσιμο συνεδρίας από τον ΝΙΚΟ ΜΑΛΛΙΑΡΗ

Και εγώ να σας ευχαριστήσω, γιατί ειλικρινά θεωρώ ότι εσείς σήμερα είστε αυτοί οι οποίοι έχετε υποστεί όλη αυτήν την κακοδαιμονία, που προκαλεί τις παρεξηγήσεις και τις αντιπαλότητες, μεταξύ των φιλάθλων και των αστυνομικών. Και όλοι οι άλλοι νίπτουν τας χείρας τους. Αν κι εσείς οι ίδιοι δεν οργανωθείτε συστηματικά, αλλά και σε τοπικό επίπεδο, να ξεκινήσει μία καλή σχέση συνεργασίας με όλο το σύστημα, δεν θα αλλάξει τίποτα. Δηλαδή, να εισπράξει η κεντρική εξουσία ότι έχουμε να κάνουμε με ανθρώπους που συνειδητοποίησαν ότι πρέπει να εξαφανίσουν αυτό το φαινόμενο.

Και αυτό που λέτε εσείς για την Λάρισα, γιατί να σας τρομάζει το ότι θα γίνει εκεί ένα ντέρμπι; Γενικώς ακούμε ότι θα γίνει μακελειό. Ποιοι είναι αυτοί που κινούν τα νήματα; Πέντε άνθρωποι θα είναι πιθανόν από τους οπαδούς. Δεν τους ξέρετε; Η Ασφάλεια δεν τους ξέρει; Αν τους πιάσετε νωρίτερα μια εβδομάδα, και δουν ότι τους αντιμετωπίζετε πλέον βάζοντάς τους στο στόχαστρο, που έχουν χίλιες δυο παραβατικές εκκρεμότητες, θα κάτσουν σούζα και θα γίνει ένας αγώνας, χωρίς να συμβεί τίποτα.

Έχουμε μεγαλοποιήσει το πρόβλημα, μπροστά στην αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων, τις παρεμβάσεις πολιτικών προσώπων, «απάλλαξε αυτόν», «σώσε εκείνον», «κάνε εκείνον», μέσα στην ευθυνοφοβία την δική σας πολλές φορές, επιτρέπουμε σε 2-3 τύπους να κάνουν άνω κάτω ολόκληρες πόλεις. Και οι φιλοξενούμενοι από κάπου ξεκινάνε. Όταν τους ανέχεται η Αστυνομία να μπαφιάζουν μέσα στα πούλμαν με τα ναρκωτικά, όταν τους συνοδεύουν, κύριος οίδε τι γίνεται; Αν και εσείς οι ίδιοι δεν καθαρίζετε τον χώρο σας όμως από παραβατικά μέλη, που ανέχονται τις καταστάσεις, είτε αποσιωπούν, είτε είναι ενεργά μέσα, δεν θα ξεκαθαρίσει ο χώρος.

Η Ελληνική κοινωνία τελικά έχει καθίσει και παίρνουν το πάνω χέρι και μας διοικούν οι μειοψηφίες, εγκληματικές, παραβατικές. Ας ξεσηκωθούμε σοβαρά, οργανωμένα, να αξιοποιήσουμε και το νομικό πλαίσιο, αρκεί να αποφασίσουμε ότι δεν πάει άλλο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΑΣΥ ΓΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΩΝ

Αθήνα 15 Μαρτίου 2007
Αριθμ. Πρωτ.: 800/1

Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων σε συνέχεια των πρωτοβουλιών που έχει αναπτύξει για τα ζητήματα των δημοσίων συναθροίσεων (ημερίδα με θέμα «Οι σύγχρονες μορφές αγώνα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης», συναντήσεις με προεδρείο ΟΛΜΕ και πολιτικά κόμματα, ανακοινώσεις κλπ.), λόγω των τελευταίων δυσμενών εξελίξεων αναγκάζεται εκ νέου να πάρει δημόσια θέση.

Ως υπεύθυνος συνδικαλιστικός φορέας που εκπροσωπεί 40.000 αστυνομικούς υπαλλήλους όλων των βαθμίδων της ιεραρχίας, δεχόμαστε καθημερινά σωρεία παραπόνων και διαμαρτυριών για τα χρονίζοντα προβλήματα των υπηρεσιών. Τις τελευταίες ημέρες καταγράφοντας και την έντονη αγωνία για τους τραυματισμούς συναδέλφων της Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων, προχωρήσαμε χθες, 14 Μαρτίου 2007, σε διάβημα προς τον κ. Υπουργό Δημόσιας Τάξης και εκθέσαμε τους προβληματισμούς μας, με κύριο στόχο την διασφάλιση της ζωής των αστυνομικών και την εκπλήρωση της αποστολής της Ελληνικής Αστυνομίας.

Σήμερα, σε μια ακόμα προσπάθεια συμβολής στο δημόσιο διάλογο για τα φλέγοντα ζητήματα που απασχολούν όλους μας, καταθέτουμε στα πολιτικά κόμματα της χώρας τις θέσεις μας θέλοντας από την πλευρά μας να συμβάλουμε στην αποτελεσματικότερη λειτουργία της Ελληνικής Αστυνομίας, ως Οργανισμού που υπηρετεί το σύνολο της Ελληνικής κοινωνίας.

Πιστεύουμε ακράδαντα ότι μόνο με συναινετικές διαδικασίες αντιμετωπίζονται τα ζητήματα της δημόσιας τάξης και ασφάλειας και δη όταν παρατηρούνται συμπτώματα κρίσεων και αδυναμίας αντιμετώπισης μιας κατάστασης άμεσα. Προς τούτο, προσδοκούμε από τις Ηγεσίες των πολιτικών κομμάτων την ανάληψη πρωτοβουλιών και δράσεων για να μην εξελίσσονται οι κοινωνικές συγκρούσεις σε αναμετρήσεις με τις αστυνομικές δυνάμεις και πολύ περισσότερο σε αδιέξοδες καταστάσεις, με τους κοινωνικούς εταίρους άλλοτε να αλληλοσυγκρούονται και να αλληλοκατηγορούνται και άλλοτε να στρέφονται κατά της αστυνομίας ωσάν να είναι εκείνη που δημιουργεί τα προβλήματα τους.

Η Αστυνομία είναι υποχρεωμένη να διασφαλίζει το ιερό δικαίωμα των Ελλήνων πολιτών να συναθροίζονται και να διαδηλώνουν ειρηνικά για τα δίκαια αιτήματά τους. Τούτο, όμως, δεν σημαίνει ότι οι συνάδελφοι και δη των ειδικών δυνάμεων, πρέπει να μένουν απαθείς και να μην αμύνονται, όταν δέχονται επιθέσεις. Η Ομοσπονδία μας υποστηρίζει λοιπόν ότι η πολιτεία οφείλει να εκπαιδεύει και να εξοπλίζει το προσωπικό τους και για να προστατεύουν την ίδια τους τη ζωή και για να αποτρέπουν την εγκληματική δράση όσων υπονομεύουν και παρεκτρέπουν τις φιλειρηνικές συναθροίσεις.

Εκτός από όλα αυτά, προβληματιζόμαστε και για ορισμένα ειδικότερα ζητήματα, όπως:

1) Το ακραίο μέτρο της διάλυσης μιας συγκέντρωσης με τη χρήση χημικών, τείνει να εξελιχθεί σε συνήθη πρακτική και τα χημικά τείνουν να εξελιχθούν σε καθημερινό όπλο της αστυνομίας, ενώ εντέχνως το τελευταίο διάστημα διοχετεύτηκε στα ΜΜΕ ότι προ των πυλών είναι και οι πλαστικές σφαίρες! Το συμπέρασμα που συνάγεται, παρακολουθώντας τα γεγονότα των τελευταίων μηνών, είναι ότι υπάρχει κίνδυνος απώλειας ανθρωπίνων ζωών και βλάβης της υγείας αστυνομικών, διαδηλωτών και ανυποψίαστων πολιτών. Η πρακτική της αλόγιστης χρήσης δακρυγόνων, εξάλλου, έχει απασχολήσει και το Συνήγορο του Πολίτη, ο οποίος με αναφορά του προς την Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής, ζήτησε διευκρινήσεις και υπέδειξε μέτρα για την αντιμετώπιση της επικινδυνότητας των ουσιών που χρησιμοποιούνται.

Βεβαίως, δεν απορρίπτουμε αστυνομικές πρακτικές και επιχειρησιακά σχέδια δράσης, όταν υφίστανται προς τούτο αντικειμενικοί και ουσιαστικοί λόγοι διασφάλισης των έννομων αγαθών.

2) Ως Ομοσπονδία, συμμεριζόμαστε την αγωνία και κατανοούμε την αγανάκτηση του εμπορικού κόσμου και των απλών πολιτών που ζημιώνονται και ταλαιπωρούνται από τις διαδηλώσεις.

Όμως, η Αστυνομία σε ό,τι αφορά την εμπλοκή της στις δημόσιες συναθροίσεις, οφείλει να διασφαλίζει πάντα το αναφαίρετο δικαίωμα των πολιτών να διαδηλώνουν ησύχως και αόπλως και ταυτόχρονα να βρίσκει τη χρυσή τομή για να μην παρεμποδίζεται, στο μέτρο του εφικτού βεβαίως, η ομαλή ζωή των υπολοίπων. Τούτο το δύσκολο έργο απαιτεί επαγγελματικούς χειρισμούς, ευελιξία και συντονισμό δυνάμεων την ώρα της «μάχης». Αυτή είναι η πρόκληση κατά την άποψή μας που πρέπει να αντιμετωπίσει η πολιτική και φυσική Ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας.

3) Επισημαίνουμε ότι ο Έλληνας αστυνομικός οφείλει να έχει μια ξεκάθαρη εντολή και μια σταθερή πολιτική κατεύθυνση όχι μόνο από τη φυσική και πολιτική Ηγεσία, αλλά και από το σύνολο της ελληνικής πολιτείας, των πολιτικών κομμάτων προκειμένου να δύναται να δράσει στο πλαίσιο των νόμων με σιγουριά και ασφάλεια. Τέτοια ζητήματα πρέπει να αντιμετωπίζονται με ξεκάθαρες αποφάσεις που θα διασφαλίζουν όχι μόνο τον πολίτη, αλλά και τον ίδιο τον αστυνομικό από κάθε κίνδυνο κατά την άσκηση των καθηκόντων του.

Οι συνάδελφοί μας οφείλουν να επιδεικνύουν ψυχραιμία και αυτοσυγκράτηση και να αντιμετωπίζουν με το μέγιστο δυνατό επαγγελματισμό τις πιθανές νέες προκλήσεις των «γνώστων αγνώστων», διασφαλίζοντας τη δημόσια τάξη και ασφάλεια και πρωτίστως τη σωματική τους ακεραιότητα.

Επίσης, οι εργαζόμενοι και όλοι οι πολίτες που διαδηλώνουν καθώς και οι εκπρόσωποί τους, οφείλουν να γνωρίζουν ότι οι άνδρες και οι γυναίκες των Σωμάτων Ασφαλείας είναι και αυτοί εργαζόμενοι και μάλιστα τις περισσότερες φορές εργάζονται κάτω από αντίξοες και επικίνδυνες συνθήκες για να διασφαλίσουν τα υπέρτατα αγαθά του πολίτη.

Αθήνα, 15 Μαρτίου 2007

ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΑΣΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΒΙΑΣ ΣΕ ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ SUPER LEAGUE

ΓΕΝΕΣΙΟΥΡΓΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Είναι κοινό μυστικό ότι το φαινόμενο του χουλιγκανισμού τα τελευταία χρόνια έχει προσλάβει ραγδαίες και ανησυχητικές διαστάσεις και έγινε καθημερινό κοινωνικό φαινόμενο. Αναντίρρητα, οι εκδηλώσεις βίας πριν, κατά τη διάρκεια και αμέσως μετά τη λήξη μιας αθλητικής συνάντησης από οπουδήποτε κι αν προέρχονται – φιλάθλους/οπαδούς, αθλητές – και ανεξάρτητα από το εάν θα μπορούσαν να θεωρηθούν δικαιολογημένες ή όχι, υποσκάπτουν σοβαρά το οικοδόμημα του αθλητισμού και συντελούν στη δυσφήμισή του. Οι θάνατοι φιλάθλων, η παρεκκλίνουσα συμπεριφορά των Hooligan και τα σοβαρά επεισόδια που προκαλούν, μέσα και γύρω από τους αθλητικούς χώρους, έχουν προσελκύσει την προσοχή των νομοθετικών, κατασταλτικών και δικαιοδοτικών μηχανισμών, των περισσότερων κρατών, σε παγκόσμιο επίπεδο. Επιπλέον, έχει δημιουργηθεί ένας έντονος επιστημονικός προβληματισμός και διάλογος γύρω από την φαινομενολογία, την αιτιολογία και την αντιμετώπιση του συγκεκριμένου κοινωνικού φαινομένου.

Το φαινόμενο της βίας στα γήπεδα καταγράφεται σε όλες τις περιοχές του ελληνικού χώρου. Επικεντρώνεται στα μεγάλα αστικά κέντρα της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης στα οποία υπάρχουν οι πιο μεγάλες ΠΑΕ (ΑΕΚ, ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΣ, ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, ΠΑΟΚ, ΑΡΗΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ κ.ά.) με οπαδούς σε όλη την Ελλάδα. Αντίθετα, σε μικρότερες πόλεις, ακόμα και όταν υπάρχουν ομάδες Α Εθνικής (Ηράκλειο, Ξάνθη, Λάρισα) το φαινόμενο περιορίζεται στις περιπτώσεις οργανωμένης μετακίνησης και παρουσίας οπαδών των μεγάλων ΠΑΕ στις πόλεις αυτές για τη διεξαγωγή του ποδοσφαιρικού αγώνα της ομάδας τους με τον τοπικό σύλλογο. Παράλληλα, εμφανίζονται ορισμένες νέες μορφές συμπεριφοράς στο χώρο των γηπέδων, ιδίως στο πλαίσιο των οργανωμένων οπαδών: οι οργανωμένες πορείες φιλάθλων, οι μαζικές εκδρομές σε εκτός έδρας παιχνίδια, η χρήση αλκοόλ και εξαρτησιογόνων ουσιών, η καταστροφή αυτοκινήτων και βιτρινών καταστημάτων, η ανταλλαγή σεξιστικών, ρατσιστικών και πολλές φορές αντεθνικών συνθημάτων καθώς και εκτεταμένη χρήση σωματικής βίας.

Οι παθογένειες του συστήματος Διοίκησης του ελληνικού ποδοσφαίρου, ο αμφιλεγόμενος ρόλος της διαιτησίας, η μη εφαρμογή των νόμων, τα διλήμματα στα συστήματα ασφαλείας, το κληρονομικό φαινόμενο που διαιωνίζει τα πάθη μεταξύ ομάδων, και η διείσδυση τα τελευταία χρόνια και ιδίως μετά τα γεγονότα του Δεκεμβρίου, ατόμων του αντιεξουσιαστικού χώρου στις τάξεις των οργανωμένων οπαδών, αποτελούν τις κυριότερες αιτίες της επανεμφάνισης της βίας στα ελληνικά γήπεδα.

Το ελληνικό κράτος πληρώνει κάθε χρόνο για την ασφάλεια των αγώνων, όταν στα περισσότερα ευρωπαϊκά κράτη το συγκεκριμένο κόστος βαρύνει αποκλειστικά τις ομάδες. Στην Αγγλία π.χ. την τήρηση της τάξης εντός και εκτός του γηπέδου αναλαμβάνουν οι ίδιες οι ομάδες και παρουσία ολιγάριθμης αστυνομικής δύναμης.

Στην προκειμένη περίπτωση δεν πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι οι λόγοι που ώθησαν την αγγλική αστυνομία να αποσυρθεί από τα γήπεδα δεν ήταν οικονομικοί, δεδομένου ότι εξακολουθούν και πληρώνονται από τα ποδοσφαιρικά σωματεία όπως ακριβώς πληρώνονταν για τις υπηρεσίες που παρείχε εντός των γηπέδων, όσο οργανωτικοί και ιδεολογικοί. Αυτή η ιδιωτικοποίηση αφ' ενός απέβλεπε στην αποδέσμευση ενός μέρους του απασχολούμενου με τον έλεγχο των αθλητικών εκδηλώσεων αστυνομικού προσωπικού και, αφ' ετέρου, συνεπαγόταν έναν ευρύτερο καταμερισμό των ευθυνών ως προς την αντιμετώπιση του χουλιγκανισμού, βάσει του συλλογισμού που έχουμε αναφέρει παραπάνω.

Η μερική απόσυρση της Αστυνομίας από τα γήπεδα, δεν συνεπάγεται σε καμία περίπτωση αποδυνάμωση του ρόλου της καθώς η υποκατάστασή της εν μέρει από τον ιδιωτικό τομέα εντός των αγωνιστικών χώρων των γηπέδων, αντισταθμίζεται από την ενίσχυση των μέτρων παρακολούθησης και συνοδείας των φιλάθλων, από την ενδυνάμωση του ρόλου της στην συγκέντρωση πληροφοριών και στο συντονισμό των προληπτικών

και κατασταλτικών μέτρων αντιμετώπισης των φαινομένων βίας. Άλλωστε η Αστυνομία διατηρεί σε κάθε περίπτωση την εποπτεία του ελέγχου των φιλάθλων, επεμβαίνοντας οποτεδήποτε κρίνει ότι υπάρχει κίνδυνος πρόκλησης σοβαρών επεισοδίων.

Είναι γεγονός ότι η πολιτεία σήμερα έχει στη διάθεση της ένα επαρκέστατο νομοθετικό οπλοστάσιο το οποίο μάλιστα προβλέπει και αυστηρότατες ποινές. Παρόλα αυτά, όμως, τα γεγονότα βίας εξακολουθούν και μάλιστα βαίνουν αυξανόμενα. Επί της ουσίας παρ' όλες τις θετικές προϋποθέσεις που δημιουργεί ο ν.2725/1999 και οι συμπληρώσεις του που έγιναν με το ν.3372/2005, για μια σφαιρική αντιμετώπιση της αθλητικής βίας, στην πράξη η έμφαση παραμένει να δίνεται στην αστυνόμευση και στην αυστηρότητα των μέτρων καταστολής. Η πρόληψη παραμένει στη χώρα μας ένα μεγάλο κενό, όπως μεγάλες ελλείψεις εμφανίζει η επιστημονική έρευνα στον τομέα της φιλάθλης συμπεριφοράς.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ

A. -ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. -Θεσμοθέτηση Αθλητικού Αστυνομικού Συνδέσμου για κάθε ΠΑΕ που συμμετέχει στο πρωτάθλημα της SUPER LEAGUE ο οποίος θα αποτελεί τον κρίκο μεταξύ του αθλητικού σωματείου και της ελληνικής αστυνομίας.

2. -Θεσμοθέτηση σε κάθε έδρα Αστυνομικής Διεύθυνσης ειδικής μονάδας από ολιγομελή αριθμό Αστυνομικών που θα ασχολούνται αποκλειστικά με το φαινόμενο της βίας και το επιχειρησιακό κομμάτι των αγώνων, έχοντας και την πλήρη ευθύνη για την επιχείρηση.

3. -Θεσμοθέτηση αποκλειστικού Αθλητικού Εισαγγελέα στις Εισαγγελίες Πλημμελειοδικών Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης. Γρήγορες δίκες – αυστηρές ποινές. Έκδοση ενταλμάτων σύλληψης εντός 48 ωρών βάση αποδείξεων από φωτογραφίες και βίντεο .

4. -Θεσμοθέτηση διάταξης για την επιβολή κυρώσεων αποβολής ή απαγόρευσης εισόδου στα γήπεδα και μη χορήγηση ηλεκτρονικού εισιτηρίου σε φιλάθλους που έχουν καταδικαστεί ή κρίνονται ύποπτα από την ΠΑΕ διάπραξης αδικημάτων σχετιζόμενα με την βία εντός ή εκτός των γηπέδων. Επιβολή αυστηρών κυρώσεων στην ΠΑΕ που το παραβιάζει.

5. -Καθιέρωση διαδικασίας για την προετοιμασία των αγώνων (συνάντηση για τα μέτρα τάξης 1 εβδομάδα πριν τον αγώνα στο γήπεδο - και όχι στα γραφεία της αστυνομίας- συνάντηση την ημέρα του αγώνα στο γήπεδο με παρουσία όλων των εμπλεκόμενων μερών).

6. -Κατάργηση των οπαδικών συνδέσμων και αντικατάστασή τους από τις «Λέσχες Φίλων» με την ταυτόχρονη θέσπιση ταυτότητας φιλάθλων οπαδών, μέχρι τη λειτουργία δε των Λεσχών, να απαγορεύεται η διάθεση ομαδικών εισιτηρίων στους συνδέσμους όπως ορίζει διάταξη του σχετικού νόμου.

7. -Σύσταση γραφείου πληροφοριών ποδοσφαίρου και για την Σούπερ Λίγκα, στο οποίο θα περιέρχονται όλες οι πληροφορίες όσων συλλαμβάνονται, παραπέμπονται και δικάζονται για έκτροπα στους Αθλητικούς Χώρους. Σε κάθε περίπτωση η εφαρμογή ΠΡΟΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ μπορεί να φανεί πολύ αποτελεσματική ιδίως όσο αναφορά στην αναγνώριση ταραχοποιών μετά την τέλεση επεισοδίων.

B. -ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Από τα πλέον αποτελεσματικά μέτρα για την αντιμετώπιση της αθλητικής βίας, μακροπρόθεσμα μεν αλλά με βέβαιη αποδοτικότητα αποτελεί η προληπτική πολιτική. Προς αυτή τη κατεύθυνση προτείνονται:

1. -Εκστρατεία ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των πολιτών για τη βία με τη υποχρεωτική συμμετοχή και την ενεργοποίηση προς τούτο των Μ.Μ.Ε..

2. -Καθιέρωση μαθήματος αθλητικής συμπεριφοράς στις τελευταίες τάξεις τους δημοτικού και στις τάξεις της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με την συμμετοχή παραγόντων και αθλητών που έχουν καταξιωθεί ως πρότυπα μίμησης από το κοινωνικό σύνολο και ιδιαίτερα την νεολαία. Φυσικά το μάθημα αυτό θα πρέπει να έχει περιεχόμενο που θα έχει τη δύναμη να γίνει κτήμα – συνείδηση των μαθητών και όχι μια ευκαιρία απόδρασης από το φορτωμένο σχολικό πρόγραμμα.

3. -Απονομή ηθικών, αλλά και ουσιαστικών οικονομικών επιβραβεύσεων σε πρόσωπα, ομάδες και θεσμικούς φορείς για την επίδειξη πρότυπης αθλητικής συμπεριφοράς, αλλά και ενεργούς συμμετοχής στην αντιμετώπιση της αθλητικής βίας.

Γ. -ΓΗΠΕΔΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

1. -Με πρωτοβουλία του Υπεύθυνου Ασφαλείας Superleague σε συνεργασία με τον Αθλητικό Αστυνομικό Σύνδεσμο της ομάδας και την ειδική μονάδα της Αστυνομίας, καταρτισμός σχεδίου ασφαλείας για το κάθε γήπεδο ξεχωριστά καθώς πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι κάθε γήπεδο έχει τις δικές του ιδιαιτερότητες, που να επιτρέπει τον πλήρη έλεγχο της συμπεριφοράς των φιλάθλων και την άμεση πρόσβαση των δυνάμεων ασφαλείας, με συγκεκριμένες ροές «πελατών- φιλάθλων», ζώνες προέλεγχου και ελέγχου, ζώνες διαπίστευσης, καθορισμό των σημείων εντός και εκτός του γηπέδου που απαιτείται προσωπικό ασφαλείας, χώρων, σχέδια εκκένωσης, σχέδια εκτόνωσης κρίσης, σχέδια ελέγχου πλήθους κ.α.

Περίφραξη της θύρας των φιλοξενούμενων φιλάθλων και τοποθέτηση plexiglass μπροστά από τους οργανωμένους φιλάθλους της γηπεδούχου.

Σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι γήπεδο δεν πληροί τους γενικούς όρους ασφαλείας οι αγώνες γίνονται χωρίς διάθεση εισπηρίων σε φιλοξενούμενες ομάδες και σε περίπτωση επεισοδίων κλεισμένων των θυρών.

2. -Λειτουργία σε όλα τα γήπεδα κέντρου διαχείρισης ασφαλείας πλήθους, όπου μέσω των ηλεκτρονικών τοποθετούμενων εσωτερικά και εξωτερικά του γηπέδου καμερών ασφαλείας θα καταγράφονται οι κινήσεις των φιλάθλων. Θα επιχειρεί την πρόληψη επικίνδυνων καταστάσεων, θα δρομολογεί την σύλληψη των ταραξιών ακόμα και μετά την αναμέτρηση και θα κατευθύνει τις Αστυνομικές Δυνάμεις και το προσωπικό Ασφαλείας των ΠΑΕ. Παράλληλα μεταδίδει όταν το κρίνει απαραίτητο εικόνες του κυκλώματος παρακολούθησης στα matrix (όπου υπάρχουν), καθώς και βιντεοσκοπημένων εικόνων από επεισόδια φιλάθλων με την παράλληλη προβολή μηνυμάτων κατά της βίας.

3. -Η κάθε διοίκηση της ΠΑΕ είναι υποχρεωμένη να έχει ειδικά εξουσιοδοτημένα και εγκεκριμένα άτομα (μια εβδομάδα νωρίτερα πριν την τέλεση του αγώνα), από τον Υπεύθυνο Ασφαλείας της SUPER LEAGUE και της Εδικής Μονάδας της Αστυνομίας που θα έχουν εμφανή διακριτικά για να γίνεται ο προέλεγχος και ο έλεγχος εισερχομένων στο γήπεδο, απαγορεύοντας την είσοδο αντικειμένων που απαγορεύονται και θα ελέγχουν τα πανό που αναρτούν οι φιλάθλοι, ώστε το περιεχόμενό τους να μην είναι υβριστικό, φυλετικό ή προσβλητικό για άτομα ή ομάδες ατόμων ή αντεθνικού περιεχομένου

Δ. -ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΦΙΛΑΘΛΩΝ

1. -Καθιέρωση του ηλεκτρονικού συστήματος διαχείρισης ονομαστικού εισπηρίου. Κάθε θεατής, Φίλαθλος ή οι διαπιστευμένοι -προσκεκλημένοι των ΠΑΕ (χορηγοί, VIP, αθλητές της ομάδας, συγγενείς των αθλητών, πολιτικοί κ.λπ.) πρέπει να διαθέτουν εισπήριο με αριθμημένη θέση και θα πρέπει να καθίσουν στην θέση που ορίζει το εισπήριο του αγώνα εκτός αν υπάρχει άλλη υπόδειξη από διαχειριστή (steward).

2. -Ορισμός υπεύθυνου επικοινωνίας από τον κάθε αναγνωρισμένο σύνδεσμο προκειμένου να έρχεται σε συνεργασία με τον υπεύθυνο ασφαλείας της Π.Α.Ε. με τον οποίο θα έχει συνεχή επικοινωνία, για την ανταλλαγή πληροφοριών, εκτίμηση καταστάσεων πριν από κάθε αγώνα, οργάνωση, μετακίνηση φιλάθλων κλπ.

3. -Ορισμός υπεύθυνων στελεχών κάθε ΠΑΕ για τη συνοδεία των φιλάθλων της ομάδας τους για τις εκτός έδρας μετακινήσεις προκειμένου να συντονίζουν - ελέγχουν - επιτηρούν τους φιλάθλους τους και συνεργάζονται με τις αστυνομικές αρχές με στόχο την ασφαλή μετακίνηση και την αντιμετώπιση εκτάκτων περιστατικών.

4. -Απαγόρευση εισόδου σε άτομα που έχουν δημιουργήσει προβλήματα ή παραβιάζουν τους κανονισμούς ασφαλείας ή κρίνονται ύποπτα διάπραξης αδικημάτων σχετιζομένων με την βία (από την λίστα των ΠΑΕ) ή αρνούνται την σωματική έρευνα από το προσωπικό του σταδίου και των ατόμων που βρίσκονται υπό την επήρεια ουσιών ή αλκοόλ. Αν κατά το χρονικό διάστημα αυτό και πριν το πέρας της αποβολής του ο συγκεκριμένος θεατής επιχειρήσει να παρακολουθήσει κάποιον αγώνα, το διάστημα θα ανανεώνεται και θα διπλασιάζεται.

5. -Προληπτική παρακολούθηση βιντεοσκόπηση και έλεγχος των φιλάθλων που μετακινούνται από πόλη σε πόλη.

7. -Η αταλάντευτη και αδιαπραγμάτευτη στάση όλων των θεσμικών φορέων του αθλητισμού (Ε.Π.Α.Ε., Ε.Π.Ο., Π.Σ.Α.Τ., Κ.Ε.Δ., Ε.Ο.Ε., Ε.Σ.Α.Κ.Ε.) απορριπτόμενης κάθε επίδειξης επιεικείας ή ανοχής από την Ελληνική Αστυνομία με την ακαριαία επέμβαση και άμεση σύλληψη όσο το δυνατόν μεγαλύτερου αριθμού από τους βιοπραγούντες φιλάθλους αφού έχει αποδειχθεί ανεπαρκής η μέθοδος της σύλληψης δύο - τριών ατόμων μετά το τέλος των επεισοδίων, με την απόλυτη ταυτόχρονα εφαρμογή των προβλεπόμενων νομικών κυρώσεων σε βάρος των φυσικών και ηθικών αυτοργών προσώπων ή ομάδων της αθλητικής εγκληματικότητας από την ποινική και αθλητική δικαιοσύνη, θα συμβάλλει αποφασιστικά στον μετριασμό και στην εξάλειψη στη συνέχεια του φαινομένου του χουλιγκανισμού από τους αθλητικούς χώρους.

Ο κ. Χρ. Παπουτσή

Ο κ. Ελ. Οικονόμου

Ο κ. Χρ. Φωτόπουλος

Ο κ. Γ. Πανούσης

Ο κ. Δ. Γουσέτης

Ο κ. Η. Δόλγυρας

Οι κ.κ. Φωτόπουλος, Μάλλιαρης και Ζαχαριουδάκης

Στο μέσον, ο εκπρόσωπος της Eurocop Mauricio Moya

Από αριστερά, ο υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. κ. Γ. Ραχωβίτσας και ο ατιτικάρχης κ. Γρ. Μπαλάκος. Πίσω διακρίνονται ο πρόεδρος και ο γενικός γραμματέας της ΠΟΑΞΙΑ κ.κ. Γεωργατζής και Κατσιαμάκας, καθώς και ο πρόεδρος της ΕΑΠΣ κ. Φ. Παντελεάκος

Από αριστερά, ο βουλευτής της Ν.Δ. κ. Τ. Νεράντζης,
ο βουλευτής του ΚΚΕ κ. Σ. Χαλβατζής και ο εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ήσυχος

Αντιπροσωπεία Δόκιμων Αξιωματικών

Ο κ. Γ. Νικητιάδης

Ο κ. Δ. Λόγος

Ο κ. Ε. Χαϊνάς

Ο κ. Γ. Τσαχλίδης

Ο κ. Ε. Μαχαίρας

Ο κ. Χρ. Φωτόπουλος

Ο κ. Π. Γερακάρης

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

απ' όπου κι αν προέρχεται!

ΗΜΕΡΙΔΑ

ΑΘΗΝΑ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2010
ESPERIA PALACE HOTEL